

324 013

๓/๕๕๐

๕๕

ความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม
เขตจังหวัดชลบุรี

ปริญญาโท

ของ

คมกฤช จันทร์ขจร

10 พ.ย. 2537

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกอุตสาหกรรมศึกษา

สิงหาคม 2537

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

191550

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปฏิญานพนธ์ฉบับนี้แล้วเห็นสมควร
รับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกอุตสาหกรรมศึกษาของ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

.....ประธาน

(ดร.บรรชา รัตนชัย)

.....กรรมการ

(อาจารย์วิระ กุหลาบ)

คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน

(ดร.บรรชา รัตนชัย)

.....กรรมการ

(อาจารย์วิระ กุหลาบ)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(อาจารย์วิระ นวพันธ์)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปฏิญานพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกอุตสาหกรรมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ดร.ศิริกานา พูลสุวรรณ)

วันที่ ๒๖ เดือนสิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๗

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ดีก็ด้วยความอนุเคราะห์ช่วยเหลือให้คำปรึกษาอย่างใกล้ชิดทุกขั้นตอนอย่างดียิ่งจาก อาจารย์ ดร.บรรชา รัตนชัย ประธานที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ อาจารย์วิระ กุหลาบ กรรมการที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ อาจารย์วิระ นวพันธุ์ ผู้อำนวยการศูนย์ฝึกและพัฒนาอาชีพราษฎรไทยบริเวณชายแดนจังหวัดสระแก้ว ซึ่งเป็นกรรมการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรพิจารณาเค้าโครงปริญญานิพนธ์ ตลอดจนอาจารย์ผู้สอนทุกท่าน ผู้วิจัยรู้สึกเป็นเกียรติและซาบซึ้งในความกรุณาที่ให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะต่าง ๆ จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญที่ได้สละเวลาอันมีค่าตรวจ ปรับปรุงแก้ไข เสนอแนะแบบสอบถาม ซึ่งเป็นขั้นตอนที่สำคัญในการสร้างเครื่องมือให้มีประสิทธิภาพ

ขอขอบพระคุณศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดชลบุรี และผู้จ้างแรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมเขตจังหวัดชลบุรี ที่ให้ความร่วมมืออย่างดียิ่งในการเก็บรวบรวมข้อมูล และการตอบแบบสอบถาม

ขอกราบขอบพระคุณคุณแม่ ตลอดจนญาติพี่น้องทุกคนที่ได้สนับสนุนให้กำลังใจผู้วิจัยมาโดยตลอด และขอขอบคุณ คุณอารยา จ้อยทองมูล และเพื่อน ๆ ทุกคนที่เป็นกำลังใจให้ความช่วยเหลือในเรื่องต่าง ๆ ด้วยดียิ่ง

คมกฤช จันทรจักร

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
ข้อตกลงเบื้องต้น.....	8
2 เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
สภาพทั่วไปของจังหวัดชลบุรีและแรงงานในจังหวัดชลบุรี.....	9
หน้าที่ความรับผิดชอบของกรมการศึกษานอกโรงเรียน.....	13
ปัญหาและอุปสรรคในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาอาชีพ.....	16
แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการศึกษานอกโรงเรียนเพื่อพัฒนาอาชีพตามแผนพัฒนา การศึกษานอกโรงเรียนระยะที่ 7.....	19
การจัดการศึกษานอกโรงเรียนให้แก่ผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม...	21
รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสำหรับผู้ใหญ่.....	29
การจัดการศึกษานอกโรงเรียนในปัจจุบัน.....	35
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	40
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	45
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	45

บทที่	หน้า
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	52
การสร้างเครื่องมือ.....	52
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	53
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	54
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	55
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	57
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	57
การเสนอผลวิเคราะห์ข้อมูล.....	57
ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม..	58
ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนของผู้ใช้ แรงงานโดยส่วนรวมเป็นรายข้อ.....	62
ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนของผู้ใช้ แรงงานที่มีสถานภาพแตกต่างกันเป็นรายข้อ.....	72
ตอนที่ 4 การวิเคราะห์เพื่อจัดลำดับความต้องการการศึกษานอกโรงเรียน ของผู้ใช้แรงงานโดยส่วนรวมเป็นรายด้าน.....	176
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	178
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	178
ความสำคัญของการวิจัย.....	179
วิธีดำเนินการวิจัย.....	179
สรุปผลการวิจัย.....	180
การอภิปรายผล.....	186

บทที่	หน้า
ข้อเสนอแนะ	204
บรรณานุกรม	212
ภาคผนวก	219
ประวัติย่อผู้วิจัย	238

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง.....	47
2	รายชื่อโรงงานอุตสาหกรรมและจำนวนกลุ่มตัวอย่าง.....	49
3	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมเขต จังหวัดชลบุรี จำแนกตามเพศ.....	58
4	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมเขต จังหวัดชลบุรี จำแนกตามอายุ.....	59
5	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมเขต จังหวัดชลบุรี จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน.....	60
6	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมเขต จังหวัดชลบุรี จำแนกตามวุฒิทางการศึกษา.....	61
7	ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการของกลุ่มตัวอย่างผู้ใช้ แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมเขตจังหวัดชลบุรี ด้านบริการการศึกษาขั้น พื้นฐานเป็นรายชื่อ.....	62
8	ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการของกลุ่มตัวอย่างผู้ใช้ แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมเขตจังหวัดชลบุรี ด้านบริการข่าวสารข้อมูล เป็นรายชื่อ.....	65
9	ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการของกลุ่มตัวอย่างผู้ใช้ แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมเขตจังหวัดชลบุรี ด้านบริการฝึกทักษะอาชีพ เป็นรายชื่อ.....	67

10	ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการของกลุ่มตัวอย่างผู้ใช้ แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมเขตจังหวัดชลบุรี ด้านการจัดการศึกษา เป็นรายข้อ.....	70
11	ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการของกลุ่มตัวอย่างผู้ใช้ แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมเขตจังหวัดชลบุรี ด้านบริการการศึกษาขั้น พื้นฐานเป็นรายข้อ จำแนกตามเพศ.....	73
12	ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการของกลุ่มตัวอย่างผู้ใช้ แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมเขตจังหวัดชลบุรี ด้านบริการข่าวสารข้อมูล เป็นรายข้อ จำแนกตามเพศ.....	77
13	ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการของกลุ่มตัวอย่างผู้ใช้ แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมเขตจังหวัดชลบุรี ด้านบริการฝึกทักษะอาชีพ เป็นรายข้อ จำแนกตามเพศ.....	80
14	ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการของกลุ่มตัวอย่างผู้ใช้ แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมเขตจังหวัดชลบุรี ด้านการจัดการศึกษา เป็นรายข้อ จำแนกตามเพศ.....	84
15	ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการของกลุ่มตัวอย่างผู้ใช้ แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมเขตจังหวัดชลบุรี ด้านบริการการศึกษา ขั้นพื้นฐานเป็นรายข้อ จำแนกตามอายุ.....	88
16	ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการของกลุ่มตัวอย่างผู้ใช้ แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมเขตจังหวัดชลบุรี ด้านบริการข่าวสารข้อมูล เป็นรายข้อ จำแนกตามอายุ.....	95

17	ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการของกลุ่มตัวอย่างผู้ใช้ แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมเขตจังหวัดชลบุรี ด้านบริการฝึกทักษะอาชีพ เป็นรายข้อ จำแนกตามอายุ.....	100
18	ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการของกลุ่มตัวอย่างผู้ใช้ แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมเขตจังหวัดชลบุรี ด้านการจัดการศึกษา เป็นรายข้อ จำแนกตามอายุ.....	108
19	ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการของกลุ่มตัวอย่างผู้ใช้ แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมเขตจังหวัดชลบุรี ด้านบริการการศึกษาขั้น พื้นฐาน เป็นรายข้อ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน.....	115
20	ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการของกลุ่มตัวอย่างผู้ใช้ แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมเขตจังหวัดชลบุรี ด้านบริการข่าวสารข้อมูล เป็นรายข้อ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน.....	122
21	ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการของกลุ่มตัวอย่างผู้ใช้ แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมเขตจังหวัดชลบุรี ด้านบริการฝึกทักษะอาชีพ เป็นรายข้อจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน.....	127
22	ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการของกลุ่มตัวอย่างผู้ใช้ แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมเขตจังหวัดชลบุรี ด้านการจัดการศึกษา เป็นรายข้อ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน.....	136
23	ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการของกลุ่มตัวอย่างผู้ใช้ แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมเขตจังหวัดชลบุรี ด้านบริการการศึกษาขั้น พื้นฐาน เป็นรายข้อ จำแนกตามวุฒิทางการศึกษา.....	143

24	ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการของกลุ่มตัวอย่างผู้ใช้ แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมเขตจังหวัดชลบุรี ด้านบริการข่าวสารข้อมูล เป็นรายข้อ จำแนกตามวุฒิทางการศึกษา.....	152
25	ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการของกลุ่มตัวอย่างผู้ใช้ แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมเขตจังหวัดชลบุรี ด้านบริการฝึกทักษะอาชีพ เป็นรายข้อ จำแนกตามวุฒิทางการศึกษา.....	158
26	ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการของกลุ่มตัวอย่างผู้ใช้ แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมเขตจังหวัดชลบุรี ด้านการจัดการศึกษา เป็นรายข้อ จำแนกตามวุฒิทางการศึกษา.....	168
27	ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการของกลุ่มตัวอย่างผู้ใช้ แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมเขตจังหวัดชลบุรี เป็นรายด้าน.....	176

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 แสดงตัวแปรที่จะศึกษา.....	6
2 แสดงส่วนประกอบของการศึกษานอกโรงเรียนสำหรับผู้ใช้แรงงาน.....	28
3 แสดงแนวทางการจัดการศึกษานอกโรงเรียนแก่ผู้ใช้แรงงานในโรงงาน อุตสาหกรรมเขตจังหวัดชลบุรี ด้านบริการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.....	207
4 แสดงแนวทางการจัดการศึกษานอกโรงเรียนแก่ผู้ใช้แรงงานในโรงงาน อุตสาหกรรมเขตจังหวัดชลบุรี ด้านบริการข่าวสารข้อมูล.....	208
5 แสดงแนวทางการจัดการศึกษานอกโรงเรียนแก่ผู้ใช้แรงงานในโรงงาน อุตสาหกรรมเขตจังหวัดชลบุรี ด้านบริการฝึกทักษะอาชีพ.....	209
6 แสดงแนวทางการจัดการศึกษานอกโรงเรียนแก่ผู้ใช้แรงงานในโรงงาน อุตสาหกรรมเขตจังหวัดชลบุรี ด้านการจัดการศึกษา.....	210

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ปัจจุบันภาคอุตสาหกรรมมีการขยายตัวและพัฒนามากขึ้น โดยเฉพาะเมืองหลักซึ่งถูกกำหนดไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 ถึงฉบับที่ 7 เพื่อยับยั้งการอพยพของประชากรในชนบทมิให้เข้ามาในกรุงเทพมหานคร เมืองหลักดังกล่าวได้แก่ เชียงใหม่ ขอนแก่น นครราชสีมา สงขลา ชลบุรี พิษณุโลก นครสวรรค์ อุตรธานี ราชบุรี สุราษฎร์ธานี และภูเก็ต (สำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน. 2536 : 1) การพัฒนาอุตสาหกรรมก่อให้เกิดความต้องการแรงงานที่มีการศึกษาสูงขึ้น เพราะแรงงานเป็นปัจจัยการผลิตที่สำคัญในระบบอุตสาหกรรม (ธวัชชัย ยงกิตติกุล. 2532 : 25)

จากการศึกษาสภาพของแรงงานในระบบอุตสาหกรรม พบว่า แรงงานส่วนใหญ่มีความรู้อยู่ในระดับประถมศึกษา (กรมการศึกษานอกโรงเรียน. 2533 ก : 133) จากงานวิจัยของ ศรีสวรรค์ แสงวิจิตร (2531 : บทคัดย่อ) พบว่า แรงงานยังขาดการศึกษาขั้นพื้นฐานขาดความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับงานอาชีพ และขาดความรู้เกี่ยวกับสภาพการทำงาน รวมทั้งการป้องกันอุบัติเหตุอันตรายอันเกิดจากสภาพแวดล้อมในการทำงาน ด้วยเหตุนี้แนวคิดในเรื่องการพัฒนาคุณภาพผู้ใช้งานแรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมจึงมีความจำเป็น เพราะจะส่งผลกระทบต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไปสู่ประเทศอุตสาหกรรมในอนาคต ซึ่งเครื่องมือในการพัฒนาคุณภาพผู้ใช้งานนั้นเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่า ต้องใช้การศึกษาเข้าพัฒนา การศึกษาสามารถช่วยให้แรงงานมีโอกาสดูหาความรู้เพิ่มเติมส่วนที่ขาดจากพื้นฐานความรู้ที่มีอยู่แล้ว และการศึกษาหาความรู้ในสิ่งใหม่ที่ตนเองสนใจ อันเป็นแนวทางการช่วยให้แรงงานได้พัฒนาระบวนการคิดในการทำงานและคุณภาพชีวิตตนเองให้ดีขึ้น (สุนันทา บุญสิทธิ์. 2532 : 18)

การศึกษานอกโรงเรียนเป็นแนวทางหนึ่งที่มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนคิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น เพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น (ปรีชา ตงมณี. 2532 : 104) โดยมีแนวคิดการจัดการศึกษาตลอดชีวิตซึ่งประกอบไปด้วยระบบการให้บริการการศึกษา 3 ประเภท คือ บริการการศึกษาขั้นพื้นฐาน บริการข่าวสารข้อมูล และบริการฝึกทักษะอาชีพ (รวิท วรพิพัฒน์. 2533 : 14) ทั้งนี้ ต้องคำนึงถึงองค์ประกอบในการจัดการศึกษาที่แตกต่างกันในด้านหลักสูตร วิธีการ วิทยาการผู้ให้การอบรม ตลอดจนเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนควรมีความยืดหยุ่นเข้าไปในวิถีชีวิตปกติของผู้เรียน ให้การเรียนรู้เกิดจากการปฏิบัติในชีวิตจริงและสอดคล้องผสมกลมกลืนกับสภาพแวดล้อมของตน (บุญเลิศ มาแสง. 2534 : 16)

สำหรับการจัดการศึกษาให้แก่ผู้ชี้แรงงานเกิดขึ้นครั้งแรกเมื่อ พ.ศ. 2517 โดยกรมแรงงานและกองการศึกษาผู้ใหญ่ กรมสามัญศึกษา ร่วมมือกันจัดทำโครงการโรงเรียนผู้ใหญ่ในโรงงาน และหยุดชะงักลงในปี พ.ศ. 2521 เนื่องจากปัญหาหลายด้าน คือ ระเบียบและหลักสูตรไม่ยืดหยุ่น สถานที่ศึกษาและเวลาเรียนไม่เหมาะสม ชั้นเรียนมีผู้เรียนน้อยกว่าเกณฑ์ และครูผู้สอนลาออกกลางคัน (กรมการศึกษานอกโรงเรียน. 2526 : 28) กรมการศึกษานอกโรงเรียนจึงได้ปรับแผนพัฒนาการศึกษานอกโรงเรียนระยะที่ 7 ให้มีการจัดการศึกษานอกโรงเรียนให้แก่ผู้ชี้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม โดยการจัดการศึกษาสายสามัญสำหรับแรงงาน เพื่อยกระดับพื้นฐานการศึกษาของประชากรในวัยแรงงานและการพัฒนาอาชีพที่มุ่งฝึกทักษะและกระบวนการในการทำงาน (กรมการศึกษานอกโรงเรียน. 2535 : 4)

จังหวัดชลบุรีได้รับการพัฒนาตามแผนพัฒนาเมืองหลัก อีกทั้งอยู่ในโครงการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกให้เป็นศูนย์กลางของภูมิภาคในด้านธุรกิจ อุตสาหกรรม และการบริหารงานภาครัฐบาล (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2533 : 2-4) อาชีพหลักของประชาชนในจังหวัดชลบุรี คือ อาชีพด้านอุตสาหกรรม (เปรี๊ยะ กิจรัตน์. 2533 : 114) ซึ่งแรงงานในภาคอุตสาหกรรมส่วนใหญ่มาจากภาคเกษตรกรรม จึงไม่สามารถปรับตัวเข้ากับระบบการทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมโดยเฉพาะแรงงานที่มีความรู้ในระดับประถมศึกษา (Office of Labour Division in Chonburi. 2534 : 7) และพบว่า แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมขาดทักษะในการปฏิบัติงาน ขาดความรู้เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมและความ

ปลอดภัยในการปฏิบัติงาน (สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานภาคตะวันออกจังหวัดชลบุรี. 2535 : 2) ในการจัดดำเนินการของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดชลบุรี พบว่า ผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมเขตจังหวัดชลบุรีมีความต้องการการศึกษานอกโรงเรียน เพื่อยกระดับการศึกษาของตนเองและต้องการที่ศึกษาความรู้เกี่ยวกับงานอาชีพ แต่สภาพในการทำงานไม่เอื้อต่อการศึกษา (วิทยา สุวรรณโพธิ์ 6 กันยายน 2536)

จากสภาพความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมเขตจังหวัดชลบุรี ประกอบกับผู้วิจัยเป็นผู้ปฏิบัติงานการศึกษานอกโรงเรียนในเขตจังหวัดภาคตะวันออก จึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม เขตจังหวัดชลบุรี ซึ่งเป็นชุมชนอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญในภาคตะวันออก เพื่อนำข้อมูลความต้องการของผู้ใช้แรงงานเป็นแนวทางการพิจารณากำหนดหลักสูตรและกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนด้านการศึกษาก่อนพื้นฐาน การให้ข่าวสารข้อมูล และการฝึกทักษะระยะสั้น การศึกษาครั้งนี้เป็นประโยชน์ต่อการจัดการศึกษานอกโรงเรียนที่เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพความต้องการที่แท้จริงของผู้ใช้แรงงานต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสถานภาพของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม เขตจังหวัดชลบุรี
2. เพื่อศึกษาความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม เขตจังหวัดชลบุรี ที่มีสถานภาพแตกต่างกันด้านเพศ อายุ ประสบการณ์ และวุฒิทางการศึกษา ต่อความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนด้านบริการการศึกษาก่อนพื้นฐาน บริการข่าวสารข้อมูล บริการการฝึกทักษะอาชีพ และด้านการจัดการศึกษา
3. เพื่อศึกษาลำดับความต้องการ บริการการศึกษานอกโรงเรียนของผู้ใช้แรงงานด้านบริการการศึกษาก่อนพื้นฐาน บริการข่าวสารข้อมูล และด้านบริการฝึกทักษะอาชีพ

ความสำคัญของการวิจัย

ผลที่ได้รับจากการศึกษาค้นคว้ามีความสำคัญ คือ

1. เป็นแนวทางในการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม เขตจังหวัดชลบุรี
2. เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพิจารณากำหนดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนแก่ผู้ใช้แรงงานตามความแตกต่างด้านสภาพของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม เขตจังหวัดชลบุรี
3. เป็นประโยชน์ต่อการจัดสรรทรัพยากรทางการศึกษาแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ด้านงบประมาณ การจัดการศึกษา บุคลากรทางการศึกษา

ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาสภาพของผู้ใช้แรงงานที่มีต่อความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนในด้านบริการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านบริการข่าวสารข้อมูล และบริการฝึกทักษะอาชีพ โดยมีขอบเขตของการศึกษาดังนี้

1. ประชากร ประชากรในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นผู้ใช้แรงงานที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงงานอุตสาหกรรมที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 ในเขตจังหวัดชลบุรี 663 โรงงาน มีผู้ใช้แรงงานประเภทคนงาน จำนวน 21,065 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้เลือกกลุ่มตัวอย่างจากประชากรซึ่งเป็นผู้ใช้แรงงาน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (multistage random sampling) จากโรงงานอุตสาหกรรมในเขตจังหวัดชลบุรี จำนวน 44 โรงงาน ได้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ใช้แรงงาน จำนวน 403 คน
3. ตัวแปรที่ศึกษาค้นคว้า

3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ สภาพของผู้ใช้แรงงาน โดยจำแนกได้ดังนี้

3.1.1 เพศ จำแนกออกเป็น

3.1.1.1 ชาย

3.1.1.2 หญิง

3.1.2 อายุ จำแนกออกเป็น 3 ระดับ คือ

3.1.2.1 อายุ 15-25 ปี

3.1.2.2 อายุสูงกว่า 25-35 ปี

3.1.2.3 อายุสูงกว่า 35 ปีขึ้นไป

3.1.3 ประสบการณ์ในการทำงาน จำแนกออกเป็น 3 ระดับ คือ

3.1.3.1 ประสบการณ์ 1-5 ปี

3.1.3.2 ประสบการณ์มากกว่า 5-10 ปี

3.1.3.3 ประสบการณ์มากกว่า 10 ปีขึ้นไป

3.1.4 วุฒิทางการศึกษา จำแนกออกเป็น 5 ระดับ คือ

3.1.4.1 ป. 4 หรือเทียบเท่า

3.1.4.2 ป. 6 หรือเทียบเท่า

3.1.4.3 ม. 3 หรือเทียบเท่า

3.1.4.4 ม. 6 หรือเทียบเท่า

3.1.4.5 สูงกว่า ม. 6

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนของผู้ใช้แรงงาน

ดังนี้

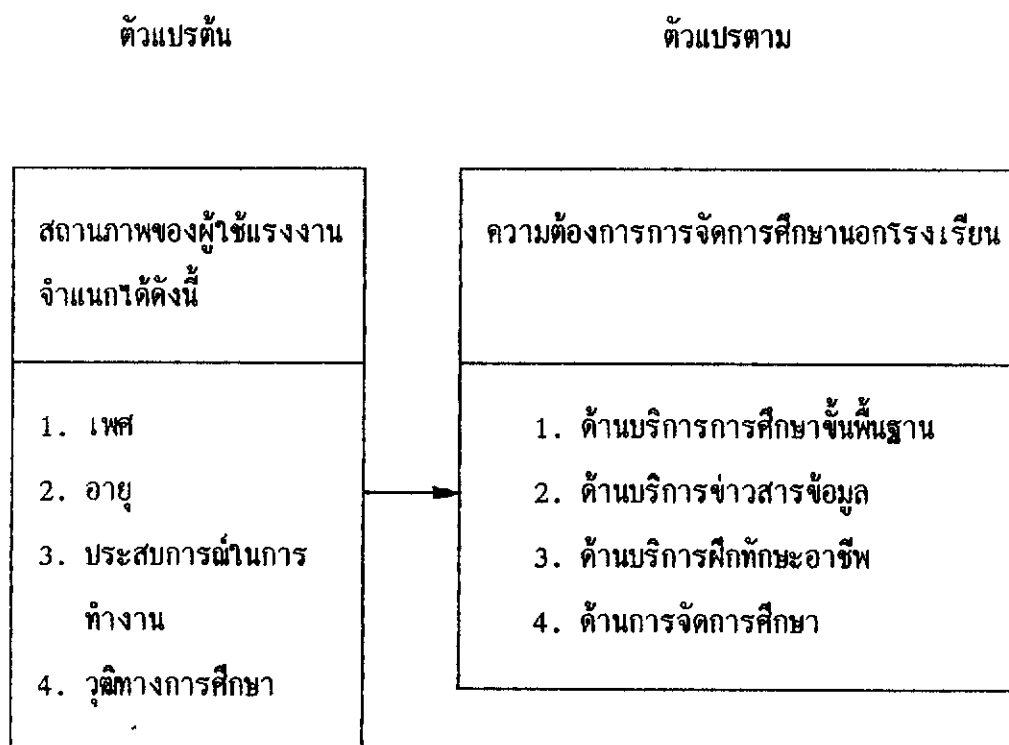
3.2.1 ด้านบริการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

3.2.2 ด้านบริการข่าวสารข้อมูล

3.2.3 ด้านบริการฝึกทักษะอาชีพ

3.2.4 ด้านการจัดการศึกษา

ซึ่งสรุปเป็นกรอบแนวความคิด (conceptual framework) ได้ดังนี้

ภาพประกอบ 1 แสดงตัวแปรที่จะศึกษา

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความต้องการการศึกษานอกโรงเรียน หมายถึง ความต้องการบริการการศึกษา
นอกโรงเรียน 4 ด้าน คือ ด้านบริการการศึกษาขั้นพื้นฐาน บริการข่าวสารข้อมูล บริการฝึก
ทักษะอาชีพ และด้านการจัดการศึกษา
2. ผู้ใช้แรงงาน หมายถึง คนงานที่ใช้แรงงานโดยไม่ใช้ทักษะฝีมือและเทคโนโลยีใน
การปฏิบัติงานในโรงงานอุตสาหกรรม เขตจังหวัดชลบุรี
3. โรงงานอุตสาหกรรม หมายถึง โรงงานอุตสาหกรรมเขตจังหวัดชลบุรีตามพระราช
บัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 ที่ใช้เครื่องจักรมีกำลังรวมตั้งแต่ 5 แรงม้า หรือใช้คนงานตั้งแต่
เจ็ดคนขึ้นไป
4. บริการการศึกษาขั้นพื้นฐาน หมายถึง ระดับชั้นที่ต้องการศึกษาเพิ่มเติมวิชาที่ต้องการ
ศึกษา วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
5. บริการข่าวสารข้อมูล หมายถึง ความต้องการประเภทของข่าวสารข้อมูล วิธีการ
บริการข่าวสารข้อมูล
6. บริการฝึกทักษะอาชีพ หมายถึง ความต้องการ ลักษณะของการฝึกอาชีพ ประเภท
ของวิชาอาชีพ วิธีการจัดกิจกรรมการฝึกอาชีพ
7. การจัดการศึกษา หมายถึง วัน เวลา วิทยากร และสถานที่ที่ใช้ในการจัดการศึกษา
นอกโรงเรียน
8. วิธีการ หมายถึง วิธีการเรียนสายสามัญแบบชั้นเรียน ทางไกล เรียนด้วยตนเอง
และการบริการข่าวสารข้อมูล โดยผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ กระจายเสียง และแพร่ภาพ รวมถึงการฝึก
อาชีพเป็นกลุ่มย่อย
9. วันเวลา หมายถึง ช่วงวันและเวลาที่เหมาะสมในการให้บริการการศึกษา
นอกโรงเรียน ด้านบริการการศึกษาขั้นพื้นฐาน บริการข่าวสารข้อมูล และด้านบริการฝึก
ทักษะอาชีพ
10. วิทยากร หมายถึง คุณลักษณะของวิทยากรผู้จัดการศึกษา

11. สถานที่ หมายถึง สถานที่จัดการศึกษานอกโรงเรียน ได้แก่ บริเวณโรงงาน
โรงเรียนผู้ใหญ่ ชุมชนในหมู่บ้านและแหล่งความรู้

ข้อตกลงเบื้องต้น

การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
สำหรับผู้ใช้งานที่สามารถอ่านหนังสือออกและเขียนได้ สำหรับผู้ใช้งานที่อ่านหนังสือ
ไม่ออกและเขียนไม่ได้ ผู้วิจัยใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม
เขตจังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยขอเสนอเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับดังนี้ คือ

1. สภาพทั่วไปของจังหวัดชลบุรีและแรงงานในจังหวัดชลบุรี
2. หน้าที่ความรับผิดชอบของกรมการศึกษานอกโรงเรียน
3. ปัญหาและอุปสรรคในการจัดการศึกษา เพื่อพัฒนาอาชีพ
4. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการศึกษา เพื่อพัฒนาอาชีพตามแผนพัฒนาการศึกษานอกโรงเรียน

ระยะที่ 7

5. การจัดการศึกษานอกโรงเรียนให้แก่ผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม
6. รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสำหรับผู้ใหญ่
7. การจัดการศึกษานอกโรงเรียนในปัจจุบัน
8. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. สภาพทั่วไปของจังหวัดชลบุรีและแรงงานในจังหวัดชลบุรี

สภาพทั่วไปของจังหวัดชลบุรี ที่ตั้งและสภาพภูมิศาสตร์จังหวัดชลบุรีเป็นจังหวัดหนึ่งใน
ภาคตะวันออก ตั้งอยู่ชายฝั่งทะเลตะวันออกของอ่าวไทย อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานครประมาณ
65 กิโลเมตร มีพื้นที่ทั้งหมด 4,577 ตารางกิโลเมตร (สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดชลบุรี.
2530 : 1)

การปกครองและประชากร การปกครองของจังหวัดชลบุรีแบ่งเป็น 9 อำเภอ
1 กิ่งอำเภอ 89 ตำบล 657 หมู่บ้าน ได้แก่ อำเภอเมือง บางละมุง บ้านบึง พนัสนิคม
พานทอง ศรีราชา สัตหีบ หนองใหญ่ บ่อทอง และกิ่งอำเภอเกาะสีชัง มีประชากรทั้งสิ้น
835,766 คน (สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร. ม.ป.ป. : 1)

สภาพเศรษฐกิจ จังหวัดชลบุรีนับว่าเป็นจังหวัดที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูง เพราะ จังหวัดชลบุรีเป็นเขตอุตสาหกรรมเขตการค้าที่สำคัญ และมีแนวโน้มจะขยายตัวออกไปอย่างรวดเร็วตามแผนพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก ชลบุรีจึงเป็นเมืองอุตสาหกรรมที่สำคัญในภาคตะวันออก (คณะกรรมการการศึกษา ศาสนาและศิลปวัฒนธรรมจังหวัดชลบุรี. 2532 : 4)

การอุตสาหกรรม จังหวัดชลบุรีมีโรงงานอุตสาหกรรมทั้ง 3 ขนาด คือ ขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ มีจำนวนโรงงานอุตสาหกรรม รวมทั้งสิ้น 1,291 โรงงาน มีจำนวนแรงงานทั้งหมด 59,439 คน โดยจำแนกออกเป็นอุตสาหกรรมตามประเภทต่าง ๆ (สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดชลบุรี. 2535 : 307) ดังนี้

อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรและประมง จำนวน 476 แห่ง ประกอบด้วยโรงงานผลิตน้ำตาลทราย โรงงานแปรรูปมันสำปะหลัง โรงงานมันเส้นและมันเม็ด โรงสีข้าว โรงงานน้ำปลา และกิจกรรมเกี่ยวกับห้องเย็น

อุตสาหกรรมบริการ จำนวน 214 แห่ง ได้แก่ การซ่อมรถยนต์ ต่อตัวถังรถยนต์ ชุบโลหะ เป็นต้น

อุตสาหกรรมก่อสร้าง มีจำนวน 242 แห่ง ได้แก่ โรงงานเผาอิฐ โรงงานผลิตภัณฑ์คอนกรีต โรงงานโสมไม้-แปรรูปไม้ โรงงานทำวงกบประตู หน้าต่าง และโรงรมหิน

อุตสาหกรรมเกี่ยวกับอาหาร จำนวน 110 แห่ง ได้แก่ โรงงานผลิตอาหารจากแป้ง โรงงานทำน้ำแข็ง โรงงานทำขนม และผลิตน้ำดื่ม โดยมีที่ตั้งอยู่ใกล้ตลาดผู้บริโภครอบๆ เขตอำเภอเมืองชลบุรี อำเภอศรีราชา และอำเภอบางละมุง

อุตสาหกรรมอื่น ๆ มีจำนวน 255 แห่ง ประกอบด้วยอุตสาหกรรมเหมืองแร่ อุตสาหกรรมเครื่องอุปโภค เครื่องประดับ

อุตสาหกรรมปิโตรเลียม มีจำนวน 24 แห่ง สำหรับอุตสาหกรรมปิโตรเลียมเป็นอุตสาหกรรมที่จำหน่ายทั่วประเทศและมีมูลค่าการผลิตสูง

สภาพทั่วไปของแรงงานในจังหวัดชลบุรี แรงงานในระบบเศรษฐกิจของจังหวัดชลบุรี จำแนกได้ 3 ประเภท คือ แรงงานด้านอุตสาหกรรม ด้านเกษตรกรรม และแรงงานด้านบริการ จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ตั้งแต่ฉบับที่ 5 ถึงฉบับที่ 7 ได้กำหนดให้ชลบุรีเป็น

จังหวัดที่ได้รับการพัฒนาตามโครงการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก ส่งผลให้ตลาดแรงงานในจังหวัดชลบุรีมีความต้องการแรงงานเป็นจำนวนมากโดยเฉพาะแรงงานภาคอุตสาหกรรม ซึ่งส่วนใหญ่มาจากภาคเกษตรกรรม จึงไม่สามารถปรับตัวเข้ากับระบบอุตสาหกรรมได้ ก่อให้เกิดปัญหาภัยนายจ้างและการจ้างงาน ในสถานประกอบการภาคอุตสาหกรรมพบว่า ผู้ใช้แรงงานขาดความรู้ในเรื่องการทำงาน และขาดคุณสมบัติที่พึงประสงค์ในการทำงาน ดังนั้น แรงงานควรได้รับการพัฒนาเพื่อให้เป็นไปตามความต้องการของตลาดแรงงานในเรื่องการตรงต่อเวลา ความซื่อสัตย์ และความสามารถในการแก้ไขปัญหาพื้นฐานในการทำงาน การพัฒนาแรงงานต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับการพัฒนาของภาคอุตสาหกรรม (Office of Labour Division in Chonburi. 2534 : 2-3) ดังนี้

1. การพัฒนาระบบอุตสาหกรรมสามารถกระทำได้โดยการพัฒนาคุณภาพของแรงงาน และจำนวนของผู้ใช้แรงงานในระบบอุตสาหกรรม
2. การพัฒนาจำนวนแรงงานและคุณภาพแรงงานต้องเหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของภาคอุตสาหกรรมทั้งในระยะสั้นและระยะยาว โดยจัดให้มีการศึกษาจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้แก่แรงงานเพื่อยกระดับคุณภาพของแรงงาน
3. การพัฒนาประสิทธิภาพของแรงงานเป็นสิ่งสำคัญโดยการให้ข่าวสารประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการทำงาน ซึ่งจะสามารถช่วยให้แรงงานได้พัฒนาตนเองได้ดีขึ้น

แรงงานและความต้องการของตลาดแรงงานจังหวัดชลบุรี จากการสำรวจของสำนักงานแรงงานจังหวัดในปี 2531 พบว่า จังหวัดชลบุรีมีความต้องการแรงงานในระบบอุตสาหกรรม โดยเฉพาะแรงงานประเภทคนงานและแรงงานกึ่งฝีมือ ที่มีอายุระหว่าง 15-25 ปี ซึ่งมีการศึกษาอย่างน้อยระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ในขณะที่แรงงานที่มาจากภาคเกษตรกรรมไม่มีคุณสมบัติที่พึงประสงค์ของตลาดแรงงาน (Office of Labour Division in Chonburi. 2534 : 5)

สภาพการจ้างงานผู้ใช้แรงงานในภาคอุตสาหกรรมจังหวัดชลบุรี จำแนกได้เป็น 3 ประเภท (Office of Labour Division in Chonburi. 2534 : 7) คือ

1. ลูกจ้างรายวัน ซึ่งอยู่ในระบบการผลิตของภาคอุตสาหกรรมในโรงงานอุตสาหกรรมที่มีขนาดกลาง และขนาดใหญ่
2. ลูกจ้างรายเดือน แรงงานประเภทนี้ส่วนใหญ่อยู่ในอุตสาหกรรมบริการ แรงงานประจำสำนักงาน
3. ลูกจ้างชั่วคราว มีลักษณะการจ้างงานแบบชั่วคราวอยู่ในระบบอุตสาหกรรมขนาดเล็ก

การจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนสำหรับแรงงานในจังหวัดชลบุรี การพัฒนาคุณภาพของแรงงานในระบบอุตสาหกรรม มีจุดมุ่งหมายเพื่อกระบวนการทำงานและการฝึกอบรมด้านเทคนิค วิธีการปฏิบัติงาน การจัดการศึกษาให้แก่แรงงาน จึงต้องมีการประสานงานเชื่อมโยงของหน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้องในด้านการพัฒนาแรงงาน กับสถานประกอบการภาคอุตสาหกรรมเพื่อพัฒนาคุณสมบัติที่พึงประสงค์ (Office of Labour Division in Chonburi. 2534 : 10)

การศึกษานอกระบบโรงเรียนเป็นแนวทางหนึ่งที่สามารถจัดการศึกษาให้แก่ผู้จ้างแรงงาน เพราะมีความยืดหยุ่นในเรื่องของหลักสูตร วิธีการ ระยะเวลา และสถานที่ในการจัดการศึกษาให้แก่ผู้จ้างแรงงานซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายที่อยู่นอกระบบโรงเรียน ผู้จ้างแรงงานสามารถศึกษาหาความรู้ในเวลาว่างนอกเวลาปฏิบัติงาน เพื่อยกระดับความรู้ที่ใช้ในชีวิตประจำวันของตนเอง และความรู้ด้านอาชีพ ศูนย์การศึกษานอกระบบโรงเรียนจังหวัดชลบุรีเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่จัดการศึกษานอกระบบเรียนในเขตจังหวัดชลบุรี โดยจัดกิจกรรมการศึกษาอบรม 3 ระบบ คือ การให้บริการการศึกษาขั้นพื้นฐาน การให้บริการข่าวสารข้อมูล และการฝึกทักษะอาชีพ จากการดำเนินการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนให้แก่ผู้จ้างแรงงาน พบว่า เจ้าของสถานประกอบการในภาคอุตสาหกรรมสนับสนุนให้ผู้จ้างแรงงานได้มีโอกาสศึกษาเพื่อพัฒนาตนเองซึ่งจะส่งผลถึงการพัฒนากระบวนการทำงาน และผู้จ้างแรงงานก็มีความต้องการในการศึกษาเพื่อยกระดับการศึกษาตลอดจนมีความต้องการที่จะศึกษาเกี่ยวกับงานอาชีพ แต่เนื่องจากเวลาในการทำงาน สถานที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการศึกษา ศูนย์การศึกษานอกระบบโรงเรียนจังหวัดชลบุรีจึงมีแนวคิดที่จะปรับรูปแบบการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียน เพื่อให้ตอบสนองต่อความจำเป็นในการพัฒนาแรงงานและ

เหมาะสมกับสภาพของผู้ใช้แรงงานในภาคอุตสาหกรรมต่อไป (วิทยา สุวรรณโพธิ์ 6 กันยายน 2536)

จังหวัดชลบุรี เป็นชุมชนอุตสาหกรรมที่สำคัญของภาคตะวันออก และมีการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมอย่างรวดเร็วส่งผลให้มีความต้องการแรงงานมากขึ้น แต่สภาพของแรงงานในระบบอุตสาหกรรมจังหวัดชลบุรียังขาดคุณสมบัติที่พึงประสงค์ในหลายด้าน ดังนั้น การพัฒนาแรงงานจึงมีความจำเป็น ซึ่งศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดชลบุรีได้ดำเนินการจัดการศึกษานอกโรงเรียนให้แก่ผู้ใช้แรงงาน พบว่า แรงงานมีความต้องการที่จะศึกษาเพื่อพัฒนาการทำงานและคุณภาพชีวิตของตนเองให้ดีขึ้น

2. หน้าที่ความรับผิดชอบของกรมการศึกษานอกโรงเรียน

กรมการศึกษานอกโรงเรียนตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 24 มีนาคม 2522 ตามมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515 (ฉบับที่ 22) กำหนดให้กรมการศึกษานอกโรงเรียนเป็นกรมหนึ่งที่สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ให้ความสำคัญและความรับผิดชอบดังนี้ (อุดม เขยกว้างศ์. 2529 : 130-135)

1. จัดการศึกษานอกโรงเรียนเพื่อแก้ไขการไม่รู้หนังสือ ให้การศึกษาทดแทนแก่ผู้ที่ไร้โอกาสจะเข้ารับการศึกษาระบบโรงเรียน ให้การฝึกอบรมวิชาชีพระยะสั้น จัดบริการส่งเสริมการอ่าน จัดพิพิธภัณฑ์ทางการศึกษา การศึกษาทางสื่อมวลชน จัดการศึกษานอกโรงเรียนในรูปแบบที่เหมาะสมอื่น ๆ เพื่อส่งเสริมความรู้ความสามารถ ปรับปรุงชีวิตความเป็นอยู่ การแก้ไขปัญหาในชีวิตประจำวัน การพัฒนาชุมชนและความเป็นพลเมืองดีในระบบประชาธิปไตย

2. วางแผน วิจัย พัฒนาฝึกอบรม และพัฒนาคุณภาพของงานการศึกษานอกโรงเรียน

3. ประสานงาน อุดหนุน ส่งเสริมและให้บริการเกี่ยวกับการศึกษานอกโรงเรียนแก่หน่วยงานอื่น ๆ ที่จัดการศึกษานอกโรงเรียนในรูปแบบต่าง ๆ

ปรัชญาและแนวคิดของการศึกษานอกระบบ ความเชื่อพื้นฐานหรือทัศนคติที่ยึดถือเป็นหลักในการอ้างอิง เพื่อกำหนดจุดมุ่งหมายและวิธีการดำเนินงานของกรมการศึกษานอกระบบ ซึ่งยึดถือเอามนุษย์เป็นสำคัญโดยคำนึงถึงองค์ประกอบ 3 ประการ คือ ธรรมชาติของคน พฤติกรรมของคนและความต้องการของคน กรมการศึกษานอกระบบได้กำหนดความเชื่อพื้นฐานคล้อยตามองค์ประกอบทั้งสามของคน (กรมการศึกษานอกระบบ. 2531 ก : 2-3) ดังนี้

1. คนทุกคนมีพื้นฐานของชีวิตต่างกัน ฉะนั้นความต้องการของแต่ละคนจึงแตกต่างกันด้วย
2. ความสุขหรือความพอใจ ซึ่งเป็นความต้องการสูงสุดของคนจะมีความแตกต่างกันไปตามสภาวะของแต่ละบุคคล
3. การที่คนเราจะมีชีวิตอยู่ได้ในสังคมอย่างเป็นสุขนั้น จะต้องรู้จักปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม (สังคม)
4. การที่บุคคลจะอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุขนั้น จะต้องเป็นคนคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น บุคคลนี้จะต้องนำข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง ข้อมูลเกี่ยวกับสังคม สิ่งแวดล้อม และข้อมูลทางวิชาการ มาประกอบการคิดและตัดสินใจ

แผนการศึกษานอกระบบที่เกี่ยวกับการพัฒนาอาชีพ กรมการศึกษานอกระบบได้กำหนดแนวทางจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาอาชีพไว้ดังนี้ (วิรัช ศรีทอง. 2534 : 13)

1. จะเน้นเนื้อหาสาระที่จำเป็นต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต การพัฒนาชุมชนและการประกอบอาชีพตามความเหมาะสมของผู้เรียนและชุมชนนั้น ๆ ในเรื่องของอาชีพจะให้ความสำคัญแก่การส่งเสริมอาชีพที่ข้าราชการท้องถิ่นไม่ต้องลงทุนในเรื่องเครื่องมือและวัสดุอุปกรณ์
2. ในการจัดหลักสูตรเพื่อพัฒนาอาชีพ จะไม่มุ่งเน้นเฉพาะการฝึกทักษะและมีมือ แต่จะส่งเสริมผู้เรียนได้พัฒนาความรู้และความสามารถในด้านต่าง ๆ ที่จำเป็น นับตั้งแต่การวิเคราะห์ปัญหาและทางเลือกที่เหมาะสม การจัดกระบวนการเพื่อให้เห็นช่องทางในการประกอบอาชีพ การฝึกหัดทั้งภาคปฏิบัติและภาคทฤษฎี การทำงานเป็นกลุ่ม การพัฒนาทัศนคติ และลักษณะนิสัยที่จำเป็น ตลอดจนการบริหารและการจัดการ อย่างไรก็ตามในการกำหนดเนื้อหาเพื่อให้บริการแก่ผู้เรียนจะดำเนินการในลักษณะของการ "ต้องจริง" กล่าวคือ จะวิเคราะห์พื้นฐาน

ความรู้เดิมของผู้เรียน ปรับเนื้อหาและระยะเวลาของหลักสูตรเพื่อให้ความรู้เฉพาะเรื่องตามความจำเป็นและความต้องการของผู้เรียน

3. จะจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาอาชีพให้ประสานสัมพันธ์กับโครงการศึกษานอกโรงเรียนอื่น ๆ เช่น อาศัยการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จเป็นสื่อในการสำรวจปัญหาและความต้องการในการฝึกอบรมของผู้เรียน และจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาอาชีพให้รับช่วงในการสนองความต้องการนั้น เผยแพร่ข่าวสารข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาอาชีพผ่านเอกสารสิ่งพิมพ์และสื่อมวลชน เป็นต้น

4. จะส่งเสริมให้วิทยากรท้องถิ่นที่ได้รับการคัดเลือกและการอบรมเป็นผู้สอนในหลักสูตรการศึกษาเพื่อพัฒนาอาชีพมากยิ่งขึ้น เพื่อขยายบริการให้กว้างขวางและเพื่อเปิดโอกาสให้ข้าราชการประจำของศูนย์ฯ ซึ่งมีจำนวนจำกัดได้ทำหน้าที่สำรวจสภาพปัญหาและความต้องการพัฒนาหลักสูตร คัดเลือกและฝึกอบรมวิทยากรท้องถิ่น การนี้เทศติดตามผล การแนะแนวและการประสานงานกับหน่วยงานอื่น

5. จะประสานงานกับหน่วยงานอื่นที่ให้บริการแก่กลุ่มเป้าหมายเดียวกัน ทั้งนี้จะแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบตามความพร้อมและความชำนาญเพื่อให้บริการไม่ซ้ำซ้อน แต่มีความต่อเนื่องและรับช่วงกัน

6. จะเน้นให้บริการแก่เยาวชนและประชาชนในวัยแรงงานในชนบทเป็นหลัก โดยเฉพาะผู้มีการศึกษาระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่า

7. จะจัดรูปแบบของกิจกรรมเพื่อพัฒนาอาชีพที่หลากหลายเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนและเนื้อหาของหลักสูตร โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะให้ความสำคัญแก่การให้ข่าวสารข้อมูลเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ โดยผ่านสื่อทางการศึกษาประเภทต่าง ๆ สำหรับในชุมชนเมืองมีผู้ประสงค์จะเข้ารับบริการเป็นจำนวนมาก จะเน้นการสอนในลักษณะชั้นเรียนไม่มีรอบ

ในการเรียนการสอนนั้นจะต้องไม่มุ่งเน้นทักษะเพียงอย่างเดียว แต่จะมุ่งฝึกให้เห็นช่องทางประกอบอาชีพควบคู่ไปด้วย จึงต้องปรับปรุงหลักสูตรให้เสริมความรู้เรื่องการจัดการตลาด กระบวนการทำงานเป็นกลุ่ม และการตัดสินใจ (กรมการศึกษานอกโรงเรียน.

กรมการศึกษานอกโรงเรียนเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่จัดการศึกษานอกระบบโรงเรียน เพื่อสนองตอบต่อความต้องการของผู้ที่ขาดโอกาสทางการศึกษา โดยคำนึงถึงความแตกต่างของบุคคลที่รับบริการการศึกษา การศึกษานอกโรงเรียนเป็นกระบวนการจัดการศึกษาที่ต่อเนื่อง ครอบคลุมตามแนวการจัดการศึกษาตลอดชีวิต เพื่อพัฒนากระบวนการคิดแก้ไขปัญหาและการพัฒนาอาชีพของบุคคลให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข โดยจัดกิจกรรมการศึกษาให้มีความยืดหยุ่น สอดแทรกและผสมกลมกลืนกับสภาพแวดล้อมของบุคคล เพื่อให้การเรียนรู้เกิดจากการปฏิบัติจริงในวิถีชีวิตปกติของผู้เรียน

3. ปัญหาและอุปสรรคในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาอาชีพ

การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาอาชีพที่ผ่านมายังไม่บรรลุวัตถุประสงค์ตามเป้าหมาย มีปัญหาและอุปสรรคหลายประการ ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้ (กรมการศึกษานอกโรงเรียน. 2525 : 113-115) คือ

1. ปัญหาเกี่ยวกับผู้รับบริการ เพราะมีการะงับในเรื่องการดำรงชีพและขาดเงินที่จะจัดหาวัสดุเพื่อฝึกฝนทักษะเพิ่มเติม
2. ปัญหาเกี่ยวกับหลักสูตรในการกำหนดเนื้อหา มักขึ้นอยู่กับความชำนาญของวิทยากรและความพร้อมของอุปกรณ์ที่มีอยู่ และบางวิชามีระยะเวลายาวนานเกินไปทำให้ผู้เรียนออกกลางคัน เพื่อประกอบอาชีพของตนเองตามช่วงฤดูกาล
3. ปัญหาเกี่ยวกับประโยชน์ต่อเนื่องจากการฝึกทักษะและวิชาชีพ ผู้เรียนส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีอาชีพหลักอยู่แล้ว และมีความประสงค์จะเรียนเพื่อใช้ในชีวิตประจำวัน หรือเพื่อประกอบความรู้ ผู้เรียนขาดปัจจัยที่สำคัญบางประการ เช่น เงินทุน วัสดุ และบริการทางด้านตลาด

หน่วยงานต่าง ๆ ที่จัดการศึกษาเพื่อพัฒนาอาชีพ พบว่า มีปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินการฝึก 11 ประการ (กรมการศึกษานอกโรงเรียน. 2527 : 59-60) คือ

1. ปัญหาการขาดข้อมูลอย่างเป็นระบบ เพื่อการวางแผนให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด
2. ปัญหาการโอนเงินงบประมาณจากส่วนกลางสู่ส่วนท้องถิ่นทำได้ล่าช้า ทำให้เกิดการไม่คล่องตัวของหน่วยปฏิบัติงาน
3. ปัญหาขาดการประสานงานกับหน่วยงานอื่น ซึ่งจะช่วยในด้านการประหยัด ในการใช้ทรัพยากร รวมทั้งแก้ปัญหาการทำงานซ้ำซ้อน
4. ปัญหาหลักสูตรบางหลักสูตรล้าสมัย บางหลักสูตรระยะเวลาสั้นมากเกินไป ทำให้การฝึกไม่ได้ผลดีเท่าที่ควร
5. ปัญหาคุณภาพครูฝึก บางแห่งขาดแคลนและส่วนใหญ่มหาขาดประสบการณ์ ทำให้มีปัญหาในการถ่ายทอด บางสาขาครูขาด ในท้องถิ่นห่างไกลจะไม่มีครูออกสอน
6. ปัญหาการออกกลางคันของผู้เข้าฝึกค่อนข้างสูง
7. ปัญหาผู้เข้าฝึกบางคนไม่ได้ตั้งใจเอาไปใช้เป็นประโยชน์ บางคนเพื่อเอาไปเรียนต่อ หรือเป็นการเพิ่มพูนความรู้ของตนเอง และเป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
8. ปัญหางบประมาณมีน้อย ทำให้การฝึกไม่สามารถทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีใหม่ ๆ ได้
9. ปัญหาด้านการตลาดสำหรับผลิตผลของผู้ที่ได้ฝึกโดยเฉพาะการฝึกอาชีพสตรี
10. ปัญหาขาดแคลนเงินทุนสำหรับผู้ประสงค์จะมีกิจการของตน
11. ปัญหาภาวะเบียดเบียนราชการต่าง ๆ ซึ่งมากมายซับซ้อนจนไม่เกื้อกูลการทำงานและกลายเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงาน

จากรายงานการประชุมสัมมนาพัฒนาแนวทางและรูปแบบการพัฒนาครูสอนวิชาชีพพระยะสัน เมื่อปี 2529 สรุปปัญหาและอุปสรรคการดำเนินงานการจัดการศึกษาวิชาชีพพระยะสัน (กรมการศึกษานอกโรงเรียน. 2533 ข : 42) ดังนี้คือ

1. ปัญหาการสอนวิชาชีพที่ไม่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน
2. ปัญหาผู้เรียนไม่สามารถนำความรู้ที่ได้รับการฝึกฝนไปประกอบอาชีพได้ เนื่องจาก การฝึกไม่ครบถ้วนกระบวนการสร้างงานอาชีพ

3. ปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียนที่มีเวลาจำกัดหรือขาดทุนทรัพย์
4. ปัญหารูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ไม่เปิดกว้าง สำหรับการหาความรู้และประสบการณ์จากแหล่งความรู้ภายนอกโรงเรียน
5. ปัญหาขาดอุปกรณ์การสอนที่ทันสมัยและไม่ใช้เทคโนโลยีการศึกษา เข้าช่วยสอน
6. ปัญหาขาดข้อมูลเพื่อการวางแผนการผลิตที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด
7. ปัญหาการไม่ได้รับความเชื่อถือจากประชาชนในด้านการฝึกวิชาชีพ
8. ปัญหาการขาดแคลนทุนรอนในการเปิดกิจการของตนเอง
9. ปัญหาการตลาดสำหรับผลผลิตที่ทำขึ้น
10. ปัญหาไม่พัฒนาวิธีการสอนของครู
11. ปัญหาการไม่พัฒนาความรู้ทางวิชาชีพของผู้สอน
12. ปัญหาการขาดกำลังใจของผู้สอน อันเนื่องมาจากสวัสดิการ การสนับสนุนส่งเสริมของผู้บริหาร และโอกาสในการพัฒนาตนเอง
13. ปัญหาการขาดการประสานงานกับหน่วยงานอื่นที่ทำหน้าที่คล้ายกัน ทำให้การทำงานซ้ำซ้อนกัน
14. ปัญหาการขาดแคลนสนับสนุนจากผู้บริหารทุกระดับและไม่ปฏิบัติตามแผนอย่างจริงจัง และต่อเนื่อง

กองพัฒนาการศึกษานอกโรงเรียนได้สรุปสภาพปัญหาการจัดการศึกษาอาชีพของกรมการศึกษานอกโรงเรียน (กรมการศึกษานอกโรงเรียน. 2531 : 137) คือ

1. ขาดการประสานงานกับหน่วยงานอื่น
2. ขาดแคลนวิทยากร
3. ขาดแคลนวัสดุ อุปกรณ์การสอน
4. ผู้เรียนนำไปประกอบอาชีพอิสระและรับจ้างน้อย
5. เน้นเรื่องทักษะ ขาดเรื่องการจัดการ และช่องทางประกอบอาชีพ
6. ขาดข้อมูลเปิดสอนวิชาชีพให้เหมาะสมกับความต้องการของท้องถิ่น

การจัดการศึกษาของกรมการศึกษานอกโรงเรียนเกี่ยวกับการพัฒนาอาชีพที่ผ่านมา พบปัญหาในการดำเนินงานเกี่ยวกับหลักสูตร ระยะเวลา และวิธีการจัดกิจกรรมการศึกษา ไม่สอดคล้องกับสภาพของผู้เรียน ปัญหาการจัดการศึกษาด้านอาชีพไม่ตรงกับความต้องการของผู้เรียน และความต้องการของตลาดแรงงานผู้เรียนไม่สามารถนำความรู้ไปใช้ในงานอาชีพ ส่งผลให้ผู้เรียนลาออกกลางคัน สาเหตุส่วนหนึ่งมาจากข้อจำกัดของงบประมาณ ดังนั้น การจัดการศึกษานอกโรงเรียนจึงควรจัดให้เหมาะสมกับสภาพของผู้เรียนต่อไป

4. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาอาชีพตามแผนพัฒนาการศึกษานอกโรงเรียน ระยะที่ 7

การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาอาชีพเป็นกิจกรรมสำคัญซึ่งรัฐบาลได้ตระหนักและให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง กรมการศึกษานอกโรงเรียนซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่หลักในการพัฒนาคุณภาพประชากรนอกระบบโรงเรียนภาคปกติ จึงได้รับแผนการศึกษานอกโรงเรียนเพื่อพัฒนาอาชีพ และเริ่มดำเนินการตั้งแต่แผนพัฒนาการศึกษานอกโรงเรียน ระยะที่ 7 โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดียิ่งขึ้น อีกทั้งในปัจจุบันความเจริญก้าวหน้าทางด้านอุตสาหกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่มากขึ้น การให้ศึกษาด้านอาชีพจึงต้องมุ่งตอบสนองความก้าวหน้าด้วยเช่นกัน (กรมการศึกษานอกโรงเรียน. 2535 : คำนำ) กรมการศึกษานอกโรงเรียนได้จัดการศึกษาด้านอาชีพในรูปแบบระยะสั้นและกลุ่มสนใจที่ผ่านมา พบว่า การศึกษาในลักษณะดังกล่าวได้ช่วยให้ผู้เรียนสามารถปรับปรุงคุณภาพชีวิต เพิ่มพูนรายได้พอสมควร แต่ไม่ส่งผลต่อการสร้างงาน การประกอบอาชีพอิสระหรือการเตรียมเข้าสู่โอกาสการทำงานที่เกิดขึ้นในสังคมปัจจุบันเท่าที่ควร (กรมการศึกษานอกโรงเรียน. 2535 : คำนำ) จึงได้มีความพยายามที่จะริเริ่มปรับแนวทางการจัดการศึกษานอกโรงเรียนเพื่อพัฒนาอาชีพในรูปแบบใหม่ โดยมีวัตถุประสงค์หลัก 3 ประการ คือ

1. การจัดการศึกษานอกโรงเรียนเพื่อส่งเสริมการกระจายรายได้และการแก้ปัญหาความยากจน โดยการส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนมีความรู้ความสามารถที่จะสร้างงาน ประกอบอาชีพอิสระและเพิ่มพูนรายได้

2. การจัดการศึกษานอกโรงเรียนเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพพื้นฐานที่สามารถประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น

3. การจัดการศึกษานอกโรงเรียนเพื่อพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการทำงาน และความต้องการของตลาดแรงงาน (กรมการศึกษานอกโรงเรียน. 2535 : 2)

สำหรับการจัดการศึกษานอกโรงเรียนเพื่อพัฒนาทักษะฝีมือแรงงาน เป็นการจัดการศึกษา 2 ประเภท ประเภทแรก คือ การจัดการศึกษาสายสามัญสำหรับแรงงานเพื่อยกระดับพื้นฐานการศึกษาของประชากรในวัยแรงงาน ประเภทที่สอง คือ การพัฒนาอาชีพซึ่งมุ่งฝึกทักษะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน พัฒนาระดับฝีมือแรงงานให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้น และเสริมสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้แก่แรงงานตามความต้องการของตลาดแรงงาน การจัดการเรียนการสอนจะให้ความสำคัญกับกลุ่มเป้าหมาย 4 กลุ่ม ตามลำดับ คือ กลุ่มไร้ฝีมือ กลุ่มกึ่งฝีมือที่ยังไม่ทำงาน กลุ่มกึ่งฝีมือในโรงงาน และกลุ่มฝีมือในโรงงาน โดยแต่ละกลุ่มจะมีหลักสูตรที่แตกต่างกันในการจัดการศึกษานอกโรงเรียนเพื่อพัฒนาฝีมือแรงงาน มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

1. ยกระดับการศึกษาสายสามัญของผู้ใช้แรงงาน
2. พัฒนาคุณสมบัติที่พึงประสงค์ของผู้ใช้แรงงาน
3. เพื่อเสริมทักษะฝีมือแรงงานให้แก่ผู้ใช้แรงงาน (กรมการศึกษานอกโรงเรียน.

2535 : 8-9)

จากการเปลี่ยนแปลงสังคมไปสู่สังคมอุตสาหกรรม กรมการศึกษานอกโรงเรียนซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการพัฒนาคุณภาพของประชากรนอกระบบโรงเรียน จึงปรับแนวทางในการบริการการศึกษา โดยให้ความสำคัญแก่ผู้ใช้แรงงานในภาคอุตสาหกรรม เพื่อยกระดับการศึกษาของประชากรในวัยแรงงาน และพัฒนาคุณสมบัติของแรงงานให้สอดคล้องและเหมาะสมกับความต้องการของตลาดแรงงานภาคอุตสาหกรรม

5. การจัดการศึกษานอกระบบเรียนให้แก่ผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม

การที่คนงานได้รับการศึกษาจะทำให้ไม่เข้าใจกระบวนการและวิธีการทำงาน ไม่กล้าตัดสินใจและออกความคิดเห็นที่ถูกต้องที่เหมาะสม ไม่เข้าใจบุคคลและสังคม ทำให้ไม่ทราบว่าพัฒนาประเทศอย่างไร ไม่สามารถอุทิศตนให้เต็มที่และเต็มใจในการทำงานเพื่อเพิ่มผลผลิตทั้งปริมาณและคุณภาพ (สมพร ใจหึง. 2521 : 16) การศึกษาผู้ใหญ่จึงจำเป็นสำหรับคนงาน เพราะจะทำให้มีความสามารถ มีความก้าวหน้า เห็นประโยชน์ของสังคม เศรษฐกิจและวัฒนธรรม เป็นประชากรที่ฉลาด มีความรับผิดชอบ และสามารถดำรงชีวิตในครอบครัว ในสภาพแรงงาน และสังคมได้อย่างมีอิสระและเต็มภาคภูมิ มีความนึกคิดและความสำนึกอย่างเป็นประชาธิปไตย คนงานที่ได้รับการศึกษาจะรู้จักคิดอย่างมีเหตุผล การที่คนงานสามารถอ่านออกเขียนได้มีความจำเป็นมากสำหรับการทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม อย่างน้อยก็เพื่อให้สามารถอ่านกฎข้อบังคับในการทำงานหรือในการรักษาความปลอดภัยได้ รวมถึงการเรียนรู้อาชีพใหม่ ๆ วิธีการทำงานแบบใหม่ มีความคิดที่จะปรับปรุงการจัดระเบียบองค์การของแรงงาน และเป็นการลดช่องว่างทางการศึกษาระหว่างผู้ร่วมงาน ทำให้คนงานเข้าใจและร่วมมือในแผนงานต่าง ๆ มากยิ่งขึ้น นอกจากนี้คนงานที่มีการศึกษาก็ยังมีโอกาสศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม หาความชำนาญด้านอื่น ๆ เพิ่มเติมได้อีก (จลวย แก้วพุกผา. 2522 : 32-33)

ประวัติความเป็นมา การศึกษาผู้ใหญ่ในโรงงานอุตสาหกรรมเริ่มเป็นครั้งแรกในปี พ.ศ. 2517 ซึ่งแนวคิดในการจัดการศึกษาผู้ใหญ่ในโรงงานอุตสาหกรรมในประเทศไทยเกิดจาก คุณจิตจันทร์ หังสุต ซึ่งขณะนั้นดำรงตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายแรงงานหญิงและเด็ก กองคุ้มครองแรงงาน กรมแรงงานได้ไปดูงานและฝึกอบรมด้านการให้การศึกษาแก่คนงานของ นายจ้างที่มีคนทำงานอยู่ในโรงงานของตนด้วย ณ ประเทศสหรัฐอเมริกา แล้วเกิดแนวความคิดที่จะนำเอาสิ่งที่ได้จากการฝึกอบรมและดูงานมาใช้ให้เป็นประโยชน์แก่ประเทศไทย (กรมการศึกษานอกระบบเรียน. 2519 : 305) เมื่อกลับมาถึงเมืองไทยแล้วจึงได้ประชุมคนงานหญิงเพื่อทราบความต้องการของเขา และก็ได้ทราบว่า คนงานหญิงมีปัญหายุ่งยากในการศึกษา ต้องการเรียนเพิ่มเติม (กรมแรงงาน. 2519 : 6) และจากการสำรวจโรงงานอุตสาหกรรมของฝ่าย

แรงงานหญิงและเด็ก กองคุ้มครองแรงงาน กรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย ได้พบความจริงว่า คนงานซึ่งทำงานอยู่ในกิจการอุตสาหกรรมต่าง ๆ นั้น ยังมีระดับการศึกษาต่ำ คนงานส่วนใหญ่ มีความรู้เพียงชั้นประถมปีที่ 4 คนงานบางกลุ่มอ่านหนังสือไม่ออก เขียนไม่ได้ และมักประสบ ปัญหาต่าง ๆ ในการทำงาน ตัวอย่างเช่น อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นในขณะทำงาน ไม่เข้าใจในการ สื่อข้อความ เมื่อทางโรงเรียนมีประกาศหรือระเบียบปฏิบัติใหม่ ๆ ออกมาก็อ่านไม่เข้าใจ หรือเข้าใจไม่ตรงกับเจตนาของฝ่ายบริหาร ทำให้เกิดความเข้าใจผิด และเมื่อเล่าต่อ ๆ กันไป ความเข้าใจผิดก็เพิ่มมากขึ้น ทำให้เกิดความรู้สึกขาดความมั่นคงในการทำงาน นอกจากนี้ การมีพื้นฐานการศึกษาต่ำทำให้ไม่มีความรู้ในเรื่องการวางแผนครอบครัว ไม่เข้าใจในข้อกำหนด ของกฎหมายแรงงาน ขาดการเป็นผู้บริโภคที่ดี และไม่ค่อยมีเหตุผลในการตัดสินใจ (จำนานู นิสารัตน์. ม.ป.ป. : 222)

ฝ่ายแรงงานหญิงและเด็ก กรมแรงงานได้สำรวจพบปัญหาเหล่านี้จึงได้ร่วมมือกับ กองการศึกษาผู้ใหญ่ กรมสามัญศึกษา จัดทำโครงการเสริมการศึกษาแก่ลูกจ้างสตรีและเด็ก ขึ้น โครงการนี้ต่อมาถูกเรียกว่า โครงการโรงเรียนในโรงงาน โครงการดังกล่าวมี เป้าหมายและจุดประสงค์ดังนี้

1. เพื่อส่งเสริมให้คนงานได้ตระหนักถึงความสำคัญของบทบาทที่ตนมีต่อครอบครัวและ สังคมส่วนรวม
2. เพื่อปลูกฝังให้มีความเชื่อมั่นในตนเองในอันที่จะแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้
3. เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้คนงานได้รู้หนังสือ และมีโอกาสในการเลื่อนตำแหน่ง ให้แก่ตนเอง
4. เพื่อสร้างเจตคติที่ดีให้แก่คนงานในอันที่จะทำงานร่วมกับผู้อื่นได้
5. เพื่อส่งเสริมให้คนงานได้แสดงข้อคิดเห็นและมีความคิดริเริ่ม
6. เพื่อส่งเสริมให้คนงานได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์และเห็นคุณค่าของเวลาที่ ผ่านไป
7. เพื่อส่งเสริมให้คนงานเข้าใจถึงสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมายแรงงาน และทำตนเป็น ลูกจ้างที่ดี

8. เพื่อส่งเสริมให้คนงานเป็นพลเมืองดี เป็นผู้นำที่ดีและมีวัฒนธรรม (ชานาญ นิสารัตน์. ม.ป.ป. : 223)

โครงการโรงเรียนในโรงงานนี้เริ่มดำเนินการโดยความร่วมมือระหว่างกรมแรงงาน และกองการศึกษาผู้ใหญ่ โดยกรมแรงงานทำหน้าที่ประสานงานกับโรงงานอุตสาหกรรม กองการศึกษาผู้ใหญ่ทำหน้าที่จัดทำหลักสูตร จัดหาคำตอบแทนครู และนายจ้างเป็นผู้จัดผู้เรียนและ เวลาที่เหมาะสมในการเรียน รวมทั้งห้องเรียน อุปกรณ์ที่จำเป็นต้องใช้ในการเรียนการสอน โรงงานที่เห็นความสำคัญของการศึกษาและให้การสนับสนุนการดำเนินงานตามโครงการนี้ คือ โรงงานทอผ้าไทยสุราโบ ซึ่งตั้งอยู่ที่ 14/3 ถนนพหลโยธิน จังหวัดปทุมธานี โรงงานแห่งนี้ได้ ให้ความสะดวกในเรื่องสถานที่ และเปิดรับสมัครลูกจ้างที่จะเข้าเรียน มีลูกจ้างสมัครเข้าเรียน รุ่นแรกมากกว่า 100 คน ในจำนวนนี้เป็นหัวหน้าคนงาน 8 คน ทุกคนสมัครเข้าเรียนในชั้นระดับ 3 คือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 มีครูสอน 5 คน เปิดทำการสอนตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน 2517 นับว่าเป็นโรงงานแห่งแรกในประเทศไทยที่เปิดสอนวิชาสามัญให้แก่ลูกจ้าง ในช่วงเวลาใกล้เคียง กันนี้มีโรงงานอุตสาหกรรมที่เปิดโรงเรียนผู้ใหญ่ 6 แห่ง คือ บริษัทไทยฟูจิจำกัด บริษัท ยูเนียนจำกัด บริษัทอุตสาหกรรมพรหมไทย องค์การค้าคุรุสภา บริษัทไทยไนลอน และบริษัท ไทยเกรียง เปิดดำเนินการในวันที่ 1 พฤษภาคม 2518

จากความร่วมมือร่วมใจของโรงงานอุตสาหกรรมทั้ง 7 แห่ง เป็นผลให้ผู้นำแรงงาน ได้เห็นช่องทางในอนาคตของตน และคาดว่า การศึกษาผู้ใหญ่จะกระจายขยายวงกว้างออกไปใน สังคมผู้นำแรงงานตามบริษัทหรือโรงงานต่าง ๆ ผู้นำแรงงานจะมีโอกาสเลื่อนวิทยฐานะตนเอง มีความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่สูงกว่าที่เป็นอยู่ เป็นการยกฐานะตนเองทางสังคมและเศรษฐกิจ สร้างความมั่นคงให้กับตนเองและครอบครัว (ชานาญ นิสารัตน์. ม.ป.ป. : 223-225)

ผลการดำเนินงานประสบความสำเร็จด้วยดี ทำให้ได้รับความสนใจจากนายจ้างและผู้นำแรงงาน ของโรงงานอุตสาหกรรมทั้งในเขตกรุงเทพฯ และจังหวัดใกล้เคียงได้ขอให้ดำเนินการจัดตั้ง โรงเรียนผู้ใหญ่ในโรงงานอุตสาหกรรมขึ้นตามลำดับ จนถึงปี พ.ศ. 2521 มีโรงเรียนผู้ใหญ่ใน โรงงานถึง 18 โรงเรียน มีผู้นำแรงงานสมัครเรียนในระดับต่าง ๆ จำนวนประมาณ 3,000 คน

โครงการนี้ดำเนินการได้ประมาณ 4 ปี ก็หยุดชะงักลง เนื่องจากประสบปัญหา
ดังนี้ (กรมการศึกษานอกโรงเรียน. 2526 : 28)

1. ระเบียบและหลักสูตรในสมัยนั้น กำหนดว่า ผู้เรียนต้องมีเวลาเรียนไม่ต่ำกว่า
ร้อยละ 80 จึงจะมีสิทธิ์สอบ ซึ่งเป็นปัญหาสำหรับผู้เรียนมาก ในเรื่องเวลาเรียนไม่พอ
เนื่องจากในช่วงระยะเวลาที่เรียน ผู้เรียนต้องทำงานนอกเวลา
2. ปัญหาสถานที่ศึกษาและสภาพแวดล้อมไม่เอื้ออำนวยต่อสภาพการจัดการเรียนการสอน
เป็นผลให้ผู้เรียนลาออกกลางคัน
3. ปัญหาผู้เรียนน้อยกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ 20 คน ทำให้ต้องยุบชั้นเรียน
4. ปัญหาครูสอนลาออกกลางคัน เมื่อได้งานที่มั่นคงกว่า

ความหมายของการศึกษานอกระบบโรงเรียนแก่ผู้ใช้แรงงาน ศรีสวรรค์ แสงวิจิตร
(2531 : 20-22) ได้แยกความหมายของการศึกษานอกระบบโรงเรียนแก่ผู้ใช้แรงงานเป็น 2
ลักษณะ คือ

1. แรงงานศึกษา (labour education) เป็นการศึกษาเพื่อสร้างความเข้าใจและ
สัมพันธ์อันดีระหว่างผู้ใช้แรงงานด้วยกัน โดยมีสหภาพแรงงานเป็นศูนย์กลาง และอาจจะร่วมมือ
กับหน่วยงานอื่น ๆ ก็ได้ เช่น วิทยาลัย มหาวิทยาลัย เป็นต้น และการศึกษาดังกล่าวจะเน้นใน
เรื่องกิจกรรมเป็นกลุ่มเพื่อบรรลุเป้าหมายของกลุ่ม วิชาที่เรียนรู้นักเน้นในเรื่องเศรษฐกิจและ
รวมถึงการฝึกอบรมทางด้านวิชาชีพด้วย

2. การศึกษาของแรงงาน (workers education) มีจุดมุ่งหมายให้ความรู้ในเรื่อง
สิทธิหน้าที่และความรับผิดชอบแก่ผู้ใช้แรงงาน การศึกษาที่ต่างจากการฝึกวิชาชีพ ซึ่งจะเป็นการ
เรียนการสอนในเรื่องปัญหาสังคม เศรษฐศาสตร์ทั่วไป ปรัชญาและกิจกรรมของสมาคม องค์การ
ผู้ใช้แรงงาน กฎหมายเบื้องต้น หลักการพูดในที่สาธารณะ เป็นการศึกษาเบื้องต้น โดยมุ่งให้การ
ศึกษาเพื่อเป็นพลเมืองที่ดี

การให้ความรู้แก่ผู้ใช้แรงงานในลักษณะของการศึกษานอกระบบโรงเรียน อาจจะ
แตกต่างกันไปตามสภาพของแรงงานและสังคม แต่จุดประสงค์ก็เพื่อให้ผู้ใช้แรงงานได้เข้าใจถึง
สิทธิหน้าที่ของตนเอง และการมีหน้าที่ที่ดีต่อสังคม (อาคม ใจแก้ว. 2522 : 42)

ความจำเป็นที่ต้องจัดการศึกษาผู้ใหญ่ให้แก่ผู้จ้างแรงงาน มุลเหตุที่ต้องจัดการศึกษา
ให้แก่ผู้จ้างแรงงาน ได้แก่

1. การขาดความรู้ขั้นพื้นฐาน จากการที่ผู้จ้างแรงงานส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาต่ำ กล่าวคือ ผู้จ้างแรงงานในเมืองส่วนมากเป็นผู้ที่มีการศึกษาตั้งแต่ระดับประถมศึกษาตอนปลายลงมา การขาดความรู้เมื่อคนงานอายุมากขึ้น ความรู้ที่มีอยู่นี้หากไม่ได้นำมาใช้อย่างสม่ำเสมอ ก็มักจะลืมเสียบ้าง ในขณะที่เดียวกันคนงานรุ่นใหม่ที่เข้ามาสู่กำลังแรงงานจะได้รับการศึกษามากกว่าเดิม ทำให้คนงานรุ่นเก่ายิ่งด้อยการศึกษามากขึ้น ซึ่งจะเป็นอุปสรรคในการที่จะทำความเข้าใจกฎระเบียบต่าง ๆ รอบ ๆ ตัวเขา และการพัฒนาการศึกษาเพื่อโอกาสก้าวหน้าในชีวิตก็จะลดน้อยลง หากไม่ได้รับการสนับสนุนเท่าที่ควร
2. ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและวิชาการสมัยใหม่ ในงานอุตสาหกรรมมีการพัฒนาวิทยาการให้ทันสมัยและมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ซึ่งความต้องการความชำนาญจากผู้จ้างแรงงานมากขึ้น แต่จากการที่ความสามารถของผู้จ้างแรงงาน ถ้ามีไม่เพียงพอต่อความต้องการ จะเป็นปัญหาที่ทำให้นายจ้างได้ผลิตผลไม่เต็มเม็ดเต็มหน่วยตามที่ต้องการ และเป็นปัญหาของผู้จ้างแรงงานเองด้วยที่จะต้องเสี่ยงภัยต่อการทำงานมากขึ้น และอาจประสบอันตรายจากการทำงานได้ง่ายขึ้น จึงต้องมีการจัดการศึกษาหรือฝึกอบรมความรู้วิชาการ เพื่อพัฒนายกระดับฝีมือคนงานให้ก้าวหน้าทันต่อการพัฒนาเทคโนโลยี
3. การใช้ชีวิตของผู้จ้างแรงงานในสังคมอุตสาหกรรม ในประเทศกำลังพัฒนาสังคมเกษตรกรรมได้ค่อย ๆ เปลี่ยนไปอยู่สังคมอุตสาหกรรม แรงงานจากภาคเกษตรกรรมได้เข้ามาสู่งานอุตสาหกรรมมากขึ้น การปรับตัวจากชีวิตซึ่งไม่รีบร้อน ตนเป็นนายของตนเอง และมีการดำเนินชีวิตขึ้นกับสภาพดิน ฟ้า อากาศไปสู่การทำงานอุตสาหกรรม ซึ่งต้องเร่งรีบ มีระเบียบแบบแผน ทำให้เกิดปัญหาในการปรับตัว ปรับชีวิตของผู้จ้างแรงงาน การจัดการศึกษาให้แก่ผู้จ้างแรงงานจึงจำเป็นต้องมีส่วนในการให้ความรู้ ความเข้าใจในชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไปของผู้จ้างแรงงาน
4. สิทธิ หน้าที่ และการรวมตัวกันเป็นองค์กรของผู้จ้างแรงงาน ผู้จ้างแรงงานจำเป็นต้องรู้และเข้าใจในสิทธิ หน้าที่ตามกฎหมาย ทั้งในด้านการคุ้มครองแรงงาน เพื่อมิให้นายจ้างถือโอกาสเอาเปรียบ โดยอาศัยประโยชน์จากความไม่รู้ของผู้จ้างแรงงานและจากการที่กฎหมายเปิด

โรคอาสให้ผู้ใช้งานมีการรวมตัวกันเป็นองค์กร การดำเนินการในการเป็นองค์กรของผู้ใช้แรงงาน ไม่ว่าจะเป็นสหภาพแรงงาน หรือสหพันธ์แรงงานก็ตาม จึงต้องเป็นไปตามระเบียบกฎเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนดไว้ จึงจำเป็นต้องให้การศึกษากับผู้ใช้งานในเรื่องสิทธิ ผลประโยชน์ และสิ่งที่เกี่ยวข้องในการค้าเพื่องานตามกฎหมายในฐานะเป็นองค์กรของผู้ใช้งาน (อรรถนิบุรณกานนท์. 2526 : 16-17)

วัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนสำหรับผู้ใช้งาน

การศึกษานอกระบบโรงเรียนสำหรับผู้ใช้งานมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาและศึกษาความชำนาญในการอ่าน เขียน สำหรับผู้ที่ได้รับการศึกษาจากโรงเรียน และสำหรับการศึกษาเพื่อความก้าวหน้า

2. เพื่อความสามารถในหน้าที่การงานเพื่อเพิ่มผลผลิตและรายได้

3. ทำให้เข้าใจและสามารถแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อม การจ้างงานและสภาพของตน

4. ทำให้ได้รับการสนองตอบตามความต้องการทางวัฒนธรรมและสังคมอย่างเต็มที่

การจัดการศึกษาสำหรับผู้ใช้งานเป็นการช่วยให้ผู้ใช้งานได้มีความรู้ ความเข้าใจในชีวิตการทำงาน และสามารถเผชิญปัญหาต่าง ๆ ของตัวเขาได้ดี (สุภาพร จันทรจำเริญ. 2524 : 20)

การจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนสำหรับผู้ใช้งาน นอกจากจะมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและศึกษาความชำนาญในการอ่าน เขียน เพื่อความก้าวหน้า เพิ่มความสามารถในหน้าที่การงาน เพื่อเพิ่มผลผลิตและรายได้ สามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้แล้ว ยังมีความมุ่งหมายอื่น ๆ ที่สำคัญ ซึ่งสำนักงานแรงงานสากล (International Labour Office. 1976 : 11-12) ได้กำหนดความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้เครื่องมือช่วยในการศึกษา เพื่อก่อให้เกิดบทบาทที่มีประสิทธิภาพในสังคมโดยการฝึกฝนในทักษะพื้นฐานต่าง ๆ

2. เพื่อเร่งเร้าให้เกิดความสนใจในสภาพและงานของสหภาพ

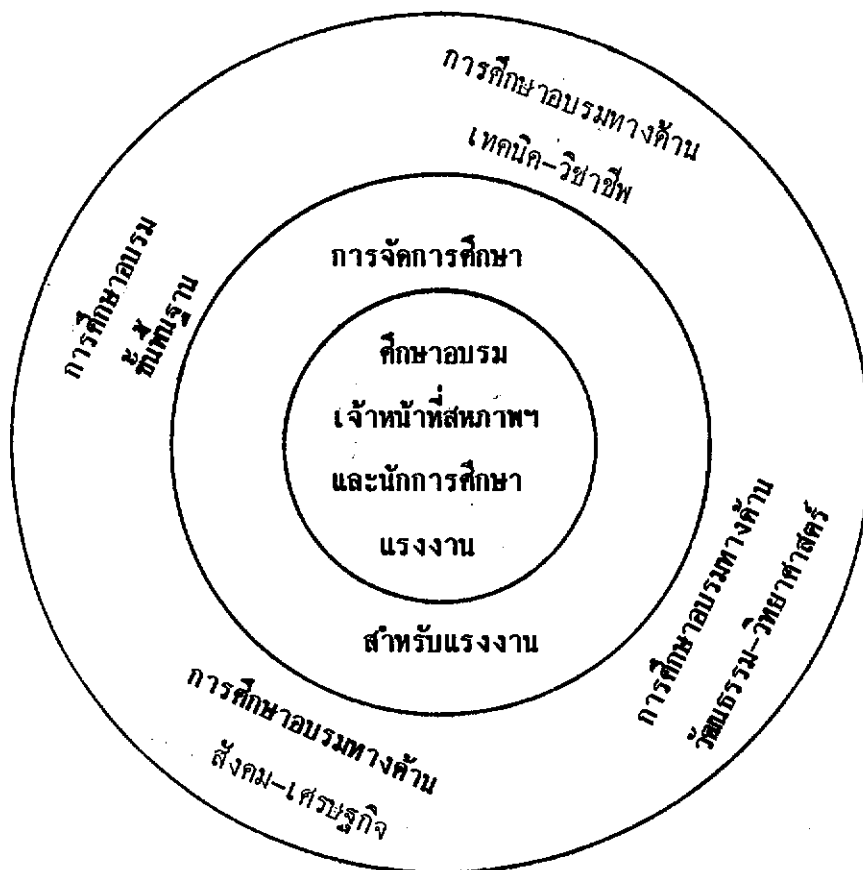
3. เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจถึงปัญหาแรงงานมากยิ่งขึ้น

4. เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับสภาพตระหนักถึงความรับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดสรรสวัสดิการให้แก่สมาชิก

ส่วนประกอบของการศึกษานอกโรงเรียนสำหรับผู้ใช้แรงงาน สำนักงานแรงงานสากล (International Labour Office. 1976 : 16-21) ได้กล่าวถึงการจัดการศึกษาให้แก่ผู้ใช้แรงงาน ซึ่งเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งในการจัดการศึกษานอกโรงเรียน มุ่งให้การศึกษาเฉพาะผู้ใช้แรงงาน แบ่งได้ดังนี้

1. การอบรมขั้นพื้นฐาน (basic skills) ได้แก่ การให้การศึกษาวิชาสามัญ
2. การศึกษาอบรมทางด้านเทคนิคและวิธี (technical and vocational training) ได้แก่ การฝึกทำงานและการพัฒนาฝีมือในการทำงาน
3. การศึกษาอบรมทางสังคมและเศรษฐกิจ (social and economic education) ได้แก่ การให้การศึกษาทั่วไปทางด้านเศรษฐกิจ สังคม วิชาการแรงงาน การบริหารสภาพแรงงาน ความรับผิดชอบของสภาพแรงงานที่มีต่อระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ
4. การศึกษาอบรมทางด้านวัฒนธรรมและวิทยาศาสตร์ (cultural and scientific education) หมายถึง การอบรมพิเศษทางด้านวัฒนธรรมและนันทนาการ

ความเกี่ยวข้องของการศึกษานอกโรงเรียนและการศึกษาสำหรับผู้ใช้แรงงาน อาจแสดงด้วยภาพดังนี้

ภาพประกอบ 2 แสดงส่วนประกอบของการศึกษานอกระบบโรงเรียนสำหรับผู้ใช้แรงงาน
(International Labour Office. 1976 : 16)

ภายในวงกลมใหญ่แสดงขอบเขตการศึกษานอกระบบโรงเรียน จะมีส่วนที่สำคัญส่วนหนึ่ง คือ การศึกษาสำหรับแรงงาน วงกลมรอง และภายในขอบเขตของการศึกษาสำหรับแรงงานก็จะมี ส่วนที่สำคัญส่วนหนึ่งอยู่ คือ การศึกษาเฉพาะสำหรับเจ้าหน้าที่สหภาพแรงงานและนักรการศึกษา แรงงาน

การจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียน มีวัตถุประสงค์เพื่อให้คนงานสามารถอ่านออกเขียนได้ รู้จักคิดอย่างมีเหตุผลและการพัฒนากระบวนการคิดในการทำงาน ซึ่งการศึกษานอกระบบโรงเรียน เคยจัดโครงการโรงเรียนในโรงงาน แต่ก็ต้องหยุดลงเนื่องจากประสบปัญหาหลายประการ

แต่การศึกษาสำหรับแรงงานนั้นมีความจำเป็นที่ต้องดำเนินการต่อไป เพื่อพัฒนาคุณภาพแรงงาน ให้มีความรู้ขั้นพื้นฐาน ความรู้ในการประกอบอาชีพการทำงาน และคุณสมบัติที่พึงประสงค์ของตลาดแรงงาน ตลอดจนเป็นการช่วยให้ผู้ใช้แรงงานสามารถปรับตัวเข้ากับสังคมอุตสาหกรรมได้

6. รูปแบบของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนสำหรับผู้ใหญ่

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับผู้ใหญ่ต้องคำนึงถึงธรรมชาติของผู้ใหญ่ เพื่อเป็นส่วนประกอบในการพิจารณากำหนดรูปแบบการจัดกิจกรรมการศึกษาด้วย

โรเจอร์ (สุนัหา บุญสิทธิ์, 2532 : 25 อ้างอิงมาจาก Rogers, 1951 : 338-391) กล่าวว่า การสอนผู้ใหญ่ที่ให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (student-centered teaching) ควรคำนึงถึงลักษณะการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ 5 ประการ คือ

1. เราไม่สามารถจะสอนผู้อื่นได้โดยตรง เราสามารถเพียงแต่ช่วยอำนวยความสะดวกให้เขาเรียนรู้ ทั้งนี้ เพราะว่าคุณคนทุกคนจะอยู่ในโลกแห่งประสบการณ์ของตน สิ่งที่มีชีวิตนั้นจะมีปฏิสัมพันธ์ต่อสนาม (field) แห่งปรากฏการณ์ต่าง ๆ ตามที่เขาแต่ละคนประสงค์และรับรู้อยู่
2. บุคคลจะเรียนรู้ได้กับสิ่งที่เขารับรู้และคิดว่าสิ่งนั้น ๆ จะมีส่วนน้อยส่งเสริมหรือช่วยให้เขาสามารถรักษาโครงสร้างภายในตนเองได้ (organization of self)
3. บุคคลจะต่อต้านและปฏิเสธประสบการณ์ที่เขาคิดว่าเป็นประสบการณ์ที่จะต้องทำให้เขาเปลี่ยนแปลงโครงสร้างภายในของตนเอง
4. ถ้าหากบุคคลอยู่ในสิ่งแวดล้อมหรือสถานการณ์ที่เขาคิดว่าข่มขู่โครงสร้างภายในตัวของเขา บุคคลผู้นั้นจะยืนหยัดไม่ยอมยืดหยุ่นปรับตัวเองให้เข้ากับสภาพแวดล้อม แต่ถ้าหากเขารู้สึกว่าอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยไม่มีสิ่งใดมาทำให้เขาถึง เครียด เขาจะปรับตัวเองให้เข้ากับประสบการณ์ได้
5. ประสบการณ์ทางการศึกษาที่มีประสิทธิภาพที่สุดในการส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ จะต้องเป็นประสบการณ์ที่ไม่ข่มขู่ผู้เรียน และเป็นประสบการณ์ที่ผู้เรียนสามารถจำแนก วิเคราะห์ องค์ประกอบของสถานการณ์ที่กำลังประสบและรับรู้ ดังนั้น การเลือกรูปแบบการเรียนรู้ให้

สอดคล้องกับเป้าหมาย วัตถุประสงค์ เป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญ และเป็นตัวบ่งชี้ถึงความสำเร็จของการจัดการศึกษา ซึ่งนักการศึกษาผู้ใหญ่ได้แบ่งรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออกเป็นลักษณะต่าง ๆ คือ

เวอร์เนอร์ (Verner. 1964 : 159) แบ่งรูปแบบการเรียนรู้เป็น 3 ลักษณะ ได้แก่

1. วิธีการเรียนรู้เป็นรายบุคคล ได้แก่ การฝึกงาน การศึกษาเป็นรายบุคคล การเรียนรู้ทางไปรษณีย์ เป็นต้น
2. วิธีการเรียนรู้สำหรับกลุ่ม ได้แก่ การเรียนเป็นชั้น การประชุม ปฏิบัติการ เป็นต้น
3. วิธีการศึกษาเพื่อพัฒนาชุมชน คือ การศึกษาที่นำไปสู่การปฏิบัติการของชุมชน ซึ่งการจำแนกรูปแบบของเวอร์เนอร์ และมัลคัม โนลส์ นั้นมีความหมายตรงกัน

โนลส์ (Knowles. 1972 : 90-91) จำแนกรูปแบบการเรียนรู้โดยแบ่งรูปแบบการเรียนรู้เป็น 3 ลักษณะ คือ รูปแบบในการเรียนรู้สำหรับรายบุคคล รูปแบบในการเรียนรู้สำหรับกลุ่ม และการพัฒนาชุมชนเป็นรูปแบบของการเรียนรู้

ต่อไปนี้จะอธิบายถึงรูปแบบต่าง ๆ ของการเรียนรู้โดยละเอียด เพื่อประโยชน์ในการนำวิชาการเหล่านี้ไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งก็คือ รูปแบบของการจัดการศึกษานั้นเอง

รูปแบบในการเรียนรู้สำหรับรายบุคคล

รูปแบบสำหรับการเรียนรู้รายบุคคลมีหลายรูปแบบ รูปแบบของการเรียนรู้นั้นจะเป็นรูปแบบที่ทำให้เป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้บรรลุตามความสามารถ ตามอัตราการเรียนรู้ของแต่ละคน รูปแบบของการเรียนรู้อาจประเภทผู้เรียนไม่จำเป็นต้องไปเรียนที่สถาบันใด อาจจะเรียนอยู่กับบ้านก็ได้ ซึ่งรูปแบบดังกล่าวจะเหมาะสมสำหรับผู้ชราหรือผู้ที่อยู่ห่างไกลชุมชน รูปแบบการเรียนรู้สำหรับรายบุคคลจำแนกเป็น 5 รูปแบบ คือ

รูปแบบที่ 1 การฝึกงาน รูปแบบนี้เป็นรูปแบบที่ใช้ในการฝึกทักษะหรือการเรียนรู้ในที่ทำงาน

รูปแบบที่ 2 การเรียนโดยทางไปรษณีย์ การเรียนรู้ทางไปรษณีย์ผู้เรียนจะต้องอ่านหนังสือตามหลักสูตร และส่งแบบฝึกหัดไปให้ผู้สอนตรวจโดยใช้ระบบไปรษณีย์เป็นสื่อ

รูปแบบที่ 3 การให้คำปรึกษา การให้คำปรึกษามี 2 รูปแบบ คือ

1. การให้คำปรึกษาด้านการศึกษา คือ แนะนำให้เลือกเรียนวิชาที่ถนัด
2. การให้คำปรึกษาด้านอาชีพ

รูปแบบที่ 4 การเรียนแบบตัวต่อตัว การเรียนแบบนี้เป็นการเรียนที่ผู้เรียนจะต้องอ่านหนังสือด้วยตัวเอง แล้วจึงมาปรึกษาผู้แนะนำหรือพี่เลี้ยงว่าที่เขารู้อ่านนั้นได้ผลอย่างไร

รูปแบบที่ 5 การเรียนรู้จากแบบเรียนสำเร็จรูป แบบเรียนสำเร็จรูปนี้อาจจะเป็นรูปของแบบเรียนหรือเครื่องมือในการสอน เอกสารที่ใช้ในแบบเรียนสำเร็จรูป ผู้เรียนจะต้องเรียนไปตามลำดับในแต่ละขั้นตอน ผู้เรียนจะต้องตอบแบบวัดผลตามความเข้าใจของผู้เรียนและจะทราบได้ทันทีว่าผู้เรียนตอบผิดหรือตอบถูกประการใด ถ้าผู้เรียนทำถูกก็จะได้รางวัลหรือแรงจูงใจจนฉวยตาให้ทำต่อไป ถ้าคำตอบผิดก็ต้องศึกษาเอกสารนั้นใหม่ และเลือกคำตอบใหม่ โปรแกรมดังกล่าวนี้เป็นโปรแกรมที่จะช่วยให้ผู้เรียนเรียนเรื่องใดเรื่องหนึ่ง และเมื่อผู้เรียนประสบผลตามเป้าหมายนั้นแล้วเป็นอันว่าโปรแกรมก็เสร็จสมบูรณ์

รูปแบบการเรียนรู้สำหรับกลุ่ม

ส่วนมากการเรียนรู้ในองค์การต่าง ๆ เกิดขึ้นในรูปของกลุ่ม รูปแบบสำหรับการเรียนเป็นกลุ่ม ได้แก่

1. กลุ่มปฏิบัติการ (workshop) หมายถึง การจัดประสบการณ์การเรียนรู้เป็นกลุ่มใหญ่ในระยะสั้นและมีกิจกรรมหลาย ๆ อย่างเข้าด้วยกัน ได้แก่ กิจกรรมการพบกันในกลุ่มใหญ่ เช่น วิธีการที่ใช้ในกลุ่มใหญ่โดยการอภิปรายและรวมทั้งกิจกรรมสนทนากลุ่มด้วย ช่วงเวลาของปฏิบัติการอาจใช้ระยะเวลาตั้งแต่ 1-7 วัน และส่วนมากผู้เข้าร่วมประชุมจะต้องพักในที่ ๆ จัดการประชุมปฏิบัติการนั้น ซึ่งอาจจะจัดในโรงแรมหรือศูนย์ประชุมสัมมนา เป็นต้น
2. การประชุมสัมมนา (seminar) เป็นการแลกเปลี่ยนข่าวสาร แลกเปลี่ยนประสบการณ์ และร่วมกันแก้ปัญหา

3. การอภิปรายกลุ่ม (discussion group) คือ การจัดกลุ่มบุคคลให้ได้มีโอกาสพบปะและอภิปรายแบบไม่เป็นทางการในหัวข้อที่สมาชิกทุกคนให้ได้มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อสร้างกลุ่มผู้นำให้เกิดขึ้นในท้องถิ่น ในด้านการพัฒนาชุมชนหรือการศึกษานอกระบบ เพื่อศึกษาปัญหาและวิธีการแก้ปัญหา นั้น ๆ พร้อมกับการวางแผนปฏิบัติการ เพื่อเปลี่ยนทัศนคติด้วยการอภิปรายและการศึกษาข้อมูลต่าง ๆ

การอภิปรายกลุ่ม เปิดโอกาสให้ทุกคนมีส่วนร่วมเป็นการช่วยให้เกิดการตกลงด้วยมติของคนส่วนใหญ่ตามระบอบประชาธิปไตย เป็นการรวบรวมพลังความสามารถ พลังความรู้และประสบการณ์ของทุกคนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน

4. การระดมพลังสมอง (brain storming) เป็นเทคนิคเพื่อสร้างความคิดริเริ่มก่อนลงมือปฏิบัติงาน การจัดระบบพลังสมองเพื่อจะให้ผู้สมาชิกทุกคนได้ออกความเห็นโดยไม่คำนึงถึงความคิดเห็นนั้น ๆ จะใช้ได้หรือไม่ได้ ควรกระตุ้นให้ผู้สมาชิกทุกคนรู้สึกอิสระที่จะพูด และแสดงความคิดเห็นไม่มีข้อแม้ใด ๆ เพื่อจะให้ได้แสดงความคิดดี ๆ ออกให้มากที่สุด ก่อนที่จะมีการอภิปรายและประเมินข้อเสนอต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมให้เกิดความคิดริเริ่ม เป็นวิธีการที่สามารถช่วยแก้ปัญหา ซึ่งแก้ไม่ได้มาก่อน ผู้มีส่วนร่วมจะรู้สึกตื่นตัวต่อการแสดงออกอย่างเสรี สมาชิกทุกคนได้มีส่วนร่วมอย่างทั่วถึง

5. การอภิปรายเป็นคณะ (panel discussion) คือ การจัดกลุ่มบุคคลตั้งแต่ 4-8 คน ซึ่งมีความรู้พิเศษในเรื่องที่จะอภิปราย โดยมีการพูดอย่างมีระเบียบ ในหัวข้อที่มอบหมายให้ความมุ่งหมายเพื่อศึกษาสภาพหรือปัญหาของเรื่องที่จะนำมาอภิปราย เพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจงานต่าง ๆ ของเรื่องนั้น ๆ เพื่อพิจารณาข้อดีข้อเสียในการดำเนินการใด ๆ การจัดอภิปรายเป็นคณะ เป็นการสร้างความสัมพันธ์อย่างไม่เป็นทางการระหว่างผู้อภิปรายกับผู้ฟัง การเปลี่ยนหน้าผู้พูดและความคิดเห็นที่แตกต่างกันช่วยให้ผู้ฟังตื่นตัวอยู่เสมอ

6. การบรรยายเป็นชุดโดยผู้ทรงคุณวุฒิ (symposium) คือ การเตรียมปาฐกถาเป็นช่วง ๆ โดยบุคคลตั้งแต่ 2-5 คน ซึ่งมีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านของเรื่องเดียวกัน การบรรยายนั้นควรจะใช้เวลาประมาณ 10-15 นาทีต่อคน ความมุ่งหมายเพื่อเสนอความรู้ใหม่โดยวิธีย่อและต่อเนื่องกันอย่างมีเหตุผล เป็นการเสนอข้อคิดเห็นในหลาย ๆ แง่ต่อปัญหาที่กำลังศึกษา

อยู่ เพื่อแยกแยะความคิดเห็นในแต่ละแง่และขั้นตอนได้ชัดเจนต่อปัญหาที่สืบสน เพื่อแสดงให้เห็นความสัมพันธ์ของแต่ละส่วนกับปัญหาทั้งหมด เป็นการพูดอย่างสั้น ๆ เพื่อป้องกันมิให้ผู้ฟังคล้อยตามความคิดเห็นของผู้พูดเพียงคนเดียว

7. การแสดงบทบาทสมมติ (role playing) ผู้เข้าร่วมแสดงบทบาทหรือชีวิตจริงต่อหน้ากลุ่มจะต้องไม่มีบทเรียน และไม่เตรียมคำถามคำตอบไว้ล่วงหน้า และให้สร้างเรื่องขึ้นในขณะที่กำลังแสดงอยู่ เสร็จแล้วให้กลุ่มได้อภิปรายข้อคิดเห็นจากการแสดงต่อสภาพปัญหาที่กำลังพิจารณาอยู่ เพื่อวิเคราะห์ปัญหาอย่างละเอียดอ่อนเกี่ยวกับมนุษยสัมพันธ์ เพื่อศึกษาวิธีแก้ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์ เพื่อช่วยให้เกิดความเข้าใจอย่างลึกซึ้งต่อทัศนคติที่แตกต่างกันจากผู้เข้าร่วมแสดงทั้งหลาย เป็นวิธีช่วยทำให้เกิดการอภิปรายจากบทบาทที่แสดงไปแล้วนั้น และเป็นการเสนอแนะทางที่จะแก้ปัญหาหนึ่ง ๆ ด้วยวิธีการลดการเสี่ยงแบบลองผิดลองถูก ปล่อยให้โอกาสแก่บุคคลที่สมมติตัวเองในบทบาทของคนอื่นตามที่คิด และกระทำเหมือนคนอื่นที่เขาสวมบทบาทที่สมมติขึ้นนั้น

8. การใช้กรณีตัวอย่าง (case study) คือ รายละเอียดของเหตุการณ์หนึ่ง เหตุการณ์ใดที่นำมาเสนอต่อผู้ฟังโดยปากเปล่าหรือข้อเขียนหรือฟิล์มภาพยนตร์ หรือทั้งสามวิธี ความมุ่งหมายเพื่อเสนอรายละเอียดของปัญหาหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มเพื่อศึกษาวิธีแก้ไขปัญหาที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งกลุ่มกำลังเผชิญเพื่อเป็นการสอนกระบวนการแก้ปัญหา เป็นการให้รายละเอียดของเรื่องหนึ่ง ๆ ที่เรากำลังศึกษาอยู่ ช่วยให้ผู้เรียนได้เห็นหนทางแก้ไขหลาย ๆ ทางต่อปัญหานั้น ๆ และทำให้ผู้เข้าร่วมมีความคิดริเริ่มที่จะวิเคราะห์เหตุการณ์และมีทักษะในการแก้ปัญหา

9. การทำงานในรูปกรรมการ (committee) ประกอบด้วยกลุ่มบุคคลกลุ่มเล็ก ๆ เพื่อทำหน้าที่บางประการซึ่งไม่สามารถจะจัดให้ทุก ๆ คนในกลุ่มมาใหญ่ทำได้ การจัดแบ่งงานให้ทำงานรูปกรรมการนี้ทำให้หลายลักษณะ เช่น จัดเป็นรูปกรรมการบริหาร กรรมการเฉพาะกิจ ฯลฯ ความมุ่งหมายเพื่อวางแผนกิจกรรมเฉพาะตอนหรือวางแผนระยะยาว เพื่อทำหน้าที่เป็นคณะที่ปรึกษา เพื่อศึกษาปัญหาเฉพาะ เพื่อเผยแพร่หรือประชาสัมพันธ์กิจการ หรือประเมินผลงานที่ได้ทำไปแล้ว การทำงานในระบบกรรมการนั้นเป็นการฝึกผู้นำในอนาคตได้เป็นอย่างดี

10. การสาธิต (demonstration) คือ การเสนอวิธีทำงานหรือกระบวนการทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด โดยปกติเมื่อสาธิตแล้วก็จะทำให้ผู้ชมหรือผู้เรียนทดลองปฏิบัติตามขั้นตอนที่สาธิตให้ชมแล้วนั้นต่อไป โดยมีผู้ควบคุมหรือแนะนำอย่างใกล้ชิด แล้วก็ติดตามด้วยการอธิบายความมุ่งหมายเพื่อสอบวิธีทำหรือปฏิบัติ หรือแสดงเทคนิคใหม่ ๆ เป็นการจูงใจให้เชื่อหรือศรัทธาต่อผลผลิตใหม่ ๆ หรือความคิดใหม่ ๆ

11. การจัดทัศนศึกษา (field trip of tour) การจัดทัศนศึกษาควรเตรียมการอย่างระมัดระวังเพื่อให้กลุ่มผู้เข้าร่วมได้ชมสิ่งของหรือสถานที่ที่น่าสนใจ อันเป็นประสบการณ์ตรงในการศึกษา การจัดทัศนศึกษานี้จะจัดเป็นระยะสั้น เพื่อไปเยี่ยมชมที่แห่งเดียวหรือไปหลาย ๆ วัน เพื่อชมหลาย ๆ สิ่งในหลายสถานที่ก็ได้ เพื่อให้มีโอกาสได้ประสบการณ์ในสิ่งซึ่งอาจนำมาแสดงหรือมาสอนในสถานที่เรียนตามปกติไม่ได้ เป็นการยั่วยั่วให้เกิดความสนใจอย่างแท้จริงต่อสภาพหรือปัญหาที่จะต้องศึกษาอย่างลึกซึ้ง เพื่อให้เห็นผลของการปฏิบัติที่แท้จริงในสภาพและสิ่งแวดล้อมนั้น ๆ เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างทฤษฎีกับการปฏิบัติต่อปัญหาหนึ่ง ๆ

การพัฒนาชุมชนเป็นรูปแบบของการเรียนรู้

การพัฒนาชุมชนเป็นโครงการที่ปฏิบัติในสนาม ลงมือปฏิบัติจริง เป็นรูปแบบของการเรียนรู้ที่กว้างขวางและเป็นการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง กล่าวคือ ชุมชนนั้นเปรียบเทียบกับเสมือนชั้นเรียน เป็นห้องปฏิบัติการสำหรับการเรียนรู้ บัจเจกชนมีโอกาสรู้กับปัญหาในชีวิตจริง ๆ ชุมชนเองก็มีโอกาสได้เรียนรู้วิธีแก้ปัญหของชุมชนนั้น ๆ และวิธีแก้ปัญหทั้งสองของบัจเจกชนและชุมชนก็จะ เป็นวิถีทางของการเรียนรู้ที่ดี

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้แก่ผู้ใหญ่ต้องคำนึงถึงธรรมชาติของผู้ใหญ่และความแตกต่างของบุคคล ดังนั้น รูปแบบในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ จึงต้องมีความแตกต่างกันตามสภาพและสิ่งแวดล้อมของผู้เรียน

7. การจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนในปัจจุบัน

เน้นที่การจัดการศึกษาตลอดชีวิต ซึ่งเป็นระบบการบริการทางการศึกษาที่เกิดจากการประสมกลมกลืนสอดคล้องสัมพันธ์และสนับสนุนซึ่งกันและกันของการศึกษาในระบบโรงเรียนและการศึกษานอกระบบโรงเรียน โดยให้บริการการศึกษา 3 ประเภท คือ (กรมการศึกษา นอกระบบโรงเรียน. 2533 ค : 10)

บริการการศึกษาขั้นพื้นฐาน การให้การศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวการจัดการศึกษาตลอดชีวิต ถือว่าพื้นฐานหรือความจำเป็นในขั้นต่ำของการศึกษาของคนในสิ่งแวดล้อมต่างกัน หรือในช่วงที่แตกต่างกันย่อมไม่เหมือนกัน การศึกษาขั้นพื้นฐานที่บุคคลได้รับจะเริ่มตั้งแต่เกิด โดยการเรียนรู้อย่างไม่เป็นทางการภายใต้การอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา และเมื่ออายุถึงเกณฑ์ก็จะได้รับการศึกษาในระบบโรงเรียน ส่วนในกรณีที่บุคคลในวัยเรียนไม่ได้รับการศึกษาในระบบโรงเรียน หรือขาดโอกาสทางการศึกษา ไม่ว่าโดยสาเหตุใดก็ตามจะมีโอกาสได้รับการศึกษานอกระบบโรงเรียนเป็นการทดแทน การศึกษาทั้งในและนอกระบบโรงเรียนเป็นส่วนหนึ่งของระบบการให้การศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีความต่อเนื่องและมีการถ่ายโยงกันได้ โดยจะต้องเสริมต่อสัมพันธ์กับระบบการเรียนรู้อย่างไม่เป็นทางการที่บุคคลเคยได้รับ ตลอดจนเป็นพื้นฐานการศึกษาที่จะได้รับต่อไปในอนาคต

เนื้อหาสาระของการให้การศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบไปด้วยความรู้และทักษะพื้นฐาน อันจำเป็นแก่การดำรงชีวิตที่สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม ความรู้เรื่องการเป็นสมาชิกที่ดีในสังคม ความรู้ความสามารถในการติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น ๆ ในสังคม ความรู้พื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการค้นหาความรู้เพิ่มเติมหรือการเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น ความสามารถในการคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น และนิสัยในการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม (โกวิท วรพิพัฒน์. 2533 : 15)

โดยจัดกิจกรรมประเภทการศึกษาขั้นพื้นฐาน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

1. หลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่เบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน เป็นการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาการอ่านและเขียนของประชากร การศึกษาเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของผู้เรียน

สอดคล้องเนื้อหาวิชาความรู้ด้านอาชีพ เพื่อให้ผสมกลมกลืนกับสภาพท้องถิ่นและความจำเป็นในการดำรงชีวิตของผู้เรียน

2. หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน พ.ศ. 2530 แบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นการจัดการศึกษาเพื่อผู้ที่ขาดโอกาสทางการศึกษาในระบบโรงเรียนให้สามารถได้รับโอกาสทางการศึกษาเพิ่มเติม โดยที่ผู้เรียนสามารถใช้เวลาในชีวิตประจำวันประกอบอาชีพได้ตามปกติ และในเวลาว่างผู้เรียนสามารถเลือกวิธีการเรียนได้ 3 วิธี ดังนี้

1. การเรียนแบบชั้นเรียน คือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในรูปแบบของชั้นเรียนปกติ แต่ช่วงวันและเวลาที่จัดการเรียนการสอนนั้นผู้เรียนสามารถเลือกเรียนตามกลุ่มหรือชั้นเรียนที่ตนเองสามารถเข้าเรียนได้ ส่วนใหญ่อยู่ในช่วงตอนเย็นหลังเวลาเลิกงาน เป็นต้น

2. การเรียนแบบทางไกล มีวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนโดยผ่านสื่อ เช่น การเรียนทางวิทยุกระจายเสียง การเรียนโดยผ่านสื่อ สิ่งพิมพ์ หรือชุดการเรียน การเรียนด้วยวิธีนี้จะมีการจัดให้พบกลุ่มกับวิทยากรหรือครูผู้สอน ตามกำหนดเวลาที่เหมาะสมเพื่อให้ผู้เรียนสามารถแลกเปลี่ยนความรู้กับกลุ่มการเรียน และสอบถามปัญหาหรือข้อสงสัยกับวิทยากรหรือครูผู้สอน

3. การเรียนแบบตนเอง การเรียนแบบนี้ผู้เรียนไม่จำเป็นต้องมาศึกษาในชั้นเรียน ผู้เรียนสามารถศึกษาหาความรู้จากชุดการเรียนในแต่ละรายวิชา แล้วสอบเทียบความรู้ในรายวิชาที่กำหนด (กรมการศึกษานอกโรงเรียน. 2523 ค : 181)

บริการข่าวสารข้อมูล เป็นระบบที่จะช่วยสานต่อระหว่างความรู้พื้นฐานที่ได้รับกับความรู้ใหม่ ๆ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ของบุคคลให้มีพื้นฐานทันต่อความเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง การให้ข่าวสารเพื่อการศึกษาอาจอยู่ในรูปของการเผยแพร่ การส่งเสริม โดยวิทยุกระจายเสียงจากสื่อสารมวลชนประเภทต่าง ๆ ที่มีอยู่แล้ว การผลิตเอกสารหรือสื่อที่มีเป้าหมายในการให้การศึกษา และการจัดตั้งศูนย์หรือสถานที่ซึ่งจะเป็นแหล่งเพื่อให้บุคคลในชุมชนต่าง ๆ ได้ใช้เป็นสถานที่ในการค้นคว้าหาความรู้ แม้ว่า การให้ข่าวสารข้อมูลจะมีเป้าหมายเพื่อสานต่อสิ่งที่บุคคลได้รับในระบบโรงเรียนก็ตาม หากจัดกิจกรรมให้เหมาะสมแล้วยังจะช่วยอนุรักษ์และสืบทอดระบบการเรียนรู้อย่างไม่เป็นทางการหรือประเพณีนิยมที่มีอยู่ในท้องถิ่นได้อีกด้วย เนื้อหาสาระ

ในระบบข่าวสารข้อมูลเพื่อการศึกษาจะเป็นเรื่องที่สัมพันธ์กับชีวิตประจำวันของประชาชน เนื้อหาสำคัญครอบคลุมไปถึงความรู้ทางด้านอาชีพ ความรู้เกี่ยวกับการเกษตร กฎหมายเบื้องต้น หน้าที่พลเมืองดี การบริโภคอนามัยและประชากรศึกษา ศาสนา และศิลปวัฒนธรรม (กรมการศึกษา นอกโรงเรียน. 2523 ค : 68) โดยจัดกิจกรรมประเภทข่าวสารข้อมูลดังนี้

1. ห้องสมุดประชาชน ห้องสมุดประชาชนมีทั้งระดับจังหวัดและอำเภอ เพื่อบริการการอ่านให้แก่ประชาชนโดยทั่วไปแล้ว ห้องสมุดส่วนใหญ่ได้จัดมุมหนังสือไว้สำหรับเด็กโดยเฉพาะ นอกจากนั้นยังมีมุมสื่อการศึกษาสำหรับนักเรียนนอกโรงเรียน เช่น ของกรมการศึกษานอกโรงเรียน และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

2. ที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้านและประจำวัด มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนได้อ่านหนังสือเพื่อคงสภาพการอ่าน ไม่ให้ลืมหนังสือและมีโอกาสได้รับความรู้และข่าวสารข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน

3. ศูนย์รับบริจาคหนังสือ เป็นหน่วยรับบริจาคจัดตั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ทำหน้าที่รับบริจาคหนังสือจากประชาชนเพื่อส่งไปยังห้องสมุด และที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้านและวัด ยังใช้วิธีทอดผ้าป่าหนังสือเพื่อรับบริจาคอีกด้วย

4. หน่วยรื้อค้นศึกษา ออกเผยแพร่นำความรู้แก่ประชาชนในชนบทโดยการนำภาพยนตร์ สไลด์ เทปโทรทัศน์เกี่ยวกับงานการศึกษานอกโรงเรียน และงานของหน่วยงานราชการต่าง ๆ และความรู้ทั่วไปออกไปฉาย ในบางครั้งได้จัดนิทรรศการและบริการห้องสมุดเคลื่อนที่ร่วมไปด้วย

5. ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา จัดระบบการวิทยุกระจายเสียงสำหรับประชาชนและรายการวิทยุโรงเรียน รายการวิทยุสำหรับประชาชน เสนอข่าวสารความรู้ ความบันเทิง เช่น การอาชีพ สุขภาพอนามัย วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี วัฒนธรรม ดนตรี วรรณกรรมสอนภาษา และข่าว นอกจากนั้นมีรายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษา รายการวีดิทัศน์เพื่อการศึกษา ผลิตภาพยนตร์ สไลด์ และภาพเคลื่อนไหว

6. ศูนย์บริการเพื่อการศึกษา มุ่งให้ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ศิลปวัฒนธรรม จัดพิพิธภัณฑ์สำหรับเยาวชน พิพิธภัณฑ์ธรรมชาติวิทยา พิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์ ห้องฟ้าจำลอง

กรุงเทพฯ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ และ การขยายบริการไปสู่ประชาชนที่อยู่ห่างไกล โดยใช้พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ

7. การประสานงานกับสื่อสารมวลชนในระดับท้องถิ่นเพื่อการศึกษาและความรู้ที่เหมาะสมกับอาชีพและการดำรงชีวิตในท้องถิ่น โดยผ่านสื่อทางโทรทัศน์ วิทยุ หอกระจายข่าว เพื่อให้ข่าวสารข้อมูลที่เป็นกับประชาชนในระดับท้องถิ่น (กรมการศึกษานอกโรงเรียน.

2533 ค : 182)

บริการฝึกทักษะอาชีพ เป็นส่วนที่ช่วยทำให้การศึกษาตลอดชีวิตมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น แม้ว่าการจัดระบบข่าวสารข้อมูลเพื่อให้ประชาชนได้รับการศึกษาต่อเนื่องจากการศึกษาขั้นพื้นฐาน แต่ธรรมชาติของระบบข่าวสารข้อมูลก็มีข้อจำกัดในการก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านการรับรู้ การเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมในสังคมบางครั้งทำให้เกิดความจำเป็นที่บุคคลในสังคมต้องมีระบบความคิด ทักษะคิด และทักษะใหม่ ๆ ซึ่งไม่อาจเปลี่ยนแปลงได้โดยวิธีการกระจายข่าวสารข้อมูลตามปกติ ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีการฝึกหัดระยะสั้นเพื่อให้บุคคลในสังคมได้มีโอกาสดำเนินการฝึกเป็นระยะ ๆ ตามความจำเป็น

คำว่า การฝึกทักษะ ไม่ได้จำกัดเฉพาะการฝึกฝีมืออาชีพ ซึ่งเป็นเพียงลักษณะของการฝึกทักษะประเภทหนึ่งเท่านั้น สารของการฝึกทักษะระยะสั้นในความหมายที่เป็นส่วนหนึ่งของระบบการศึกษาตลอดชีวิต อาจรวมไปถึงการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะในการคิดแก้ปัญหา นิสัยในการปฏิบัติงาน ทักษะในการทำงานเป็นกลุ่ม อุปนิสัยที่พึงประสงค์ต่าง ๆ ทักษะในการจัดการ และทักษะในการปฏิบัติงานที่ต้องอาศัยเทคโนโลยีใหม่ ๆ เป็นต้น จะเห็นได้ว่า ระบบการฝึกทักษะระยะสั้นมีความจำเป็นสำหรับประชาชนทุกกลุ่ม ทุกระดับอาชีพ นับตั้งแต่ระดับผู้ใช้แรงงานไปจนถึงผู้ชำนาญการระดับสูง

วัตถุประสงค์ที่ทำให้ลักษณะการฝึกเป็นช่วงสั้น ๆ ก็เพื่อให้บุคคลโดยเฉพาะในวัยที่มีความรับผิดชอบหน้าที่การงาน สามารถเข้ามามีส่วนร่วมได้โดยไม่เกิดความเสียหายต่อหน้าที่การงาน ทั้งนี้ เพื่อทำให้บุคคลมีโอกาสดำเนินการตามแนวการศึกษาตลอดชีวิต (กรมการศึกษานอกโรงเรียน. 2533 ค : 69-70) โดยจัดกิจกรรมประเภทเพิ่มทักษะและความรู้ดังต่อไปนี้

1. การฝึกอบรมวิชาชีพ จัดดำเนินการเป็น 2 ประเภท คือ ประเภทประจำที่และเคลื่อนที่ ประเภทประจำที่ จัดสอนโดยอาคารและสถานที่ของโรงเรียนภาคกลางวัน โดยอาศัยครู-อาจารย์ วัสดุอุปกรณ์ที่มีอยู่แล้ว หลักสูตรมีระยะเวลาระหว่าง 30-300 ชั่วโมง ประเภทเคลื่อนที่ เป็นหน่วยย่อยออกไปบริการประชาชนในชนบทหรือที่ห่างไกล สอนโดยใช้หลักสูตรเดียวกับโรงเรียนประจำที่

การฝึกอบรมวิชาชีพของกรมการศึกษานอกโรงเรียน มีวัตถุประสงค์เพื่อนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงชีวิตความเป็นอยู่ของตน หรือนำไปใช้ประกอบอาชีพโดยตนเอง หรือร่วมกับผู้อื่น หรือนำไปประกอบอาชีพรับจ้าง

2. กลุ่มสนใจ เป็นวิชาชีพอบรมระยะสั้น หลักสูตรไม่เกิน 30 ชั่วโมง และจบในตัวเอง แต่ผู้เรียนต้องจัดหาวัสดุอุปกรณ์ในการฝึกอบรมมาเอง

3. การฝึกอบรมอื่น ๆ โครงการที่ทำเป็นประจำปี คือ การอบรมผู้ประสานงานระดับท้องถิ่น คณะกรรมการพัฒนาหมู่บ้านหรือตำบล ซึ่งรับผิดชอบในด้านการศึกษาผู้ใหญ่ในชนบท เพื่อให้มีความรู้เกี่ยวกับอาชีพและการปรับปรุงชีวิตความเป็นอยู่ (กรมการศึกษานอกโรงเรียน. 2533 : 183)

การจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียน เป็นการจัดกิจกรรมการศึกษาเพื่อตอบสนองความต้องการการศึกษาแก่ผู้ที่ขาดโอกาสทางการศึกษาในแต่ละชุมชนและท้องถิ่น การจัดการศึกษาจึงต้องมีความยืดหยุ่นและคำนึงถึงสภาพแวดล้อมของผู้รับบริการทางการศึกษา (กรมการศึกษานอกโรงเรียน. 2533 ค : 192) ดังนี้

1. วันและเวลาในการจัดกิจกรรมการศึกษา เนื่องจากผู้รับบริการการศึกษา นอกระบบโรงเรียน ต้องใช้เวลาในชีวิตประจำวันในการประกอบอาชีพ ดังนั้น ระยะเวลาที่จัดการศึกษาจึงต้องคำนึงถึงความเหมาะสมและเป็นไปตามความต้องการของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสดูแลกิจการในเวลารว่างจากการประกอบอาชีพ

2. สถานที่จัดกิจกรรมการศึกษา การศึกษานอกระบบโรงเรียนเป็นการจัดการศึกษาเพื่อตอบสนองผู้ที่ขาดโอกาสทางการศึกษา ซึ่งบางครั้งมีปัญหาด้านเศรษฐกิจ หรือระยะเวลาในการเดินทางมาศึกษาในแหล่งการศึกษา ดังนั้น กิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนจึงอาศัยชุมชน

ในท้องถิ่นของผู้รับบริการศึกษา เป็นที่จัดกิจกรรมการเรียนการสอน ได้แก่ ที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน แหล่งความรู้ ชุมชน หรือโรงเรียน เป็นต้น

3. วิทยากรหรือครูผู้สอน เนื่องจากการศึกษานอกโรงเรียนมีเครือข่ายบริการ การศึกษาอย่างกว้างขวาง โดยมีบุคลากรดำเนินการในจำนวนจำกัด ดังนั้น การจัดการศึกษา จึงจำเป็นต้องอาศัยการประสานงานกับองค์กรหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดหาวิทยากร ซึ่งเป็นบุคคลที่อยู่ในชุมชนหรือท้องถิ่น โดยกรมการศึกษานอกโรงเรียนเป็นผู้จ่ายค่าตอบแทน วิทยากร

การบริการการศึกษานอกโรงเรียน เป็นกิจกรรมที่ให้บริการครอบคลุมและกว้างขวาง แก่ผู้ขาดโอกาสทางการศึกษาในระบบโรงเรียน โดยจัดกิจกรรมการศึกษาอบรมตามแนวการ ศึกษาอบรม 3 ระบบ คือ การบริการการศึกษาขั้นพื้นฐาน การบริการข่าวสารข้อมูล และการ บริการฝึกทักษะอาชีพ โดยคำนึงถึงความจำเป็นของผู้เรียนในด้านเวลา สถานที่ และวิทยากร ในการจัดการศึกษา ดังนั้น จึงถือได้ว่าการศึกษานอกโรงเรียนเป็นการจัดการศึกษาที่ตอบสนอง ต่อชุมชนและท้องถิ่นอย่างแท้จริง

8. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สำหรับเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัย เกี่ยวกับการจัดการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม ในลักษณะ ของการศึกษานอกโรงเรียน ซึ่งมีดังนี้

มยุรี จารุพาน (2520 : 50-53) ได้กล่าวในวารสารการศึกษาแห่งชาติว่า การ ศึกษาเป็นองค์ประกอบที่จะช่วยเสริมความรู้ ความคิด ทักษะ และทักษะต่าง ๆ ให้มนุษย์รู้จัก ตนเอง ตลอดจนสังคมและพัฒนาสังคมให้เจริญก้าวหน้าไปในแนวทางที่พึงประสงค์ ซึ่งการศึกษา ที่ได้กล่าวถึงนี้ควรเป็นการศึกษาในรูปแบบของการศึกษานอกระบบโรงเรียน เนื่องจากเหมาะสม กับผู้ใช้แรงงานอันเป็นคนที่อยู่นอกระบบโรงเรียน ไม่มีโอกาสที่จะได้ศึกษาเพิ่มเติมในระบบโรงเรียน บกติได้ อีกทั้งในสภาพที่เขามีข้อจำกัดในเรื่องเวลา และต้องการนำความรู้ไปใช้ได้ทันทีในการ

ทำงาน ซึ่งลักษณะดังกล่าวนี้การศึกษาในระบบโรงเรียนไม่สามารถตอบสนองได้ และเน้นให้เห็นถึงการศึกษาในระบบนั้นจะต้องคำนึงถึงการเป็นพลเมืองดีของชาติ และการประกอบอาชีพที่เหมาะสมมากกว่า เน้นทางด้านการศึกษายั่งยืน

✓ สมพร ใจพุ่ง (2521 : 17) ได้กล่าวในการทำวิจัยเรื่องการบริหารโครงการโรงเรียนในโรงงานว่า การศึกษาผู้ใหญ่มีความจำเป็นสำหรับใช้แรงงาน เพราะจะทำให้ผู้ใช้งานมีความสามารถ มีความก้าวหน้า เห็นประโยชน์ของสังคม เศรษฐกิจและวัฒนธรรม เขาจะเป็นประชาชนที่ฉลาด มีความรับผิดชอบ และสามารถดำรงชีวิตในครอบครัวในสภาพแรงงาน และสังคมได้อย่างอิสระและเต็มภาคภูมิ มีความนึกคิดและความสำนึกอย่างเป็นประชาธิปไตย ผู้ใช้งานที่ได้รับการศึกษาจะรู้จักคิดอย่างมีเหตุผล

สุนันทา บุญสิทธิ์ (2532 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องแนวทางส่งเสริมเพื่อช่วยเหลือคนงานหญิงในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดสมุทรปราการ มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความต้องการในการศึกษาวิชาชีพและแนวทางการให้ความรู้ด้านวิชาชีพของคนงานหญิงในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดสมุทรปราการ โดยศึกษาด้วยวิธีการสัมภาษณ์จากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 316 คน พบว่าคนงานหญิงในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดสมุทรปราการ มีความต้องการการจัดอบรมการศึกษาวิชาชีพ แต่ระยะเวลาในการจัดอบรมควรสอดคล้องกับเวลาทำงานในโรงงาน สำหรับเกร็ดความรู้ทางด้านอาชีพควรให้ผ่านทางสื่อโทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์หรือนิตยสารประเภทดารานางงาม

กาญจนา นวธรรมกุล (2521 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบปัญหาด้านการเรียนการสอนของโปรแกรมการศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญ กับการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 3 ในโรงงาน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษาและศึกษาปัญหาการเรียนการสอนของครูผู้สอนระดับที่ 3 สายสามัญกับแบบเบ็ดเสร็จในโรงงานโดยเก็บข้อมูลจากนักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญ 473 คน นักศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จ 182 คน ครูผู้สอน 53 คน และนายจ้างจำนวน 15 คน จากการศึกษาเกี่ยวกับการสนับสนุนของนายจ้าง พบว่านายจ้างส่วนมากมีความประสงค์ให้ผู้ใช้งานได้รับการศึกษาดีขึ้น โดยให้ผู้ใช้งานได้เข้าเรียนตามเวลาที่จัดไว้ในตารางสอน พร้อมทั้งจะให้บริหารเกี่ยวกับสถานที่ อุปกรณ์การสอนสวัสดิการแก่ครูผู้สอน และผู้ใช้งาน นอกจากนี้ นายจ้างเห็นว่าควรปรับปรุง และ/หรือ

ขยายงานการศึกษาผู้ใหญ่ที่กำลังดำเนินงานอยู่ในโรงงาน สำหรับในส่วนที่เป็นความคิดเห็นของ นายจ้างนั้น นายจ้างส่วนมากเห็นว่าควรคัดเลือกครูอาจารย์ที่มีความชำนาญมาสอน นอกจากนั้น ควรจัดหลักสูตรเกี่ยวกับงานที่ผู้จ้างแรงงานทำอยู่ เพื่อให้เขาทำงานได้ดีขึ้น และควรเปิดให้มีการสอนวิชาชีพเพื่อให้ผู้จ้างแรงงานได้นำไปใช้ในการดำเนินชีวิต และเห็นว่าผู้จ้างแรงงาน ส่วนใหญ่เข้าทำงานเป็นกะ ไม่มีเวลาในการเรียนมากนัก

สุภาพร จันทรจำเริญ (2524 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องบทบาทของสหภาพ แรงงานในการให้การศึกษาแก่ผู้จ้างแรงงาน ศึกษาเฉพาะสหภาพแรงงานในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะการจัดการศึกษาสำหรับผู้จ้างแรงงาน ซึ่งสหภาพแรงงานเป็นผู้ ดำเนินการหรือมีส่วนร่วมในการจัด ตลอดจนศึกษาปัญหาและอุปสรรคของการจัด ศึกษาวิเคราะห์ ผลของการจัดการศึกษาให้แก่ผู้จ้างแรงงานต่อกรมแรงงานสัมพันธ์ว่ามีส่วนในการส่งเสริมความ สัมพันธ์อันดีระหว่างนายจ้างและผู้จ้างแรงงานหรือไม่ เพียงใด โดยศึกษาจากการสอบถามประธาน สหภาพแรงงาน หรือกรรมการบริหารด้านการศึกษาของสหภาพแรงงานในเขตกรุงเทพมหานคร แห่งละ 1 คน จำนวน 129 แห่ง จากการศึกษาพบว่า การที่สหภาพแรงงานยังไม่มี ความเข้มแข็ง พอทั้งในด้านรายได้และจำนวนสมาชิก ย่อมเป็นอุปสรรคในการจัดการศึกษาสำหรับผู้จ้างแรงงาน สำหรับกิจกรรมด้านการศึกษาที่สหภาพแรงงานจัดขึ้น ส่วนใหญ่ยังไม่มีระบบและไม่มีแนวทางที่ แน่นนอน ประเภทการศึกษาที่จัดก็เป็นประเภทการศึกษอาบรมทางด้านเศรษฐกิจและสังคม โดย สหภาพจัดเองบ้างหรือไม่ก็ไปร่วมกับหน่วยงานภายนอกบ้าง สหภาพแรงงานยังต้องอาศัยการ สนับสนุนทางการเงินจากหน่วยงานต่าง ๆ เป็นส่วนใหญ่ ปัญหาและอุปสรรคที่พบนอกจาก เรื่องทุนทรัพย์แล้วยังเป็นเรื่องข้อจำกัดของเวลา เนื่องจากนายจ้างไม่อนุญาตให้ไปศึกษาอบรม โดยไม่ถือเป็นวันลา ปัญหาการไม่มีสถานที่อบรม นอกจากนี้ ยังพบว่าการจัดการศึกษาให้แก่ผู้จ้าง แรงงานจะมีผลให้การแรงงานสัมพันธ์ในสถานประกอบการดีขึ้นมาก

✓ อัญมณี บุรณกานนท์ (2526 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาอกระบบของ ลูกจ้างไทยในอุตสาหกรรมการผลิต เพื่อศึกษาถึงแนวคิดของลูกจ้างไทยต่อการศึกษานอกระบบ และเพื่อเป็นแนวทางและให้ข้อเสนอแนะในการจัดสวัสดิการด้านการศึกษาของลูกจ้างต่อหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐบาลและเอกชน โดยศึกษาจากเอกสารและสัมภาษณ์จากแบบสอบถามลูกจ้าง

ในโรงงานอุตสาหกรรม เขตอำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ จำนวนประมาณ 200 คน จากการศึกษาพบว่า การศึกษานอกระบบของลูกจ้างไทยตั้งแต่อดีตจนกระทั่งปัจจุบันเป็นการศึกษาที่ลูกจ้างต้องขวนขวายเรียนรู้เองตามสภาพการณ์ของแต่ละบุคคล ทั้งนี้สืบเนื่องจากสภาพการณ์ของสังคมไทยที่ลูกจ้างมีโอกาสเรียนรู้และต่อสู้เพื่อพัฒนาองค์กรของตนอย่างต่อเนื่องและเป็นอิสระได้ค่อนข้างมาก การศึกษารโดยผ่านทางองค์กรต่าง ๆ รวมทั้งองค์กรของลูกจ้างเองก็มีลักษณะเป็นการบ่อน้ำมากกว่าจะพัฒนาความคิดและศักยภาพของลูกจ้าง สำหรับในเรื่องแนวคิดของลูกจ้างต่อการศึกษานอกระบบนั้นลูกจ้างมองว่าควรมีผู้จัดการศึกษา "ให้" และมองว่ารัฐบาลควรเป็นผู้จัดที่สำคัญ โดยจัดเนื้อหาในเรื่องที่กระทบกับความเป็นอยู่ และวิถีชีวิตของตนเป็นส่วนใหญ่

อรรถพร จินะวัฒน์ (2529 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของผู้ใช้แรงงาน นายจ้าง และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียน ในโรงงานอุตสาหกรรมเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ใช้แรงงาน นายจ้าง และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนในโรงงานอุตสาหกรรม และเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ใช้แรงงาน นายจ้าง เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนนอกระบบโรงเรียนในโรงงานอุตสาหกรรม โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 348 คน ผลจากการวิจัยสรุปให้เห็นว่า ผู้ใช้แรงงาน นายจ้าง เจ้าหน้าที่กรมแรงงาน เจ้าหน้าที่กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม และเจ้าหน้าที่กรมการศึกษานอกโรงเรียน มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ที่เห็นด้วยเกี่ยวกับการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียน ในโรงงานอุตสาหกรรม เขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยรวมทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านบทบาทของการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนในโรงงานอุตสาหกรรม ด้านรูปแบบของกิจกรรม ด้านเนื้อหา และด้านการบริหารจัดการการศึกษานอกระบบโรงเรียน ยกเว้นนายจ้างที่มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่แน่ใจ ในด้านการบริหารจัดการการศึกษานอกระบบโรงเรียนในโรงงาน และเจ้าหน้าที่กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ที่มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจในด้านเนื้อหา

จากเอกสารและงานวิจัยทั้งหมดที่กล่าวมานี้ จะทำให้เห็นถึงแนวคิดในแง่ต่าง ๆ เกี่ยวกับการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนแก่ผู้ใช้แรงงาน ความจำเป็นที่ต้องจัดการศึกษาให้แก่ผู้ใช้แรงงานโดยเฉพาะในเขตจังหวัดชลบุรี ซึ่งแรงงานมีความต้องการที่จะศึกษาเพื่อ

พัฒนาการทำงานและพัฒนาตนเอง ดังนั้น การศึกษาครั้งนี้จึงมีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาความต้องการของผู้ใช้แรงงานในเขตจังหวัดชลบุรี ว่าต้องการการศึกษานอกระบบอย่างไร เพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้เหมาะสมตามสภาพและความต้องการที่แท้จริงของผู้ใช้แรงงานต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาสภาพทั่วไปและความต้องการบริการการศึกษาของโรงเรียนของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม เขตจังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยมีวิธีการดังนี้ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล การสร้างเครื่องมือ วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาความต้องการบริการการศึกษาของโรงเรียน ผู้วิจัยได้จำแนกประชากรจากบัญชีรายชื่อโรงงานอุตสาหกรรมของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดชลบุรี พ.ศ. 2535 เฉพาะโรงงานที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 คือ มีเครื่องจักรกำลังรวมตั้งแต่ 5 แรงม้าขึ้นไป หรือใช้คนงานตั้งแต่ 7 คนขึ้นไป (สุวิชัย ศิริกุลวัฒนา. ม.ป.ป. : 3) เป็นประชากรในโรงงานอุตสาหกรรม จำนวน 663 โรงงาน มีผู้ใช้แรงงานประเภทคนงาน จำนวน 21,065 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (multistage random sampling) โดยมีขั้นตอนดังนี้ (นิภา ศรีไพโรจน์. 2527 : 79)

1. จังหวัดชลบุรีมีอำเภอซึ่งเป็นที่ตั้งของโรงงานอุตสาหกรรม 9 อำเภอ 1 กิ่งอำเภอ ผู้วิจัยสุ่มอำเภอที่ต้องการศึกษาได้ 5 อำเภอ ดังนี้ อำเภอหนองใหญ่ พนัสนิคม บางละมุง สัตหีบ และบ่อทอง

2. ในแต่ละอำเภอ ผู้วิจัยสุ่มตำบลที่ต้องการศึกษาดังนี้

2.1 อำเภอหนองใหญ่ มี 5 ตำบล สุ่มตำบลที่ต้องการศึกษา 3 ตำบล คือ ตำบลหนองเสือช้าง หนองใหญ่ และตำบลห้างสูง

2.2 อำเภอพนัสนิคม มี 22 ตำบล สุ่มตำบลที่ต้องการศึกษา 11 ตำบล คือ ตำบลพนัสนิคม หนองขาค ทำข้าม กุฉีรัง หน้าพระธาตุ ท่าบ่อมี นาวังหิน บ้านช้าง วัดหลวง หนองเหียง และตำบลนาเร็ก

2.3 อำเภอบางละมุง มี 8 ตำบล สุ่มตำบลที่ต้องการศึกษา 4 ตำบล คือ ตำบลนาเกลือ ห้วยใหญ่ หนองปลาไหล และตำบลเขาไม้แก้ว

2.4 อำเภอสัตหีบ มี 4 ตำบล สุ่มตำบลที่ต้องการศึกษา 2 ตำบล คือ ตำบลนาจอมเทียน และตำบลบางเสร่

2.5 อำเภอบ่อทอง มี 5 ตำบล สุ่มตำบลที่ต้องการศึกษา 3 ตำบล คือ ตำบลบ่อทอง วัดสุวรรณ และตำบลธาตุทอง

3. ในแต่ละตำบลผู้วิจัยสุ่มแรงงานที่ต้องการศึกษาในแต่ละตำบล ดังนี้

ตาราง 1 จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

อำเภอ	ตำบล	จำนวนโรงงานอุตสาหกรรม	จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
1.หนองใหญ่	หนองเสือช้าง	2	1
	หนองใหญ่	10	5
	ห้างสูง	1	1
2.พนัสนิคม	พนัสนิคม	5	3
	หนองขยาด	3	2
	ท่าข้าม	1	1
	กุฎรัง	2	1
	หน้าพระธาตุ	1	1
	ท่าบ่อมี	6	3
	นาวังหิน	2	2
	บ้านช้าง	4	2
	วัดหลวง	1	1
	หนองเหียง	3	2
	นาเร็ก	1	1
3.บางละมุง	นาเกลือ	10	5
	ห้วยใหญ่	9	5
	หนองปลาไหล	4	2
	เขาไม้แก้ว	2	1

ตาราง 1 (ต่อ)

อำเภอ	ตำบล	จำนวนโรงงานอุตสาหกรรม	จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
4. สัตหีบ	นาจอมเทียน	4	2
	บางเสร่	1	1
5. บ่อทอง	บ่อขวางทอง	2	1
	วัดสุวรรณ	1	1
	ธาตุทอง	2	1
รวม		77	44

ตาราง 2 รายชื่อโรงงานอุตสาหกรรมและจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

อำเภอ	ชื่อโรงงาน	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
หนองใหญ่	1. เจริญชัย	15	4
	2. บริษัทโอเรียนท์รับเบอร์ลาเท็กซ์ จำกัด	50	13
	3. บริษัทเอ็น วาย รับเบอร์ จำกัด	40	10
	4. บริษัทเกษตรการยาง จำกัด	20	5
	5. บริษัทยูนิเวอร์แซลลาเท็กซ์ โปรดักส์ จำกัด	30	8
	6. ห้างหุ้นส่วนจำกัด พงษ์พารา	55	14
	7. ช่างฮวด	14	4
พนัสนิคม	8. บริษัท พี.พี.พาราวูด จำกัด	70	18
	9. บริษัทโรสวูด จำกัด	90	23
	10. บริษัทอุทุมพรเคมีคอล จำกัด	138	35
	11. บริษัทลัคกี้ ยามาฮ่า	10	3
	12. ช้างอยู่เจ็ก	14	4
	13. เจริญกิจ	37	10
	14. บริษัทแก๊สคอยส์อินเตอร์เนชั่นแนล (ไทยแลนด์) จำกัด	22	6
	15. เจริญสุข	32	8
	16. บริษัทสุรเสนาลาเท็กซ์ จำกัด	50	13
	17. โรงสีวัดโบสถ์	8	2

ตาราง 2 (ต่อ)

อำเภอ	ชื่อโรงงาน	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
	18. นานามิตร	9	3
	19. บริษัทอุณหสถนิคม จำกัด	135	34
	20. จิ้งอีวเตียง	10	3
	21. ทนงศักดิ์คำวัสดุก่อสร้าง	10	3
	22. บริษัทสหบุรพา จำกัด	124	31
	23. ส.สุวรรณภูมิ	7	2
	24. บริษัทยูไนเต็คกลาสอินดัสทรีย์ จำกัด	29	8
	25. บริษัทโรงสีไฟสามัคคีกิจธัญญา จำกัด	17	5
บางละมุง	26. บริษัทโปรเดนเน็กซ์ (ประเทศไทย)	200	50
	27. บริษัทไชยวัฒน์อุตสาหกรรม จำกัด	23	6
	28. ไทยแหลมทอง	8	2
	29. บริษัท พีเอสพี พลาสติก และบรรจุภัณฑ์ จำกัด	9	3
	30. โรงงานปูนขาวโชคพูนผล	7	2
	31. ห้างหุ้นส่วนจำกัด กาญจนา วัสดุก่อสร้าง	19	5

ตาราง 2 (ต่อ)

อำเภอ	ชื่อโรงงาน	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
	32. บริษัทอากเนย์นกิจชลบุรี จำกัด	51	13
	33. ช.โชคชัยการช่าง	12	3
	34. บริษัทบำรุงไทย จำกัด	15	4
	35. รามาซีรามิค	20	5
	36. พัทยาคอนกรีตบล็อก	9	3
	37. บริษัทไทยวัฒนาฟาร์มมาซุติคัล เค็ชท์โรส จำกัด	15	4
	38. บริษัทชาณันคง จำกัด	10	3
อ.สัตหีบ	39. บริษัทรอลดี ทาสเกอร์เซลล์ (ประเทศไทย) จำกัด	35	9
	40. มุกทรัพย์สมุทร	25	7
	41. อู่เรือบางเสร์	10	3
อ.บ่อทอง	42. รุ่งเรือง	22	6
	43. บริษัทไทยสแกนทุบ จำกัด	7	2
	44. บริษัทไทยซีลิกอน แอ็ด ซีซีพี เคมีคอล จำกัด	15	4
รวม		1,547	403

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง และพัฒนาแบบสอบถามของ สุนันทา บุญสิทธิ์ (2532 : 109) และศรีสวรรค์ แสงวิจิตร (2531 : 190) เป็นแนวทางการสร้างเครื่องมือซึ่งเป็นแบบสอบถาม มีทั้งหมด 2 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นรายละเอียดส่วนตัวเกี่ยวกับสถานภาพและสภาพทั่วไปของผู้ใช้แรงงาน ในโรงงานอุตสาหกรรม เขตจังหวัดชลบุรี เป็นแบบสำรวจรายการ (check list)

ตอนที่ 2 เป็นรายละเอียดเกี่ยวกับความต้องการบริการทางการศึกษานอกโรงเรียนของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม เขตจังหวัดชลบุรี ด้านบริการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ข่าวสารข้อมูล บริการการฝึกทักษะอาชีพ และด้านการจัดการศึกษา เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) การกำหนดค่าคะแนนเป็น 5 ระดับ คือ

- 1 หมายถึง ต้องการน้อยที่สุด
- 2 หมายถึง ต้องการน้อย
- 3 หมายถึง ต้องการปานกลาง
- 4 หมายถึง ต้องการมาก
- 5 หมายถึง ต้องการมากที่สุด

3. การสร้างเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาประเด็นสำคัญ ๆ ของวัตถุประสงค์และกิจกรรมในการจัดการศึกษานอกโรงเรียน เพื่อพัฒนาทักษะฝีมือแรงงาน จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย โดยการพัฒนาแบบสอบถามของ สุนันทา บุญสิทธิ์ (2532 : 109) และศรีสวรรค์ แสงวิจิตร (2531 : 190) จากนั้น

ดำเนินการสร้างคำถามเกี่ยวกับกิจกรรมการศึกษานอกระบบเรียนภายในต้องครอบคลุมด้านบริการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านบริการข่าวสารข้อมูล ด้านบริการฝึกทักษะอาชีพ และด้านการจัดการ ศึกษา

2. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่อคณะกรรมการผู้ควบคุมปริญญาโท เพื่อตรวจสอบ ความถูกต้อง และให้คำแนะนำเพื่อปรับปรุงแก้ไข

3. นำแบบสอบถามที่แก้ไขเรียบร้อยแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติงานที่มีหน้าที่ เกี่ยวกับการจัดการศึกษาด้านอุตสาหกรรม มีความรู้ ความสามารถ เป็นนักวิชาการ อาจารย์ผู้สอน เกี่ยวกับอุตสาหกรรมศึกษา สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องและให้คำแนะนำเพื่อปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งหนึ่ง

4. นำแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงครั้งสุดท้ายไปทดสอบกับกลุ่มผู้ใช้งานในโรงงาน อุตสาหกรรม ในเขตจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 50 คน

5. วิเคราะห์ข้อมูลโดยสูตรของครอนบาช (Cronbach. 1970 : 161) ที่ได้จาก การทดสอบและหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้วยแอลฟา (α - Coefficient) ซึ่งปรากฏ ว่า แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการมีค่าระดับความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.794

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยจะดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ขอหนังสือจากสำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ไปยังศูนย์การศึกษานอกระบบเรียนจังหวัดชลบุรี ขอความร่วมมือผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรม และผู้ใช้งานในโรงงานอุตสาหกรรม เขตจังหวัดชลบุรี

2. นำหนังสือจากศูนย์การศึกษานอกระบบเรียนจังหวัดชลบุรี เพื่อขอความร่วมมือในการ เก็บรวบรวมข้อมูลไปแจกจ่ายแก่ผู้ใช้งานในโรงงานอุตสาหกรรม เขตจังหวัดชลบุรี ซึ่งเป็น กลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับผู้ใช้งานที่ สามารถอ่านหนังสือออกและเขียนได้ สำหรับผู้ใช้งานอ่านหนังสือไม่ออกและเขียนไม่ได้

ผู้วิจัยใช้วิธีการสัมภาษณ์ จากนั้นเก็บรวบรวมข้อมูลโดยเริ่มดำเนินการตั้งแต่วันที่ 30 ธันวาคม-24 กุมภาพันธ์ 2537 รวมระยะเวลา 56 วัน

3. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาเลือกเอาฉบับที่สมบูรณ์ได้จำนวน 366 ฉบับ ตรวจสอบให้คะแนน และวิเคราะห์หาคำตอบเพื่ออภิปรายผลการวิจัยต่อไป

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ใช้วิธีการหาค่าร้อยละ สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 1 คือ สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

2. ใช้วิธีหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) สำหรับวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 2 ในด้านความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม เขตจังหวัดชลบุรี

ในการจัดระดับคะแนนเฉลี่ย ใช้เกณฑ์ประเมินความคิดเห็นของเบสท์ (Best. 1981 : 182) ดังนี้

4.51-5.00	หมายถึง	ต้องการมากที่สุด
3.51-4.50	หมายถึง	ต้องการมาก
2.51-3.50	หมายถึง	ต้องการปานกลาง
1.51-2.50	หมายถึง	ต้องการน้อย
1.00-1.50	หมายถึง	ต้องการน้อยที่สุด

3. รวบรวมข้อมูล ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความต้องการเกี่ยวกับการศึกษานอกโรงเรียนนำมาแยกตามสถานภาพของผู้ใช้แรงงานที่แตกต่างกันด้านเพศ อายุ ประสบการณ์ และวุฒิทางการศึกษาที่มีต่อความต้องการกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียน ด้านบริการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านบริการข่าวสารข้อมูล ด้านบริการฝึกทักษะอาชีพ และด้านการจัดการศึกษา

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าร้อยละ

$$\text{ร้อยละ} = \frac{\text{ตัวเลขที่ต้องการเปรียบเทียบ}}{\text{จำนวนเต็ม}} \times 100$$

2. ค่าคะแนนเฉลี่ยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2530 : 42)

$$\bar{X} = \frac{\sum fX}{\sum f}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย

f แทน ความถี่

$\sum fX$ แทน ผลรวมทั้งหมดของความถี่คูณคะแนน

$\sum f$ แทน ผลรวมทั้งหมดของความถี่ ซึ่งมีค่าเท่ากับจำนวนข้อมูลทั้งหมด (n)

3. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้สูตร (กานดา พุนลาภทวี. 2530 : 72)

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum f(X - \bar{X})^2}{n - 1}}$$

เมื่อ S.D. แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

X แทน คะแนนแต่ละตัว

$\bar{X}$ แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย

n แทน จำนวนข้อมูล

f แทน ความถี่

4. ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา การหาค่าความเชื่อมั่นใช้วิธีหาสัมประสิทธิ์แอลฟา ใช้สูตร
ครอนบาช (Cronbach. 1970 : 161)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ α แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น

n แทน จำนวนข้อของแบบสอบถาม

$\sum S_i^2$ แทน คะแนนความแปรปรวนรายข้อ

S_t^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งฉบับ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้มีความเข้าใจตรงกันและชัดเจน ผู้วิจัยจึงใช้เครื่องหมายแทนค่าโดยมีสัญลักษณ์ดังต่อไปนี้

S.D. แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง

N แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

$\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง

R แทน อันดับ (Rank)

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ โดยแบ่งออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
2. การวิเคราะห์ความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนของผู้ใช้แรงงานโดยส่วนรวม
เป็นรายข้อ
3. การวิเคราะห์ความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนของผู้ใช้แรงงานที่มีสถานภาพ
แตกต่างกันเป็นรายข้อ
4. การวิเคราะห์เพื่อจัดลำดับความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนของผู้ใช้แรงงาน
โดยส่วนรวมเป็นรายด้าน

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

เป็นการวิเคราะห์สถานภาพและคุณลักษณะส่วนตัวของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม
เขตจังหวัดชลบุรี จำนวน 366 คน ดังปรากฏในตาราง 3-6 ต่อไปนี้

ตาราง 3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม เขต
จังหวัดชลบุรี จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (คน)	ร้อยละ
หญิง	192	52.46
ชาย	174	47.54
รวม	366	100

จากตาราง 3 แสดงว่า จำนวนผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมเขตจังหวัดชลบุรี
จำแนกตามเพศ เป็นผู้ใช้แรงงานเพศหญิง จำนวน 192 คน คิดเป็นร้อยละ 52.46 ผู้ใช้
แรงงานชาย จำนวน 174 คน คิดเป็นร้อยละ 47.54 ของกลุ่มตัวอย่าง

ตาราง 4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม เขต
จังหวัดชลบุรี จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (คน)	ร้อยละ
15-25 ปี	183	50.00
สูงกว่า 25-35 ปี	153	41.80
สูงกว่า 35 ปีขึ้นไป	30	8.20
รวม	366	100

จากตาราง 4 แสดงว่า จำนวนผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมเขตจังหวัดชลบุรี
จำแนกตามอายุ เป็นผู้ใช้แรงงานที่มีอายุ 15-25 ปี จำนวน 183 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00
สูงกว่า 25-35 ปี จำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 41.80 และสูงกว่า 35 ปีขึ้นไป จำนวน
30 คน คิดเป็นร้อยละ 8.20 ของกลุ่มตัวอย่าง

ตาราง 5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม เขต
จังหวัดชลบุรี จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน

ประสบการณ์ในการทำงาน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (คน)	ร้อยละ
1-5 ปี	249	68.03
มากกว่า 5-10 ปี	78	21.31
มากกว่า 10 ปีขึ้นไป	39	10.66
รวม	366	100

จากตาราง 5 แสดงว่า จำนวนผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมเขตจังหวัดชลบุรี
จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน เป็นผู้ใช้แรงงานที่มีประสบการณ์การทำงาน 1-5 ปี
จำนวน 249 คน คิดเป็นร้อยละ 68.03 มากกว่า 5-10 ปี จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ
21.31 และมากกว่า 10 ปีขึ้นไป จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 10.66 ของกลุ่มตัวอย่าง

ตาราง 6 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม เขต
จังหวัดชลบุรี จำแนกตามวุฒิทางการศึกษา

วุฒิทางการศึกษา	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (คน)	ร้อยละ
ป. 4 หรือเทียบเท่า	45	12.30
ป. 6 หรือเทียบเท่า	96	26.23
ม. 3 หรือเทียบเท่า	135	36.88
ม. 6 หรือเทียบเท่า	57	15.57
สูงกว่า ม. 6	33	9.02
รวม	366	100

จากตาราง 5 แสดงว่า จำนวนผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมเขตจังหวัดชลบุรี
จำแนกตามวุฒิทางการศึกษา เป็นผู้ใช้แรงงานที่มีวุฒิทางการศึกษา ป. 4 หรือเทียบเท่า จำนวน
45 คน คิดเป็นร้อยละ 12.30 ป. 6 หรือเทียบเท่า จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 26.23
ม. 3 หรือเทียบเท่า จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 36.88 ม. 6 หรือเทียบเท่า จำนวน
57 คน คิดเป็นร้อยละ 15.57 และสูงกว่า ม. 6 จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 9.02
ของกลุ่มตัวอย่าง

2. การวิเคราะห์ความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนของผู้ใช้แรงงานโดยส่วนรวมเป็นรายข้อ

เป็นการวิเคราะห์ความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนของผู้ใช้แรงงานโดยส่วนรวม ต่อความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนด้านบริการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านบริการข่าวสาร ข้อมูล ด้านบริการฝึกทักษะอาชีพ และด้านการจัดการศึกษา ในแต่ละด้านเป็นรายข้อโดยใช้ ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังปรากฏในตาราง 7-10 ต่อไปนี้

2.1 ความต้องการด้านบริการการศึกษาขั้นพื้นฐานของผู้ใช้แรงงานโดยส่วนรวม ดังปรากฏในตารางที่ 7 ต่อไปนี้

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนของกลุ่มตัวอย่างผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมเขตจังหวัดชลบุรี ด้านบริการการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นรายข้อ

ข้อ	ความต้องการด้านบริการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	n = 366		R
		$\bar{X}$	S.D.	
	<u>ระดับชั้นที่ต้องการศึกษาเพิ่มเติม</u>			
1	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (ป. 4)	1.75	0.91	4
2	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (ป. 6)	2.10	1.20	3
3	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ม. 3)	2.95	1.45	2
4	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (ม. 6)	4.28	1.23	1
	<u>วิชาที่ต้องการศึกษา</u>			
5	ภาษาไทย	3.78	0.98	6
6	ภาษาต่างประเทศ	4.07	1.05	3

ตาราง 7 (ต่อ)

ข้อ	ความต้องการด้านบริการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	n = 366		R
		$\bar{X}$	S.D.	
7	คณิตศาสตร์	4.02	0.87	4
8	สังคมศึกษา	3.47	0.86	10
9	วิทยาศาสตร์	3.61	0.89	7
10	สุขศึกษา	3.26	0.95	11
11	กฎหมายทั่วไป	3.90	0.98	5
12	กฎหมายคุ้มครองแรงงาน	4.21	0.97	2
13	การบริหารธุรกิจ	3.57	1.21	8
14	จับร้อง คนตรี	2.86	1.17	13
15	การกีฬา พลศึกษา	3.12	0.95	12
16	การปฐมพยาบาล	3.51	0.95	9
17	ความปลอดภัยในโรงงาน	4.53	0.81	1
18	อื่น ๆ (ระบุวิชาที่ต้องการ)			
19	<u>วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน</u> เรียนเป็นชั้นเรียนตามเวลาที่กำหนด (โรงเรียนผู้ใหญ่มากำ)	3.53	1.19	1
20	เรียนทางวิทยุไปรษณีย์ (ทางไกล)	3.29	1.24	3
21	เรียนด้วยตนเองแล้วสอบเทียบความรู้	3.52	1.26	2
	รวม	3.46	0.70	

จากตาราง 7 แสดงค่าเฉลี่ยความต้องการการศึกษานอกระบบเรียนของกลุ่มตัวอย่างของผู้ใช้แรงงานด้านบริการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เมื่อเทียบกับเกณฑ์อยู่ในระดับปานกลาง คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.46 และปรากฏว่า ความต้องการของผู้ใช้แรงงานจำแนกได้ดังนี้

ระดับขั้นที่ต้องการศึกษา มีความต้องการอยู่ในระดับน้อยถึงมาก คือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.75-4.28 ระดับขั้นที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมาก คือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระดับขั้นที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง คือ มัธยมศึกษาปีที่ 3 ระดับขั้นที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการในระดับน้อยเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

วิชาที่ต้องการศึกษา มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมากที่สุด คือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.86 ถึง 4.53 วิชาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ความปลอดภัยในโรงงาน วิชาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมากเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ กฎหมายคุ้มครองแรงงาน ภาษาต่างประเทศ คณิตศาสตร์ กฎหมายทั่วไป ภาษาไทย การบริหารธุรกิจ และการปฐมพยาบาล วิชาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลางเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ สังคมศึกษา สุขศึกษา การกีฬาพลศึกษา และขับร้องดนตรี

วิชาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมาก คือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.29 ถึง 3.53 วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมาก คือ เรียนเป็นชั้นเรียนตามเวลาที่กำหนด และเรียนด้วยตนเองแล้วสอบเทียบความรู้ วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรียนทางวิทยุไปรษณีย์

2.2 ความต้องการด้านบริการข่าวสารข้อมูลของผู้ใช้แรงงานโดยส่วนรวม ดังปรากฏในตารางที่ 8 ต่อไปนี้

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนของ
กลุ่มตัวอย่างผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมเขตจังหวัดชลบุรี ด้านบริการข่าวสารข้อมูล
เป็นรายข้อ

ข้อ	ความต้องการด้านบริการข่าวสารข้อมูล	n = 366		R
		$\bar{X}$	S.D.	
	<u>ประเภทของข่าวสารข้อมูล</u>			
1	ความรู้วิชาสามัญ	3.45	0.93	5
2	ความรู้ทางวิชาชีพ	4.30	0.82	1
3	เหตุการณ์ปัจจุบัน	3.93	1.09	2
4	ศาสนาและวัฒนธรรม	3.21	0.93	6
5	กฎหมายเบื้องต้น	3.69	1.06	3
6	การบริโภค/สุขภาพอนามัย	3.50	0.89	4
	<u>วิธีบริการข่าวสารข้อมูล</u>			
7	โทรทัศน์	4.37	0.87	1
8	ภาพยนตร์	3.21	1.04	5
9	ภาพนิ่งประกอบคำบรรยาย	3.06	1.01	6
10	วิทยุ	3.58	1.01	4
11	แผ่นพับความรู้	3.04	0.96	7
12	หนังสือ	3.86	1.05	3
13	หนังสือพิมพ์	3.96	0.92	2

ตาราง 8 (ต่อ)

ข้อ	ความต้องการด้านบริการข่าวสารข้อมูล	n = 366		R
		$\bar{X}$	S.D.	
14	อื่น ๆ (ระบุ)			
	รวม	3.63	0.44	

จากตาราง 8 แสดงค่าเฉลี่ยความต้องการการศึกษาของโรงเรียนของกลุ่มตัวอย่าง
ผู้ใช้แรงงานด้านบริการข่าวสารข้อมูล เมื่อเทียบกับเกณฑ์อยู่ในระดับมาก คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ
3.63 และปรากฏว่า ความต้องการของผู้ใช้แรงงานจำแนกได้ดังนี้

ประเภทของข่าวสารข้อมูล มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมาก คือ มีค่าเฉลี่ย
3.21-4.30 ประเภทของข่าวสารข้อมูลที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมากเรียงตามลำดับ
จากมากไปหาน้อย ได้แก่ ความรู้ทางวิชาชีพ เหตุการณ์ปัจจุบัน และกฎหมายเบื้องต้น ประเภท
ของข่าวสารข้อมูลที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับจากมากไปหา
น้อย ได้แก่ การบริโภค/สุขภาพอนามัย ความรู้วิชาชีพ ศาสนาและวัฒนธรรม

วิธีบริการข่าวสารข้อมูล มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมาก คือ มีค่าเฉลี่ย
ระหว่าง 3.04-4.37 วิธีบริการข่าวสารข้อมูลที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมากเรียง
ตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ หนังสือและวิทยุ วิธีบริการข่าวสาร
ข้อมูลที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่
ภาพยนตร์ ภาพนิ่งประกอบคำบรรยาย และแผ่นพับความรู้

2.3 ความต้องการด้านบริการฝึกทักษะอาชีพของผู้ใช้แรงงานโดยรวม ดังปรากฏในตารางที่ 9 ต่อไปนี้

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนของกลุ่มตัวอย่างผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมเขตจังหวัดชลบุรี ด้านบริการฝึกทักษะอาชีพ เป็นรายข้อ

ข้อ	ความต้องการด้านบริการฝึกทักษะอาชีพ	n = 366		R
		$\bar{X}$	S.D.	
	<u>ลักษณะของการฝึกอาชีพ</u>			
1	ระยะเวลาในการฝึก 3-30 ชั่วโมง	3.29	1.12	2
2	ระยะเวลาในการฝึก 30-300 ชั่วโมง	4.02	1.09	1
	<u>ประเภทของวิชาอาชีพ</u>			
3	ช่างเครื่องยนต์	3.39	1.15	4
4	ช่างไม้/เฟอร์นิเจอร์	2.78	0.95	12
5	ช่างซ่อมวิทยุโทรทัศน์	3.12	1.15	8
6	ช่างซ่อมตู้เย็น/แอร์	3.02	1.13	10
7	ช่างซ่อมเครื่องไฟฟ้า	3.38	1.20	5
8	ช่างเชื่อมโลหะ	3.01	1.29	11
9	ช่างปูน/ก่อสร้าง	2.36	1.07	13
10	ช่างเขียนแบบ	3.36	1.20	6
11	บัญชี	3.74	1.24	2

ตาราง 9 (ต่อ)

ข้อ	ความต้องการด้านบริการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	n = 366		R
		$\bar{X}$	S.D.	
12	พิมพ์ดีด	3.75	1.14	1
13	การบรรจุหีบห่อและวัสดุสิ่งของ	3.02	0.98	9
14	การรับส่ง ขยายสินค้า	3.32	1.11	7
15	การจัดการ การตลาด	3.40	1.09	3
<u>วิธีการจัดกิจกรรมการฝึกอาชีพ</u>				
16	เรียนเป็นกลุ่ม ๆ กลุ่มละ 15-20 คน	4.02	1.06	2
17	เรียนเป็นรายบุคคล	2.93	1.19	5
18	เรียนโดยเพื่อนสอนกันเอง	2.72	1.03	6
19	จัดให้มีการบรรยายความรู้เกี่ยวกับการฝึกอาชีพ	3.84	0.97	3
20	จัดทัศนศึกษาดูงานนอกสถานที่ตามความสนใจ ของผู้ใช้แรงงาน	4.02	1.01	1
21	จัดให้มีการรวมกลุ่มฝึกอบรมระยะสั้น	3.83	0.98	4
รวม		3.35	0.47	

จากตาราง 9 แสดงค่าเฉลี่ยความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนของกลุ่มตัวอย่าง
ผู้ใช้แรงงานด้านบริการฝึกทักษะอาชีพ เมื่อเทียบกับเกณฑ์อยู่ในระดับปานกลาง คือ มีค่าเฉลี่ย
เท่ากับ 3.35 และปรากฏว่า ความต้องการของผู้ใช้แรงงานจำแนกเป็นรายข้อได้ดังนี้

ลักษณะของการฝึกอาชีพ มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางและมาก คือ มีค่าเฉลี่ย

3.29 และ 4.02 ลักษณะของการฝึกอาชีพที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมาก และปานกลาง ตามลำดับ คือ ระยะเวลาในการฝึก 30-300 ชั่วโมง และระยะเวลาในการฝึก 3-30 ชั่วโมง

ประเภทของวิชาอาชีพ มีความต้องการอยู่ในระดับน้อยถึงมาก คือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง

2.36-3.75 ประเภทของวิชาอาชีพที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมากเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ พิมพ์ดีด และบัญชี ประเภทของวิชาอาชีพที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลางเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การจัดการการตลาด ช่างเครื่องยนต์ ช่างซ่อมเครื่องไฟฟ้า ช่างเขียนแบบ การรับส่งขายสินค้า ช่างซ่อมวิทยุโทรทัศน์ การบรรจุหีบห่อ และวัสดุสิ่งของ ช่างซ่อมตู้เย็น/แอร์ ช่างเชื่อมโลหะ และช่างไม้เฟอร์นิเจอร์ ประเภทของวิชาอาชีพที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับน้อย คือ ช่างปูน/ก่อสร้าง

วิธีการจัดกิจกรรมการฝึกอาชีพ มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมาก คือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.72-4.02 วิธีการจัดกิจกรรมการฝึกอาชีพที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมากเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ จัดทัศนศึกษาดูงานนอกสถานที่ตามความสนใจของผู้ใช้แรงงานเรียนเป็นกลุ่ม ๆ กลุ่มละ 15-20 คน จัดให้มีการบรรยายความรู้เกี่ยวกับการฝึกอาชีพ และจัดให้มีการรวมกลุ่มฝึกอบรมระยะสั้น วิธีการจัดกิจกรรมการฝึกอาชีพที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลางเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ เรียนเป็นรายบุคคล และเรียนโดยใช้เพื่อนสอนกันเอง

2.4 ความต้องการด้านการจัดการศึกษาของผู้ใช้แรงงานโดยรวม ดังปรากฏในตารางที่ 10 ต่อไปนี้

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการการศึกษานอกระบบเรียนของกลุ่มตัวอย่างผู้จ้างแรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมเขตจังหวัดชลบุรี ด้านการจัดการศึกษาเป็นรายข้อ

ข้อ	ความต้องการด้านการจัดการศึกษา	n = 366		R
		$\bar{X}$	S.D.	
	<u>วัน เวลา ที่ใช้ในการศึกษา</u>			
1	วันหยุด วันอาทิตย์	4.55	0.94	1
2	หลังเลิกงานตามกะ	2.77	1.11	4
3	เวลาพักกลางวัน	2.19	0.96	5
4	เวลาตอนเย็น	2.84	1.13	3
5	เวลาที่ผู้จ้างแรงงานตกลงกับนายจ้าง	3.21	1.13	2
6	อื่น ๆ (ระบุ)			
	<u>คุณลักษณะของวิทยากรผู้ให้การศึกษา</u>			
7	เป็นผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับวิชาอาชีพ/วิชาสามัญทั่วไป	4.09	1.01	2
8	เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานในโรงงานอุตสาหกรรม	4.38	0.95	1
9	เป็นผู้ที่มีวุฒิทางการศึกษาไม่ต่ำกว่าอนุปริญญา	3.88	1.09	3
	<u>สถานที่ในการจัดการศึกษา</u>			
10	ในบริเวณโรงงาน	3.31	1.24	2

ตาราง 10 (ต่อ)

ข้อ	ความต้องการด้านการจัดการศึกษา	n = 366		R
		$\bar{X}$	S.D.	
11	โรงเรียนประถมศึกษา (โรงเรียนผู้ใหญ่)	3.87	1.10	1
12	ชุมชนในหมู่บ้าน	3.07	1.17	3
13	ที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน	2.80	1.13	4
14	อื่น ๆ (ระบุ)			
	รวม	3.41	0.73	

จากตาราง 10 แสดงค่าเฉลี่ยความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนของกลุ่มตัวอย่าง
ผู้ใช้แรงงานด้านการศึกษาคำนวณเป็นรายข้อได้ดังนี้

วัน เวลา ที่ใช้ในการศึกษา มีความต้องการอยู่ในระดับน้อยถึงมากที่สุด คือ มีค่า
เฉลี่ยระหว่าง 2.19-4.55 วัน เวลา ในการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมาก
ที่สุด คือ วันหยุด วันอาทิตย์ วัน เวลาในการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับ
ปานกลางเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ เวลาที่ผู้ใช้แรงงานตกลงกับนายจ้าง เวลา
ตอนเย็นและหลังเลิกงานตามกะ วัน เวลาในการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับ
น้อย คือ เวลาพักกลางวัน

คุณลักษณะของวิทยากรผู้ให้การศึกษา มีความต้องการอยู่ในระดับมาก คือ มีค่าเฉลี่ย
ระหว่าง 3.88-4.38 คุณลักษณะของวิทยากรที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมากเรียงตาม
ลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานในโรงงานอุตสาหกรรม เป็น
ผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับวิชาชีพ/วิชาสามัญทั่วไป และเป็นผู้ที่มีวุฒิทางการศึกษาไม่ต่ำกว่าอนุปริญญา

สถานที่ในการจัดการศึกษา มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมาก คือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.80–3.87 สถานที่ในการจัดการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมาก ได้แก่ โรงเรียนประถมศึกษา (โรงเรียนใหญ่) สถานที่ในการจัดการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลางเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ในบริเวณโรงงานชุมชนในหมู่บ้าน และที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน

3. การวิเคราะห์ความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนของผู้ใช้แรงงานที่มีสถานภาพแตกต่างกัน เป็นรายข้อ

เป็นการวิเคราะห์ความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนของผู้ใช้แรงงานที่มีสถานภาพแตกต่างกันด้านเพศ อายุ ประสบการณ์ในการทำงาน และวิถีทางการศึกษาต่อความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนด้านบริการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านบริการข่าวสารข้อมูล ด้านบริการฝึกทักษะอาชีพ และด้านการจัดการศึกษา ในแต่ละด้านเป็นรายข้อ โดยใช้ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานในการวิเคราะห์ข้อมูลดังปรากฏในตาราง 11–26 ดังต่อไปนี้

3.1 ความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนของผู้ใช้แรงงานจำแนกตามเพศชายและหญิง

3.1.1 ความต้องการด้านบริการการศึกษาขั้นพื้นฐานของผู้ใช้แรงงานจำแนกตามเพศ ดังปรากฏในตาราง 11 ต่อไปนี้

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการของกลุ่มตัวอย่างผู้จ้างแรงงาน
ในโรงงานอุตสาหกรรมเขตจังหวัดชลบุรี ด้านบริการการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นรายข้อ จำแนก
ตามเพศ

ข้อ	ความต้องการด้านบริการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน	ผู้จ้างแรงงานเพศ (n = 366)					
		ชาย (n=174)			หญิง (n=192)		
		$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R
	<u>ระดับชั้นที่ต้องการศึกษาเพิ่มเติม</u>						
1	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (ป. 4)	1.65	0.62	4	1.84	1.08	4
2	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (ป. 6)	2.05	1.12	3	2.14	1.10	3
3	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ม. 3)	2.93	1.18	2	2.97	1.28	2
4	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (ม. 6)	4.11	1.15	1	4.44	1.12	1
	<u>วิชาที่ต้องการศึกษา</u>						
5	ภาษาไทย	3.63	1.16	7	3.91	0.86	5
6	ภาษาต่างประเทศ	3.96	1.05	4	4.16	1.06	3
7	คณิตศาสตร์	4.08	0.90	3	3.97	0.98	4
8	สังคมศึกษา	3.39	0.71	9	3.54	0.93	9
9	วิทยาศาสตร์	3.67	0.81	6	3.55	0.87	8
10	สุขศึกษา	3.20	0.82	12	3.32	1.05	11
11	กฎหมายทั่วไป	3.94	0.97	5	3.87	1.08	6
12	กฎหมายคุ้มครองแรงงาน	4.12	1.00	2	4.30	0.86	2

ตาราง 11 (ต่อ)

ข้อ	ความต้องการด้านบริการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน	ผู้จ้างแรงงานเพศ (n = 366)					
		ชาย (n=174)			หญิง (n=192)		
		$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R
13	การบริหารธุรกิจ	3.32	1.24	10	3.80	1.15	7
14	ขับรถ คนตรี	2.78	1.14	13	2.94	1.21	13
15	การกีฬา พลศึกษา	3.28	0.81	11	2.97	0.99	12
16	การปฐมพยาบาล	3.54	0.93	8	3.49	0.95	10
17	ความปลอดภัยในโรงงาน	4.62	0.83	1	4.44	0.93	1
18	อื่น ๆ (ระบุวิชาที่ต้องการ)						
<u>วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน</u>							
19	เรียนเป็นชั้นเรียนตามเวลาที่กำหนด (โรงเรียนผู้ใหญ่มากำหนด)	3.47	0.98	1	3.59	1.10	2
20	เรียนทางวิทยุและไปรษณีย์ (ทางไกล)	3.11	1.02	3	3.46	0.95	3
21	เรียนด้วยตนเองแล้วสอบเทียบความรู้	3.34	1.12	2	3.69	1.09	1
	รวม	3.41	0.70		3.52	0.69	

จากตาราง 11 แสดงค่าเฉลี่ยความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนด้านบริการการศึกษาขั้นพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างผู้ใช้แรงงาน จำแนกตามเพศ เพศชายเมื่อเทียบกับเกณฑ์อยู่ในระดับปานกลาง คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.41 เพศหญิงเมื่อเทียบกับเกณฑ์อยู่ในระดับมาก คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 และปรากฏว่าความต้องการของผู้ใช้แรงงานจำแนกเป็นรายชื่อได้ดังนี้

ระดับชั้นที่ต้องการศึกษาเพิ่มเติม เพศชายมีความต้องการอยู่ในระดับน้อยถึงมาก คือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.65-4.11 ระดับชั้นที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมาก คือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระดับชั้นที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง คือ มัธยมศึกษาปีที่ 3 ระดับชั้นที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับน้อยเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

เพศหญิงมีความต้องการอยู่ในระดับน้อยถึงมาก คือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.84-4.44 ระดับชั้นที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมาก คือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระดับชั้นที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง คือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระดับชั้นที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับน้อยเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

วิชาที่ต้องการศึกษา เพศชายมีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมากที่สุด คือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.78-4.62 วิชาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ความปลอดภัยในโรงงาน วิชาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมากเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ กฎหมายคุ้มครองแรงงาน คณิตศาสตร์ ภาษาต่างประเทศ กฎหมายทั่วไป วิทยาศาสตร์ ภาษาไทย และการปฐมพยาบาล วิชาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลางเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ สังคมศึกษา การบริหารธุรกิจ การกีฬาพลศึกษา สุขศึกษาและขับร้องดนตรี

เพศหญิงมีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมาก คือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.94-4.44 วิชาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมากเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ความปลอดภัยในโรงงาน กฎหมายคุ้มครองแรงงาน ภาษาต่างประเทศ คณิตศาสตร์ ภาษาไทย กฎหมายทั่วไป การบริหารธุรกิจ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา วิชาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง

เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การปฐมพยาบาล สุขศึกษา การกีฬาพลศึกษา และ
 จักรวรรดิ

วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพศชายมีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง
 คือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.11-3.47 เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ เรียนเป็นชั้นเรียน
 ตามเวลาที่กำหนด เรียนด้วยตนเองแล้วสอบเทียบความรู้และเรียนทางวิทยุไปรษณีย์

เพศหญิงมีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมาก คือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.46-3.69
 วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมากเรียงตามลำดับจาก
 มากไปหาน้อย ได้แก่ เรียนด้วยตนเองแล้วสอบเทียบความรู้ เรียนเป็นชั้นเรียนตามเวลาที่กำหนด
 วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรียนทาง
 วิทยุไปรษณีย์

3.1.2 ความต้องการด้านบริการข่าวสารข้อมูลของผู้ใช้แรงงานจำแนกตามเพศ
 ดังปรากฏในตาราง 12 ต่อไปนี้

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการของกลุ่มตัวอย่างผู้ใช้แรงงาน
ในโรงงานอุตสาหกรรมเขตจังหวัดชลบุรี ด้านบริการข่าวสารข้อมูลเป็นรายข้อ จำแนกตาม
เพศ

ข้อ	ความต้องการด้านบริการ ข่าวสารข้อมูล	ผู้ใช้แรงงานเพศ (n = 366)					
		ชาย (n=174)			หญิง (n=192)		
		$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R
	<u>ประเภทของข่าวสารข้อมูล</u>						
1	ความรู้วิชาสามัญ	3.32	0.97	5	3.57	0.95	4
2	ความรู้ทางวิชาชีพ	4.18	0.84	1	4.41	0.75	1
3	เหตุการณ์ปัจจุบัน	3.79	0.90	2	4.11	0.88	2
4	ศาสนาและวัฒนธรรม	3.18	0.92	6	3.23	0.93	6
5	กฎหมายเบื้องต้น	3.71	0.84	3	3.67	1.12	3
6	การบริโภค/สุขภาพอนามัย	3.46	0.84	4	3.54	0.96	5
	<u>วิธีการบริการข่าวสารข้อมูล</u>						
7	โทรทัศน์	4.15	0.90	1	4.57	0.69	1
8	ภาพยนตร์	3.12	1.00	5	3.29	1.01	5
9	ภาพนิ่งประกอบคำบรรยาย	3.10	0.88	6	3.02	1.14	7
10	วิทยุ	3.61	0.83	4	3.55	1.07	4
11	แผ่นพับความรู้	2.99	0.83	7	3.08	1.01	6
12	หนังสือ	3.68	0.99	3	4.02	1.01	3

ตาราง 12 (ต่อ)

ข้อ	ความต้องการด้านบริการ ข่าวสารข้อมูล	ผู้ใช้แรงงานเพศ (n = 366)					
		ชาย (n=174)			หญิง (n=192)		
		$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R
13	หนังสือพิมพ์	3.84	0.96	2	4.07	0.87	2
14	อื่น ๆ (ระบุ)						
	รวม	3.54	0.39		3.70	0.50	

จากตาราง 12 แสดงค่าเฉลี่ยความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนของกลุ่มตัวอย่าง
ผู้ใช้แรงงานด้านบริการข่าวสารข้อมูล จำแนกตามเพศ เพศชายเมื่อเทียบกับเกณฑ์อยู่ในระดับ
มาก คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54 เพศหญิงเมื่อเทียบกับเกณฑ์อยู่ในระดับมาก คือ มีค่าเฉลี่ย
เท่ากับ 3.70 และปรากฏว่า ความต้องการของผู้ใช้แรงงาน จำแนกเป็นรายข้อได้ดังนี้

ประเภทของข่าวสารข้อมูล เพศชายมีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมาก คือ
มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.32-4.18 ประเภทของข่าวสารข้อมูลที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับ
มากเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ความรู้ทางวิชาชีพ เหตุการณ์ปัจจุบัน และกฎหมาย

เบื้องต้น ประเภทของข่าวสารข้อมูลที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลางเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การบริโภค/สุขภาพอนามัย ความรู้วิชาสามัญ ศาสนาและวัฒนธรรม

เพศหญิงมีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมาก คือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.23-4.41 ประเภทของข่าวสารข้อมูลที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมากเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ความรู้ทางวิชาชีพ เหตุการณ์ปัจจุบัน กฎหมายเบื้องต้น ความรู้วิชาสามัญ และการบริโภค/สุขภาพอนามัย ประเภทของข่าวสารข้อมูลที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง คือ ศาสนาและวัฒนธรรม

วิธีการข่าวสารข้อมูล เพศชายมีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมาก คือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.99-4.15 วิธีการข่าวสารข้อมูลที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมากเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ หนังสือ และวิทยุ วิธีการข่าวสารข้อมูลที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลางเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ภาพยนตร์ ภาพนิ่งประกอบคำบรรยาย และแผ่นพับความรู้

เพศหญิงมีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมากที่สุด คือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.02-4.57 วิธีการข่าวสารข้อมูลที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด คือ โทรทัศน์ วิธีการข่าวสารข้อมูลที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมากเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย หนังสือพิมพ์ หนังสือ และวิทยุ วิธีการข่าวสารข้อมูลที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลางเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ภาพยนตร์ แผ่นพับความรู้ และภาพนิ่งประกอบคำบรรยาย

3.1.3 ความต้องการด้านบริการฝึกทักษะอาชีพของผู้ใช้แรงงานจำแนกตามเพศ ดังปรากฏในตาราง 13 ต่อไปนี้

ตาราง 13 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการของกลุ่มตัวอย่างผู้จ้างแรงงานใน
โรงงานอุตสาหกรรมเขตจังหวัดชลบุรี ด้านบริการฝึกทักษะอาชีพเป็นรายข้อ จำแนกตามเพศ

ข้อ	ความต้องการด้านบริการ ฝึกทักษะอาชีพ	ผู้จ้างแรงงานเพศ (n = 366)					
		ชาย (n=174)			หญิง (n=192)		
		$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R
	<u>ลักษณะของการฝึกอาชีพ</u>						
1	ระยะเวลาในการฝึก 3-30 ชั่วโมง	3.04	1.05	2	3.52	1.15	2
2	ระยะเวลาในการฝึก 30-300 ชั่วโมง	4.20	0.99	1	3.85	1.15	1
	<u>ประเภทของวิชาชีพ</u>						
3	ช่างเครื่องยนต์	4.30	0.93	1	2.56	1.05	11
4	ช่างไม้/เฟอร์นิเจอร์	2.95	0.84	11	2.63	1.08	10
5	ช่างซ่อมวิทยุโทรทัศน์	3.36	1.10	6	2.90	1.24	8
6	ช่างซ่อมตู้เย็น/แอร์	3.21	0.95	8	2.84	1.18	9
7	ช่างซ่อมเครื่องไฟฟ้า	3.75	0.94	2	3.04	1.33	7
8	ช่างเชื่อมโลหะ	3.58	1.07	3	2.49	1.24	12
9	ช่างปูน/ก่อสร้าง	2.77	0.97	12	1.99	0.95	13
10	ช่างเขียนแบบ	3.53	1.29	4	3.20	1.52	6
11	บัญชี	3.20	1.26	9	4.23	0.98	1
12	พิมพ์ดีด	3.39	1.14	5	4.08	0.99	2

ตาราง 13 (ต่อ)

ข้อ	ความต้องการด้านบริการ ฝึกทักษะอาชีพ	ผู้จ้างแรงงานเพศ (n = 366)					
		ชาย (n=174)			หญิง (n=192)		
		$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R
13	การบรรจุหีบห่อและวัสดุสิ่งของ	2.68	0.93	13	3.33	1.02	5
14	การรับส่งขายสินค้า	3.22	0.91	7	3.42	1.20	4
15	การจัดการการตลาด	3.12	1.10	10	3.65	1.12	3
<u>วิธีการจัดกิจกรรมการฝึกอาชีพ</u>							
16	เรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 15-20 คน	4.08	0.93	1	3.96	1.18	2
17	เรียนเป็นรายบุคคล	2.89	1.21	5	2.97	1.18	5
18	เรียนโดยเข้าเพื่อนสอนกันเอง	2.66	0.87	6	2.78	1.16	6
19	จัดให้มีการบรรยายความรู้เกี่ยวกับ การฝึกอาชีพ	4.00	0.73	2	3.69	1.05	4
20	จัดทัศนศึกษาดูงานนอกสถานที่ตาม ความสนใจของผู้จ้างแรงงาน	4.00	0.91	3	4.04	0.79	1
21	จัดให้มีการรวมกลุ่มฝึกอบรม ระยะสั้น	3.73	0.97	4	3.92	1.10	3
รวม		3.41	0.50		3.29	0.62	

จากตาราง 13 แสดงค่าเฉลี่ยความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนของกลุ่มตัวอย่าง ผู้ใช้แรงงานด้านบริการฝึกทักษะอาชีพ จำแนกตามเพศ เพศชายเมื่อเทียบกับเกณฑ์อยู่ในระดับปานกลาง คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.41 เพศหญิงเมื่อเทียบกับเกณฑ์อยู่ในระดับปานกลาง คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.29 และปรากฏว่า ความต้องการของผู้ใช้แรงงานจำแนกเป็นรายข้อได้ดังนี้

ลักษณะของการฝึกอาชีพ เพศชายมีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางและมาก คือ มีค่าเฉลี่ย 3.04 และ 4.20 ลักษณะของการฝึกอาชีพที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมาก และปานกลางตามลำดับ คือ ระยะเวลาในการฝึก 30-300 ชั่วโมง และ 3-30 ชั่วโมง

เพศหญิงมีความต้องการอยู่ในระดับมาก คือ มีค่าเฉลี่ย 3.52 และ 3.85 ลักษณะของการฝึกอาชีพที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ระยะเวลาในการฝึก 30-300 ชั่วโมง และ 3-30 ชั่วโมง

ประเภทของอาชีพ เพศชายมีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมาก คือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.68-4.30 ประเภทของวิชาชีพที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการ อยู่ในระดับมากเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ช่างเครื่องยนต์ ช่างซ่อมเครื่องไฟฟ้า ช่างเชื่อมโลหะ และช่างเขียนแบบ ประเภทของวิชาชีพที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลางเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ พิมพ์ดีด ช่างซ่อมวิทยุโทรทัศน์ การรับส่งขายสินค้า ช่างซ่อมตู้เย็น/แอร์ บัญชี การจัดการการตลาด ช่างไม้/เฟอร์นิเจอร์ ช่างปูน/ก่อสร้าง และการบรรจุหีบห่อและวัสดุสิ่งของ

เพศหญิงมีความต้องการอยู่ในระดับน้อยถึงมาก คือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.99-4.23 ประเภทของวิชาชีพที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมากเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ บัญชี พิมพ์ดีด และการจัดการการตลาด ประเภทวิชาชีพที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การรับส่งขายสินค้า การบรรจุหีบห่อและวัสดุสิ่งของ ช่างเขียนแบบ ช่างซ่อมเครื่องไฟฟ้า ช่างซ่อมวิทยุโทรทัศน์ ช่างซ่อมตู้เย็น/แอร์ ช่างไม้/เฟอร์นิเจอร์ และช่างเครื่องยนต์ ประเภทของวิชาชีพที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับน้อยเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ช่างเชื่อมโลหะ และช่างปูน/ก่อสร้าง

วิธีการจัดกิจกรรมการฝึกอาชีพ เพศชายมีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมาก คือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.66-4.08 วิธีการจัดกิจกรรมการฝึกอาชีพที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมากเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ เรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 15-20 คน จัดให้มีการบรรยายความรู้เกี่ยวกับการฝึกอาชีพ จัดทัศนศึกษาดูงานนอกสถานที่ตามความสนใจของผู้ใช้แรงงานและจัดให้มีการรวมกลุ่มฝึกอบรมระยะสั้น วิธีการจัดกิจกรรมการฝึกอาชีพที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลางเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ เรียนเป็นรายบุคคล และเรียนโดยผู้ใช้เพื่อนสอนกันเอง

เพศหญิงมีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมาก คือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.78-4.04 วิธีการจัดกิจกรรมการฝึกอาชีพที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมากเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ จัดทัศนศึกษาดูงานนอกสถานที่ตามความสนใจของผู้ใช้แรงงาน เรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 15-20 คน จัดให้มีการรวมกลุ่มฝึกอบรมระยะสั้น และจัดให้มีการบรรยายความรู้เกี่ยวกับการฝึกอาชีพ วิธีการจัดกิจกรรมการฝึกอาชีพที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลางตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ เรียนเป็นรายบุคคลและเรียนโดยผู้ใช้เพื่อนสอนกันเอง

3.1.4 ความต้องการด้านการจัดการศึกษาของผู้ใช้แรงงานจำแนกตามเพศ ดังปรากฏในตาราง 14 ต่อไปนี้

ตาราง 14 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการของกลุ่มตัวอย่างผู้ใช้แรงงาน
ในโรงงานอุตสาหกรรมเขตจังหวัดชลบุรี ด้านการจัดการศึกษาเป็นรายข้อ จำแนกตามเพศ

ข้อ	ความต้องการด้านการจัดการศึกษา	ผู้ใช้แรงงานเพศ (n = 366)					
		ชาย (n=174)			หญิง (n=192)		
		$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R
	<u>วัน เวลา ที่ใช้ในการศึกษา</u>						
1	วันหยุด วันอาทิตย์	4.57	0.94	1	4.53	0.78	1
2	หลังเลิกงานตามกะ	2.73	1.03	4	2.81	1.13	4
3	เวลาพักกลางวัน	2.14	0.98	5	2.23	0.96	5
4	เวลาตอนเย็น	2.79	1.08	3	2.89	1.16	3
5	เวลาที่ผู้ใช้แรงงานตกลงกับ นายจ้าง	3.38	1.18	2	3.06	1.04	2
6	อื่น ๆ (ระบุ)						
	<u>คุณลักษณะของวิทยากรผู้ให้การศึกษา</u>						
7	เป็นผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับวิชาอาชีพ วิชาสามัญทั่วไป	3.97	1.04	2	4.20	0.94	2
8	เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ด้านการปฏิบัติ งานในโรงงานอุตสาหกรรม	4.39	0.79	1	4.37	0.96	1
9	เป็นผู้ที่มีวุฒิทางการศึกษาไม่ต่ำกว่า อนุปริญญา	3.68	0.99	3	4.12	1.01	3

ตาราง 14 (ต่อ)

ข้อ	ความต้องการด้านการจัดการศึกษา	ผู้ใช้งานงานเพศ (n = 366)					
		ชาย (n=174)			หญิง (n=192)		
		$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R
	<u>สถานที่ในการจัดการศึกษา</u>						
10	ในบริเวณโรงงาน	3.43	1.13	2	3.20	1.21	3
11	โรงเรียนประถมศึกษา (โรงเรียนผู้ใหญ่)	3.76	0.98	1	3.97	1.10	1
12	ชุมชนในหมู่บ้าน	2.77	1.10	3	3.35	1.05	2
13	ที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน	2.60	1.09	4	2.98	1.13	4
14	อื่น ๆ (ระบุ)						
	รวม	3.35	0.76		3.48	0.74	

จากตาราง 14 แสดงค่าเฉลี่ยความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนของกลุ่มตัวอย่าง ผู้ใช้งานงานด้านการจัดการศึกษา จำแนกตามเพศ เพศชายเมื่อเทียบกับเกณฑ์อยู่ในระดับปานกลาง คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.35 เพศหญิงเมื่อเทียบกับเกณฑ์อยู่ในระดับปานกลาง คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 และปรากฏว่า ความต้องการของผู้ใช้งานจำแนกเป็นรายข้อได้ดังนี้

วัน เวลาที่ใช้ในการศึกษา เพศชายมีความต้องการอยู่ในระดับน้อยถึงมากที่สุด คือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.14-4.57 วัน เวลาที่ใช้ในการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด คือ วันหยุด วันอาทิตย์ วันเวลาที่ใช้ในการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับ

ปานกลางเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ เวลาที่ผู้ใช้แรงงานตกลงกับนายจ้าง เวลาตอนเย็นและหลังเลิกงานตามกะ วัน เวลา ที่ใช้ในการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับน้อย คือ เวลาพักกลางวัน

เพศหญิงมีความต้องการอยู่ในระดับน้อยถึงมากที่สุด คือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.23-4.53 วัน เวลาที่ใช้ในการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด คือ วันหยุด วันอาทิตย์ วัน เวลาที่ใช้ในการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ เวลาที่ผู้ใช้แรงงานตกลงกับนายจ้าง เวลาตอนเย็นและหลังเลิกงานตามกะ วัน เวลาที่ใช้ในการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับน้อย คือ เวลาพักกลางวัน

คุณลักษณะของวิทยากรผู้ให้การศึกษา เพศชายมีความต้องการอยู่ในระดับมาก คือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.68-4.39 คุณลักษณะของวิทยากรผู้ให้การศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานในโรงงานอุตสาหกรรม เป็นผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับวิชาชีพ วิชาสามัญทั่วไป และเป็นผู้ที่มีวิธีการทางการศึกษาไม่ต่ำกว่าอนุปริญญา

เพศหญิงมีความต้องการอยู่ในระดับมาก คือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.12-4.37 คุณลักษณะของวิทยากรผู้ให้การศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานในโรงงานอุตสาหกรรม เป็นผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับวิชาชีพ วิชาสามัญทั่วไป และเป็นผู้ที่มีวิธีการทางการศึกษาไม่ต่ำกว่าอนุปริญญา

สถานที่ในการจัดการศึกษา เพศชายมีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมาก คือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.60-3.76 สถานที่ในการจัดการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมาก คือ โรงเรียนประถมศึกษา (โรงเรียนผู้ใหญ่) สถานที่ในการจัดการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง คือ ในบริเวณโรงงาน ชุมชนในหมู่บ้านและที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน

เพศหญิงมีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมาก คือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.98-3.97 สถานที่ในการจัดการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมาก คือ โรงเรียนประถมศึกษา (โรงเรียนผู้ใหญ่) สถานที่ในการจัดการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง คือ ชุมชนในหมู่บ้าน ในบริเวณโรงงานและที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน

3.2 ความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนของผู้ใช้แรงงานจำแนกตามอายุ แบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ อายุ 15-25 ปี อายุสูงกว่า 25-35 ปี และอายุสูงกว่า 35 ปีขึ้นไป

3.2.1 ความต้องการด้านบริการการศึกษาขั้นพื้นฐานของผู้ใช้แรงงานจำแนกตามอายุ ดังปรากฏในตาราง 15 ต่อไปนี้

ตาราง 15 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการของกลุ่มตัวอย่างผู้ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม
เขตจังหวัดชลบุรี ด้านบริการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นรายข้อ จำนวนตามอายุ

ข้อ	ความต้องการบริการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน	ผู้ทรงงานตามอายุ (n = 366)								
		15-25 ปี (n = 183)			สูงกว่า 25-35 ปี (n = 153)			สูงกว่า 35 ปีขึ้นไป (n = 30)		
		$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R
1	ระดับขั้นที่ต้องการการศึกษาเพิ่มเติม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (ป. 4) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (ป. 6) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ม. 3) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (ม. 6)	1.61	0.71	4	1.84	0.91	4	2.10	1.07	4
2		1.76	0.99	3	2.42	1.23	3	2.55	1.24	3
3		2.85	1.51	2	3.06	1.41	2	2.99	1.16	2
4		4.43	1.04	1	4.20	1.31	1	3.81	1.43	1

ตาราง 15 (ต่อ)

ข้อ	ความต้องการบริการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน	ผู้ใช้งานงานทอมอายุ (n = 366)								
		15-25 ปี (n = 183)			สูงกว่า 25-35 ปี (n = 153)			สูงกว่า 35 ปีขึ้นไป (n = 30)		
		$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R
5	ภาษาไทย	3.86	0.84	5	3.58	1.11	8	4.30	0.82	4
6	ภาษาต่างประเทศ	3.87	1.16	4	4.27	0.85	3	4.29	1.26	5
7	คณิตศาสตร์	3.93	1.02	3	4.03	0.81	4	4.41	0.69	2
8	สังคมศึกษา	3.54	0.87	9	3.39	0.68	10	3.45	1.26	9
9	วิทยาศาสตร์	3.61	0.71	7	3.66	0.86	6	3.40	1.13	10
10	สุขศึกษา	3.27	0.90	11	3.24	0.91	11	3.30	1.29	11
11	กฎหมายทั่วไป	3.82	0.97	6	3.96	1.00	5	4.09	1.37	6

ตาราง 15 (ต่อ)

ข้อ	ความต้องการบริการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน	ผู้จ้างแรงงานทนาย (n = 366)								
		15-25 ปี (n = 183)			สูงกว่า 25-35 ปี (n = 153)			สูงกว่า 35 ปีขึ้นไป (n = 30)		
		$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R
12	กฎหมายคุ้มครองแรงงาน	4.05	1.03	2	4.37	0.78	2	4.38	0.84	3
13	การบริหารธุรกิจ	3.56	1.29	8	3.53	1.04	9	3.84	1.21	7
14	จ้างคนตรี	2.79	1.15	13	2.86	1.17	13	3.28	1.39	12
15	การกีฬา พลศึกษา	3.01	0.97	12	3.23	0.80	12	3.23	1.15	13
16	การปฐมพยาบาล	3.45	0.96	10	3.58	0.90	7	3.52	1.17	8
17	ความปลอดภัยในโรงงาน	4.42	0.86	1	4.66	0.78	1	4.54	1.34	1
18	อื่น ๆ (ระบุวิชาที่ต้องการ)									

ข้อ	ความต้องการบริการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน	ผู้ใช้งานงานตามอายุ (n = 366)							
		15-25 ปี (n = 183)		สูงกว่า 25-35 ปี (n = 153)		สูงกว่า 35 ปีขึ้นไป (n = 30)			
		$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.
19	วิธีการจัดการเรียนการสอน เรียนเป็นชั้นเรียนตามเวลาที่กำหนด (โรงเรียนผู้สูงอายุค่า)	3.54	1.23	2	3.52	1.08	2	3.53	1.27
20	เรียนทางวิทยุและโทรทัศน์ (ทางไกล)	3.14	1.11	3	3.54	1.32	1	2.93	1.24
21	เรียนด้วยตนเองแล้วสอบเทียบ ความรู้	3.64	1.26	1	3.44	1.16	3	3.19	1.91
	รวม	3.41	0.74		3.52	0.66		3.56	0.66

จากตาราง 15 แสดงค่าเฉลี่ยความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนของกลุ่มตัวอย่าง ผู้ใช้แรงงานด้านบริการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำแนกตามอายุ อายุ 15-25 ปี เมื่อเทียบกับ เกณฑ์อยู่ในระดับปานกลาง คือ มีค่าเฉลี่ย 3.41 อายุสูงกว่า 25-35 ปี เมื่อเทียบกับเกณฑ์ อยู่ในระดับมาก คือ มีค่าเฉลี่ย 3.52 อายุสูงกว่า 35 ปีขึ้นไป เมื่อเทียบกับเกณฑ์อยู่ในระดับ มาก คือ มีค่าเฉลี่ย 3.56 และปรากฏว่า ความต้องการของผู้ใช้แรงงานจำแนกเป็น รายข้อได้ดังนี้

ระดับขั้นที่ต้องการศึกษา ผู้ใช้แรงงานอายุ 15-25 ปี มีความต้องการอยู่ในระดับ น้อยถึงมาก คือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.61-4.43 ระดับขั้นที่ต้องการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความ ต้องการอยู่ในระดับมาก คือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระดับขั้นที่ต้องการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความ ต้องการอยู่ในระดับปานกลาง คือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระดับขั้นที่ต้องการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ย ความต้องการอยู่ในระดับน้อยเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ผู้ใช้แรงงานอายุสูงกว่า 25-35 ปี มีความต้องการอยู่ในระดับน้อยถึงมาก คือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.84-4.20 ระดับขั้นที่ต้องการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับ มาก คือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระดับขั้นที่ต้องการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับ ปานกลาง คือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระดับขั้นที่ต้องการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ใน ระดับน้อย เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นประถม ศึกษาปีที่ 4

ผู้ใช้แรงงานอายุสูงกว่า 35 ปีขึ้นไปมีความต้องการอยู่ในระดับน้อยถึงมาก คือ มีค่า เฉลี่ยระหว่าง 2.10-3.81 ระดับขั้นที่ต้องการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมาก คือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระดับขั้นที่ต้องการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระดับ ขั้นที่ต้องการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับน้อย คือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

วิชาที่ต้องการศึกษา ผู้ใช้แรงงานอายุ 15-25 ปี มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง ถึงมาก คือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.79-4.42 วิชาที่ต้องการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ใน

ระดับมาก เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ความปลอดภัยในโรงงาน กฎหมายคุ้มครองแรงงาน คณิตศาสตร์ ภาษาต่างประเทศ ภาษาไทย กฎหมายทั่วไป วิทยาศาสตร์ การบริหารธุรกิจ และสังคมศึกษา วิชาที่ต้องการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การปฐมพยาบาล สุขศึกษา การกีฬาพลศึกษา และขับร้องดนตรี

ผู้ใช้แรงงานอายุสูงกว่า 25-35 ปี มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมากที่สุดคือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.86-4.66 วิชาที่ต้องการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุดคือ ความปลอดภัยในโรงงาน วิชาที่ต้องการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมากเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ กฎหมายคุ้มครองแรงงาน ภาษาต่างประเทศ คณิตศาสตร์ กฎหมายทั่วไป วิทยาศาสตร์ การปฐมพยาบาล ภาษาไทย และการบริหารธุรกิจ วิชาที่ต้องการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลางเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ สังคมศึกษา สุขศึกษา การกีฬาพลศึกษา และขับร้องดนตรี

ผู้ใช้แรงงานอายุสูงกว่า 35 ปีขึ้นไป มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมากที่สุดคือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.23-4.54 วิชาที่ต้องการศึกษาที่มีความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุดคือ ความปลอดภัยในโรงงาน วิชาที่ต้องการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ คณิตศาสตร์ กฎหมายคุ้มครองแรงงาน ภาษาไทย ภาษาต่างประเทศ กฎหมายทั่วไป การบริหารธุรกิจ และการปฐมพยาบาล วิชาที่ต้องการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ สังคมศึกษา วิทยาศาสตร์ สุขศึกษา ขับร้องดนตรี และการกีฬาพลศึกษา

วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้ใช้แรงงานอายุ 15-25 ปี มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมากที่สุดคือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.14-3.64 วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมากเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยได้แก่ เรียนด้วยตนเองแล้วสอบเทียบความรู้ และเรียนเป็นชั้นเรียนตามเวลาที่กำหนด วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลางคือ เรียนทางวิทยุไปรษณีย์

ผู้ใช้แรงงานอายุสูงกว่า 25-35 ปี มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมากที่สุดคือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.44-3.54 วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการ

อยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ เรียนทางวิทยุไปรษณีย์ และเรียนเป็นชั้นเรียนตามเวลาที่กำหนดวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรียนด้วยตนเองแล้วสอบเทียบความรู้

ผู้จ้างแรงงานอายุสูงกว่า 35 ปีขึ้นไป มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมาก คือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.93-3.53 วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมาก คือ เรียนเป็นชั้นเรียนตามเวลาที่กำหนด วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ เรียนด้วยตนเองแล้วสอบเทียบความรู้ และเรียนทางวิทยุไปรษณีย์

3.2.2 ความต้องการด้านบริการข่าวสารข้อมูลของผู้จ้างแรงงานจำแนกตามอายุ
ดังปรากฏในตาราง 16 ต่อไปนี้

ตาราง 16 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการของกลุ่มตัวอย่างผู้ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม
เขตจังหวัดชลบุรี ด้านบริการข่าวสารข้อมูลเป็นรายข้อ จำแนกตามอายุ

ข้อ	ความต้องการด้านบริการ ข่าวสารข้อมูล	ผู้ทำงานที่มีอายุ (n = 366)								
		15-25 ปี (n = 183)			สูงกว่า 25-35 ปี (n = 153)			สูงกว่า 35 ปีขึ้นไป (n = 30)		
		$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R
	<u>ประเภทของข่าวสารข้อมูล</u>									
1	ความรู้วิชาสามัญ	3.42	0.96	4	3.50	0.90	5	3.38	1.26	6
2	ความรู้ทางวิชาชีพ	4.38	0.73	1	4.28	0.85	1	3.92	0.99	1
3	เหตุการณ์ปัจจุบัน	3.92	0.86	2	4.00	0.91	2	3.64	1.05	3
4	ศาสนาและวัฒนธรรม	3.22	0.92	6	3.12	0.85	6	3.61	1.34	5
5	กฎหมายเบื้องต้น	3.60	1.09	3	3.81	0.91	3	3.63	1.26	4

ตาราง 16 (ต่อ)

ข้อ	ความต้องการด้านการบริการ ข่าวสารข้อมูล	ผู้ใช้งานทั้งหมด (n = 366)									
		15-25 ปี (n = 183)			สูงกว่า 25-35 ปี (n = 153)			สูงกว่า 35 ปีขึ้นไป (n = 30)			
		$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R	
6	การบริการ/สุขภาพอนามัย	3.38	0.85	5	3.61	0.93	4	3.68	1.33		2
7	วิธีการบริการข่าวสารข้อมูล	4.44	0.70	2	4.35	0.93	1	4.06	1.33		1
8.	โทรศัพท์	3.22	0.99	5	3.20	0.97	5	3.19	1.27		5
9	ภาพนิ่งประกอบคำบรรยาย	3.03	1.07	6	3.11	0.84	7	3.01	1.41		6
10	วิทยุ	3.62	0.90	4	3.56	0.98	3	3.45	1.26		3
11	แผ่นพับความรู้	2.97	0.90	7	3.18	0.83	6	2.76	1.25		7

ตาราง 16 (ต่อ)

ข้อ	ความต้องการด้านบริการ. ข่าวสารข้อมูล	ผู้ใช้งานงานพิมพ์ (n = 366)								
		15-25 ปี (n = 183)			สูงกว่า 25-35 ปี (n = 153)			สูงกว่า 35 ปีขึ้นไป (n = 30)		
		$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R
12	หนังสือ	4.49	1.01	1	3.21	0.95	4	3.35	1.28	4
13	หนังสือพิมพ์	3.96	0.86	3	4.03	0.89	2	3.59	1.58	2
14	อื่น ๆ (ระบุ)									
	รวม	3.67	0.53		3.61	0.46		3.48	0.35	

ตาราง 16 แสดงค่าเฉลี่ยความต้องการการศึกษาออกโรงเรียนของกลุ่มตัวอย่างผู้ใช้แรงงานด้านบริการข่าวสารข้อมูล จำแนกตามอายุ อายุ 15-25 ปี เมื่อเทียบกับเกณฑ์อยู่ในระดับมากคือ มีค่าเฉลี่ย 3.67 อายุสูงกว่า 25-35 ปี เมื่อเทียบกับเกณฑ์อยู่ในระดับมากคือ มีค่าเฉลี่ย 3.61 อายุสูงกว่า 35 ปีขึ้นไป เมื่อเทียบกับเกณฑ์อยู่ในระดับปานกลางคือ มีค่าเฉลี่ย 3.48 และปรากฏว่าความต้องการของผู้ใช้แรงงานจำแนกเป็นรายชื่อได้ดังนี้

ประเภทของข่าวสารข้อมูล ผู้ใช้แรงงานอายุ 15-25 ปี มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมาก คือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.22-4.38 ประเภทของข่าวสารข้อมูลที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมากเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ความรู้ทางวิชาชีพ เหตุการณ์ปัจจุบันและกฎหมายเบื้องต้น ประเภทของข่าวสารข้อมูลที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การบริโภค/สุขภาพอนามัย ความรู้วิชาสามัญ การบริโภค/สุขภาพอนามัย ศาสนาและวัฒนธรรม

ผู้ใช้แรงงานอายุสูงกว่า 25-35 ปี มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมากคือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.12-4.28 ประเภทของข่าวสารข้อมูลที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมากเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ความรู้ทางวิชาชีพ เหตุการณ์ปัจจุบัน กฎหมายเบื้องต้น และการบริโภค/สุขภาพอนามัย ประเภทของข่าวสารข้อมูลที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลางเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ความรู้วิชาสามัญ ศาสนาและวัฒนธรรม

ผู้ใช้แรงงานอายุสูงกว่า 35 ปีขึ้นไป มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมาก คือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.38-3.92 ประเภทของข่าวสารข้อมูลที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมากเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ความรู้ทางวิชาชีพ การบริโภค/สุขภาพอนามัย เหตุการณ์ปัจจุบัน กฎหมายเบื้องต้น ศาสนาและวัฒนธรรม ประเภทของข่าวสารข้อมูลที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลางคือ ความรู้วิชาสามัญ

วิธีการข่าวสารข้อมูล ผู้ใช้แรงงานอายุ 15-25 ปี มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมาก คือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.97-4.49 วิธีการข่าวสารข้อมูลที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ หนังสือ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และวิทยุ

วิธีการข่าวสารข้อมูลที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลางเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ภาพยนตร์ ภาพนิ่งประกอบคำบรรยาย และแผ่นพับความรู้

ผู้ใช้งานอายุสูงกว่า 25-35 ปี มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมาก คือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.11-4.35 วิธีการข่าวสารข้อมูลที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมากเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และวิทยุ วิธีการข่าวสารข้อมูลที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ หนังสือ ภาพยนตร์ แผ่นพับความรู้ และภาพนิ่งประกอบคำบรรยาย

ผู้ใช้งานอายุสูงกว่า 35 ปีขึ้นไป มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมาก คือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.76-4.06 วิธีการข่าวสารข้อมูลที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมากเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ โทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์ วิธีการข่าวสารข้อมูลที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลางเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ วิทยุ หนังสือ ภาพยนตร์ ภาพนิ่งประกอบคำบรรยาย และแผ่นพับความรู้

3.2.3 ความต้องการด้านบริการฝึกทักษะอาชีพของผู้ใช้งานจำแนกตามอายุ
ดังปรากฏในตาราง 17 ต่อไปนี้

ตาราง 17 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการของกลุ่มตัวอย่างผู้จ้างงานอุตสาหกรรม
เขตจังหวัดชลบุรี ด้านบริการฝึกทักษะอาชีพเป็นรายข้อ จำแนกตามอายุ

ข้อ	ความต้องการด้านบริการ ฝึกทักษะอาชีพ	ผู้จ้างงานทั้งหมดอายุ (n = 366)					
		15-25 ปี (n = 183)		สูงกว่า 25-35 ปี (n = 153)		สูงกว่า 35 ปีขึ้นไป (n = 30)	
		$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R
1	ลักษณะของการฝึกอาชีพ ระยะเวลาในการฝึก 3-30 ชั่วโมง	3.33	1.13	2	3.29	1.09	2
2	ระยะเวลาในการฝึก 30-300 ชั่วโมง	4.02	1.01	1	4.16	1.06	1
					3.05	1.33	2
					3.31	1.10	1

ตาราง 17 (ต่อ)

ข้อ	ความต้องการด้านบริการ ฝึกทักษะอาชีพ	ผู้จ้างงานที่มีอายุ (n = 366)									
		15-25 ปี (n = 183)			สูงกว่า 25-35 ปี (n = 153)			สูงกว่า 35 ปีขึ้นไป (n = 30)			R
		$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R	
9	ช่างปูน/ก่อสร้าง	2.33	1.04	13	2.41	1.01	13	2.26	1.10	13	
10	ช่างเขียนแบบ	3.34	1.13	5	3.42	1.48	5	3.19	1.72	6	
11	บัญชี	3.89	1.06	2	3.60	1.30	2	3.57	1.57	1	
12	พิมพ์ดีด	3.93	1.00	1	3.58	1.13	3	3.54	1.50	2	
13	การบรรจุหีบห่อและวัสดุสิ่งของ	3.19	0.89	8	2.96	0.94	11	2.30	1.05	12	
14	การรับส่งขายสินค้า	3.42	1.10	4	3.37	0.95	6	2.44	1.17	11	
15	การจัดการการตลาด	3.51	1.14	3	3.32	0.99	7	3.14	1.72	7	

ตาราง 17 (ต่อ)

ข้อ	ความต้องการด้านบริการ ฝึกทักษะอาชีพ	ผู้ทรงงานที่มีอายุ (n = 366)									
		15-25 ปี (n = 183)			สูงกว่า 25-35 ปี (n = 153)			สูงกว่า 35 ปีขึ้นไป (n = 30)			R
		$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R	
16	วิธีการจัดกิจกรรมการฝึกอาชีพ										
16	เรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 15-20 คน	4.15	0.89	1	3.98	1.03	2	3.43	1.24	3	
17	เรียนเป็นรายบุคคล	3.05	1.23	5	2.87	1.18	5	2.52	1.35	6	
18	เรียนรายวิชาเพื่อนสอนกันเอง	2.82	1.07	6	2.63	0.96	6	2.57	1.17	5	
19	จัดทำแบบบรรยายความรู้เกี่ยวกับ การฝึกอาชีพ	3.81	0.84	4	3.97	0.95	3	3.37	1.26	4	

ตาราง 17 (ต่อ)

ข้อ	ความต้องการด้านบริการ ฝึกทักษะอาชีพ	ผู้จ้างงานที่มีอายุ (n = 366)								
		15-25 ปี (n = 183)			สูงกว่า 25-35 ปี (n = 153)			สูงกว่า 35 ปีขึ้นไป (n = 30)		
		$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R
20	จัดทัศนศึกษาดูงานนอกสถานที่ตาม ความสนใจของผู้จ้างงาน	3.95	0.84	2	4.11	0.76	1	4.01	0.91	1
21		จัดให้มีการรวมกลุ่มฝึกอบรม ระยะสั้น	3.84	1.01	3	3.83	1.04	4	3.79	1.15
	รวม		3.37	0.48		3.37	0.05		3.10	0.49

ตาราง 17 แสดงค่าเฉลี่ยความต้องการการศึกษาออกโรงเรียนของกลุ่มตัวอย่างผู้ใช้แรงงานด้านบริการฝึกทักษะอาชีพ จำแนกตามอายุ อายุ 15-25 ปี เมื่อเทียบกับเกณฑ์อยู่ในระดับปานกลางคือ มีค่าเฉลี่ย 3.37 อายุสูงกว่า 25-35 ปี เมื่อเทียบกับเกณฑ์อยู่ในระดับปานกลางคือ มีค่าเฉลี่ย 3.37 อายุสูงกว่า 35 ปีขึ้นไป เมื่อเทียบกับเกณฑ์อยู่ในระดับปานกลางคือ มีค่าเฉลี่ย 3.10 และปรากฏว่าความต้องการของผู้ใช้แรงงาน จำแนกเป็นรายข้อได้ดังนี้

ลักษณะของการฝึกอาชีพ ผู้ใช้แรงงานอายุ 15-25 ปี มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางและมากคือ มีค่าเฉลี่ย 3.33 และ 4.02 ลักษณะของการฝึกอาชีพที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมากคือ ระยะเวลาในการฝึก 30-300 ชั่วโมง และลักษณะของการฝึกอาชีพที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลางคือ ระยะเวลาในการฝึก 3-30 ชั่วโมง -

ผู้ใช้แรงงานอายุสูงกว่า 25-35 ปี มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางและมากคือ มีค่าเฉลี่ย 3.29 และ 4.16 ลักษณะของการฝึกอาชีพที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมากคือ ระยะเวลาในการฝึก 30-300 ชั่วโมง และลักษณะของการฝึกอาชีพที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลางคือ ระยะเวลาในการฝึก 3-30 ชั่วโมง

ผู้ใช้แรงงานอายุสูงกว่า 35 ปีขึ้นไป มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางคือ มีค่าเฉลี่ย 3.05 และ 3.31 ลักษณะของการฝึกอาชีพที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมากถึงปานกลาง เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ระยะเวลาในการฝึก 30-300 ชั่วโมง และระยะเวลาในการฝึก 3-30 ชั่วโมง

ประเภทของวิชาอาชีพ ผู้ใช้แรงงานอายุ 15-25 ปี มีความต้องการอยู่ในระดับน้อยถึงมากคือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.33-3.93 ประเภทของวิชาอาชีพที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ พิมพ์ดีด บัญชี และการจัดการการตลาด ประเภทของวิชาอาชีพที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การรับส่งขายสินค้า ช่างเขียนแบบ ช่างซ่อมเครื่องไฟฟ้า ช่างเครื่องยนต์ การบรรจุหีบห่อและวัสดุสิ่งของ ช่างซ่อมตู้เย็น/แอร์ ช่างซ่อมวิทยุ โทรทัศน์ ช่างไม้/เฟอร์นิเจอร์ และช่างเชื่อมโลหะ ประเภทของวิชาอาชีพที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับน้อย คือ ช่างปูน/ก่อสร้าง

ผู้จ้างแรงงานอายุสูงกว่า 25-35 ปี มีความต้องการอยู่ในระดับน้อยถึงมากคือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.41-3.63 ประเภทของวิชาอาชีพที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมากเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ช่างเครื่องยนต์ บัญชีและพิมพ์ดีด ประเภทของวิชาอาชีพที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลางเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ช่างซ่อมเครื่องไฟฟ้า ช่างเขียนแบบ การรับส่งขายสินค้า การจัดการตลาด ช่างเชื่อมโลหะ ช่างซ่อมวิทยุโทรทัศน์ ช่างซ่อมตู้เย็น/แอร์ การบรรจุหีบห่อและวัสดุสิ่งของ และช่างไม้/เฟอร์นิเจอร์ ประเภทของวิชาอาชีพที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับน้อย คือ ช่างปูน/ก่อสร้าง

ผู้จ้างแรงงานอายุสูงกว่า 35 ปีขึ้นไป มีความต้องการอยู่ในระดับน้อยถึงมากคือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.26-3.57 ประเภทของวิชาอาชีพที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมากเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ บัญชีและพิมพ์ดีด ประเภทของวิชาอาชีพที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ช่างเชื่อมโลหะ ช่างซ่อมวิทยุโทรทัศน์ ช่างซ่อมเครื่องไฟฟ้า ช่างเครื่องยนต์ ช่างเขียนแบบ การจัดการตลาด ช่างเชื่อมโลหะ ช่างซ่อมตู้เย็น/แอร์ และช่างไม้/เฟอร์นิเจอร์ ประเภทของวิชาอาชีพที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับน้อย เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การรับส่งขายสินค้า การบรรจุหีบห่อและวัสดุสิ่งของ และช่างปูน/ก่อสร้าง

วิธีการจัดกิจกรรมการฝึกอาชีพ ผู้จ้างแรงงานอายุ 15-25 ปี มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมากคือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.82-4.15 วิธีการจัดกิจกรรมการฝึกอาชีพที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ เรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 15-20 คน จัดทัศนศึกษาดูงานนอกสถานที่ตามความสนใจของผู้จ้างแรงงาน จัดให้มีการรวมกลุ่มฝึกอบรมระยะสั้น และจัดให้มีการบรรยายความรู้เกี่ยวกับการฝึกอาชีพ วิธีการจัดกิจกรรมการฝึกอาชีพที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ เรียนเป็นรายบุคคล และเรียนโดยใช้เพื่อนสอนกันเอง

ผู้จ้างแรงงานอายุสูงกว่า 25-35 ปี มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมากมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.63-4.11 วิธีการจัดกิจกรรมการฝึกอาชีพ ที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ใน

ระดับมาก เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ จัดทัศนศึกษาดูงานนอกสถานที่ตามความสนใจของผู้ใช้แรงงาน เรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 15-20 คน จัดให้มีการบรรยายความรู้เกี่ยวกับการฝึกอาชีพ และจัดให้มีการรวมกลุ่มฝึกอบรมระยะสั้น วิธีการจัดกิจกรรมการฝึกอาชีพที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ เรียนเป็นรายบุคคล และเรียนโดยใช่เพื่อนสอนกันเอง

ผู้ใช้แรงงานอายุสูงกว่า 35 ปีขึ้นไป มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมากคือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.52-4.01 วิธีการจัดกิจกรรมการฝึกอาชีพที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ จัดทัศนศึกษาดูงานนอกสถานที่ตามความสนใจของผู้ใช้แรงงาน และจัดให้มีการรวมกลุ่มฝึกอบรมระยะสั้น วิธีการจัดกิจกรรมการฝึกอาชีพที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย เรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 15-20 คน ได้แก่ จัดให้มีการบรรยายความรู้เกี่ยวกับการฝึกอาชีพ เรียนโดยใช่เพื่อนสอนกันเอง และเรียนเป็นรายบุคคล

3.2.4 ความต้องการด้านการจัดการศึกษาของผู้ใช้แรงงานจำแนกตามอายุ ดังปรากฏในตาราง 18 ต่อไปนี้

ตาราง 18 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการของกลุ่มตัวอย่างผู้ชี้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม
เขตจังหวัดชลบุรี ด้านการจัดการศึกษาเป็นรายข้อ จำแนกตามอายุ

ข้อ	ความต้องการด้านการจัด การศึกษา	ผู้ชี้แรงงานตามอายุ (n = 366)								
		15-25 ปี (n = 183)			สูงกว่า 25-35 ปี (n = 153)			สูงกว่า 35 ปีขึ้นไป (n = 30)		
		$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R
1	วัน เวลา ที่เข้าการศึกษา วันหยุด วันอาทิตย์ หลังเลิกงานตามกะ เวลาพักกลางวัน เวลาตอนเย็น	4.62	0.78	1	4.46	1.02	1	4.59	0.69	1
2		2.66	1.08	4	2.90	1.29	3	2.78	1.13	3
3		2.07	1.02	5	2.32	1.33	5	2.26	1.17	5
4		2.94	1.11	3	2.75	1.08	4	2.71	1.25	4

ข้อ	ความต้องการด้านการจัดการศึกษา	ผู้ใช้งานแรงงานที่มีอายุ (n = 366)								
		15-25 ปี (n = 183)			สูงกว่า 25-35 ปี (n = 153)			สูงกว่า 35 ปีขึ้นไป (n = 30)		
		$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R
5	เวลาที่ผู้ใช้งานตกลงกับนายจ้าง	3.17	1.21	2	3.17	1.26	2	3.65	1.41	2
6	อื่น ๆ (ระบุ)									
7	คุณลักษณะของวิทยากรผู้ให้การศึกษาเป็นผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับวิชาชีพวิชาสามัญทั่วไป	4.18	0.80	2	4.16	1.08	2	3.19	1.44	3

ข้อ	ความต้องการด้านการจัดการศึกษา	ผู้ใช้งานงานทนาย (n = 366)							
		15-25 ปี (n = 183)				สูงกว่า 25-35 ปี (n = 153)			
		$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.
8	เป็นผู้มีประสบการณ์การปฏิบัติงานในโรงงานอุตสาหกรรม	4.34	0.79	1	4.58	0.79	1	3.61	1.35
9	เป็นผู้มีวุฒิทางการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย	4.00	0.83	3	3.85	1.12	3	3.67	1.22
10	สถานที่ในการจัดการศึกษา	3.08	1.47	2	3.57	1.29	2	3.38	1.63
11	โรงเรียนประถมศึกษา (โรงเรียนผู้หญ่)	4.02	0.98	1	3.64	1.16	1	4.15	0.78

ตาราง 18 (ต่อ)

ข้อ	ความต้องการด้านการจัดการศึกษา	ผู้ใช้แรงงานที่มีอายุ (n = 366)							
		15-25 ปี (n = 183)				สูงกว่า 25-35 ปี (n = 153)			
		$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.
12	ชุมชนในหมู่บ้าน	3.01	1.17	3	3.18	1.05	3	2.88	1.19
13	ที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน	2.76	1.11	4	2.74	1.19	4	3.39	1.26
14	อื่น ๆ (ระบุ)								
	รวม	3.40	0.79		3.44	0.72		3.36	0.65

ตาราง 18 แสดงค่าเฉลี่ยความต้องการการศึกษานอกระบบเรียนของกลุ่มตัวอย่างผู้ใช้แรงงานด้านการจัดการศึกษา จำแนกตามอายุ อายุ 15-25 ปี เมื่อเทียบกับเกณฑ์อยู่ในระดับปานกลางคือ มีค่าเฉลี่ย 3.40 อายุสูงกว่า 25-35 ปี เมื่อเทียบกับเกณฑ์อยู่ในระดับปานกลางคือ มีค่าเฉลี่ย 3.44 อายุสูงกว่า 35 ปีขึ้นไป เมื่อเทียบกับเกณฑ์อยู่ในระดับปานกลางคือ มีค่าเฉลี่ย 3.36 และปรากฏว่าความต้องการของผู้ใช้แรงงาน จำแนกเป็นรายข้อได้ดังนี้

วัน เวลาที่ใช้ในการศึกษา ผู้ใช้แรงงานอายุ 15-25 ปี มีความต้องการอยู่ในระดับน้อยถึงมากที่สุดคือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.07-4.62 วัน เวลาที่ใช้ในการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด คือ วันหยุด วันอาทิตย์ วัน เวลาที่ใช้ในการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ เวลาที่ผู้ใช้แรงงานตกลงกับนายจ้าง เวลาตอนเย็น และหลังเลิกงานตามกะ วัน เวลาที่ใช้ในการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับน้อยคือ เวลาพักกลางวัน

ผู้ใช้แรงงานอายุสูงกว่า 25-35 ปี มีความต้องการอยู่ในระดับน้อยถึงมากที่สุดคือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.32-4.46 วัน เวลาที่ใช้ในการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุดคือ วันหยุด วันอาทิตย์ วัน เวลาที่ใช้ในการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ เวลาที่ผู้ใช้แรงงานตกลงกับนายจ้าง หลังเลิกงานตามกะ และเวลาตอนเย็น วัน เวลาที่ใช้ในการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับน้อย คือ เวลาพักกลางวัน

ผู้ใช้แรงงานอายุสูงกว่า 35 ปีขึ้นไป มีความต้องการอยู่ในระดับน้อยถึงมากที่สุดคือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.26-4.59 วัน เวลาที่ใช้ในการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุดคือ วันหยุด วันอาทิตย์ วัน เวลาที่ใช้ในการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุดคือ เวลาที่ผู้ใช้แรงงานตกลงกับนายจ้าง วัน เวลาที่ใช้ในการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ หลังเลิกงานตามกะ และเวลาตอนเย็น วัน เวลาที่ใช้ในการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับน้อยคือ เวลาพักกลางวัน

คุณลักษณะของวิทยากรผู้ให้การศึกษา ผู้ใช้แรงงานอายุ 15-25 ปี มีความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุดถึงมากที่สุดคือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.00-4.34 คุณลักษณะของวิทยากรผู้ให้

การศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่
เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานในโรงงานอุตสาหกรรม เป็นผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับวิชาชีพ
วิชาสามัญทั่วไป และเป็นผู้ที่มีวุฒิทางการศึกษาไม่ต่ำกว่าอนุปริญญา

ผู้ใช้งานอายุสูงกว่า 25-35 ปี มีความต้องการอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุดคือ
มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.85-4.58 คุณลักษณะของวิทยากรผู้ให้การศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการ
อยู่ในระดับมากที่สุดคือ เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานในโรงงานอุตสาหกรรม คุณลักษณะ
ของวิทยากรผู้ให้การศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมากเรียงตามลำดับจากมากไปหา
น้อย ได้แก่ เป็นผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับวิชาชีพ วิชาสามัญทั่วไป และเป็นผู้ที่มีวุฒิทางการศึกษา
ไม่ต่ำกว่าอนุปริญญา

ผู้ใช้งานอายุสูงกว่า 35 ปีขึ้นไป มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมาก คือ
มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.19-3.67 คุณลักษณะของวิทยากรผู้ให้การศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการ
อยู่ในระดับมากเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ เป็นผู้ที่มีวุฒิทางการศึกษาไม่ต่ำกว่า
อนุปริญญา และเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานในโรงงานอุตสาหกรรม คุณลักษณะของ
วิทยากรผู้ให้การศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลางคือ เป็นผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับ
วิชาชีพ วิชาสามัญทั่วไป

สถานที่ในการจัดการศึกษา ผู้ใช้งานอายุ 15-25 ปี มีความต้องการอยู่ในระดับ
ปานกลางถึงมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.76-4.02 สถานที่ในการจัดการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ย
ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุดคือ โรงเรียนประถมศึกษา (โรงเรียนผู้ใหญ่) สถานที่ในการจัด
การศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่
ในบริเวณโรงงาน ชุมชนในหมู่บ้าน และที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน

ผู้ใช้งานอายุสูงกว่า 25-35 ปี มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมากที่สุด มีค่า
เฉลี่ยระหว่าง 2.74-3.64 สถานที่ในการจัดการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมาก
เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ โรงเรียนประถมศึกษา (โรงเรียนผู้ใหญ่) และใน
บริเวณโรงงาน สถานที่ในการจัดการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลางเรียง
ตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ชุมชนในหมู่บ้าน และที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน

ผู้ใช้แรงงานอายุสูงกว่า 35 ปีขึ้นไป มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.88-4.15 สถานที่ในการจัดการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด โรงเรียนประถมศึกษา (โรงเรียนผู้ใหญ่) สถานที่ในการจัดการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน ในบริเวณโรงงาน และชุมชนในหมู่บ้าน

3.3 ความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนของผู้ใช้แรงงานจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน แบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ ผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 1-5 ปี มากกว่า 5-10 ปี และมากกว่า 10 ปีขึ้นไป

3.3.1 ความต้องการด้านบริการการศึกษาขั้นพื้นฐานของผู้ใช้แรงงานจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน ดังปรากฏในตาราง 19 ต่อไปนี้

ตาราง 19 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการของกลุ่มตัวอย่างผู้รับแรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม
เขตจังหวัดบุรีรัมย์ ด้านบริการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นรายข้อ จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน

ข้อ	ความต้องการด้านการบริการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน	ผู้รับแรงงานที่มีประสบการณ์ในการทำงาน (n = 366)								
		1-5 ปี (n = 249)			มากกว่า 5-10 ปี (n = 78)			มากกว่า 10 ปีขึ้นไป (n = 39)		
		$\bar{X}$	S.D.	R.	$\bar{X}$	S.D.	R.	$\bar{X}$	S.D.	R.
1	ระดับชั้นที่ต้องการศึกษาเพิ่มเติม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (ป. 4) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (ป. 6) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ม. 3) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (ม. 6)	1.63	0.76	4	1.99	1.30	4	2.01	0.70	4
2		2.06	1.19	3	2.25	1.38	3	2.06	0.63	3
3		3.01	1.49	2	2.60	1.41	2	3.26	1.55	2
4		4.42	1.13	1	4.08	1.49	1	3.78	1.42	1

ข้อ	ความต้องการด้านบริการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน	ผู้จ้างงานที่มีประสบการณ์การทำงาน (n = 366)									
		1-5 ปี (n = 249)			มากกว่า 5-10 ปี (n = 78)			มากกว่า 10 ปีขึ้นไป (n = 39)			R
		$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R	
5	ภาษาไทย	3.77	0.84	6	3.69	1.19	8	4.02	1.41	6	
6	ภาษาต่างประเทศ	3.98	1.10	3	4.40	0.76	3	3.99	1.26	7	
7	คณิตศาสตร์	3.95	0.96	4	4.03	0.80	4	4.39	0.80	3	
8	สังคมศึกษา	3.41	0.80	10	3.56	0.49	10	3.67	0.92	8	
9	วิทยาศาสตร์	3.55	0.77	7	3.60	0.97	9	4.04	0.98	5	
10	สุขศึกษา	3.20	0.87	11	3.29	1.27	12	3.57	1.00	10	
11	กฎหมายทั่วไป	3.84	1.04	5	3.97	0.97	5	4.14	1.13	4	

ตาราง 19 (ต่อ)

ข้อ	ความต้องการด้านการบริการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน	ผู้จ้างแรงงานที่มีประสบการณ์ในการทำงาน (n = 366)								
		1-5 ปี (n = 249)			มากกว่า 5-10 ปี (n = 78)			มากกว่า 10 ปีขึ้นไป (n = 39)		
		$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R
12	กฎหมายคุ้มครองแรงงาน	4.10	0.98	2	4.41	0.76	2	4.51	0.82	2
13	การบริหารธุรกิจ	3.48	1.22	8	3.87	1.14	6	3.54	1.13	11
14	จ้างจ้าง คนตรี	2.83	1.14	13	2.97	1.33	13	2.83	0.90	13
15	การกีฬา พลศึกษา	3.02	0.94	12	3.38	0.94	11	3.23	0.78	12
16	การปฐมพยาบาล	3.43	0.95	9	3.73	0.88	7	3.58	0.93	9
17	ความปลอดภัยในโรงงาน	4.49	0.90	1	4.56	0.74	1	4.72	0.30	1
18	อื่น ๆ (ระบุวิชาที่ต้องการ)									

ข้อ	ความต้องการด้านการบริการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน	ผู้จ้างงานที่มีประสบการณ์ในการทำงาน (n = 366)									
		1-5 ปี (n = 249)				มากกว่า 5-10 ปี (n = 78)				มากกว่า 10 ปีขึ้นไป (n = 39)	
		$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R	
19	วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน เรียนเป็นขั้นเรียนตามเวลาที่กำหนด (เรียงเรียนผู้ใหญ่มาก่อน)	3.53	1.17	1	3.54	1.12	1	3.51	1.75	3	
20	เรียนทางวิทยุและไปรษณีย์ (ทางไกล)	3.18	1.20	3	3.35	1.35	3	3.87	1.30	1	
21	เรียนด้วยตนเองแล้วสอบเทียบ ความรู้	3.49	1.29	2	3.54	1.20	2	3.67	1.48	2	
	รวม	3.42	0.70		3.54	0.68		3.62	0.70		

จากตาราง 19 แสดงค่าเฉลี่ยความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนของกลุ่มตัวอย่าง ผู้ใช้แรงงานด้านบริการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน ประสบการณ์ในการทำงาน 1-5 ปี เมื่อเทียบกับเกณฑ์อยู่ในระดับปานกลางคือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42 ประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 5-10 ปี เมื่อเทียบกับเกณฑ์อยู่ในระดับมาก คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54 ประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 10 ปีขึ้นไป เมื่อเทียบกับเกณฑ์อยู่ในระดับมากคือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.62 และปรากฏว่า ความต้องการของผู้ใช้แรงงานจำแนกได้ดังนี้

ระดับชั้นที่ต้องการศึกษา ผู้ใช้แรงงานที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 1-5 ปี มีความต้องการอยู่ในระดับน้อยถึงมาก คือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.63-4.42 ระดับชั้นที่ต้องการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมาก คือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระดับชั้นที่ต้องการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง คือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระดับชั้นที่ต้องการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับน้อย เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ผู้ใช้แรงงานที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 5-10 ปี มีความต้องการอยู่ในระดับน้อยถึงมาก คือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.99-4.08 ระดับชั้นที่ต้องการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมากคือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระดับชั้นที่ต้องการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลางคือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระดับชั้นที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับน้อย เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ผู้ใช้แรงงานที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 10 ปีขึ้นไป มีความต้องการอยู่ในระดับน้อยถึงมากคือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.01-3.78 ระดับชั้นที่ต้องการที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมากคือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระดับชั้นที่ต้องการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลางคือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระดับชั้นที่ต้องการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับน้อย เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

วิชาที่ต้องการศึกษา ผู้ใช้แรงงานที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 1-5 ปี มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมากคือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.83-4.49 วิชาที่ต้องการศึกษา

ที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ความปลอดภัยในโรงงาน กฎหมายคุ้มครองแรงงาน ภาษาต่างประเทศ คณิตศาสตร์ กฎหมายทั่วไป ภาษาไทย และวิทยาศาสตร์ วิชาที่ต้องการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การบริหารธุรกิจ การปฐมพยาบาล สังคมศึกษา สุขศึกษา การกีฬาพลศึกษา และจ้างร้องดนตรี

ผู้ใช้แรงงานที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 5-10 ปี มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมากที่สุดคือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.97-4.56 วิชาที่ต้องการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ความปลอดภัยในโรงงาน วิชาที่ต้องการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมากเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ กฎหมายคุ้มครองแรงงาน ภาษาต่างประเทศ คณิตศาสตร์ กฎหมายทั่วไป การบริหารธุรกิจ การปฐมพยาบาล ภาษาไทย วิทยาศาสตร์ และสังคมศึกษา วิชาที่ต้องการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ สังคมศึกษา การกีฬาพลศึกษา สุขศึกษา และจ้างร้องดนตรี

ผู้ใช้แรงงานที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 10 ปีขึ้นไป มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมากที่สุด คือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.83-4.72 วิชาที่ต้องการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ความปลอดภัยในโรงงาน และกฎหมายคุ้มครองแรงงาน วิชาที่ต้องการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ คณิตศาสตร์ กฎหมายทั่วไป วิทยาศาสตร์ ภาษาไทย ภาษาต่างประเทศ สังคมศึกษา การปฐมพยาบาล สุขศึกษาและการบริหารธุรกิจ วิชาที่ต้องการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การกีฬาพลศึกษา และจ้างร้องดนตรี

วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้ใช้แรงงานที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 1-5 ปี มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมากที่สุดคือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.18-3.53 วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุดคือ เรียนเป็นชั้นเรียนตามเวลาที่กำหนด วิธีการจัดกิจกรรมการสอนที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับ

ปานกลาง เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ เรียนด้วยตนเองแล้วสอบเทียบความรู้ และเรียนทางวิทยุไปรษณีย์

ผู้ใช้แรงงานที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 5-10 ปี มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมากคือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.35-3.54 วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ เรียนเป็นชั้นเรียนตามเวลาที่กำหนด และเรียนด้วยตนเองแล้วสอบเทียบความรู้ วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรียนทางวิทยุไปรษณีย์

ผู้ใช้แรงงานที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 10 ปีขึ้นไป มีความต้องการอยู่ในระดับมากคือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51-3.87 วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ เรียนทางวิทยุไปรษณีย์ เรียนด้วยตนเองแล้วสอบเทียบความรู้ และเรียนเป็นชั้นเรียนตามเวลาที่กำหนด

3.3.2 ความต้องการด้านบริการข่าวสารข้อมูลของผู้ใช้แรงงานจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน ดังปรากฏในตาราง 20 ต่อไปนี้

ข้อ	ความต้องการการดำเนินการ ข่าวสารข้อมูล	ผู้ใช้แรงงานที่มีประสบการณ์ในการทำงาน (n = 366)									
		1-5 ปี (n = 249)			มากกว่า 5-10 ปี (n = 78)			มากกว่า 10 ปีขึ้นไป (n = 39)			R
		$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R	
6	การบริโภค/สุขภาพอนามัย	3.42	0.91	4	3.70	0.91	5	3.59	1.04	3	
7	วิธีการข่าวสารข้อมูล	4.38	0.80	1	4.49	0.81	1	4.07	1.25	1	
8	โทรศัพท์	3.12	1.00	5	3.38	1.06	7	3.46	1.24	5	
9	ภาพพิมพ์ประกอบคำบรรยาย	2.97	1.02	6	3.43	1.06	6	2.90	0.68	7	
10	วิทยุ	3.57	0.88	4	3.46	1.20	5	3.85	1.06	3	
11	แผ่นพับความรู้	2.90	0.86	7	3.49	0.90	4	3.05	1.15	6	
12	หนังสือ	3.79	1.02	3	4.04	0.88	2	3.89	1.15	2	

ตาราง 20 (ต่อ)

ข้อ	ความต้องการด้านบริการ ข่าวสารข้อมูล	ผู้จ้างงานที่มีประสบการณ์ในการทำงาน (n = 366)								
		1-5 ปี (n = 249)			มากกว่า 5-10 ปี (n = 78)			มากกว่า 10 ปีขึ้นไป (n = 39)		
		$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R
13	หนังสือพิมพ์ อื่น ๆ (ระบุ)	3.99	0.90	2	4.03	0.99	3	3.61	1.19	4
14										
	รวม	3.58	0.49		3.79	0.35		3.59	0.41	

จากตาราง 20 แสดงค่าเฉลี่ยความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนของกลุ่มตัวอย่าง ผู้ใช้แรงงานด้านบริการข่าวสารข้อมูล จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน ประสบการณ์ในการทำงาน 1-5 ปี เมื่อเทียบกับเกณฑ์อยู่ในระดับมากคือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 ประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 5-10 ปี เมื่อเทียบกับเกณฑ์อยู่ในระดับมากคือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79 ประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 10 ปีขึ้นไป เมื่อเทียบกับเกณฑ์อยู่ในระดับมากคือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.59 และปรากฏว่าความต้องการของผู้ใช้แรงงานจำแนกได้ดังนี้

ประเภทของข่าวสารข้อมูล ผู้ใช้แรงงานที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 1-5 ปี มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมากคือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.11-4.33 ประเภทข่าวสารข้อมูลที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมากเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ความรู้ทางวิชาชีพ เหตุการณ์ปัจจุบัน กฎหมายเบื้องต้น ประเภทของข่าวสารข้อมูลที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลางเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การบริโภค/สุขภาพอนามัย ความรู้ วิชาสามัญ ศาสนาและวัฒนธรรม

ผู้ใช้แรงงานที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 5-10 ปี มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมากคือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.46-4.27 ประเภทของข่าวสารข้อมูลที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมากเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ความรู้ทางวิชาชีพ กฎหมายเบื้องต้น ความรู้วิชาสามัญ เหตุการณ์ปัจจุบัน และการบริโภค/สุขภาพอนามัย ประเภทของข่าวสารข้อมูลที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลางคือ ศาสนาและวัฒนธรรม

ผู้ใช้แรงงานที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 10 ปีขึ้นไป มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมากคือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.12-4.16 ประเภทของข่าวสารข้อมูลที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ความรู้ทางวิชาชีพ เหตุการณ์ปัจจุบัน และการบริโภค/สุขภาพอนามัย ประเภทข่าวสารข้อมูลที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ กฎหมายเบื้องต้น ศาสนาและวัฒนธรรม และความรู้วิชาสามัญ

วิธีบริการข่าวสารข้อมูล ผู้ใช้แรงงานที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 1-5 ปี มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมากคือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.90-4.38 วิธีบริการข่าวสาร

ข้อมูลที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมากเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ หนังสือ และวิทยุ วิธีการบริการข่าวสารข้อมูลที่มีความเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลางเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ภาพยนตร์ ภาพนิ่งประกอบคำบรรยาย และแผ่นพับความรู้

ผู้ใช้แรงงานที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 5-10 ปี มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมากคือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.38-4.49 วิธีการบริการข่าวสารข้อมูลที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมากเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ โทรทัศน์ หนังสือ และหนังสือพิมพ์ วิธีการบริการข่าวสารข้อมูลที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ แผ่นพับความรู้ วิทยุ ภาพนิ่งประกอบคำบรรยาย และภาพยนตร์

ผู้ใช้แรงงานที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 10 ปีขึ้นไป มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมากคือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.90-4.07 วิธีการบริการข่าวสารข้อมูลที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ โทรทัศน์ หนังสือ วิทยุ และหนังสือพิมพ์ วิธีการบริการข่าวสารข้อมูลที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลางเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ภาพยนตร์ แผ่นพับความรู้ และภาพนิ่งประกอบคำบรรยาย

3.3.3 ความต้องการด้านบริการฝึกทักษะอาชีพของผู้ใช้แรงงานจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน ดังปรากฏในตาราง 21 ต่อไปนี้

ตาราง 21 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการของกลุ่มตัวอย่างผู้ให้แรงงานอุตสาหกรรม
เจตจำนงหัตถศิลป์ ด้านบริการฝึกทักษะอาชีพเป็นรายข้อ จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน

ข้อ	ความต้องการด้านบริการ ฝึกทักษะอาชีพ	ผู้ให้แรงงานที่มีประสบการณ์การทำงาน (n = 366)							
		1-5 ปี (n = 249)				มากกว่า 5-10 ปี (n = 78)			
		$\bar{X}$	S.D.	R		$\bar{X}$	S.D.	R	มากกว่า 10 ปีขึ้นไป (n = 39)
1	ลักษณะของการฝึกอาชีพ								
1	ระยะเวลาในการฝึก 3-30 ชั่วโมง	3.37	1.10	2		3.11	1.10	2	3.17 1.40 2
2	ระยะเวลาในการฝึก 30-300 ชั่วโมง	4.04	1.01	1		4.09	1.09	1	3.75 1.61 1

ข้อ	ความต้องการด้านบริการ ผลิตภัณฑ์	ผู้แข็งแรงที่มีประสบการณ์ในการทำงาน (n = 366)									
		1-5 ปี (n = 249)			มากกว่า 5-10 ปี (n = 78)			มากกว่า 10 ปีขึ้นไป (n = 39)			
		$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R	
		ประเภทของวิชาชีพ									
3	ช่างเครื่องยนต์	3.27	1.09	7	3.75	1.06	3	3.43	1.29	1	
4	ช่างไม้/เฟอร์นิเจอร์	2.87	0.44	11	2.76	1.14	12	2.27	0.78	12	
5	ช่างซ่อมวิทยุโทรทัศน์	3.05	1.12	9	3.36	1.44	8	3.08	1.22	5	
6	ช่างซ่อมตู้เย็น/แอร์	3.01	1.08	10	3.13	1.05	10	2.86	1.37	7	
7	ช่างซ่อมเครื่องไฟฟ้า	3.34	1.19	6	3.50	1.33	7	3.42	1.21	2	
8	ช่างเชื่อมโลหะ	2.77	1.16	12	3.64	1.28	4	3.27	1.68	3	

ตาราง 21 (ต่อ)

ข้อ	ความต้องการด้านการบริการ ฝึกทักษะอาชีพ	ผู้จ้างแรงงานที่มีประสบการณ์การทำงาน (n = 366)							
		1-5 ปี (n = 249)				มากกว่า 5-10 ปี (n = 78)			
		$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.
13	การบรรจุหีบห่อและวัสดุสิ่งของ	3.09	0.88	8	3.06	1.07	11	2.48	1.29
14	การรับส่งขายสินค้า	3.39	1.05	4	3.55	0.86	6	2.40	1.20
15	การจัดการการตลาด	3.49	1.10	3	3.33	1.12	9	2.98	1.26

ตาราง 21 (ต่อ)

ข้อ	ความต้องการด้านการบริการ ฝึกทักษะอาชีพ	ผู้ใช้งานงานที่มีประสบการณ์การทำงาน (n = 366)									
		1-5 ปี (n = 249)			มากกว่า 5-10 ปี (n = 78)			มากกว่า 10 ปีขึ้นไป (n = 39)			R
		$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R	
16	วิธีการจัดกิจกรรมการฝึกอาชีพ										
17	เรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 15-20 คน	4.16	0.95	1	3.63	1.13	4	3.87	1.33	3	
18	เรียนเป็นรายบุคคล	3.01	1.21	5	3.02	1.24	5	2.26	1.02	6	
19	เรียนโดยเข้าเพื่อนสอนกันเอง	2.78	1.06	6	2.66	0.93	6	2.46	1.12	5	
	จัดให้มีการบรรยายความรู้เกี่ยวกับ การฝึกอาชีพ	3.77	0.91	4	4.04	0.77	2	3.87	1.04	2	

ข้อ	ความต้องการด้านบริการ ฝึกทักษะอาชีพ	ผู้ให้แรงงานที่มีประสบการณ์ในการทำงาน (n = 366)								
		1-5 ปี (n = 249)			มากกว่า 5-10 ปี (n = 78)			มากกว่า 10 ปีขึ้นไป (n = 39)		
		$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R
20	จัดทัศนศึกษาดูงานนอกสถานที่ตาม									
21	ความสนใจของผู้ให้แรงงาน	4.03	0.84	2	4.12	0.77	1	3.75	1.04	4
	จัดให้มีการรวมกลุ่มฝึกอบรม	3.81	1.05	3	3.77	1.01	3	4.07	1.94	1
	ระยะสั้น									
	รวม	3.36	0.49		3.46	0.47		3.05	0.61	

จากตาราง 21 แสดงค่าเฉลี่ยความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนของกลุ่มตัวอย่าง ผู้ใช้แรงงานด้านบริการฝึกทักษะอาชีพ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน ประสบการณ์ในการทำงาน 1-5 ปี เมื่อเทียบกับเกณฑ์อยู่ในระดับปานกลางคือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.36 ประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 5-10 ปี เมื่อเทียบกับเกณฑ์อยู่ในระดับปานกลาง คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.46 ประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 10 ปีขึ้นไป เมื่อเทียบกับเกณฑ์อยู่ในระดับปานกลาง คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.05 และปรากฏว่าตามความต้องการของผู้ใช้แรงงานจำแนกได้ดังนี้

ลักษณะของการฝึกอาชีพ ผู้ใช้แรงงานที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 1-5 ปี มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางและมากคือ มีค่าเฉลี่ย 3.37 และ 4.04 ลักษณะของการฝึกอาชีพที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมากคือ ระยะเวลาในการฝึก 30-300 ชั่วโมง ลักษณะของการฝึกอาชีพที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลางคือ ระยะเวลาในการฝึก 3-30 ชั่วโมง

ผู้ใช้แรงงานที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 5-10 ปี มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางและมากคือ มีค่าเฉลี่ย 3.11 และ 4.09 ลักษณะของการฝึกอาชีพที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมากคือ ระยะเวลาในการฝึก 30-300 ชั่วโมง ลักษณะของการฝึกอาชีพที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลางคือ ระยะเวลาในการฝึก 3-30 ชั่วโมง

ผู้ใช้แรงงานที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 10 ปีขึ้นไป มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางและมากคือ มีค่าเฉลี่ย 3.17 และ 3.75 ลักษณะของการฝึกอาชีพที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมากคือ ระยะเวลาในการฝึก 30-300 ชั่วโมง ลักษณะของการฝึกอาชีพที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลางคือ ระยะเวลาในการฝึก 3-30 ชั่วโมง

ประเภทของวิชาชีพ ผู้ใช้แรงงานที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 1-5 ปี มีความต้องการอยู่ในระดับน้อยถึงมากคือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.32-3.81 ประเภทของวิชาชีพที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมากเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ บัญชี พิมพ์ดีด ประเภทของวิชาชีพที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลางเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การจัดการการตลาด การรับส่งขายสินค้า ช่างเขียนแบบ ช่างซ่อมเครื่องไฟฟ้า

ช่างเครื่องยนต์ การบรรจุหีบห่อและวัสดุสิ่งของ ช่างซ่อมวิทยุโทรทัศน์ ช่างซ่อมตู้เย็น/แอร์ ช่างไม้/เฟอร์นิเจอร์ และช่างเชื่อมโลหะ ประเภทของวิชาชีพที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับน้อยคือ ช่างปูน/ก่อสร้าง

ผู้จ้างแรงงานที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 5-10 ปี มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมาก คือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.65-4.16 ประเภทของวิชาชีพที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมากเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ พิมพ์ดีด บัญชี ช่างเครื่องยนต์ ช่างเชื่อมโลหะ ช่างเขียนแบบ และการรับส่งขายสินค้า ประเภทของวิชาชีพที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลางเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ช่างซ่อมเครื่องไฟฟ้า ช่างซ่อมวิทยุโทรทัศน์ การจัดการการตลาด ช่างซ่อมตู้เย็น/แอร์ การบรรจุหีบห่อและวัสดุสิ่งของ ช่างไม้/เฟอร์นิเจอร์ และช่างปูน/ก่อสร้าง

ผู้จ้างแรงงานที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 10 ปีขึ้นไป มีความต้องการอยู่ในระดับน้อยถึงปานกลางคือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.03-3.43 ประเภทของวิชาชีพที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลางเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ช่างเครื่องยนต์ ช่างซ่อมเครื่องไฟฟ้า ช่างเชื่อมโลหะ บัญชี ช่างซ่อมวิทยุโทรทัศน์ การจัดการการตลาด ช่างซ่อมตู้เย็น/แอร์ พิมพ์ดีดและช่างเขียนแบบ ประเภทของวิชาชีพที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับน้อย เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การบรรจุหีบห่อและวัสดุสิ่งของ การรับส่งขายสินค้า ช่างไม้/เฟอร์นิเจอร์ และช่างปูน/ก่อสร้าง

วิธีการจัดกิจกรรมการฝึกอาชีพ ผู้จ้างแรงงานที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 1-5 ปี มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมากคือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.78-4.16 วิธีการจัดกิจกรรมฝึกอาชีพที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ เรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 15-20 คน จัดทัศนศึกษาดูงานนอกสถานที่ตามความสนใจของผู้จ้างแรงงาน จัดให้มีการรวมกลุ่มฝึกอบรมระยะสั้น และจัดให้มีการบรรยายความรู้เกี่ยวกับการฝึกอาชีพ วิธีการจัดกิจกรรมฝึกอาชีพที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลางเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ เรียนเป็นรายบุคคล และเรียนโดยใช่เพื่อสอนตนเอง

ผู้ใช้งานที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 5-10 ปี มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมากคือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.66-4.12 วิธีการจัดกิจกรรมการฝึกอาชีพที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมากเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ จัดทัศนศึกษาดูงานนอกสถานที่ตามความสนใจของผู้ใช้งาน จัดให้มีการบรรยายความรู้เกี่ยวกับการฝึกอาชีพ จัดให้มีการรวมกลุ่มฝึกอบรมระยะสั้นและเรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 15-20 คน วิธีการจัดกิจกรรมการฝึกอาชีพที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลางเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ เรียนเป็นรายบุคคล และเรียนโดยใช้เพื่อนสอนกันเอง

ผู้ใช้งานที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 10 ปีขึ้นไป มีความต้องการอยู่ในระดับน้อยถึงมากคือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.26-4.07 วิธีการจัดกิจกรรมฝึกอาชีพที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ จัดให้มีการรวมกลุ่มฝึกอบรมระยะสั้น จัดให้มีการบรรยายความรู้เกี่ยวกับการฝึกอาชีพ เรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 15-20 คน และจัดทัศนศึกษาดูงานนอกสถานที่ตามความสนใจของผู้ใช้งาน วิธีการจัดกิจกรรมการฝึกอาชีพที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับน้อย เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ เรียนโดยใช้เพื่อนสอนกันเอง และเรียนเป็นรายบุคคล

3.3.4 ความต้องการด้านการจัดการศึกษาของผู้ใช้งานจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน ดังปรากฏในตาราง 22 ต่อไปนี้

ตาราง 22 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการของกลุ่มตัวอย่างผู้จ้างงานในโรงงานอุตสาหกรรม
เขตจังหวัดชลบุรี ด้านการจัดการศึกษาเป็นรายข้อ จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน

ข้อ	ความต้องการด้านการจัดการศึกษา	ผู้จ้างงานที่มีประสบการณ์การทำงาน (n = 366)							
		1-5 ปี (n = 249)				มากกว่า 5-10 ปี (n = 78)			
		$\bar{X}$	S.D.	R		$\bar{X}$	S.D.	R	มากกว่า 10 ปีขึ้นไป (n = 39)
1	วัน เวลา ที่เข้าการศึกษา								
2	วันหยุด วันอาทิตย์	4.50	0.96	1		4.64	0.57	1	4.66 0.92 1
3	หลังเลิกงานตามกะ	2.73	1.14	4		2.84	1.08	4	2.89 1.75 3
4	เวลาพักกลางวัน	2.14	0.93	5		2.13	1.08	5	2.27 1.00 5
5	เวลาตอนเย็น	2.75	1.12	3		3.23	0.99	3	2.64 1.20 4

ตาราง 22 (ต่อ)

ข้อ	ความต้องการด้านการจัดการศึกษา	ผู้จ้างแรงงานที่มีประสบการณ์การทำงาน (n = 366)								
		1-5 ปี (n = 249)			มากกว่า 5-10 ปี (n = 78)			มากกว่า 10 ปีขึ้นไป (n = 39)		
		$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R
5	เวลาที่ผู้จ้างงานตกลงกับนายจ้าง อื่น ๆ (ระบุ)	3.11	1.25	2	3.45	1.27	2	3.36	1.02	2
6										
7	คุณลักษณะของวิทยากรผู้ให้การศึกษา เป็นผู้มีความรู้เกี่ยวกับวิชาชีพ วิชาสามัญทั่วไป	4.08	0.92	2	4.05	1.16	2	4.25	1.10	2

ข้อ	ความต้องการด้านการจัดการศึกษา	ผู้จ้างงานที่มีประสบการณ์การทำงาน (n = 366)									
		1-5 ปี (n = 249)			มากกว่า 5-10 ปี (n = 78)			10 ปีขึ้นไป (n = 39)			R
		$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R	
8	เป็นผู้ที่มีประสบการณ์การปฏิบัติ งานในโรงงานอุตสาหกรรม	4.40	0.86	1	4.34	0.84	1	4.36	1.12	1	
9	เป็นผู้ที่มีวุฒิทางการศึกษาไม่ต่ำกว่า อนุปริญญา	4.00	0.93	3	3.80	1.05	3	3.62	1.50	3	
10	สถานที่ในการจัดการศึกษา ในบริเวณโรงงาน	3.25	1.40	2	3.41	1.44	2	3.49	1.20	2	
11	โรงเรียนประถมศึกษา (โรงเรียน ผู้ใหญ่)	3.91	1.10	1	3.93	1.17	1	3.49	1.03	1	

ข้อ	ความต้องการด้านการจัด การศึกษา	ผู้ ^๖ ใช้แรงงานที่มีประสบการณ์การทำงาน (n = 366)								
		1-5 ปี (n = 249)			มากกว่า 5-10 ปี (n = 78)			มากกว่า 10 ปีขึ้นไป (n = 39)		
		$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R
12	ชุมชนหมู่บ้าน	3.07	1.19	3	3.11	0.93	3	3.01	1.04	3
13	ที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน	2.77	1.14	4	2.93	1.16	4	2.74	1.10	4
14	อื่น ๆ (ระบุ)									
	รวม	3.39	0.76		3.50	0.67		3.40	0.74	

จากตาราง 22 แสดงค่าเฉลี่ยความต้องการการศึกษาออกโรงเรียนของกลุ่มตัวอย่าง ผู้ใช้แรงงานด้านการจัดการศึกษาจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน ประสบการณ์ในการทำงาน 1-5 ปี เมื่อเทียบกับเกณฑ์อยู่ในระดับปานกลาง คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39 ประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 5-10 ปี เมื่อเทียบกับเกณฑ์ในระดับปานกลาง คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 ประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 10 ปีขึ้นไป เมื่อเทียบกับเกณฑ์อยู่ในระดับปานกลาง คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40 และปรากฏว่าความต้องการของผู้ใช้แรงงานจำแนกได้ดังนี้

วันเวลาที่ใช้ในการศึกษา ผู้ใช้แรงงานที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 1-5 ปี มีความต้องการอยู่ในระดับน้อยถึงมากคือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.14-4.50 วัน เวลาที่ใช้ในการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมากคือ วันหยุด วันอาทิตย์ วัน เวลาที่ใช้ในการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ เวลาที่ผู้ใช้แรงงานตกลงกับนายจ้าง เวลาตอนเย็น และหลังเลิกงานตามกะ วัน เวลาที่ใช้ในการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับน้อยคือ เวลาพักกลางวัน

ผู้ใช้แรงงานที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 5-10 ปี มีความต้องการอยู่ในระดับน้อยถึงมากที่สุดคือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.31-4.64 วัน เวลาที่ใช้ในการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุดคือ วันหยุด วันอาทิตย์ วัน เวลาที่ใช้ในการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ เวลาที่ผู้ใช้แรงงานตกลงกับนายจ้าง เวลาตอนเย็น และหลังเลิกงานตามกะ วัน เวลาที่ใช้ในการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับน้อยคือ เวลาพักกลางวัน

ผู้ใช้แรงงานที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 10 ปีขึ้นไป มีความต้องการอยู่ในระดับน้อยถึงมากที่สุดคือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.27-4.66 วัน เวลาที่ใช้ในการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุดคือ วันหยุด วันอาทิตย์ วันเวลาที่ใช้ในการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ เวลาที่ผู้ใช้แรงงานตกลงกับนายจ้าง หลังเลิกงานตามกะ และเวลาตอนเย็น วัน เวลาที่ใช้ในการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับน้อยคือ เวลาพักกลางวัน

คุณลักษณะของวิทยากรผู้ให้การศึกษา ผู้ใช้แรงงานที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 1-5 ปี มีความต้องการอยู่ในระดับมากคือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.00-4.40 คุณลักษณะของวิทยากรผู้ให้การศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมากเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานในโรงงานอุตสาหกรรม เป็นผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับวิชาอาชีพวิชาสามัญทั่วไป และเป็นผู้ที่มีวุฒิทางการศึกษาไม่ต่ำกว่าอนุปริญญา

ผู้ใช้แรงงานที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 5-10 ปี มีความต้องการอยู่ในระดับมากคือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.80-4.34 คุณลักษณะของวิทยากรผู้ให้การศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานในโรงงานอุตสาหกรรม เป็นผู้มีความรู้เกี่ยวกับวิชาอาชีพ วิชาสามัญทั่วไป และเป็นผู้ที่มีวุฒิทางการศึกษาไม่ต่ำกว่าอนุปริญญา

ผู้ใช้แรงงานที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 10 ปีขึ้นไป มีความต้องการอยู่ในระดับมากคือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.62-4.36 คุณลักษณะของวิทยากรผู้ให้การศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานในโรงงานอุตสาหกรรม เป็นผู้มีความรู้เกี่ยวกับวิชาอาชีพ วิชาสามัญทั่วไป และเป็นผู้ที่มีวุฒิทางการศึกษาไม่ต่ำกว่าอนุปริญญา

สถานที่ในการจัดการศึกษา ผู้ใช้แรงงานที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 1-5 ปี มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมากคือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.77-3.91 สถานที่ในการจัดการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมากคือ โรงเรียนประถมศึกษา (โรงเรียนผู้ใหญ่) สถานที่ในการจัดการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ในบริเวณโรงงาน ชุมชนในหมู่บ้าน และที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน

ผู้ใช้แรงงานที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 5-10 ปี มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมากคือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.93-3.93 สถานที่ในการจัดการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมากคือ โรงเรียนประถมศึกษา (โรงเรียนผู้ใหญ่) สถานที่ในการจัดการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ในบริเวณโรงงาน ชุมชนในหมู่บ้านและที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน

ผู้ใช้แรงงานที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 10 ปีขึ้นไป มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมากคือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.74-3.49 สถานที่ในการจัดการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมากคือ โรงเรียนประถมศึกษา (โรงเรียนผู้ใหญ่) สถานที่ในการจัดการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ในบริเวณโรงงาน ชุมชนในหมู่บ้าน และที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน

3.4 ความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนของผู้ใช้แรงงานจำแนกตามวุฒิทางการศึกษา แบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ ป.4 ป.6 ม.3 ม.6 และสูงกว่า ม.6

3.4.1 ความต้องการด้านบริการการศึกษาขั้นพื้นฐานของผู้ใช้แรงงานจำแนกตามวุฒิทางการศึกษา ดังปรากฏในตาราง 23 ต่อไปนี้

ตาราง 23 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการของกลุ่มตัวอย่างผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม เขตจังหวัดชลบุรี ด้านบริการการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นรายข้อ จำนวนตามวุฒิทางการศึกษา

ข้อ	ความต้องการด้านบริการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน	ผู้จ้างแรงงานที่มีวุฒิทางการศึกษา (n = 366)														
		ป. 4 (n = 45)			ป. 6 (n = 96)			ม. 3 (n = 135)			ม. 6 (n = 57)			สูงกว่า ม. 6 (n = 33)		
		$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R
1	ระดับชั้นที่ต้องการศึกษาเพิ่มเติม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (ป. 4) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (ป. 6) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ม. 3) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (ม. 6)	1.73	0.51	4	1.53	0.81	4	1.77	0.36	4	1.89	0.95	4	2.09	1.22	4
2		3.25	1.47	3	1.98	1.16	3	1.83	0.95	3	1.99	1.12	3	2.13	1.22	3
3		3.73	1.47	2	3.66	1.11	2	2.66	1.51	2	2.23	1.30	2	2.21	1.22	2
4		4.40	1.15	1	4.60	0.83	1	4.63	0.79	1	3.97	1.49	1	2.36	1.32	1

ข้อ	ความต้องการด้านบริการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน	ผู้สำเร็จงานตามวุฒิทางการศึกษา (n = 366)														
		ป. 4 (n = 45)			ป. 6 (n = 96)			ม. 3 (n = 135)			ม. 6 (n = 57)			สูงกว่า ม. 6 (n = 33)		
		$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R			
5	วิชาที่ต้องการศึกษา ภาษาไทย	3.91	0.91	4	3.92	0.91	4	4.00	0.75	5	3.45	1.17	10	2.89	0.94	11
6	ภาษาต่างประเทศ	3.93	0.91	3	3.66	1.20	6	4.03	1.09	4	4.64	0.56	1	4.62	0.46	2
7	คณิตศาสตร์	4.09	1.20	2	3.99	0.82	3	4.04	0.94	3	4.07	0.84	6	3.84	0.87	6
8	สังคมศึกษา	2.96	0.82	13	3.47	0.66	9	3.65	0.88	8	3.63	0.83	9	3.14	0.83	10
9	วิทยาศาสตร์	3.19	0.57	8	3.48	0.80	8	3.76	0.90	6	3.82	0.76	7	3.62	1.02	8
10	สุขศึกษา	3.14	0.77	9	3.22	0.85	10	3.36	1.09	11	3.42	0.90	11	2.82	0.87	12
11	กฎหมายทั่วไป	3.69	0.84	5	3.91	0.87	5	3.67	1.20	7	4.35	0.88	4	4.30	0.78	5

ข้อ	ความต้องการด้านบริการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน	ผู้ชี้แจงงานพัฒนาทางการศึกษา (n = 366)													
		ป. 4 (n = 45)			ป. 6 (n = 96)			ม. 3 (n = 135)			ม. 6 (n = 57)			สูงกว่า ม. 6 (n = 33)	
		$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.
19	วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน เรียนเป็นขั้นเรียนตามเวลาที่กำหนด (โรงเรียนผู้หย่อนค่า)	3.15	1.31	3	3.63	1.06	2	3.67	1.23	1	3.57	1.25	1	3.12	1.16
20	เรียนทางวิทยุและไปรษณีย์ (ทางไกล)	3.65	1.38	1	2.97	1.33	3	3.26	1.22	3	3.47	1.02	2	3.58	1.20
21	เรียนด้วยตนเองแล้วสอบเทียบ ความรู้	3.55	1.45	2	3.89	1.26	1	3.45	1.27	2	2.98	1.29	3	3.62	0.88
	รวม	3.46	0.62		3.44	0.76		3.49	0.75		3.50	0.84		3.41	0.85

จากตาราง 23 แสดงค่าเฉลี่ยความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนของกลุ่มตัวอย่าง ผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมเขตจังหวัดชลบุรี ด้านบริการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำแนกตามวุฒิทางการศึกษา ผู้ใช้แรงงานวุฒิทางการศึกษา ป. 4 เมื่อเทียบกับเกณฑ์อยู่ในระดับปานกลางคือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.46 ผู้ใช้แรงงานวุฒิทางการศึกษา ป. 6 เมื่อเทียบกับเกณฑ์อยู่ในระดับปานกลางคือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.44 ผู้ใช้แรงงานวุฒิทางการศึกษา ม. 3 เมื่อเทียบกับเกณฑ์อยู่ในระดับปานกลางคือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49 ผู้ใช้แรงงานวุฒิทางการศึกษา ม. 6 เมื่อเทียบกับเกณฑ์อยู่ในระดับปานกลางคือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 ผู้ใช้แรงงานวุฒิทางการศึกษา สูงกว่า ม. 6 เมื่อเทียบกับเกณฑ์อยู่ในระดับปานกลางคือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.41 และปรากฏว่าความต้องการของผู้ใช้แรงงานจำแนกได้ดังนี้

ระดับชั้นที่ต้องการศึกษา ผู้ใช้แรงงานวุฒิทางการศึกษา ป. 4 มีความต้องการอยู่ในระดับน้อยถึงมากคือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.73-4.40 ระดับชั้นที่ต้องการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระดับชั้นที่ต้องการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง คือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และระดับชั้นที่ต้องการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับน้อย คือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ผู้ใช้แรงงานวุฒิทางการศึกษา ป. 6 มีความต้องการอยู่ในระดับน้อยถึงมากที่สุดคือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.53-4.60 ระดับชั้นที่ต้องการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุดคือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระดับชั้นที่ต้องการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยตามความต้องการอยู่ในระดับมากคือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระดับชั้นที่ต้องการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับน้อย เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ผู้ใช้แรงงานวุฒิทางการศึกษา ม. 3 มีความต้องการอยู่ในระดับน้อยถึงมากที่สุดคือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.77-4.63 ระดับชั้นที่ต้องการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุดคือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระดับชั้นที่ต้องการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลางคือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระดับชั้นที่ต้องการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับ

น้อย เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ผู้ใช้งานงานวุฒิทางการศึกษา ม. 6 มีความต้องการอยู่ในระดับน้อยถึงมากคือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.89-3.97 ระดับชั้นที่ต้องการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมากคือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระดับชั้นที่ต้องการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับน้อย เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ผู้ใช้งานงานวุฒิทางการศึกษาสูงกว่า ม. 6 มีความต้องการอยู่ในระดับน้อยคือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.09-2.36 ระดับชั้นที่ต้องการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับน้อย เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

วิชาที่ต้องการศึกษา ผู้ใช้งานงานวุฒิทางการศึกษา ป. 4 มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมากที่สุดคือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.96-4.57 วิชาที่ต้องการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุดคือ ความปลอดภัยในโรงงาน วิชาที่ต้องการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ คณิตศาสตร์ ภาษาต่างประเทศ ภาษาไทย กฎหมายทั่วไป และกฎหมายคุ้มครองแรงงาน วิชาที่ต้องการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การปฐมพยาบาล วิทยาศาสตร์ สุขศึกษา การกีฬาพลศึกษา การบริหารธุรกิจ ข้าราชการ และสังคมศึกษา

ผู้ใช้งานงานวุฒิทางการศึกษา ป. 6 ความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมากที่สุดคือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.64-4.38 วิชาที่ต้องการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ความปลอดภัยในโรงงาน กฎหมายคุ้มครองแรงงาน คณิตศาสตร์ ภาษาไทย กฎหมายทั่วไป ภาษาต่างประเทศ และการปฐมพยาบาล วิชาที่ต้องการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา สุขศึกษา การบริหารธุรกิจ การกีฬาพลศึกษา และข้าราชการ

ผู้ใช้งานงานวุฒิทางการศึกษา ม. 3 มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมากที่สุด คือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.06-4.56 วิชาที่ต้องการศึกษามีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุดคือ ความปลอดภัยในโรงงาน วิชาที่ต้องการศึกษามีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ กฎหมายคุ้มครองแรงงาน คณิตศาสตร์ ภาษาต่างประเทศ ภาษาไทย วิทยาศาสตร์ กฎหมายทั่วไป สังคมศึกษา และการบริหารธุรกิจ วิชาที่ต้องการศึกษามีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลางเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การปฐมพยาบาล สุขศึกษา การกีฬาพลศึกษา และขับร้องดนตรี

ผู้ใช้งานงานวุฒิทางการศึกษา ม. 6 มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมากที่สุด คือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.66-4.64 วิชาที่ต้องการศึกษามีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ภาษาต่างประเทศ ความปลอดภัยในโรงงาน และกฎหมายคุ้มครองแรงงาน วิชาที่ต้องการศึกษามีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ กฎหมายทั่วไป การบริหารธุรกิจ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ การปฐมพยาบาล และสังคมศึกษา วิชาที่ต้องการศึกษามีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ภาษาไทย สุขศึกษา การกีฬาพลศึกษา และขับร้องดนตรี

ผู้ใช้งานงานวุฒิทางการศึกษาสูงกว่า ม. 6 มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมากที่สุดคือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.81-4.63 วิชาที่ต้องการศึกษามีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ กฎหมายคุ้มครองแรงงาน ภาษาต่างประเทศ ความปลอดภัยในโรงงาน และการบริหารธุรกิจ วิชาที่ต้องการศึกษามีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ กฎหมายทั่วไป คณิตศาสตร์ การปฐมพยาบาล วิทยาศาสตร์ และการกีฬาพลศึกษา วิชาที่ต้องการศึกษามีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ สังคมศึกษา ภาษาไทย สุขศึกษา และขับร้องดนตรี

ต้องการอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ เรียนด้วยตนเองและสอบเทียบ
 ความรู้ และเรียนทางวิทยุไปรษณีย์ วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีค่าเฉลี่ยความ
 ต้องการอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรียนเป็นชั้นเรียนตามเวลาที่กำหนด

3.4.2 ความต้องการด้านบริการข่าวสารข้อมูลของผู้ใช้แรงงานจำแนกตามวุฒิ
 ทางการศึกษา ดังปรากฏในตาราง 24 ต่อไปนี้

ข้อ	ความต้องการด้านบริการ ข่าวสารข้อมูล	ผู้ใช้แรงงานที่มีวุฒิทางการศึกษา (n = 366)														
		ป. 4 (n = 45)			ป. 6 (n = 96)			ม. 3 (n = 135)			ม. 6 (n = 57)			สูงกว่า ม. 6 (n = 33)		
		$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R
6	การบริโภค/สุขภาพอนามัย	3.56	0.75	3	3.65	1.03	5	3.41	1.05	5	3.40	0.69	5	3.57	1.08	4
7	วิธีการบริการข่าวสารข้อมูล	4.38	0.80	1	4.32	1.95	1	4.53	3.81	1	4.59	0.59	1	3.43	0.80	3
8.	โทรศัพท์	2.83	0.84	6	2.81	0.13	6	3.32	1.99	6	3.30	1.02	5	4.31	0.46	1
9	ภาพนิ่งประกอบคำบรรยาย	2.52	0.67	7	2.77	0.95	7	3.33	1.10	5	3.18	0.89	6	3.29	1.00	5
10	วิทยุ	3.33	0.99	4	3.79	0.99	4	3.72	0.91	4	3.63	0.84	4	2.65	0.82	7
11	แผ่นพับความรู้	2.86	1.06	5	2.91	0.85	5	3.12	1.02	7	3.00	1.00	7	3.36	1.20	4

ข้อ	ความต้องการด้านบริการ ข่าวสารข้อมูล	ผู้ใช้งานงานหมวดหมู่ทางการศึกษา (n = 366)														
		ป. 4 (n = 45)			ป. 6 (n = 96)			ม. 3 (n = 135)			ม. 6 (n = 57)			สูงกว่า ม. 6 (n = 33)		
		$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R
12	หนังสือ	3.35	0.92	3	4.08	0.92	2	4.07	1.10	2	3.99	0.81	3	2.90	0.94	6
13	หนังสือพิมพ์	3.96	0.86	2	4.07	0.93	3	3.90	1.01	3	4.05	1.07	2	3.65	1.12	2
14	อื่น ๆ (ระบุ)															
	รวม	3.40	0.53		3.63	0.54		3.69	0.47		3.74	0.50		3.50	0.53	

จากตาราง 24 แสดงค่าเฉลี่ยความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนของกลุ่มตัวอย่าง
ผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมเขตจังหวัดชลบุรี ด้านบริการข่าวสารข้อมูล จำแนกตาม
วุฒิทางการศึกษา ผู้ใช้แรงงานวุฒิทางการศึกษา ป. 4 เมื่อเทียบกับเกณฑ์อยู่ในระดับปานกลาง
คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40 ผู้ใช้แรงงานวุฒิทางการศึกษา ป. 6 เมื่อเทียบกับเกณฑ์อยู่ในระดับ
มากคือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 ผู้ใช้แรงงานวุฒิทางการศึกษา ม. 3 เมื่อเทียบกับเกณฑ์อยู่
ในระดับมากคือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69 ผู้ใช้แรงงานวุฒิทางการศึกษา ม. 6 เมื่อเทียบกับ
เกณฑ์อยู่ในระดับมากคือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74 ผู้ใช้แรงงานวุฒิทางการศึกษาสูงกว่า ม. 6
เมื่อเทียบกับเกณฑ์อยู่ในระดับปานกลางคือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 และปรากฏว่าความต้องการ
ของผู้ใช้แรงงานจำแนกได้ดังนี้

ประเภทของข่าวสารข้อมูล ผู้ใช้แรงงานวุฒิทางการศึกษา ป. 4 มีความต้องการอยู่
ในระดับปานกลางถึงมากคือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.01-3.98 ประเภทของข่าวสารข้อมูลที่มีค่า
เฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมากเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ความรู้ทางวิชาชีพ
กฎหมายเบื้องต้น และการบริโภค/สุขภาพอนามัย และเหตุการณ์ปัจจุบัน ประเภทของข่าวสาร
ข้อมูลที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่
ความรู้วิชาสามัญ ศาสนาและวัฒนธรรม

ผู้ใช้แรงงานวุฒิทางการศึกษา ป. 6 มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมากคือ
มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.22-4.27 ประเภทของข่าวสารข้อมูลที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับ
มาก เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ความรู้ทางวิชาชีพ เหตุการณ์ปัจจุบัน กฎหมาย
เบื้องต้น ความรู้วิชาสามัญ และการบริโภค/สุขภาพอนามัย ประเภทของข่าวสารข้อมูลที่มีค่า
เฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลางคือ ศาสนาและวัฒนธรรม

ผู้ใช้แรงงานวุฒิทางการศึกษา ม. 3 มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมาก คือ
มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.05-4.45 ประเภทของข่าวสารข้อมูลที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับ
มาก เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ความรู้ทางวิชาชีพ เหตุการณ์ปัจจุบัน และ
กฎหมายเบื้องต้น ประเภทของข่าวสารข้อมูลที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง

เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ความรู้วิชาสามัญ การบริโภค/สุขภาพอนามัย ศาสนา และวัฒนธรรม

ผู้ใช้งานงานวุฒิทางการศึกษา ม. 6 มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมากคือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.35-4.37 ประเภทของข่าวสารข้อมูลที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ความรู้ทางวิชาชีพ เหตุการณ์ปัจจุบัน และกฎหมายเบื้องต้น ประเภทของข่าวสารข้อมูลที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ศาสนาและวัฒนธรรม การบริโภค/สุขภาพอนามัย และความรู้วิชาสามัญ

ผู้ใช้งานงานวุฒิทางการศึกษาสูงกว่า ม. 6 มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมากคือ มีค่าเฉลี่ย 2.91-4.36 ประเภทของข่าวสารข้อมูลที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ เหตุการณ์ปัจจุบัน ความรู้ทางวิชาชีพ ศาสนาและวัฒนธรรม และการบริโภค/สุขภาพอนามัย ประเภทของข่าวสารข้อมูลที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ความรู้วิชาสามัญ และกฎหมายเบื้องต้น

วิธีการข่าวสารข้อมูล ผู้ใช้งานงานวุฒิทางการศึกษา ป. 4 มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมากคือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.52-4.38 วิธีการข่าวสารข้อมูลที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ วิธีการข่าวสารข้อมูลที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ หนังสือ วิทยุ แผ่นพับความรู้ ภาพยนตร์ และภาพนิ่งประกอบคำบรรยาย

ผู้ใช้งานงานวุฒิทางการศึกษา ป. 6 มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมากคือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.77-4.32 วิธีการข่าวสารข้อมูลที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ โทรทัศน์ หนังสือ หนังสือพิมพ์ และวิทยุ วิธีการข่าวสารข้อมูลที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ แผ่นพับความรู้ ภาพยนตร์ และภาพนิ่งประกอบคำบรรยาย

ผู้ใช้งานงานวุฒิทางการศึกษา ม. 3 มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมากที่สุดคือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.12-4.53 วิธีบริการข่าวสารข้อมูลที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุดคือ โทรทัศน์ วิธีบริการข่าวสารข้อมูลที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมากเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ หนังสือ หนังสือพิมพ์ และวิทยุ วิธีบริการข่าวสารข้อมูลที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ภาพนิ่งประกอบคำบรรยาย ภาพยนตร์ และแผ่นพับความรู้

ผู้ใช้งานงานวุฒิทางการศึกษา ม. 6 มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมากที่สุดคือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.00-4.59 วิธีบริการข่าวสารข้อมูลที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุดคือ โทรทัศน์ วิธีบริการข่าวสารข้อมูลที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมากเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ หนังสือพิมพ์ หนังสือ และวิทยุ วิธีบริการข่าวสารข้อมูลที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ภาพยนตร์ ภาพนิ่งประกอบคำบรรยาย และแผ่นพับความรู้

ผู้ใช้งานงานวุฒิทางการศึกษาสูงกว่า ม. 6 มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมากที่สุดคือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.65-4.31 วิธีบริการข่าวสารข้อมูลที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ภาพยนตร์ และหนังสือพิมพ์ วิธีบริการข่าวสารข้อมูลที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ โทรทัศน์ แผ่นพับความรู้ ภาพนิ่งประกอบคำบรรยาย หนังสือ และวิทยุ

3.4.3 ความต้องการด้านบริการฝึกทักษะอาชีพของผู้ใช้งานจำแนกตามวุฒิทางการศึกษา ดังปรากฏในตาราง 25 ต่อไปนี้

ตาราง 25 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการของกลุ่มตัวอย่างผู้ชี้แจงงานอุตสาหกรรมแห่งชาติชลบุรี

ด้านการฝึกทักษะอาชีพเป็นรายข้อ จำแนกตามวุฒิทางการศึกษา

ข้อ	ความต้องการด้านการบริการ ฝึกทักษะอาชีพ	ผู้ชี้แจงงานวุฒิทางการศึกษา (n = 366)											
		ป. 4 (n = 45)			ป. 6 (n = 96)			ม. 3 (n = 135)			ม. 6 (n = 57)		
		$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R
1	ลักษณะของการฝึกอาชีพ ระยะเวลาในการฝึก 3-30 ชั่วโมง	3.16	0.92	2	3.24	1.26	2	3.45	1.09	2	3.33	1.20	2
2	ระยะเวลาในการฝึก 30-300 ชั่วโมง	3.96	1.26	1	4.03	0.98	1	4.01	1.03	1	4.19	1.25	1

ข้อ	ความต้องการด้านบริการ ผลิตภัณฑ์อาชีพ	ผู้ใช้แรงงานที่มีวุฒิทางการศึกษา (n = 366)														
		ป. 4 (n = 45)			ป. 6 (n = 96)			ม. 3 (n = 135)			ม. 6 (n = 57)			สูงกว่า ม. 6 (n = 33)		
		$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R
3	ช่างเครื่องยนต์	3.37	0.92	3	3.82	1.06	1	3.32	1.12	7	3.06	0.82	9	3.01	1.53	6
4	ช่างไม้/เฟอร์นิเจอร์	2.93	0.61	8	3.00	0.80	11	2.71	1.07	12	2.74	1.14	10	2.36	1.20	12
5	ช่างซ่อมวิทยุโทรทัศน์	3.31	1.00	6	3.27	1.12	9	3.13	1.23	8	3.11	1.30	8	2.41	1.21	11
6	ช่างซ่อมตู้เย็น/แอร์	2.90	0.99	10	3.28	1.17	8	3.08	1.00	9	2.71	1.14	11	2.79	1.67	9
7	ช่างซ่อมเครื่องไฟฟ้า	3.40	1.00	1	3.42	1.09	7	3.59	1.20	3	3.15	1.24	7	2.86	1.32	8
8	ช่างเชื่อมโลหะ	3.34	0.84	5	3.48	1.10	4	2.81	1.31	11	2.66	1.45	12	2.68	1.41	10

ข้อ	ความต้องการด้านบริการ ฝึกทักษะอาชีพ	ผู้จ้างแรงงานที่มีวุฒิทางการศึกษา (n = 366)														
		ป. 4 (n = 45)			ป. 6 (n = 96)			ม. 3 (n = 135)			ม. 6 (n = 57)			สูงกว่า ม. 6 (n = 33)		
		$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R
9	ช่างปูน/ก่อสร้าง	2.43	1.22	13	2.73	1.04	13	2.27	1.16	13	1.95	0.91	13	2.25	1.10	13
10	ช่างเขียนแบบ	2.90	0.86	9	3.48	1.27	5	3.34	1.45	5	3.83	1.54	3	2.86	1.13	7
11	บัญชี	3.40	1.22	2	3.56	1.24	3	3.84	1.23	2	4.39	0.90	1	3.27	1.41	5
12	พิมพ์ดีด	3.35	1.21	4	3.71	1.11	2	3.85	1.15	1	4.04	0.84	2	3.54	1.21	3
13	การบรรจุหีบห่อและวัสดุสิ่งของ	2.71	0.91	12	3.00	0.98	12	2.92	0.83	10	3.37	1.01	6	3.36	1.36	4
14	การรับส่งขายสินค้า	2.81	0.89	11	3.22	0.99	10	3.32	1.01	6	3.56	1.12	5	3.85	1.47	1
15	การจัดการการตลาด	2.99	1.10	7	3.43	1.10	6	3.39	1.19	4	3.62	1.11	4	3.63	1.20	2

ข้อ	ความต้องการด้านบริการ ฝึกทักษะอาชีพ	ผู้เข้าร่วมงานที่มีวุฒิทางการศึกษา (n = 366)														
		ป. 4 (n = 45)			ป. 6 (n = 96)			ม. 3 (n = 135)			ม. 6 (n = 57)			สูงกว่า ม. 6 (n = 33)		
		$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R			
16	วิธีการจัดกิจกรรมการฝึกอาชีพ เรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 15-20 คน เรียนเป็นรายบุคคล เรียนโดยเข้าเพื่อนสอนกันเอง จัดให้มีการบรรยายความรู้เกี่ยวกับ การฝึกอาชีพ	3.98	1.15	2	3.29	1.12	4	4.41	0.98	1	4.20	1.39	1	4.23	1.67	1
17		3.48	1.34	5	2.78	1.12	6	2.96	1.21	5	2.78	1.19	5	2.80	1.57	5
18		3.07	0.99	6	2.81	1.09	5	2.83	0.91	6	2.32	0.96	6	2.18	1.40	6
19		3.57	0.64	4	3.91	1.02	2	3.90	0.84	4	3.84	1.89	4	3.82	1.68	3

ข้อ	ความต้องการด้านบริการ ฝึกทักษะอาชีพ	ผู้ใช้งานงานที่มีวุฒิทางการศึกษา (n = 366)														
		ป. 4 (n = 45)			ป. 6 (n = 96)			ม. 3 (n = 135)			ม. 6 (n = 57)			สูงกว่า ม. 6 (n = 33)		
		$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R
20	จัดทัศนศึกษาดูงานนอกสถานที่ตาม ความสนใจของผู้ใช้งาน	4.24	0.84	1	3.91	0.89	1	4.07	0.81	2	3.93	0.84	3	4.06	0.98	2
21	จัดให้มีการรวมกลุ่มฝึกอบรมระยะสั้น	3.65	0.75	3	3.74	1.15	3	3.91	1.00	3	4.13	0.97	2	3.44	1.20	4
	รวม	3.28	0.45		3.39	0.38		3.39	0.54		3.38	0.68		3.15	0.61	

จากตาราง 25 แสดงค่าเฉลี่ยความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนของกลุ่มตัวอย่าง
ผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมเขตจังหวัดชลบุรี ด้านบริการฝึกทักษะอาชีพ จำแนกตาม
วุฒิทางการศึกษา ผู้ใช้แรงงานวุฒิทางการศึกษา ป. 4 เมื่อเทียบกับเกณฑ์อยู่ในระดับปานกลาง
คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.28 ผู้ใช้แรงงานวุฒิทางการศึกษา ป. 6 เมื่อเทียบกับเกณฑ์อยู่ใน
ระดับปานกลางคือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39 ผู้ใช้แรงงานวุฒิทางการศึกษา ม. 3 เมื่อเทียบกับ
เกณฑ์อยู่ในระดับปานกลางคือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39 ผู้ใช้แรงงานวุฒิทางการศึกษา ม. 6
เมื่อเทียบกับเกณฑ์อยู่ในระดับปานกลางคือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.38 ผู้ใช้แรงงานวุฒิทางการ
ศึกษาสูงกว่า ม. 6 เมื่อเทียบกับเกณฑ์อยู่ในระดับปานกลางคือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.15 และ
ปรากฏว่า ความต้องการของผู้ใช้แรงงานจำแนกได้ดังนี้

ลักษณะของการฝึกอาชีพ ผู้ใช้แรงงานที่มีวุฒิทางการศึกษา ป. 4 มีความต้องการอยู่
ในระดับปานกลางและมากคือ มีค่าเฉลี่ย 3.16 และ 3.96 ลักษณะของการฝึกอาชีพที่มีค่าเฉลี่ย
ความต้องการอยู่ในระดับมากคือ ระยะเวลาในการฝึก 30-300 ชั่วโมง ลักษณะของการฝึก
อาชีพที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลางคือ ระยะเวลาในการฝึก 3-30 ชั่วโมง

ผู้ใช้แรงงานที่มีวุฒิทางการศึกษา ป. 6 มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางและมาก
คือ มีค่าเฉลี่ย 3.24 และ 4.03 ลักษณะของการฝึกอาชีพที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับ
มากคือ ระยะเวลาในการฝึก 30-300 ชั่วโมง ลักษณะของการฝึกอาชีพที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการ
อยู่ในระดับปานกลางคือ ระยะเวลาในการฝึก 3-30 ชั่วโมง

ผู้ใช้แรงงานที่มีวุฒิทางการศึกษา ม. 3 มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางและมาก
คือ มีค่าเฉลี่ย 3.45 และ 4.01 ลักษณะของการฝึกอาชีพที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมาก
คือ ระยะเวลาในการฝึก 30-300 ชั่วโมง ลักษณะของการฝึกอาชีพที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ใน
ระดับปานกลาง คือ ระยะเวลาในการฝึก 3-30 ชั่วโมง

ผู้ใช้แรงงานที่มีวุฒิทางการศึกษา ม. 6 มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางและมาก
คือ มีค่าเฉลี่ย 3.33 และ 4.19 ลักษณะของการฝึกอาชีพที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับ
มากคือ ระยะเวลาในการฝึก 30-300 ชั่วโมง ลักษณะของการฝึกอาชีพที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการ

อยู่ในระดับปานกลางคือ ระยะเวลาในการฝึก 3-30 ชั่วโมง

ผู้จ้างงานที่มีวุฒิทางการศึกษาสูงกว่า ม. 6 มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง และมากคือ มีค่าเฉลี่ย 2.85 และ 3.80 ลักษณะของการฝึกอาชีพที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมากคือ ระยะเวลาในการฝึก 30-300 ชั่วโมง ลักษณะของการฝึกอาชีพที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลางคือ ระยะเวลาในการฝึก 3-30 ชั่วโมง

ประเภทของวิชาชีพ ผู้จ้างงานที่มีวุฒิทางการศึกษา ป. 4 มีความต้องการอยู่ในระดับน้อยถึงปานกลางคือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.43-3.40 ประเภทของวิชาชีพที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ช่างซ่อมเครื่องไฟฟ้า บัญชี ช่างเครื่องยนต์ พิมพ์ดีด ช่างเชื่อมโลหะ ช่างซ่อมวิทยุโทรทัศน์ การจัดการการตลาด ช่างไม้/เฟอร์นิเจอร์ ช่างเขียนแบบ ช่างซ่อมตู้เย็น/แอร์ การรับส่งขายสินค้า การบรรจุหีบห่อและวัสดุสิ่งของ ประเภทของวิชาชีพที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับน้อยคือ ช่างปูน/ก่อสร้าง

ผู้จ้างงานที่มีวุฒิทางการศึกษา ป. 6 มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมากคือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.73-3.82 ประเภทของวิชาชีพที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ช่างเครื่องยนต์ พิมพ์ดีด และบัญชี ประเภทของวิชาชีพที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ช่างเชื่อมโลหะ ช่างเขียนแบบ การจัดการการตลาด ช่างซ่อมเครื่องไฟฟ้า ช่างซ่อมตู้เย็น/แอร์ ช่างซ่อมวิทยุโทรทัศน์ การรับส่งขายสินค้า ช่างไม้/เฟอร์นิเจอร์ การบรรจุหีบห่อและวัสดุสิ่งของ และช่างปูน/ก่อสร้าง

ผู้จ้างงานที่มีวุฒิทางการศึกษา ม. 3 มีความต้องการอยู่ในระดับน้อยถึงมากคือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.27-3.85 ประเภทของวิชาชีพที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ พิมพ์ดีด บัญชี และช่างซ่อมเครื่องไฟฟ้า ประเภทของวิชาชีพที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การจัดการการตลาด ช่างเขียนแบบ การรับส่งขายสินค้า ช่างเครื่องยนต์ ช่างซ่อมวิทยุโทรทัศน์

ช่างซ่อมตู้เย็น/แอร์ การบรรจุหีบห่อและวัสดุสิ่งของ ช่างเชื่อมโลหะ และช่างไม้/เฟอร์นิเจอร์ ประเภทของวิชาอาชีพที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับน้อย คือ ช่างปูน/ก่อสร้าง

ผู้จ้างแรงงานที่มีวุฒิทางการศึกษา ม. 6 มีความต้องการอยู่ในระดับน้อยถึงมากคือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.95-4.39 ประเภทของวิชาอาชีพที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ บัญชี พิมพ์ดีด ช่างเขียนแบบ การจัดการการตลาด และการรับส่งขายสินค้า ประเภทของวิชาอาชีพที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การบรรจุหีบห่อและวัสดุสิ่งของ ช่างซ่อมเครื่องไฟฟ้า ช่างซ่อมวิทยุโทรทัศน์ ช่างเครื่องยนต์ ช่างไม้/เฟอร์นิเจอร์ ช่างซ่อมตู้เย็น/แอร์ และช่างเชื่อมโลหะ ประเภทของวิชาอาชีพที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับน้อยคือ ช่างปูน/ก่อสร้าง

ผู้จ้างแรงงานที่มีวุฒิทางการศึกษาสูงกว่า ม. 6 มีความต้องการอยู่ในระดับน้อยถึงมากคือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.25-3.85 ประเภทของวิชาอาชีพที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การรับส่งขายสินค้า การจัดการการตลาด และ พิมพ์ดีด ประเภทของวิชาอาชีพที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การบรรจุหีบห่อและวัสดุสิ่งของ บัญชี ช่างเครื่องยนต์ ช่างเขียนแบบ ช่างซ่อมเครื่องไฟฟ้า ช่างซ่อมตู้เย็น/แอร์ และช่างเชื่อมโลหะ ประเภทของวิชาอาชีพที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับน้อยเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ช่างซ่อมวิทยุโทรทัศน์ ช่างไม้/เฟอร์นิเจอร์ และช่างปูน/ก่อสร้าง

วิธีการจัดกิจกรรมการฝึกอาชีพ ผู้จ้างแรงงานที่มีวุฒิทางการศึกษา ป. 4 มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมากคือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.07-4.24 วิธีการจัดกิจกรรมการฝึกอาชีพที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ จัดทัศนศึกษาดูงานนอกสถานที่ตามความสนใจของผู้จ้างแรงงาน เรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 15-20 คน จัดให้มีการรวมกลุ่มฝึกอบรมระยะสั้น และจัดให้มีการบรรยายความรู้เกี่ยวกับการฝึกอาชีพ วิธีการจัดกิจกรรมการฝึกอาชีพที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ เรียนเป็นรายบุคคล และเรียนโดยอาศัยเพื่อนสอนกันเอง

ผู้จ้างแรงงานที่มีวุฒิทางการศึกษา ป. 6 มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมาก คือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.78-3.91 วิธีการจัดกิจกรรมการฝึกอาชีพที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ จัดทัศนศึกษาดูงานนอกสถานที่ตามความสนใจของผู้จ้างแรงงาน จัดให้มีการบรรยายความรู้เกี่ยวกับการฝึกอาชีพ และจัดให้มีการรวมกลุ่มฝึกอบรมระยะสั้น วิธีการจัดกิจกรรมการฝึกอาชีพที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ เรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 15-20 คน เรียนโดยใช่เพื่อนสอนกันเองและเรียนเป็นรายบุคคล

ผู้จ้างแรงงานที่มีวุฒิทางการศึกษา ม. 3 มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมากคือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.83-4.41 วิธีการจัดกิจกรรมการฝึกอาชีพที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ เรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 15-20 คน จัดทัศนศึกษาดูงานนอกสถานที่ตามความสนใจของผู้จ้างแรงงาน จัดให้มีการรวมกลุ่มฝึกอบรมระยะสั้น และจัดให้มีการบรรยายความรู้เกี่ยวกับการฝึกอาชีพ วิธีการจัดกิจกรรมการฝึกอาชีพที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ เรียนเป็นรายบุคคล และเรียนโดยใช่เพื่อนสอนกันเอง

ผู้จ้างแรงงานที่มีวุฒิทางการศึกษา ม. 6 มีความต้องการอยู่ในระดับน้อยถึงมากคือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.32-4.20 วิธีการจัดกิจกรรมการฝึกอาชีพที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ เรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 15-20 คน จัดให้มีการรวมกลุ่มฝึกอบรมระยะสั้น จัดทัศนศึกษาดูงานนอกสถานที่ตามความสนใจของผู้จ้างแรงงาน และจัดให้มีการบรรยายความรู้เกี่ยวกับการฝึกอาชีพ วิธีการจัดกิจกรรมการฝึกอาชีพที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลางคือ เรียนเป็นรายบุคคล วิธีการจัดกิจกรรมการฝึกอาชีพที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับน้อยคือ เรียนโดยใช่เพื่อนสอนกันเอง

ผู้จ้างแรงงานที่มีวุฒิทางการศึกษาสูงกว่า ม. 6 มีความต้องการอยู่ในระดับน้อยถึงมากคือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.18-4.23 วิธีการจัดกิจกรรมการฝึกอาชีพที่มีความต้องการอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ เรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 15-20 คน จัดทัศนศึกษา

ดูงานนอกสถานที่ตามความสนใจของผู้ใช้แรงงาน และจัดให้มีการบรรยายความรู้เกี่ยวกับการฝึกอาชีพ วิธีการจัดกิจกรรมการฝึกอาชีพที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ จัดให้มีการรวมกลุ่มฝึกอบรมระยะสั้น และเรียนเป็นรายบุคคล วิธีการจัดกิจกรรมการฝึกอาชีพที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับน้อยคือ เรียนโดยใช้เพื่อนสอนกันเอง

3.4.4 ความต้องการด้านการจัดการศึกษาของผู้ใช้แรงงานจำแนกตามวุฒิทางการศึกษา ดังปรากฏในตาราง 26 ต่อไปนี้

ตาราง 26 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการของกลุ่มตัวอย่างผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมเขตจังหวัด

ชลบุรี ด้านการจัดการศึกษาเป็นรายข้อ จำแนกตามวุฒิทางการศึกษา

ข้อ	ความต้องการด้านการจัดการศึกษา	ผู้ใช้แรงงานที่วุฒิทางการศึกษา (n = 366)														
		ป. 4 (n = 45)			ป. 6 (n = 96)			ม. 3 (n = 135)			ม. 6 (n = 57)			สูงกว่า ม. 6 (n = 135)		
		$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R
1	วัน เวลา ที่เข้าการศึกษา															
1	วันหยุด วันอาทิตย์	4.66	0.63	1	4.18	1.24	1	4.77	0.43	1	4.75	0.56	1	4.29	1.19	1
2	หลังเลิกงานตามกะ	2.74	1.03	4	3.71	3.23	2	2.55	1.07	4	2.16	1.21	4	2.10	1.12	4
3	เวลาพักกลางวัน	2.72	0.82	5	2.32	1.02	5	2.05	0.90	5	2.11	0.99	5	1.74	1.10	5
4	เวลาตอนเย็น	3.73	0.66	2	2.87	1.07	4	2.71	1.14	3	2.66	1.13	3	2.43	1.57	3

ข้อ	ความต้องการด้านการจัดการศึกษา	ผู้เข้าร่วมงานสัมมนาทางการศึกษา (n = 366)											
		ป. 4 (n = 45)			ป. 6 (n = 96)			ม. 3 (n = 135)			ม. 6 (n = 57)		
		$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R
5	เวลาที่ผู้เข้าร่วมงานตกลงกับ												
6	นายจ้าง อื่น ๆ (ระบุ)	2.90	0.73	3	3.48	1.27	3	3.20	1.27	2	3.29	1.33	2
											2.79	1.40	2
7	คุณลักษณะของวิทยากรผู้ให้การศึกษา เป็นผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับวิชาชีพ วิชาสามัญทั่วไป	3.51	0.85	3	4.10	1.11	2	4.25	0.90	2	4.12	1.10	2
											4.10	1.22	2

ข้อ	ความต้องการด้านการจัด การศึกษา	ผู้จ้างงานที่มีวุฒิทางการศึกษา (n = 366)														
		ป. 4 (n = 45)			ป. 6 (n = 96)			ม. 3 (n = 135)			ม. 6 (n = 57)			สูงกว่า ม. 6 (n = 135)		
		$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R
8	เป็นผู้ที่มีประสบการณ์การปฏิบัติ งานในโรงงานอุตสาหกรรม	4.36	0.63	1	4.47	0.76	1	4.32	0.92	1	4.26	0.93	1	4.55	1.21	1
9		เป็นผู้ที่มีวุฒิทางการศึกษาไม่ต่ำกว่า อนุริญญา	3.70	0.99	2	3.80	1.02	3	4.10	0.93	3	3.94	0.92	3	3.72	1.48
10	สถานที่ในการจัดการศึกษา ในบริเวณโรงงาน	3.36	1.08	2	3.50	1.45	2	3.18	1.48	2	3.21	1.88	3	3.45	1.03	1
11		โรงเรียนประถมศึกษา (โรงเรียนผู้ใหญ่)	4.00	0.96	1	4.06	0.91	1	4.02	0.98	1	3.53	1.67	1	3.18	1.40

ตาราง 26 (ต่อ)

ข้อ	ความต้องการด้านการจัดการศึกษา	ผู้เข้าร่วมงานที่มีวุฒิทางการศึกษา (n = 366)														
		ป. 4 (n = 45)			ป. 6 (n = 96)			ม. 3 (n = 135)			ม. 6 (n = 57)			สูงกว่า ม. 6 (n = 135)		
		$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R	$\bar{X}$	S.D.	R
12	ชุมชนในหมู่บ้าน	2.77	1.05	3	3.10	1.12	3	3.05	1.07	3	3.40	1.34	2	2.98	1.18	3
13	ที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน	2.75	0.99	4	2.70	1.12	4	2.97	1.11	4	2.88	1.25	4	2.40	1.20	4
14	อื่น ๆ (ระบุ)															
	รวม	3.43	0.68		3.52	0.66		3.43	0.84		3.36	0.82		3.14	0.90	

จากตาราง 26 แสดงค่าเฉลี่ยความต้องการของกลุ่มตัวอย่างผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมเขตจังหวัดชลบุรี ด้านการจัดการศึกษา จำแนกตามวุฒิทางการศึกษา ผู้ใช้แรงงานวุฒิทางการศึกษา ป. 4 เมื่อเทียบกับเกณฑ์อยู่ในระดับปานกลางคือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.43 ผู้ใช้แรงงานวุฒิทางการศึกษา ป. 6 เมื่อเทียบกับเกณฑ์อยู่ในระดับมากคือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 ผู้ใช้แรงงานวุฒิทางการศึกษา ม. 3 เมื่อเทียบกับเกณฑ์อยู่ในระดับปานกลางคือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.43 ผู้ใช้แรงงานวุฒิทางการศึกษา ม. 6 เมื่อเทียบกับเกณฑ์อยู่ในระดับปานกลางคือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.36 ผู้ใช้แรงงานวุฒิทางการศึกษาสูงกว่า ม. 6 เมื่อเทียบกับเกณฑ์อยู่ในระดับปานกลางคือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.14 และปรากฏว่าความต้องการของผู้ใช้แรงงานจำแนกได้ดังนี้

วัน เวลาที่ใช้ในการศึกษา ผู้ใช้แรงงานที่มีวุฒิทางการศึกษา ป. 4 มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมากที่สุดคือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.72-4.66 วัน เวลาที่ใช้ในการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุดคือ วันหยุด วันอาทิตย์ วัน เวลาที่ใช้ในการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุดคือ เวลาตอนเย็น วัน เวลาที่ใช้ในการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ เวลาที่ผู้ใช้แรงงานตกลงกับนายจ้าง หลังเลิกงานตามกะ และเวลาพักกลางวัน

ผู้ใช้แรงงานที่มีวุฒิทางการศึกษา ป. 6 มีความต้องการอยู่ในระดับน้อยถึงมากที่สุดคือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.32-4.18 วัน เวลาที่ใช้ในการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ วันหยุด วันอาทิตย์ และหลังเลิกงานตามกะ วัน เวลาที่ใช้ในการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลางคือ เวลาที่ผู้ใช้แรงงานตกลงกับนายจ้าง และเวลาตอนเย็น วัน เวลาที่ใช้ในการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับน้อยคือ เวลาพักกลางวัน

ผู้ใช้แรงงานที่มีวุฒิทางการศึกษา ม. 3 มีความต้องการอยู่ในระดับน้อยถึงมากที่สุดคือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.05-4.77 วัน เวลาที่ใช้ในการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุดคือ วันหยุด วันอาทิตย์ วัน เวลาที่ใช้ในการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ เวลาที่ผู้ใช้แรงงานตกลงกับนายจ้าง เวลา

ตอนเย็น และหลังเลิกงานตามกะ วัน เวลาที่ใช้ในการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับน้อยคือ เวลาพักกลางวัน

ผู้ใช้แรงงานที่มีวุฒิทางการศึกษา ม. 6 มีความต้องการอยู่ในระดับน้อยถึงมากที่สุดคือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.11-4.75 วัน เวลาที่ใช้ในการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุดคือ วันหยุด วันอาทิตย์ วัน เวลาที่ใช้ในการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ เวลาที่ใช้แรงงานตกลงกับนายจ้าง และเวลาตอนเย็น วัน เวลาที่ใช้ในการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับน้อย เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ หลังเลิกงานตามกะ และเวลาพักกลางวัน

ผู้ใช้แรงงานที่มีวุฒิทางการศึกษาสูงกว่า ม. 6 มีความต้องการอยู่ในระดับน้อยถึงมากที่สุดคือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.74-4.29 วัน เวลาที่ใช้ในการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุดคือ วันหยุด วันอาทิตย์ วัน เวลาที่ใช้ในการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลางคือ เวลาที่ใช้แรงงานตกลงกับนายจ้าง วัน เวลาที่ใช้ในการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับน้อย เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ เวลาตอนเย็น หลังเลิกงานตามกะ และเวลาพักกลางวัน

คุณลักษณะของวิทยากรผู้ให้การศึกษา ผู้ใช้แรงงานที่มีวุฒิทางการศึกษา ป. 4 มีความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุดคือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51-4.36 คุณลักษณะของวิทยากรผู้ให้การศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานในโรงงานอุตสาหกรรม เป็นผู้ที่มีวุฒิทางการศึกษาไม่ต่ำกว่าอนุปริญญา และเป็นผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับวิชาอาชีพ วิชาสามัญทั่วไป

ผู้ใช้แรงงานที่มีวุฒิทางการศึกษา ป. 6 มีความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุดคือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.80-4.47 คุณลักษณะของวิทยากรผู้ให้การศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ เป็นผู้ที่มีประสบการณ์การปฏิบัติโรงงานอุตสาหกรรม เป็นผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับวิชาอาชีพ วิชาสามัญทั่วไป และเป็นผู้ที่มีวุฒิทางการศึกษาไม่ต่ำกว่าอนุปริญญา

ผู้จ้างแรงงานที่มีวุฒิทางการศึกษา ม. 3 มีความต้องการอยู่ในระดับมากคือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.10-4.32 คุณลักษณะของวิทยากรผู้ให้การศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานในโรงงานอุตสาหกรรม เป็นผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับวิชาชีพ วิชาสามัญทั่วไป และเป็นผู้ที่มีวุฒิทางการศึกษาไม่ต่ำกว่าอนุปริญญา

ผู้จ้างแรงงานที่มีวุฒิทางการศึกษา ม. 6 มีความต้องการอยู่ในระดับมากคือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.94-4.26 คุณลักษณะของวิทยากรผู้ให้การศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานในโรงงานอุตสาหกรรม เป็นผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับวิชาชีพ วิชาสามัญทั่วไป และเป็นผู้ที่มีวุฒิทางการศึกษาไม่ต่ำกว่าอนุปริญญา

ผู้จ้างแรงงานที่มีวุฒิทางการศึกษาสูงกว่า ม. 6 มีความต้องการอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุดคือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.72-4.55 คุณลักษณะของวิทยากรผู้ให้การศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุดคือ เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานในโรงงานอุตสาหกรรม คุณลักษณะของวิทยากรผู้ให้การศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ เป็นผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับวิชาชีพ วิชาสามัญทั่วไป และเป็นผู้ที่มีวุฒิทางการศึกษาไม่ต่ำกว่าอนุปริญญา

สถานที่ในการจัดการศึกษา ผู้จ้างแรงงานที่มีวุฒิทางการศึกษา ป. 4 มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมากคือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.75-4.00 สถานที่ในการจัดการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมากคือ โรงเรียนประถมศึกษา (โรงเรียนผู้ใหญ่) สถานที่ในการจัดการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ในบริเวณโรงงาน ชุมชนในหมู่บ้าน และที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน

ผู้จ้างแรงงานที่มีวุฒิทางการศึกษา ป. 6 มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมากที่สุดคือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.70-4.06 สถานที่ในการจัดการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมากคือ โรงเรียนประถมศึกษา (โรงเรียนผู้ใหญ่) สถานที่ในการจัดการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความ

ต้องการอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ในบริเวณโรงงาน ชุมชนในหมู่บ้าน และที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน

ผู้ใช้แรงงานที่มีวุฒิทางการศึกษา ม. 3 มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมาก คือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.97-4.02 สถานที่ในการจัดการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมากคือ โรงเรียนประถมศึกษา (โรงเรียนผู้ใหญ่) สถานที่ในการจัดการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ในบริเวณโรงงาน ชุมชนในหมู่บ้าน และที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน

ผู้ใช้แรงงานที่มีวุฒิทางการศึกษา ม. 6 มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางถึงมาก คือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.88-3.53 สถานที่ในการจัดการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยตามความต้องการอยู่ในระดับมากคือ โรงเรียนประถมศึกษา (โรงเรียนผู้ใหญ่) สถานที่ในการจัดการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยตามความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ชุมชนในหมู่บ้าน ในบริเวณโรงงาน และที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน

ผู้ใช้แรงงานที่มีวุฒิทางการศึกษาสูงกว่า ม. 6 มีความต้องการอยู่ในระดับน้อยถึงปานกลางคือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.40-3.45 สถานที่ในการจัดการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยได้แก่ ในบริเวณโรงงาน โรงเรียนประถมศึกษา (โรงเรียนผู้ใหญ่) และชุมชนในหมู่บ้าน สถานที่ในการจัดการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับน้อยคือ ที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน

4. การวิเคราะห์เพื่อจัดลำดับความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนของผู้ใช้แรงงานโดยส่วนรวม
เป็นรายด้าน

เป็นการวิเคราะห์ความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนของผู้ใช้แรงงานโดยส่วนรวม
 ต่อความต้องการการศึกษานอกโรงเรียน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านบริการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้าน
 บริการข่าวสารข้อมูล และด้านบริการฝึกทักษะอาชีพ โดยใช้ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบน
 มาตรฐานในการวิเคราะห์ข้อมูลดังปรากฏในตาราง 27 ดังต่อไปนี้

ตาราง 27 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการของกลุ่มตัวอย่างผู้ใช้แรงงาน
 ในโรงงานอุตสาหกรรมเขตจังหวัดชลบุรี เป็นรายด้าน

ด้านที่	ความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนของ ผู้ใช้แรงงาน	n = 366		R
		$\bar{X}$	S.D.	
1	ด้านบริการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	3.46	0.70	2
2	ด้านบริการข่าวสารข้อมูล	3.63	0.44	1
3	ด้านบริการฝึกทักษะอาชีพ	3.35	0.47	3
	รวม	3.48	0.14	

จากตาราง 27 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนของกลุ่มตัวอย่างผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมเขตจังหวัดชลบุรี เป็นรายด้านเมื่อเทียบกับเกณฑ์อยู่ในระดับปานกลาง คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 และปรากฏว่า ความต้องการของผู้ใช้แรงงานอยู่ในระดับปานกลางถึงมาก คือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.35-3.63 บริการการศึกษาออกโรงเรียนที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมาก คือ ด้านบริการข่าวสารข้อมูล บริการการศึกษานอกโรงเรียนที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านบริการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และด้านการบริการฝึกทักษะอาชีพ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับความต้องการการศึกษานอกระบบเรียนของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมเขตจังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยได้สรุปผลของการวิจัยตามลำดับดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. ความสำคัญของการวิจัย
3. วิธีดำเนินการวิจัย
4. สรุปผลการวิจัย
5. การอภิปรายผล
6. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมเขตจังหวัดชลบุรี
2. เพื่อศึกษาความต้องการการศึกษานอกระบบเรียนของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมเขตจังหวัดชลบุรี ที่มีสภาพแตกต่างกันด้านเพศ อายุ ประสบการณ์ และวุฒิทางการศึกษาต่อความต้องการการศึกษานอกระบบเรียนด้านบริการการศึกษาขั้นพื้นฐาน บริการข่าวสารข้อมูล บริการฝึกทักษะอาชีพ และด้านการจัดการศึกษา
3. เพื่อศึกษาลำดับความต้องการ บริการการศึกษานอกระบบเรียนของผู้ใช้แรงงานด้านบริการการศึกษาขั้นพื้นฐาน บริการข่าวสารข้อมูล และด้านบริการฝึกทักษะอาชีพ

ความสำคัญของการวิจัย

ผลที่ได้รับจากการศึกษาค้นคว้ามีความสำคัญ คือ

1. เป็นแนวทางในการจัดการศึกษานอกโรงเรียน ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมเขตจังหวัดชลบุรี
2. เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพิจารณากำหนดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนแก่ผู้ใช้แรงงาน ตามความแตกต่างด้านสภาพของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมเขตจังหวัดชลบุรี
3. เป็นประโยชน์ต่อการจัดสรรทรัพยากรทางการศึกษาแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ด้านงบประมาณ การจัดการศึกษา บุคลากรทางการศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากร ประชากรในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นผู้ใช้แรงงานที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงงานอุตสาหกรรมที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 ในเขตจังหวัดชลบุรี 663 โรงงาน มีผู้ใช้แรงงานประเภทคนงาน จำนวน 21,065 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้เลือกกลุ่มตัวอย่างจากประชากรซึ่งเป็นผู้ใช้แรงงาน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (multistage random sampling) จากโรงงานอุตสาหกรรมในเขตจังหวัดชลบุรี จำนวน 44 โรงงาน ได้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ใช้แรงงาน จำนวน 403 คน
3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมเขตจังหวัดชลบุรี ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง เครื่องมือแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ใช้แรงงาน (ผู้ตอบแบบสอบถาม)

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนของผู้ใช้แรงงาน
ในโรงงานอุตสาหกรรมเขตจังหวัดชลบุรี

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลโดยขอหนังสือจากสำนักงาน
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน
จังหวัดชลบุรี ขอความร่วมมือผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรม และผู้ใช้แรงงานในโรงงาน
อุตสาหกรรมเขตจังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
สำหรับผู้ใช้แรงงานที่สามารถอ่านหนังสือออกและเขียนได้ สำหรับผู้ใช้แรงงานที่อ่านหนังสือ
ไม่ออกและเขียนไม่ได้ ผู้วิจัยใช้วิธีการสัมภาษณ์โดยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน
403 ฉบับ และคัดฉบับที่สมบูรณ์มาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล จำนวน 366 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ
90.82 ของจำนวนของแบบสอบถามทั้งหมด โดยใช้ระยะเวลาดำเนินการ 56 วัน ตั้งแต่วันที่ 30 ธันวาคม 2536 - 24 กุมภาพันธ์ 2537

5. การวิเคราะห์ข้อมูล ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ใช้ค่าสถิติดังนี้

5.1 ค่าร้อยละใช้คิดเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้ใช้แรงงานใน
โรงงานอุตสาหกรรมเขตจังหวัดชลบุรี จำแนกเป็นเพศ อายุ ประสบการณ์ในการทำงาน วุฒิต่าง
การศึกษา

5.2 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ใช้คิดค่าระดับความ
ต้องการทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านบริการการศึกษาขั้นพื้นฐาน บริการข่าวสารข้อมูล บริการฝึกทักษะ
อาชีพ และด้านการจัดการศึกษา ของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมเขตจังหวัดชลบุรี

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนของผู้ใช้แรงงาน
ในโรงงานอุตสาหกรรมเขตจังหวัดชลบุรี สรุปผลการศึกษาค้นคว้าได้ดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างผู้จ้างแรงงาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีสถานภาพดังต่อไปนี้

เพศ ผู้จ้างแรงงานเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชายคือ เป็นหญิงจำนวน 192 คน คิดเป็นร้อยละ 52.46 เป็นชายจำนวน 174 คน คิดเป็นร้อยละ 47.54

อายุ ผู้จ้างแรงงานเป็นผู้ที่มีอายุ 15-25 ปีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50 รองลงมา มีอายุสูงกว่า 25-35 ปี คิดเป็นร้อยละ 41.80 และมีอายุสูงกว่า 35 ปีขึ้นไป ร้อยละ 8.20

ประสบการณ์ในการทำงาน ผู้จ้างแรงงานเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 1-5 ปีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 68.03 รองลงมา คือ มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 5-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 21.31 และประสบการณ์ในการทำงาน 10 ปีขึ้นไป ร้อยละ 10.66

วุฒิทางการศึกษา ผู้จ้างแรงงานเป็นผู้ที่มีวุฒิทางการศึกษา ม. 3 หรือเทียบเท่ามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.88 รองลงมาเป็นผู้ที่มีวุฒิทางการศึกษา ป. 6 หรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 26.23 ม. 6 หรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 15.57 ป. 4 หรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 12.30 และสูงกว่า ม. 6 คิดเป็นร้อยละ 9.02

2. ความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนของผู้จ้างแรงงานโดยรวม จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลกลุ่มตัวอย่างผู้จ้างแรงงานโดยรวมมีความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนดังต่อไปนี้

ด้านบริการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับชั้นที่ต้องการการศึกษาเพิ่มเติมที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 วิชาที่ต้องการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ความปลอดภัยในโรงงาน รองลงมาคือ กฎหมายคุ้มครองแรงงาน ภาษาต่างประเทศ และคณิตศาสตร์ วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ เรียนเป็นชั้นเรียนตามเวลาที่กำหนด และรองลงมา คือ เรียนด้วยตนเองแล้วสอบเทียบความรู้

ด้านบริการข่าวสารข้อมูล ประเภทของข่าวสารข้อมูลที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ความรู้ทางวิชาชีพ รองลงมาคือ เหตุการณ์ปัจจุบันและกฎหมายเบื้องต้น วิธีบริการข่าวสารข้อมูลที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ โทรทัศน์ รองลงมาคือ หนังสือพิมพ์และหนังสือ

ด้านการฝึกทักษะอาชีพ ลักษณะของการฝึกอาชีพที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ระยะเวลาในการฝึก 30-300 ชั่วโมง ประเภทของวิชาอาชีพที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ พิมพ์ดีด รองลงมาคือ บัญชี การจัดการการตลาด และช่างเครื่องยนต์ วิธีการจัดกิจกรรมการฝึกอาชีพที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ จัดทัศนศึกษาดูงานนอกสถานที่ตามความสนใจของผู้จ้างแรงงาน รองลงมาคือ เรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 15-20 คน และจัดให้มีการบรรยายความรู้เกี่ยวกับการฝึกอาชีพ

ด้านการจัดการศึกษา วัน เวลา ที่ใช้ในการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ วันหยุดวันอาทิตย์ รองลงมาคือ เวลาที่ผู้จ้างแรงงานตกลงกับนายจ้าง และเวลาตอนเย็น คุณลักษณะของวิทยากรผู้ให้การศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ เป็นผู้ที่มีการผ่านการปฏิบัติงานในโรงงานอุตสาหกรรม สถานที่ในการจัดการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ โรงเรียนประถมศึกษา (โรงเรียนผู้ใหญ่) และรองลงมาคือ ในบริเวณโรงงาน

3. ความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนของผู้จ้างแรงงานที่มีสถานภาพแตกต่างกัน จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างผู้จ้างแรงงานที่มีสถานภาพแตกต่างกันด้านเพศ อายุ ประสบการณ์ในการทำงาน และวิถีทางการศึกษาดังต่อไปนี้

3.1 ความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนของผู้จ้างแรงงานที่มีสภาพความแตกต่างกันด้านเพศ

3.1.1 ด้านบริการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับชั้นที่ต้องการศึกษาเพิ่มเติมที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดของเพศชายและหญิง คือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 วิชาที่ต้องการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ความปลอดภัยในโรงงาน วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เพศชายคือ เรียนเป็นชั้นเรียนตามเวลาที่กำหนด และเพศหญิง คือ เรียนด้วยตนเองแล้วสอบเทียบความรู้

3.1.2 ด้านบริการข่าวสารข้อมูล ประเภทของข่าวสารข้อมูลที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดของเพศชายและหญิง คือ ความรู้ทางวิชาชีพ วิธีบริการข่าวสารข้อมูลที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ โทรทัศน์

3.1.3 ด้านบริการฝึกทักษะอาชีพ ลักษณะของการฝึกอาชีพที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดของเพศชายและหญิง คือ ระยะเวลาในการฝึก 30-300 ชั่วโมง ประเภทของวิชาอาชีพเพศ

ชายที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ช่างเครื่องยนต์ เพศหญิงที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ บัณฑิต วิศวกรจัดกิจกรรม
ฝึกอาชีพที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เพศชาย คือ เรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 15-20 คน และเพศหญิง คือ
จัดทัศนศึกษาดูงานนอกสถานที่ตามความสนใจของผู้ใช้แรงงาน

3.1.4 ด้านการจัดการศึกษา วันเวลาที่ใช้ในการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดของ
เพศชายและหญิง คือ วันหยุดวันอาทิตย์ คุณลักษณะของวิทยากรผู้ให้การศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด
ของเพศชายและหญิง คือ เป็นผู้ที่มีประสบการณ์การปฏิบัติงานในโรงงานอุตสาหกรรม สถานที่
ในการจัดการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ โรงเรียนประถมศึกษา (โรงเรียนผู้หญิง)

3.2 ความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนของผู้ใช้แรงงานที่มีสถานภาพแตกต่างกัน
ด้านอายุ

3.2.1 ด้านบริการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับชั้นที่ต้องการศึกษาเพิ่มเติมที่มี
ค่าเฉลี่ยสูงสุดของผู้ใช้แรงงานที่มีอายุ 15-25 ปี สูงกว่า 25-35 ปี และสูงกว่า 35 ปีขึ้นไป
คือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 วิชาที่ต้องการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ความปลอดภัยในโรงงาน
วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดของผู้ใช้แรงงานที่มีอายุ 15-25 ปี คือ
เรียนด้วยตนเองแล้วสอบเทียบความรู้ อายุสูงกว่า 25-35 ปี คือ เรียนทางวิทยุไปรษณีย์ และ
อายุสูงกว่า 35 ปีขึ้นไป คือ เรียนเป็นชั้นเรียนตามเวลาที่กำหนด

3.2.2 ด้านบริการข่าวสารข้อมูล ประเภทของข่าวสารข้อมูลที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด
ของผู้ใช้แรงงานที่มีอายุ 15-25 ปี สูงกว่า 25-35 ปี และ 35 ปีขึ้นไป คือ ความรู้ทางวิชาชีพ
วิธีการข่าวสารข้อมูลที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดของผู้ใช้แรงงานที่มีอายุ 15-25 ปี คือ หนังสือ อายุสูง
กว่า 25-35 ปี และอายุสูงกว่า 35 ปีขึ้นไป คือ โทรทัศน์

3.2.3 ด้านบริการฝึกทักษะอาชีพ ลักษณะของการฝึกอาชีพที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด
ของผู้ใช้แรงงานที่มีอายุ 15-25 ปี สูงกว่า 25-35 ปี และ 35 ปีขึ้นไป คือ ระยะเวลาใน
การฝึก 30-300 ชั่วโมง ประเภทของวิชาอาชีพที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดของผู้ใช้แรงงานที่มีอายุ 15-25 ปี
คือ พิมพ์ดีด อายุสูงกว่า 25-35 ปี คือ ช่างเครื่องยนต์ อายุสูงกว่า 35 ปีขึ้นไป คือ บัณฑิต
วิธีการจัดกิจกรรมการฝึกอาชีพที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ผู้ใช้แรงงานที่มีอายุ 15-25 ปี คือ เรียนเป็น

กลุ่ม ๆ ละ 15-20 คน อายุสูงกว่า 25-35 ปี และ 35 ปีขึ้นไป คือ จัดทัศนศึกษาดูงานนอกสถานที่ตามความสนใจของผู้ใช้แรงงาน

3.2.4 ด้านการจัดการศึกษา วันเวลาที่ใช้ในการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดของผู้ใช้แรงงานที่มีอายุ 15-25 ปี สูงกว่า 25-35 ปี และ 35 ปีขึ้นไป คือ วันหยุดวันอาทิตย์ คุณลักษณะของวิทยากรผู้ให้การศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดของผู้ใช้แรงงานที่มีอายุ 15-25 ปี สูงกว่า 25-35 ปี คือ เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานในโรงงานอุตสาหกรรม และอายุสูงกว่า 35 ปีขึ้นไป คือ เป็นผู้ที่มีวุฒิทางการศึกษามากกว่าอนุปริญญา สถานที่ในการจัดการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ โรงเรียนประถมศึกษา (โรงเรียนผู้ใหญ่)

3.3 ความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนของผู้ใช้แรงงานที่มีสถานภาพแตกต่างกัน
ด้านประสบการณ์การทำงาน

3.3.1 ด้านบริการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับชั้นที่ต้องการศึกษาเพิ่มเติมที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดของผู้ใช้แรงงานที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 1-5 ปี มากกว่า 5-10 ปี และมากกว่า 10 ปีขึ้นไป คือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 วิชาที่ต้องการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ความปลอดภัยในโรงงาน วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดของผู้ใช้แรงงานที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 1-5 ปี มากกว่า 5-10 ปี คือ เรียนเป็นชั้นเรียนตามเวลาที่กำหนด และประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 10 ปีขึ้นไป คือ เรียนทางวิทยุไปรษณีย์

3.3.2 ด้านบริการข่าวสารข้อมูล ประเภทของข่าวสารข้อมูลที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดของผู้ใช้แรงงานที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 1-5 ปี มากกว่า 5-10 ปี และมากกว่า 10 ปีขึ้นไป คือ ความรู้ทางวิชาชีพ วิธีบริการข่าวสารข้อมูล ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือโทรทัศน์

3.3.3 ด้านบริการฝึกทักษะอาชีพ ลักษณะของการฝึกอาชีพที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดของผู้ใช้แรงงานที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 1-5 ปี มากกว่า 5-10 ปี และมากกว่า 10 ปีขึ้นไป คือ ระยะเวลาในการฝึก 30-300 ชั่วโมง ประเภทของวิชาอาชีพที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดของผู้ใช้แรงงานที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 1-5 ปี คือ บัญชี มากกว่า 5-10 ปี คือ พิมพ์ดีด มากกว่า 10 ปีขึ้นไป คือ ช่างเครื่องยนต์ วิธีการจัดกิจกรรมการฝึกอาชีพที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดของผู้ใช้แรงงานที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 1-5 ปี คือ เรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 15-20 คน

มากกว่า 5-10 ปี คือ จัดทัศนศึกษาดูงานนอกสถานที่ตามความสนใจของผู้ใช้แรงงาน และมากกว่า 10 ปีขึ้นไป คือ จัดให้มีการรวมกลุ่มฝึกอบรมระยะสั้น

3.3.4 ด้านการจัดการศึกษา วัน เวลาที่ใช้ในการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดของผู้ใช้แรงงานที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 1-5 ปี มากกว่า 5-10 ปี และมากกว่า 10 ปีขึ้นไป คือ วันหยุดวันอาทิตย์ คุณลักษณะของวิทยากรผู้ให้การศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานในโรงงานอุตสาหกรรม สถานที่ในการจัดการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ โรงเรียนประถมศึกษา

3.4 ความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนของผู้ใช้แรงงานที่มีสถานภาพแตกต่างกัน
ด้านวุฒิทางการศึกษา

3.4.1 ด้านบริการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับชั้นต้องการศึกษาเพิ่มเติมที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดของผู้ใช้แรงงานที่มีวุฒิทางการศึกษา ป.4 ป.6 ม.3 ม.6 คือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำหรับผู้ใช้แรงงานที่มีการศึกษาสูงกว่า ม.6 มีความต้องการศึกษาเพิ่มเติมอยู่ในระดับน้อย วิชาที่ต้องการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดของผู้ใช้แรงงานวุฒิทางการศึกษา ป.4 ป.6 และ ม.3 คือ ความปลอดภัยในโรงงาน ผู้ใช้แรงงานที่มีวุฒิทางการศึกษา ม.6 คือ ภาษาต่างประเทศ ผู้ใช้แรงงานที่มีวุฒิทางการศึกษาสูงกว่า ม.6 คือ กฎหมายคุ้มครองแรงงาน วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดของผู้ใช้แรงงานที่มีวุฒิทางการศึกษา ป.4 คือ เรียนทางวิทยุ วิทยุปรณีย์ ผู้ใช้แรงงานที่มีวุฒิทางการศึกษา ป.6 และสูงกว่า ม.6 คือ เรียนด้วยตนเองแล้วสอบเทียบความรู้ ผู้ใช้แรงงานที่มีวุฒิทางการศึกษา ม.3 และ ม.6 คือ เรียนเป็นชั้นเรียนตามเวลาที่กำหนด

3.4.2 ด้านบริการข่าวสารข้อมูล ประเภทของข่าวสารข้อมูลที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดของผู้ใช้แรงงานที่มีวุฒิทางการศึกษา ป.4 ป.6 ม.3 และ ม.6 คือ ความรู้ทางวิชาชีพ ผู้ใช้แรงงานที่มีวุฒิทางการศึกษาสูงกว่า ม.6 คือ เหตุการณ์ปัจจุบัน วิธีการข่าวสารข้อมูลที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดของผู้ใช้แรงงานที่มีวุฒิทางการศึกษา ป.4 ป.6 และ ม.6 คือ โทรทัศน์ ผู้ใช้แรงงานที่มีวุฒิทางการศึกษาสูงกว่า ม.6 คือ ภาพยนตร์

3.4.3 ด้านบริการฝึกทักษะอาชีพ ลักษณะของการฝึกอาชีพที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดของผู้ใช้แรงงานที่มีวุฒิทางการศึกษา ป.4 ป.6 ม.3 ม.6 และสูงกว่า ม.6 คือ ระยะเวลาในการฝึก 30-300 ชั่วโมง ประเภทของวิชาอาชีพที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดของผู้ใช้แรงงานที่มีวุฒิทางการศึกษา ป.4 คือ ช่างซ่อมเครื่องไฟฟ้า ป.6 คือ ช่างเครื่องยนต์ ม.3 คือ พิมพ์ดีด ม.6 คือ บัญชี และสูงกว่า ม.6 คือ การรับส่งขายสินค้า วิธีการจัดกิจกรรมการฝึกอาชีพที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดของผู้ใช้แรงงานที่มีวุฒิทางการศึกษา ป.4 ป.6 คือ จัดทัศนศึกษาดูงานนอกสถานที่ ตามความสนใจของผู้ใช้แรงงาน ผู้ใช้แรงงานวุฒิทางการศึกษา ม.3 ม.6 และสูงกว่า ม.6 คือ เรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 15-20 คน

3.4.4 ด้านการจัดการศึกษา วัน เวลาที่ใช้ในการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดของผู้ใช้แรงงานที่มีวุฒิทางการศึกษา ป.4 ป.6 ม.3 ม.6 และสูงกว่า ม.6 คือ วันหยุด วันอาทิตย์ คุณลักษณะของวิทยากรผู้ให้การศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานในโรงงานอุตสาหกรรม สถานที่ในการจัดการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดของผู้ใช้แรงงานที่มีวุฒิทางการศึกษา ป.4 ป.6 ม.3 และ ม.6 คือ โรงเรียนประถมศึกษา (โรงเรียนผู้ใหญ่) ผู้ใช้แรงงานที่มีวุฒิทางการศึกษาสูงกว่า ม.6 คือ วนบริเวณโรงงาน

4. ลำดับความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนของผู้ใช้แรงงาน จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างผู้ใช้แรงงานเพื่อลำดับความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนเป็นรายด้านพบว่า ความต้องการอยู่ในระดับมากคือ ด้านบริการข่าวสารข้อมูล รองลงมาคือค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับปานกลางคือ ด้านบริการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และด้านบริการฝึกทักษะอาชีพตามลำดับ

การอภิปรายผล

จากการศึกษาความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมเขตจังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยได้แบ่งการอภิปรายผลออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนของผู้ใช้แรงงาน

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนของผู้ใช้แรงงานที่มีสถานภาพแตกต่างกัน

ตอนที่ 3 ลำดับความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนของผู้ใช้แรงงาน

1. การวิเคราะห์ความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนของผู้ใช้แรงงาน

เป็นการวิเคราะห์ความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนของผู้ใช้แรงงานโดยส่วนรวม พบว่ามีประเด็นสำคัญควรนำมาอภิปรายผลดังนี้

1.1 ด้านบริการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ระดับที่ต้องการศึกษาเพิ่มเติม ผลจากการศึกษาพบว่า ผู้ใช้แรงงานมีความต้องการศึกษาเพิ่มเติม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 อยู่ในระดับมาก (4.28) และมีค่าเฉลี่ยสูงสุดทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า การพัฒนาภาคอุตสาหกรรมเป็นผลให้มีความต้องการแรงงานที่มีการศึกษาสูงขึ้น เพราะแรงงานเป็นปัจจัยที่สำคัญในระบบอุตสาหกรรม (รัชชัย ยงกิตติกุล. 2532 : 25) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2535 : 96) พบว่า โรงงานอุตสาหกรรมเริ่มมีการกำหนดวุฒิทางการศึกษา ในการรับคนงานที่มีการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นอย่างน้อย และมีแนวโน้มที่จะกำหนดวุฒิทางการศึกษาสูงขึ้น เนื่องจากการผลิตในระบบอุตสาหกรรม ต้องอาศัยความรู้และเทคโนโลยีต่าง ๆ มากขึ้น ในส่วนของผู้ใช้แรงงานมีความเห็นว่า วุฒิทางการศึกษาจะส่งผลต่อการมีโอกาสดำรงตำแหน่งและการกำหนดค่าจ้างแรงงาน (อัมมณี บุรณกานนท์. 2526 : 37) และสำหรับเหตุผลของผู้ที่เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ส่วนหนึ่งมีความคาดหวังเพื่อศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา (สหวิทยาลัยล้านนา. 2530 : 2) ดังนั้น การที่ผู้ใช้แรงงานมีความต้องการที่จะศึกษาต่อจนถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 อยู่ในระดับมาก ก็เพราะมีความคาดหวังถึงโอกาสก้าวหน้าในการทำงานและเพื่อศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

วิชาที่ต้องการศึกษา ผลจากการศึกษาพบว่า ผู้ใช้แรงงานมีความต้องการศึกษาวิชาความพลอดภัยในโรงงาน อยู่ในระดับมากที่สุด (4.53) และมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ซึ่ง

สอดคล้องกับทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์ (Maslow. 1970 : 80) กล่าวว่า มนุษย์มีความต้องการความปลอดภัยทางร่างกาย เช่น ความปลอดภัยในการดำรงชีพ เป็นต้น ซึ่งในขณะนี้ปัจจุบันเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทในระบบอุตสาหกรรมมากขึ้น ผู้ใช้แรงงานต้องปรับตัวเข้าทำงานกับเครื่องจักรในโรงงานอุตสาหกรรม ในการปฏิบัติงานบางครั้งอาจเกิดอุบัติเหตุและความผิดพลาดขึ้นได้ ดังนั้น ความปลอดภัยในการทำงานจึงมีความสำคัญ เพราะนอกจากเป็นการป้องกันอันตรายที่อาจเกิดขึ้น และยังเป็นส่งเสริมขวัญและกำลังใจแก่ผู้ใช้แรงงานอีกด้วย ในปัจจุบันพบว่าส่วนหนึ่งยังมีปัญหาเกี่ยวกับการจัดความปลอดภัยในการทำงาน ซึ่งเป็นผลมาจากการเห็นแก่ผลกำไรของนายจ้าง การละเลยความถูกต้องที่จะจัดมาตรฐานความปลอดภัยในการทำงานแก่ผู้ใช้แรงงาน การหลีกเลี่ยงที่จะกระทำตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ในการควบคุมดูแลความปลอดภัยในการทำงาน จึงส่งผลให้ผู้ใช้แรงงานไม่ได้รับความปลอดภัยในการทำงาน (รัศมี เจริญทรัพย์. 2537 : 20) ในส่วนของผู้ใช้แรงงานเองก็ขาดความรู้เกี่ยวกับสภาพการทำงาน รวมทั้งการป้องกันอุบัติเหตุและอันตรายอันเกิดจากสภาพแวดล้อมในการทำงาน (ศรีสรรค์ แสงวิจิตร. 2531 : 139) ดังนั้น จึงเป็นเหตุให้ผู้ใช้แรงงานมีความต้องการศึกษาวิชาความปลอดภัยในโรงงานอยู่ในระดับมากที่สุด

วิชากฎหมายคุ้มครองแรงงาน พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีความต้องการอยู่ในระดับมาก (4.21) อาจเป็นเพราะว่า ผู้ใช้แรงงานส่วนหนึ่งไม่มีความรู้เรื่องกฎหมายแรงงาน (International Labour office. 1976 : 9) ในขณะที่แรงงานเป็นกลไกสำคัญในกระบวนการผลิตในโรงงานอุตสาหกรรม ต้องประสบกับปัญหา การหลีกเลี่ยงที่จะกระทำตามข้อบัญญัติของกฎหมายของนายจ้าง ในด้านค่าจ้างแรงงาน สวัสดิการแรงงาน ความปลอดภัยในการทำงาน และการใช้แรงงานเด็กและสตรี (รัศมี เจริญทรัพย์. 2537 : 20) ดังนั้นจึงเป็นมูลเหตุที่ทำให้ผู้ใช้แรงงานมีความต้องการที่จะศึกษาความรู้ในเรื่องสิทธิประโยชน์ของตนตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน

วิชาภาษาต่างประเทศ พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีความต้องการอยู่ในระดับมาก (4.07) อาจเป็นเพราะว่า จากการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงกลายเป็นสังคมอุตสาหกรรม ในขณะที่เดียวกันมีการลงทุนจากต่าง

ต่างประเทศซึ่งมีแนวโน้มจะเพิ่มมากขึ้น (อานวย แดงศรี. 2532 : 5) การสื่อสารระหว่างนายจ้างและผู้จ้างแรงงานเป็นสิ่งที่สำคัญในกระบวนการบริหาร (สุนันทา บุญสิทธิ์. 2532 : 18) เพราะการติดต่อสื่อสารจะช่วยให้ผู้จ้างแรงงานเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ของการทำงาน ปัญหาโดยทั่วไปในการทำงานมักเกิดจากระบบและกระบวนการติดต่อสื่อสาร (เบรื่อง กิจรัตน์. 2536 : 262) อุปสรรคในการสื่อสารส่วนหนึ่งอาจเกิดจากการสื่อสารภาษาไม่ตรงกัน อาจเป็นสาเหตุนำไปสู่ความขัดแย้ง ในที่สุด (เบรื่อง กิจรัตน์. 2536 : 276-277) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2533 : 103) พบว่า พนักงานและผู้จ้างแรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมมีความกระตือรือร้นที่จะเรียนเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษาต่างประเทศ โดยคิดว่าจะเป็นความรู้ที่จะช่วยส่งเสริมให้มีโอกาสก้าวหน้าในการทำงาน ดังนั้นผู้จ้างแรงงานจึงให้ความสำคัญในการศึกษาวิชาภาษาต่างประเทศอยู่ในระดับมาก ก็เพื่อต้องการสื่อสารระหว่างนายจ้าง และมีความคาดหวังถึงโอกาสก้าวหน้าในการทำงาน

วิชาคณิตศาสตร์ พบว่า ผู้จ้างแรงงานมีความต้องการอยู่ในระดับมาก (4.02) อาจเป็นเพราะว่า ในการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมมีการนำเอาเทคโนโลยีและเครื่องจักรกลที่มีประสิทธิภาพในการทำงานมาใช้ในระบบอุตสาหกรรมเพิ่มมากขึ้น (รัศมี เจริญทรัพย์. 2537 : 20) โรงงานอุตสาหกรรมจึงมีความต้องการแรงงานที่มีทักษะในการทำงานและความสามารถในการกระบวนการคิดแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติงาน (อรรถพร จินะวัฒน์. 2529 : 64) คณิตศาสตร์เป็นวิชาที่มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการคิด การให้เหตุผลเชิงวิทยาศาสตร์อย่างเป็นขั้นตอน (กรมการศึกษานอกโรงเรียน. 2534 : 12) ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2533 : 102) พบว่า ในส่วนของโรงงานเห็นว่าคุณสมบัติของคณงานนั้น นอกจากมีวุฒิทางการศึกษาแล้วยังต้องมีความสามารถและกระบวนการคิดอย่างมีเหตุผลและเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ได้อย่างรวดเร็ว การที่ผู้จ้างแรงงานต้องปรับตัวเข้ากับสภาพความเปลี่ยนแปลงในระบบอุตสาหกรรม จึงเป็นสาเหตุที่ทำให้ผู้จ้างแรงงานมีความต้องการที่จะศึกษาวิชาคณิตศาสตร์อยู่ในระดับมากก็เพื่อพัฒนากระบวนการคิดวิเคราะห์การแก้ไขปัญหาอย่างมีเหตุผลและเป็นขั้นตอนในการทำงาน

วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผลจากการศึกษาพบว่า ผู้ใช้แรงงาน มีความต้องการวิธีการเรียนเป็นขั้นเรียนตามเวลาที่กำหนดอยู่ในระดับมาก (3.53) และมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบเป็นขั้นเรียนนั้นมีข้อดี คือ สามารถเรียนรู้จากการสื่อสารโดยตรงระหว่างครูผู้สอนและผู้เรียน มีการจัดลำดับขั้นกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อการเรียนรู้อย่างเป็นขั้นตอน และมีการประเมินผลตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรระหว่างเรียน (กรมการศึกษานอกโรงเรียน. 2533 ง : ข)

วิธีการเรียนด้วยตนเองแล้วสอบเทียบความรู้ พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีความต้องการอยู่ในระดับมาก (3.52) อาจเป็นเพราะว่า ผู้ใช้แรงงานมีความต้องการที่จะศึกษาเพื่อยกระดับการศึกษา ตลอดจนมีความต้องการที่จะศึกษาเกี่ยวกับงานอาชีพ แต่เนื่องจากเวลาในการทำงาน สถานที่ ไม่เอื้ออำนวยต่อการศึกษา (วิทยา สุวรรณโพธิ์ : 6 กันยายน 2536) การเรียนด้วยตนเองจึงเป็นวิธีการที่เหมาะสม เพราะผู้เรียนสามารถศึกษาหาความรู้จากแบบเรียนได้ด้วยตนเองเป็นการประหยัดเวลาและค่าใช้จ่าย โดยสามารถศึกษาได้ทุกสถานที่ (กรมการศึกษานอกโรงเรียน. 2533 ง : ข) ดังนั้นจึงเป็นเหตุให้ผู้ใช้แรงงานมีความต้องการที่จะเรียนด้วยตนเองและสอบเทียบความรู้ในระดับมาก เพราะเห็นว่าเป็นการประหยัดทั้งเวลาในการเดินทางไปศึกษา ค่าใช้จ่ายและสามารถศึกษาหาความรู้ด้วยตนเองในทุกสถานที่

1.2 ด้านบริการข่าวสารข้อมูล

ประเภทของข่าวสารข้อมูล ผลจากการศึกษาพบว่า ผู้ใช้แรงงานมีความต้องการข่าวสารข้อมูลความรู้ทางวิชาชีพอยู่ในระดับมาก (4.30) และมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า สภาพความเปลี่ยนแปลงจากสังคมเกษตร เป็นสังคมอุตสาหกรรมส่งผลการดำรงชีพของคนในสังคม รวมถึงสภาพในการประกอบอาชีพ มีการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาใช้ในการทำงานเพิ่มมากขึ้น บุคคลในสังคมจำเป็นต้องปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมในการทำงาน ระบบข่าวสารข้อมูล จึงเป็นส่วนหนึ่งที่เข้ามามีบทบาทในการให้ข่าวสารความรู้เกี่ยวกับโลกของอาชีพ เพื่อให้บุคคลในสังคมรู้ถึงสภาพความเปลี่ยนแปลง รู้จักคิด วิเคราะห์ และแก้ไขปัญหาการประกอบอาชีพของตนเอง (ศูนย์ฝึกและพัฒนาอาชีพราษฎรไทยบริเวณชายแดนจังหวัด

ปราจีนบุรี. 2536 : 86) ซึ่งสอดคล้องกับ กาญจนา จวรณกุล (2521 : 37) กล่าวว่า คนงานในโรงงานอุตสาหกรรมต่าง ๆ แม้คนงานที่มีฝีมือก็ตามมีความจำเป็นต้องได้รับข่าวสาร ข้อมูลเพิ่มเติมอยู่ตลอดเวลา ยิ่งในยุคแห่งการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองด้วยแล้ว ความก้าวหน้าของการใช้เครื่องจักร และเทคนิคต่าง ๆ ในการผลิต มีการพัฒนาขึ้น คนงานจึงมีความต้องการข่าวสารข้อมูลทางด้านอาชีพเพื่อช่วยให้เขาสามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ที่กำลังเปลี่ยนแปลงได้ การได้รับการศึกษาเพิ่มเติมอย่างเดียวยังไม่เพียงพอ หากแต่ยังต้องได้รับข่าวสารข้อมูลความเปลี่ยนแปลงทางวิชาชีพ วิธีการใหม่ ๆ ของการทำงานอีกด้วย ดังนั้นการที่ผู้จ้างแรงงานมีความต้องการข่าวสารข้อมูลความรู้ทางวิชาชีพ อยู่ในระดับมากก็เพื่อปรับตนเองให้เข้ากับสภาพแวดล้อมในการทำงานที่เปลี่ยนแปลงไป

ข่าวสารข้อมูลประเภทเหตุการณ์ปัจจุบัน พบว่า ผู้จ้างแรงงานมีความต้องการ อยู่ในระดับมาก (3.93) อาจเป็นเพราะว่า ระบบปรับตัวของมนุษย์ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบ 3 ประการ คือ ระบบความเชื่อจะเกี่ยวข้องกับคตินิยม แนวคิดในแง่ของความเข้าใจสภาพ ความเป็นอยู่ ค่านิยม และบรรทัดฐานของการดำเนินชีวิต ประการที่สอง คือ ระบบสังคมวิทยา เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ในเรื่องครอบครัว ศาสนา การปกครอง การศึกษา เศรษฐกิจ อุตสาหกรรม และประชาชน ประการที่สาม คือ ระบบเทคโนโลยีซึ่งเกี่ยวข้องกับการใช้ทรัพยากร และเทคนิควิธีการเชิงระบบ (เปรี๊ยะ กิจรัตน์. 2533 : 26-27) ในขณะที่ปัจจุบันสังคมไทย มีความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม อย่างรวดเร็ว ซึ่งการเปลี่ยนแปลง ดังกล่าวส่งผลกระทบต่อสภาพการดำรงชีพของคนไทย (บุญเลิศ มาแสง. 2534 : 19) ข่าวสารข้อมูลเหตุการณ์ปัจจุบันจึงมีความจำเป็นต่อบุคคลเพื่อปรับสภาพของตนเองให้เข้ากับสภาพ ความเปลี่ยนแปลงทางสังคม และสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข (โรวิท วรพิพัฒน์. 2533 : 14) ซึ่งสอดคล้องกับคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2533 : 10) กล่าวว่า เพื่อให้บุคคลในชุมชนได้รับทราบความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น จากการพัฒนาด้านท้องถิ่น ทั้งในปัจจุบันและอนาคต ตลอดจนผลกระทบทั้งในด้านเศรษฐกิจและสังคม จึงควรจัดให้มีการ บริการข่าวสารข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน และข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์เพื่อให้ประชาชนตื่นตัวและ เริ่มวางแผนการดำรงชีวิตของตนให้เหมาะสมกับความเปลี่ยนแปลงในสังคม

ข่าวสารข้อมูลประเภทกฎหมายเบื้องต้น พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีความต้องการ
 อยู่ในระดับมาก (3.69) อาจเป็นเพราะว่าการที่บุคคลจะอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขนั้น
 จำเป็นต้องรู้สถานะภาพ บทบาท และหน้าที่ของตนเองในสังคม (เพ็ญแข ประจักษ์จันติก.
 ม.ป.ป. : 10) ในขณะที่เดียวกันบุคคลจะถูกกำกับโดยบรรทัดฐานและค่านิยมทางสังคม กฎหมาย
 เป็นส่วนหนึ่งที่เป็นข้อบังคับเพื่อจัดระเบียบทางสังคม (เพ็ญแข ประจักษ์จันติก. ม.ป.ป. :
 4-5) จากการดำเนินงานของกรมการศึกษานอกโรงเรียนที่ผ่านมาพบว่า ประชาชนในชนบทที่
 อยู่ในวัยแรงงานขาดความรู้เกี่ยวกับกฎหมายเบื้องต้น ซึ่งเป็นเหตุให้ถูกเอารัดเอาเปรียบทาง
 สังคม ตลอดจนไม่เข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเองที่พึงปฏิบัติต่อสังคม เพราะไม่เข้าใจกฎหมาย
 ระเบียบวิธีการปฏิบัติเบื้องต้นซึ่งเป็นพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับประชาชน (กรมการศึกษานอกโรงเรียน.
 2525 : 67) ดังนั้น อาจกล่าวได้ว่า การที่ผู้ใช้แรงงานมีความต้องการข่าวสารข้อมูลประเภท
 กฎหมายเบื้องต้นอยู่ในระดับมาก เพราะต้องการรู้ถึงระเบียบวิธีการปฏิบัติตนต่อสังคมนั่นเอง

วิธีการบริการข่าวสารข้อมูล ผลจากการศึกษาพบว่า ผู้ใช้แรงงานมีความต้องการ
 วิธีการบริการข่าวสารข้อมูลจากโทรทัศน์อยู่ในระดับมาก (4.37) และมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ทั้งนี้
 อาจเป็นเพราะว่า โทรทัศน์เป็นสื่อที่สามารถรับรู้จากการมองเห็นภาพที่เคลื่อนไหวการได้ยินเสียง
 และมีข่าวสารข้อมูลในหลายรูปแบบ ข่าวสารข้อมูลเป็นปัจจุบัน (กรมการศึกษานอกโรงเรียน.
 2533 ค : 154)

วิธีการบริการข่าวสารข้อมูลจากหนังสือพิมพ์ พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีความต้องการ
 อยู่ในระดับมาก (3.96) อาจเป็นเพราะว่า หนังสือพิมพ์เป็นสื่อที่สามารถให้ข่าวสารความรู้ที่
 เป็นปัจจุบันทันต่อเหตุการณ์ความเปลี่ยนแปลงทางสังคม (กรมการศึกษานอกโรงเรียน. 2533 ค :
 153)

วิธีการบริการข่าวสารข้อมูลจากหนังสือ พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีความต้องการอยู่ใน
 ระดับมาก (3.86) อาจเป็นเพราะว่าหนังสือเป็นสื่อที่สามารถให้รายละเอียดเกี่ยวกับความรู้ใน
 เนื้อหาได้ (กรมการศึกษานอกโรงเรียน. 2533 ค : 152-153) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ
 สุนันทา บุญสิทธิ์ (2532 : 63) พบว่า คนงานหญิงในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดสมุทรปราการ
 มีความต้องการสื่อประเภทหนังสืออยู่ในระดับมาก

1.3 ด้านบริการฝึกทักษะอาชีพ

ลักษณะของการฝึกอาชีพ ผลจากการศึกษาพบว่า ผู้ใช้แรงงานมีความต้องการลักษณะการฝึกอาชีพที่มีระยะเวลาในการฝึก 30-300 ชั่วโมง อยู่ในระดับมาก (4.02) และมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าหลักสูตรที่มีระยะเวลาระหว่าง 30-300 ชั่วโมง สามารถให้ความรู้ในเนื้อหาวิชา และการฝึกทักษะเบื้องต้นมากเพียงพอที่ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ในการพัฒนาอาชีพเดิม ตลอดจนเป็นแนวทางส่งเสริมการประกอบอาชีพใหม่ได้ (ศูนย์ฝึกและพัฒนาอาชีพราษฎรไทยบริเวณชายแดนจังหวัดปราจีนบุรี. 2536 : 92)

ประเภทของวิชาอาชีพ ผลจากการศึกษาพบว่า ผู้ใช้แรงงานมีความต้องการประเภทวิชาอาชีพพิมพ์ดีดอยู่ในระดับมาก (3.74) และมีค่าเฉลี่ยสูงสุด อาจเป็นเพราะว่าวิชาอาชีพพิมพ์ดีดเป็นที่ต้องการของหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนในเรื่องการจัดพิมพ์เอกสาร การผลิตสิ่งพิมพ์ เป็นต้น (ศูนย์ฝึกและพัฒนาอาชีพราษฎรไทยบริเวณชายแดนจังหวัดปราจีนบุรี. 2534 : คำนำ) และจากการดำเนินงานของกรมการศึกษานอกโรงเรียนที่ผ่านมา พบว่าวิชาอาชีพพิมพ์ดีดได้รับความสนใจจากกลุ่มเป้าหมาย เช่น นักศึกษาในระบบโรงเรียน และประชาชนทั่วไป โดยผู้เรียนมีความคาดหวังว่าจะนำความรู้ไปใช้ในการทำงานและส่วนหนึ่งยังสามารถเทียบโอนรายวิชาด้านการศึกษามาได้อีกด้วย (กรมการศึกษานอกโรงเรียน. 2534 : 126) ดังนั้น การที่ผู้ใช้แรงงานต้องการศึกษาวิชาพิมพ์ดีดอยู่ในระดับมาก เพราะต้องการไปใช้กับการทำงานด้านการจัดพิมพ์เอกสารและสิ่งพิมพ์ เป็นต้น

ประเภทวิชาอาชีพบัญชี พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีความต้องการอยู่ในระดับมาก (3.74) อาจเป็นเพราะว่าปัจจุบันมีการขยายตัวของภาคธุรกิจและอุตสาหกรรม วิชาบัญชีเป็นวิชาที่มีความสำคัญในการบันทึกต้นทุน การบริหารต้นทุน งบประมาณ ตลอดจนการวางแผนการผลิต และการบันทึกเพื่อวิเคราะห์ผลผลิต วิชาบัญชีจึงมีความสำคัญในการผลิตของระบบอุตสาหกรรม (มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย. 2537 : 24) แรงงานที่สามารถคิดวิเคราะห์แก้ไขปัญหาการผลิตทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพของผลผลิตเป็นที่ต้องการของระบบอุตสาหกรรม นอกจากนั้นยังมีโอกาสก้าวหน้าในตำแหน่งการทำงานอีกด้วย (สุภาพร จันทรจำเริญ. 2524 : 49) ดังนั้น ผู้ใช้แรงงานจึงมีความต้องการที่จะศึกษาวิชาอาชีพประเภทบัญชีอยู่ในระดับมาก

เพื่อนำไปพัฒนากระบวนการทำงานของตนเอง ตลอดจนการเพิ่มผลผลิตโดยมีความคาดหวังถึงโอกาสก้าวหน้าในตำแหน่ง

ประเภทวิชาอาชีพการจัดการตลาด พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง (3.40) อาจเป็นเพราะว่า ผู้ใช้แรงงานส่วนหนึ่งประกอบอาชีพรองจากการทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม โดยเฉพาะอาชีพด้านการเกษตร (ศรีสรรค์ แสงวิจิตร. 2531 : 86) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุนันทา บุญสิทธิ์ (2532 : 55) พบว่า คนงานหญิงในโรงงานอุตสาหกรรมมีความคาดหวังในการประกอบอาชีพเสริม และจากงานวิจัยของ สุรพงษ์ ไชยวงศ์ (2532 : 21) เกี่ยวกับเงื่อนไขที่เอื้อต่อการประกอบอาชีพอิสระ พบว่า เหตุที่ทำให้การประกอบอาชีพอิสระไม่ประสบผลสำเร็จเนื่องจากขาดความรู้เรื่องการจัดการและการตลาด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วีระ นวพันธุ์ (2536 : 11-12) พบว่า การที่นักศึกษาวิชาชีพไม่สามารถประกอบอาชีพอิสระได้นั้น เหตุผลเพราะว่าขาดความรู้ในเรื่องการแปรรูปผลผลิต ขาดความรู้ในเรื่องการจัดการและการตลาด ดังนั้น อาจกล่าวได้ว่า การที่ผู้ใช้แรงงานส่วนหนึ่งที่มิอาชีพรอง มีความต้องการที่จะศึกษาวิชาการจัดการและการตลาดอยู่ในระดับปานกลาง ก็เพื่อนำความรู้มาใช้ในการพัฒนาเทคนิคและวิธีการในการประกอบอาชีพอิสระเสริมรายได้

ประเภทวิชาอาชีพช่างเครื่องยนต์ พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง (3.39) อาจเป็นเพราะว่า ปัจจุบันภาคอุตสาหกรรมมีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว มีการนำเทคโนโลยี เครื่องจักรกลและเทคโนโลยีวิธีการใหม่ ๆ เข้ามาใช้ในการผลิต (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2533 : 94) ซึ่งระบบอุตสาหกรรมเป็นระบบที่เน้นถึงกระบวนการผลิต การใช้เครื่องจักรกล ตลอดจนกระบวนการในการแปรรูป (สำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน. 2536 : 9) ดังนั้นจึงเป็นสาเหตุให้ผู้ใช้แรงงานมีความต้องการที่จะศึกษาวิชาช่างเครื่องยนต์ เพื่อให้สามารถปรับตัวเข้ากับระบบการผลิตโดยใช้เครื่องจักรกลได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2533 : 96) พบว่า นักศึกษาในชุมชนอุตสาหกรรมมีความต้องการที่จะศึกษาวิชาช่างเครื่องยนต์อยู่ในระดับมากที่สุด เพราะมีความคาดหวังในการประกอบอาชีพในโรงงานอุตสาหกรรม

วิธีการจัดกิจกรรมการฝึกอาชีพ ผลจากการศึกษาพบว่า ผู้ใช้แรงงานมีความต้องการวิธีการจัดทัศนศึกษาคุณงานนอกสถานที่ตามความสนใจของผู้ใช้แรงงานอยู่ในระดับมาก (4.02) ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า ผู้ใช้แรงงานมีความต้องการเรียนรู้ในบรรยากาศที่ผ่อนคลาย ไม่หนักสมองจนเกินไป เนื่องจากผู้ใช้แรงงานต้องทำงานหนักมาตลอดทั้งวัน จึงมีความต้องการบรรยากาศเรียนรู้ที่สนุกสนาน สะดวกสบาย (ศรีสรรค์ แสงวิจิตร. 2531 : 137-138)

วิธีการจัดกิจกรรมการฝึกอาชีพโดยเรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 15-20 คน พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีความต้องการอยู่ในระดับมาก (4.02) อาจเป็นเพราะว่าการจัดกลุ่มฝึกอาชีพขนาด ผู้เรียน 15-20 คน ต่อครูผู้สอน 1 คนนั้น ทำให้ครูผู้สอนสามารถควบคุมดูแลชั้นเรียนได้อย่างทั่วถึง ผู้เรียนสามารถฝึกทักษะจากวัสดุฝึกโดยแบ่งออกเป็นกลุ่มย่อย ๆ และสามารถเกิดการเรียนรู้จากกระบวนการกลุ่ม (ปรีชา ตงมณี. 2532 : 116)

วิธีการจัดกิจกรรมการฝึกอาชีพโดยจัดให้มีการบรรยายความรู้เกี่ยวกับการฝึกอาชีพ พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีความต้องการอยู่ในระดับมาก (3.84) อาจเป็นเพราะว่า การบรรยายความรู้นับเป็นวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีความจำเป็น เพราะสามารถให้ความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาได้เป็นอย่างดี (ปรีชา ตงมณี. 2532 : 116-117)

1.4 ด้านการจัดการศึกษา

วัน เวลา ที่ใช้ในการศึกษา ผลจากการศึกษาพบว่าผู้ใช้แรงงานมีความต้องการที่จะศึกษาในวันหยุด วันอาทิตย์ อยู่ในระดับมากที่สุด (4.55) และมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าแรงงานอุตสาหกรรมส่วนใหญ่มีการกำหนดและทำงานสัปดาห์ละ 48 ชั่วโมง โดยแบ่งทำงานวันละ 8 ชั่วโมง และหยุดในวันอาทิตย์ (สมพร ใจหุ่ง 2521 : 22) ดังนั้น จึงเป็นเหตุให้ผู้ใช้แรงงานมีความต้องการที่จะศึกษาในวันหยุดวันอาทิตย์ เพราะเป็นวันหยุดประจำสัปดาห์ซึ่งสอดคล้องกับ ศรีสวรรค์ แสงวิจิตร (2531: 138) พบว่า ผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมเขตจังหวัดสมุทรสาครมีความต้องการศึกษาเพิ่มเติมในวันอาทิตย์ เนื่องจากไม่ต้องการเสียเวลาในการทำงานมาศึกษาเล่าเรียนต่อ อันจะเป็นผลทำให้มีรายได้น้อยลง

วัน เวลาที่ผู้ใช้แรงงานตกลงกับนายจ้าง พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง (3.21) อาจเป็นเพราะว่าการที่ผู้ใช้แรงงานต้องการศึกษาต่อนั้นนายจ้างเห็นว่าอาจเสียเวลาบางส่วนในการปฏิบัติงาน อีกทั้งเมื่อจบการศึกษาสูงขึ้นก็มักจะลาออกไปทำงานในสถานประกอบการอื่น ดังนั้น การที่ผู้ใช้แรงงานจะศึกษาเพิ่มเติมนั้นควรจะมีการตกลงระหว่างนายจ้างและผู้ใช้แรงงาน เช่น ในเรื่องเวลาที่จะไปศึกษา เป็นต้น (สมพร ใจฟุ้ง. 2521 : 49) ดังนั้น การที่ผู้ใช้แรงงานมีความต้องการโดยใช้เวลาที่ตกลงกับนายจ้างก็เพื่อป้องกันผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นเนื่องจากความไม่เข้าใจของนายจ้าง

เวลาตอนเย็น พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง (2.84) อาจเป็นเพราะว่า การทำงานของคนงานแบ่งออกเป็นช่วง ๆ ละ 8 ชั่วโมง ดังนี้ กะที่ 1 ช่วงเวลาทำงานระหว่าง 7.00 น. - 15.00 น. กะที่ 2 ระหว่างเวลา 15.00 น. - 23.00 น. และกะที่ 3 ระหว่างเวลา 23.00 น. - 7.00 น. (สุนันทา บุญสิทธิ์. 2532 : 53) แต่โดยส่วนใหญ่ธรรมชาติในการรวมกลุ่มของประชาชนมักจะรวมกลุ่มกันที่ชุมชนภายในหมู่บ้าน หลังเวลาเลิกจากการทำงานในตอนเย็น (กรมการศึกษานอกโรงเรียน. 2531 : 22) ดังนั้น การที่ผู้ใช้แรงงานต้องการเวลาที่ใช้ในการศึกษาตอนเย็นจึงพบอยู่ในระดับปานกลาง

คุณลักษณะของวิทยากรผู้ให้การศึกษา ผลจากการศึกษาพบว่า ผู้ใช้แรงงานมีความต้องการคุณลักษณะของวิทยากร คือ เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานในโรงงานอุตสาหกรรม อยู่ในระดับมาก (4.38) และมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีทางจิตวิทยา กล่าวว่า การเรียนรู้ของบุคคลประเภทหนึ่งเกิดจากการเลียนแบบตัวบุคคลที่ตนเองเห็นว่าเป็นผู้ที่มีประสบการณ์และประสบความสำเร็จ เช่น ความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงาน เป็นต้น (พรณี ข.เจนจิต. 2528 : 247) ดังนั้น จึงเป็นเหตุให้ผู้ใช้แรงงานมีความต้องการวิทยากรที่เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานในโรงงานอุตสาหกรรมเพื่อเป็นแบบอย่าง และเป็นวิทยากรผู้แนะนำแนวทางสู่ความก้าวหน้าในการทำงานของระบบอุตสาหกรรม

สถานที่ในการจัดการศึกษา ผลจากการศึกษาพบว่า ผู้ใช้แรงงานมีความต้องการศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา (โรงเรียนผู้ใหญ่) อยู่ในระดับมาก (3.87) และมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการจัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนนั้นควรมีเครือข่ายกระจาย

ครอบคลุมในทุกพื้นที่ โรงเรียนสังกัดสำนักงานประถมศึกษาเป็นสถานศึกษาที่ให้บริการการศึกษาในระบบโรงเรียนระดับประถมศึกษามีอยู่เป็นจำนวนมาก และมีที่ตั้งอยู่ในระดับท้องถิ่น ซึ่งเหมาะสมที่จะใช้เป็นสถานที่จัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียน เพื่อให้บริการการศึกษาแก่ประชาชนในชุมชนนั้น ๆ (กรมการศึกษานอกโรงเรียน. 2534 : 136) ซึ่งสอดคล้องกับ ปรีชา ตงมณี (2532 : 36) กล่าวว่า สถานที่ที่เหมาะสมในการจัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียน ได้แก่ แหล่งรวมของประชาชนในท้องถิ่น เช่น โรงเรียนประถมศึกษา เป็นต้น การที่ผู้จ้างแรงงานมีความต้องการศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา (โรงเรียนผู้ใหญ่) อยู่ในระดับมาก เพราะสะดวกต่อการที่จะเดินทางไปศึกษา เนื่องจากมีโรงเรียนประถมศึกษายู่ในชุมชนใกล้บ้าน

สถานที่ในการจัดการศึกษาในบริเวณโรงงาน พบว่า ผู้จ้างแรงงานมีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง (3.31) อาจเป็นเพราะว่าผู้จ้างแรงงานส่วนหนึ่งพักอาศัยอยู่ในโรงงาน อุตสาหกรรมจึงเป็นการสะดวกที่จะไม่ต้องเสียเวลาในการเดินทางไปเรียนที่อื่น และยังเป็นการประหยัดค่าใช้จ่ายในการเดินทางอีกด้วย ในส่วนของโรงงานอุตสาหกรรมเห็นว่า เป็นการง่ายต่อการควบคุมดูแลและไม่เกิดผลเสียต่อการทำงาน นอกจากนี้ผู้เรียนยังสามารถเรียนในสภาพแวดล้อมที่คุ้นเคย ก่อให้เกิดความรู้สึกรู้สึกสบายใจที่จะเรียนรู้ (ชำนาญ นิสารัตน์. ม.ป.ป. : 220) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศรีสุวรรณ แสงวิจิตร (2531 : 136) พบว่า ผู้จ้างแรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมเขตจังหวัดสมุทรสาครมีความต้องการศึกษาในบริเวณโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ผู้จ้างแรงงานต้องการศึกษาหาความรู้ในสถานที่ที่ใกล้เคียงกับสิ่งแวดล้อมใกล้ ๆ ตัวเขา

2. วิเคราะห์ความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนของผู้จ้างแรงงานที่มีสถานภาพแตกต่างกัน

เป็นการวิเคราะห์ความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนของผู้จ้างแรงงานที่มีสถานภาพแตกต่างกัน พบว่า มีประเด็นที่สำคัญควรนำมาอภิปรายผลดังนี้

2.1 ด้านบริการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ระดับชั้นที่ต้องการศึกษาเพิ่มเติม ผลจากการศึกษาพบว่า ผู้ใช้แรงงานที่มีสถานภาพแตกต่างกัน ส่วนใหญ่มีความต้องการศึกษาเพิ่มเติมในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เฉพาะผู้ใช้แรงงานที่มีวุฒิทางการศึกษาสูงกว่า ม.6 ที่มีความต้องการอยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า พวกเขาจบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาแล้ว และมีความคาดหวังที่จะศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา เพื่อโอกาสก้าวหน้าในตำแหน่งและค่าจ้างแรงงาน

วิชาที่ต้องการศึกษา ผลจากการศึกษาพบว่า ผู้ใช้แรงงานที่มีสถานภาพแตกต่างกัน ส่วนใหญ่มีความต้องการศึกษาวิชาความปลอดภัยในโรงงานมีค่าเฉลี่ยสูงสุด

วิชาภาษาต่างประเทศ พบว่า ผู้ใช้แรงงานที่มีวุฒิทางการศึกษา ม.6 มีความต้องการที่จะศึกษามีค่าเฉลี่ยสูงสุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้ใช้แรงงานต้องการที่จะใช้ภาษาในการสื่อสารภายในองค์กร โดยเฉพาะกับนายจ้างชาวต่างประเทศ และมีความคาดหวังว่าจะเป็นความรู้ที่ช่วยส่งเสริมให้มีโอกาสก้าวหน้าในการทำงาน

วิชากฎหมายคุ้มครองแรงงาน พบว่า ผู้ใช้แรงงานที่มีวุฒิทางการศึกษาสูงกว่า ม.6 มีความต้องการที่จะศึกษามีค่าเฉลี่ยสูงสุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า เมื่อบุคคลได้รับการศึกษาสูงขึ้น ทำให้เขามีจิตสำนึกในบทบาทหน้าที่ของตน (กรมการศึกษานอกโรงเรียน, 2534 : คำนำ) จึงเป็นเหตุให้ผู้ใช้แรงงานที่มีวุฒิทางการศึกษาสูงกว่า ม.6 มีความต้องการที่จะศึกษาความรู้ในเรื่องสิทธิประโยชน์ของตนตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน

วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผลจากการศึกษาพบว่า ผู้ใช้แรงงานที่มีสถานภาพแตกต่างกันส่วนใหญ่มีความต้องการวิธีการเรียนเป็นชั้นเรียนตามเวลาที่กำหนด มีค่าเฉลี่ยสูงสุด

วิธีการเรียนทางวิทยุปรณีย์ (ทางไกล) พบว่า ผู้ใช้แรงงานที่มีอายุสูงกว่า 25-35 ปี ประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 10 ปีขึ้นไป และมีวุฒิทางการศึกษา ป.4 มีความต้องการโดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการเรียนการสอนแบบทางไกลนั้น ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ผ่านสื่อ ชุดการเรียนที่สามารถศึกษาหาความรู้ได้ด้วยตนเอง ขณะเดียวกันก็จัดให้มีการพบกลุ่มเพื่อให้ผู้เรียนสอบถามปัญหาและข้อสงสัยกับครูผู้สอนได้ (กรมการศึกษานอกโรงเรียน, 2534 : คำนำ)

นอกโรงเรียน. 2533 : ง, ข) ดังนั้น การที่ผู้ใช้แรงงานต้องการวิธีการเรียนทางวิทยุไปรษณีย์ (ทางไกล) ก็เพราะเขาเห็นว่าการศึกษาด้วยตนเองเพียงอย่างเดียวนั้นคงไม่เพียงพอสำหรับการเรียนรู้ ควรมีการพบกลุ่มเพื่อสอบถามปัญหาและข้อสงสัยกับครูผู้สอนอีกด้วย

วิธีการเรียนด้วยตนเองแล้วสอบเทียบความรู้ พบว่า ผู้ใช้แรงงานที่มีเพศหญิง อายุ 15-25 ปี วุฒทางการศึกษา ป.6 และสูงกว่า ม.6 มีความต้องการโดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการเรียนด้วยตนเองแล้วสอบเทียบความรู้นั้น ผู้เรียนสามารถศึกษาหาความรู้จากแบบเรียนได้ด้วยตนเองเป็นการประหยัดเวลาและค่าใช้จ่ายในการเดินทาง สามารถศึกษาได้ทุกสถานที่ (กรมการศึกษานอกโรงเรียน. 2533 : ง, ข)

2.2 ด้านบริการข่าวสารข้อมูล

ประเภทของข่าวสารข้อมูล ผลจากการศึกษาพบว่า ผู้ใช้แรงงานที่มีสถานภาพแตกต่างกันส่วนใหญ่มิมีความต้องการข่าวสารข้อมูลความรู้ทางวิชาชีพที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด

ข่าวสารข้อมูลประเภทเหตุการณ์ปัจจุบัน พบว่า ผู้ใช้แรงงานที่มีวุฒทางการศึกษาสูงกว่า ม.6 มีความต้องการโดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจและการเมือง ส่งผลกระทบต่อการดำรงชีพของคนในสังคม จึงมีความจำเป็นที่บุคคลต้องได้รับรู้ข่าวสารข้อมูลเหตุการณ์ปัจจุบัน เพื่อปรับสภาพของตนเองให้เข้ากับสภาพความเปลี่ยนแปลงทางสังคม และสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข (โรวิท วรพิพัฒน์. 2533 : 14)

วิธีบริการข่าวสารข้อมูล ผลจากการศึกษาพบว่า ผู้ใช้แรงงานที่มีสถานภาพแตกต่างกันส่วนใหญ่มิมีความต้องการ วิธีการบริการข่าวสารข้อมูลจากโทรทัศน์มีค่าเฉลี่ยสูงสุด

วิธีบริการข่าวสารข้อมูลจากภาพยนตร์ พบว่า ผู้ใช้แรงงานที่มีวุฒทางการศึกษาสูงกว่า ม.6 มีความต้องการโดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าภาพยนตร์เป็นสื่อที่สามารถให้ความรู้ควบคู่ไปกับความบันเทิง ตลอดจนเป็นสื่อที่ชักจูงให้เกิดการรวมกลุ่มของประชาชนเพื่อการประชาสัมพันธ์ในรูปแบบต่าง ๆ (กรมการศึกษานอกโรงเรียน. 2533 ค : 152)

2.3 ด้านบริการฝึกทักษะอาชีพ

ลักษณะของการฝึกอาชีพ ผลจากการศึกษาพบว่า ผู้ใช้แรงงานที่มีสถานภาพแตกต่างกัน มีความต้องการลักษณะการฝึกอาชีพที่มีระยะเวลาในการฝึก 30-300 ชั่วโมง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การฝึกอาชีพที่มีระยะเวลาระหว่าง 30-300 ชั่วโมง จะสามารถให้ความรู้ในเนื้อหาวิชาและการฝึกทักษะเบื้องต้นได้อย่างเพียงพอที่นำความรู้ไปใช้ส่งเสริมในการประกอบอาชีพ (ศูนย์ฝึกและพัฒนาอาชีพราษฎรไทยบริเวณชายแดนจังหวัดปราจีนบุรี. 2536 : 92)

ประเภทของวิชาอาชีพ ผลจากการศึกษาพบว่า ผู้ใช้แรงงานที่มีสถานภาพแตกต่างกัน มีความต้องการดังต่อไปนี้

ประเภทวิชาอาชีพพิมพ์ดีด พบว่า ผู้ใช้แรงงานที่มีอายุ 15-25 ปี ประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 5-10 ปี และมีวุฒิทางการศึกษา ม.3 มีความต้องการโดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า วิชาชีพพิมพ์ดีดเป็นที่ต้องการของหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนในเรื่องการจัดพิมพ์เอกสารการพิมพ์สิ่งพิมพ์ เป็นต้น (ศูนย์ฝึกและพัฒนาอาชีพราษฎรไทยบริเวณชายแดนจังหวัดปราจีนบุรี. 2534 : คำนำ) ผู้เรียนจึงมีความคาดหวังจะนำความรู้ไปใช้ในการทำงาน ส่วนหนึ่งยังสามารถนำไปเทียบโอนรายวิชาด้านการศึกษาสามัญได้อีกด้วย (กรมการศึกษานอกโรงเรียน. 2534 : 126)

ประเภทวิชาอาชีพบัญชี พบว่า ผู้ใช้แรงงานเพศหญิง ผู้ใช้แรงงานที่มีอายุสูงกว่า 35 ปีขึ้นไป ประสบการณ์ในการทำงาน 1-5 ปี และวุฒิทางการศึกษา ม.6 มีความต้องการโดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด อาจเป็นเพราะว่า ผู้ใช้แรงงานต้องการศึกษาวิชาอาชีพประเภทบัญชีเพื่อพัฒนากระบวนการทำงานของตนเอง ในด้านการวางแผนการผลิต ตลอดจนการเพิ่มผลผลิตและมีความคาดหวังถึงโอกาสก้าวหน้าในตำแหน่ง

ประเภทวิชาอาชีพช่างเครื่องยนต์ พบว่า ผู้ใช้แรงงานเพศชาย ผู้ใช้แรงงานที่มีอายุสูงกว่า 25-35 ปี ประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 10 ปีขึ้นไป และวุฒิทางการศึกษา ป.6 มีความต้องการโดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ระบบอุตสาหกรรมเป็นระบบที่เน้นกระบวนการผลิต การใช้เครื่องจักรกล ตลอดจนกระบวนการในการแปรรูป (สำนักงาน

ตรวจเงินแผ่นดิน. 2536 : 9) ดังนั้น จึงเป็นสาเหตุให้ผู้ใช้งานมีความต้องการที่จะศึกษาวิชาชีพช่างเครื่องยนต์ เพื่อให้สามารถปรับตัวเข้ากับระบบการผลิตที่ใช้เครื่องจักรกลได้

ประเภทวิชาอาชีพช่างซ่อมเครื่องไฟฟ้า พบว่า ผู้ใช้งานที่มีวุฒิทางการศึกษา ป.4 มีความต้องการโดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ในโรงงานอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ใช้ไฟฟ้าเป็นพลังงานแก่เครื่องจักรกลในระบบการผลิต ดังนั้นจึงเป็นเหตุให้ผู้ใช้งานสนใจที่จะศึกษาวิชาช่างซ่อมเครื่องไฟฟ้า เพื่อแก้ไขข้อขัดข้องที่อาจเกิดขึ้นในระบบอุตสาหกรรม และขณะเดียวกันวิชาอาชีพช่างซ่อมเครื่องไฟฟ้า ก็สามารถที่จะนำไปประกอบอาชีพอิสระเพื่อเสริมรายได้เป็นอย่างดี

ประเภทวิชาอาชีพการรับส่งขายสินค้า พบว่า ผู้ใช้งานที่มีวุฒิทางการศึกษาสูงกว่า ม.6 มีความต้องการโดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้ใช้งานที่มีวุฒิทางการศึกษาสูงกว่า ม.6 มีความสนใจที่จะประกอบอาชีพอิสระหรืออาชีพเสริมรายได้ แต่ยังคงขาดความรู้เกี่ยวกับการจัดการผลผลิต เช่น การบรรจุหีบห่อ การรับส่งสินค้า และการขายสินค้า การที่ต้องการศึกษาเกี่ยวกับการรับส่งขายสินค้า เหตุผลอีกประการหนึ่งก็คือ เพื่อพัฒนากระบวนการจัดการเรื่องการรับส่งขายสินค้าในระบบอุตสาหกรรม

วิธีการจัดกิจกรรมการฝึกอาชีพ ผลจากการศึกษาพบว่า ผู้ใช้งานเพศหญิง ผู้ใช้งานที่มีสูงกว่าอายุ 25-35 ปี 35 ปีขึ้นไป ประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 5-10 ปี วุฒิทางการศึกษา ป.4 และ ป.6 มีความต้องการวิธีการจัดทัศนศึกษาดูงานนอกสถานที่ตามความสนใจของผู้ใช้งานมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้ใช้งานต้องการเรียนรู้ในบรรยากาศที่ผ่อนคลายไม่หนักสมองจนเกินไป เนื่องจากผู้ใช้งานต้องทำงานหนักมาตลอดทั้งวัน จึงมีความต้องการบรรยากาศเรียนรู้ที่สนุกสนาน (ศรีสวรรค์ แสงวิจิตร. 2531 : 137-138)

วิธีการจัดกิจกรรมการฝึกอาชีพโดยเรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 15-20 คน พบว่า ผู้ใช้งานแรงงานเพศชาย ผู้ใช้งานที่มีอายุ 15-25 ปี ประสบการณ์ในการทำงาน 1-5 ปี วุฒิทางการศึกษา ม.3 ม.6 และสูงกว่า ม.6 มีความต้องการโดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การจัดกลุ่มฝึกอาชีพขนาดผู้เรียน 15-20 คน ต่อครูผู้สอน 1 คนนั้น ทำให้ครูผู้สอน

สามารถควบคุมดูแลชั้นเรียนได้อย่างทั่วถึง ผู้เรียนสามารถฝึกทักษะจากวัสดุฝึกโดยแบ่งออกเป็นกลุ่มย่อย ๆ และสามารถเกิดการเรียนรู้จากกระบวนการกลุ่ม (ปรีชา ตงมณี. 2532 : 116)

วิธีการจัดกิจกรรมการฝึกอาชีพ โดยจัดให้มีการรวมกลุ่มฝึกอบรมระยะสั้น พบว่า ผู้ใช้แรงงานที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 10 ปีขึ้นไป มีความต้องการโดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ใช้แรงงานต้องทำงานอยู่ในโรงงานอุตสาหกรรมเป็นระยะเวลานาน จึงมีความต้องการเรียนรู้ในสิ่งใหม่และเห็นว่าการรวมกลุ่มเพื่อฝึกอบรมระยะสั้นนั้นจะเป็นการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด ประสบการณ์ในการทำงานระหว่างผู้เข้ารับการฝึกอบรม อันจะเป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพในการทำงาน ตลอดจนคุณภาพชีวิตของตนเองให้ดียิ่งขึ้น

2.4 ด้านการจัดการศึกษา

วัน เวลาที่ใช้ในการศึกษา ผลจากการศึกษาพบว่า ผู้ใช้แรงงานที่มีสถานภาพแตกต่างกัน มีความต้องการที่จะศึกษานานวันหยุดวันอาทิตย์ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าโรงงานอุตสาหกรรมส่วนใหญ่มีการกำหนดเวลาทำงานสัปดาห์ละ 48 ชั่วโมง โดยแบ่งทำงานวันละ 8 ชั่วโมง และหยุดในวันอาทิตย์ ดังนั้นจึงเป็นเหตุให้ผู้ใช้แรงงานมีความต้องการที่จะศึกษานานวันหยุดวันอาทิตย์ เพราะเป็นวันหยุดประจำสัปดาห์

คุณลักษณะของวิทยากรผู้ให้การศึกษา ผลจากการศึกษาพบว่า ผู้ใช้แรงงานที่มีสถานภาพแตกต่างกันส่วนใหญ่มีความต้องการวิทยากรเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ใช้แรงงานเห็นว่าวิทยากรจะเป็นแบบอย่างที่สามารถแนะนำแนวทางสู่ความก้าวหน้าในการทำงานของระบบอุตสาหกรรม

วิทยากรผู้ที่มีวุฒิทางการศึกษาไม่ต่ำกว่าอนุปริญญา พบว่า ผู้ใช้แรงงานที่มีอายุสูงกว่า 35 ปีขึ้นไป มีความต้องการโดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ใช้แรงงานเห็นว่า วิทยากรที่มีวุฒิทางการศึกษาจะเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถในการสอนและตอบปัญหาข้อสงสัยได้เป็นอย่างดี

สถานที่ในการจัดการศึกษา ผลจากการศึกษาพบว่า ผู้ใช้แรงงานที่มีสถานภาพแตกต่างกันส่วนใหญ่มีความต้องการศึกษานานโรงเรียนประถมศึกษา (โรงเรียนผู้ใหญ่) มีค่าเฉลี่ย

ม.6 มีความต้องการโดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า เป็นการสะดวกที่ไม่ต้องเสียเวลาและค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปเรียน ผู้ใช้แรงงานสามารถเรียนในสภาพแวดล้อมที่ตนเอง

สูงสุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า โรงเรียนประถมศึกษาที่มีอยู่เป็นจำนวนมาก และมีที่ตั้งอยู่ในระดับท้องถิ่น จึงเป็นการสะดวกที่ผู้จ้างงานจะเดินทางไปศึกษาเนื่องจากมีโรงเรียนประถมศึกษาอยู่ในชุมชนใกล้บ้าน

สถานที่ศึกษาในบริเวณโรงงาน พบว่า ผู้จ้างงานที่มีวุฒิทางการศึกษาสูงกว่า ม.6 มีความต้องการโดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า เป็นการสะดวกที่ไม่ต้องเสียเวลาและค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปเรียน ผู้จ้างงานสามารถเรียนในสภาพแวดล้อมที่ตนเองคุ้นเคยก่อให้เกิดความสบายใจที่จะเรียนรู้

3. ลำดับความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนของผู้จ้างงาน

เป็นการวิเคราะห์ความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนของผู้จ้างงานในด้านบริการการศึกษาขั้นพื้นฐาน บริการข่าวสารข้อมูล และบริการฝึกทักษะอาชีพ เป็นรายด้าน พบว่ามีประเด็นสำคัญควรนำมาอภิปรายผลดังนี้

3.1 ความต้องการด้านบริการข่าวสารข้อมูล พบว่า ผู้จ้างงานมีความต้องการอยู่ในระดับมาก (3.63) และมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าระบบการให้ข่าวสารเป็นระบบที่ช่วยสานต่อระหว่างความรู้พื้นฐานเดิมที่ได้รับกับความรู้ใหม่ ๆ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ของบุคคลให้สามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง โดยมีรูปแบบของการเผยแพร่ข่าวสารข้อมูลผ่านสื่อเพื่อให้บริการแก่ประชาชนได้ศึกษาหาความรู้ เนื้อหาสาระของข่าวสารข้อมูลเพื่อการศึกษาของประชาชนโดยปกติจะเป็นเรื่องที่สัมพันธ์กับชีวิตประจำวันของประชาชน รวมไปถึงความรู้ทางด้านการประกอบอาชีพ (กรมการศึกษานอกโรงเรียน. 2533 ค : 68) การที่ผู้จ้างงานมีความต้องการบริการข่าวสารข้อมูลอยู่ในระดับมากเพื่อเพิ่มพูนความรู้ของตนเอง ในการปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป

3.2 ด้านบริการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง (3.46) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การที่ผู้ใช้แรงงานมีความต้องการการศึกษาพื้นฐานหรือความจำเป็นขั้นต่ำในการศึกษา เพราะสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป และช่วงเวลาที่แตกต่างกัน ทำให้พื้นฐานการศึกษาเดิมอาจไม่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต (โรวิท วรพิพัฒน์. 2533 : 15) การที่ภาคอุตสาหกรรมมีการพัฒนาเพิ่มขึ้น ต้องการแรงงานที่มีการศึกษาสูงขึ้น ตลอดจนเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นเหตุให้ผู้ใช้แรงงานมีความต้องการที่จะยกระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของตนเอง

3.3 ด้านบริการฝึกทักษะอาชีพ พบว่า ผู้ใช้แรงงานมีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง (3.35) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การฝึกทักษะระยะสั้นเป็นส่วนที่ช่วยเสริมระบบข่าวสารข้อมูลและการศึกษาขั้นพื้นฐานให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น เพราะระบบข่าวสารข้อมูลมีประสิทธิภาพจำกัดในการเรียนรู้ การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมในสังคม บางครั้งก่อให้เกิดความจำเป็นที่บุคคลต้องมีความคิด ทักษะคิดและทักษะใหม่ ๆ จึงจำเป็นต้องมีการฝึกทักษะเพื่อให้บุคคลในสังคมได้มีโอกาสเข้ารับการฝึกเป็นระยะ ๆ ตามความจำเป็น (กรมการศึกษานอกโรงเรียน. 2533 ค : 69-70) ดังนั้น การที่ผู้ใช้แรงงานต้องการฝึกทักษะด้านอาชีพนั้นก็เพื่อพัฒนาทักษะของตนเองให้เข้ากับสภาพแวดล้อมในการทำงานที่เปลี่ยนแปลงไป

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยความต้องการการศึกษานอกระบบของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมเขตจังหวัดชลบุรี ที่กล่าวมาแล้ว ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับการจัดบริการการศึกษานอกระบบให้แก่ผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมเขตจังหวัดชลบุรีดังต่อไปนี้

1. การจัดการบริการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กรมการศึกษานอกระบบและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรให้ความสำคัญในการจัดการศึกษาแก่ผู้ใช้แรงงานได้ มีโอกาสศึกษาจนจบระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำหรับการศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก็ยังคงมีความจำเป็นสำหรับ

ผู้ใช้แรงงานอยู่ ในการจัดการศึกษาควรมีการบรรจุวิชาความปลอดภัยในโรงงาน กฎหมายคุ้มครองแรงงาน ภาษาต่างประเทศ และวิชาคณิตศาสตร์ สอดแทรกในหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนควรจัดวิธีเรียนแบบขั้นเรียน ควบคู่กับวิธีเรียนด้วยตนเองแล้วสอบเทียบความรู้

2. ด้านบริการด้านข่าวสารข้อมูล ความรู้ทางวิชาชีพเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับผู้ใช้แรงงาน ควรจัดให้ผู้ใช้งานได้รับรู้ถึงความเปลี่ยนแปลงในด้านอาชีพโดยเฉพาะระบบอุตสาหกรรม การบริหารองค์กร เทคนิคและวิธีการในกระบวนการผลิต การควบคุมคุณภาพผลผลิต ตลอดจนเทคโนโลยีทางเครื่องจักรกลในกระบวนการผลิต เป็นต้น ในส่วนของข่าวสารข้อมูลเหตุการณ์ปัจจุบันก็ควรจัดให้ผู้ใช้งานได้รับรู้ข่าวสารความเปลี่ยนแปลงในด้านเศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง และสังคม ตลอดจนความรู้เกี่ยวกับเรื่องกฎหมายเบื้องต้นสำหรับประชาชน โดยจัดให้บริการผ่านสื่อทางโทรทัศน์และการศึกษาทางไกลไทยคม นอกจากนี้ควรจัดให้มีที่อ่านหนังสือพิมพ์ มุมความรู้ที่จัดรวบรวมหนังสือความรู้ในด้านต่าง ๆ ให้ผู้ใช้งานสามารถศึกษาหาความรู้ได้ในช่วงเวลาที่ว่างจากการปฏิบัติงาน ในส่วนของการบริการข่าวสารข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับอาชีพอุตสาหกรรม ก็ควรจัดให้มีการเผยแพร่ในแหล่งชุมชนอีกด้วย

3. ด้านบริการฝึกทักษะอาชีพ ควรจัดหลักสูตรให้มีระยะเวลาในการฝึก 30-300 ชั่วโมง โดยให้มีการสอนวิชาอาชีพพิมพ์ดีด บัญชี การจัดการการตลาด และช่างเครื่องยนต์ตามความต้องการของผู้ใช้แรงงาน และจัดให้มีการทัศนศึกษาดูงานในสถานประกอบการที่ประสบความสำเร็จเพื่อให้ผู้ใช้งานได้รับรู้ถึงความเปลี่ยนแปลงในด้านอาชีพ สำหรับการฝึกอาชีพควรจัดให้มีการเรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 15-20 คน และจัดให้มีการบรรยายความรู้ประกอบการฝึกอบรมอาชีพ

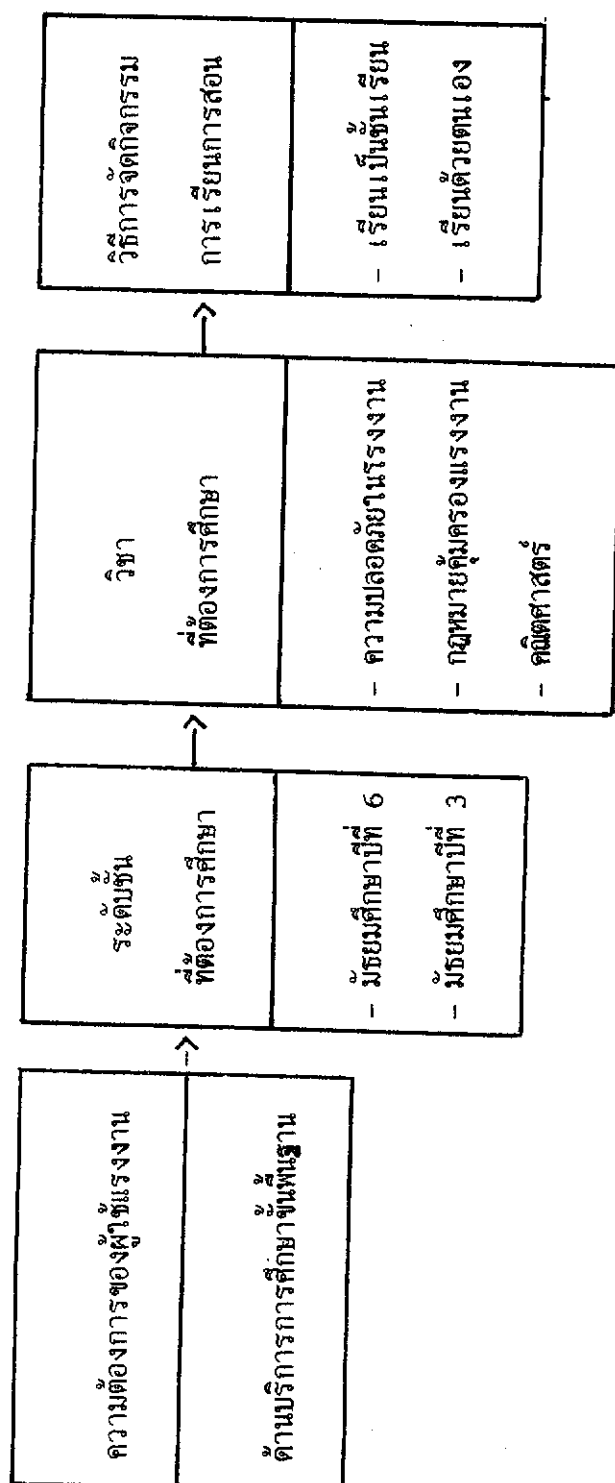
4. ด้านการจัดการศึกษา ควรจัดให้มีการศึกษาในช่วงวันหยุด วันอาทิตย์ หรือเวลาที่ผู้ใช้งานตกลงกับนายจ้าง และเวลาตอนเย็นในช่วงที่ว่างจากการปฏิบัติงาน โดยจัดให้มีวิทยากร คือ ผู้ที่ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพด้านอุตสาหกรรมเป็นผู้ให้การศึกษาสำหรับสำหรับสถานที่จัดกิจกรรมการศึกษาควรจัดทั้งในโรงเรียนผู้ใหญ่ในชุมชน และในบริเวณโรงงาน

ในส่วน of โรงงานอุตสาหกรรมที่มีขนาดใหญ่ควรจัดให้มีโรงเรียนในโรงงานเพื่อให้ผู้ใช้แรงงานได้มีโอกาสศึกษาเพิ่มมากขึ้น

5. ผู้ประกอบการหรือนายจ้างควรให้ความสำคัญ ส่งเสริมหรือสนับสนุนให้ผู้ใช้แรงงานมีโอกาสศึกษาเพิ่มมากขึ้น เพราะจะเป็นแนวทางในการพัฒนาระบบการบริหาร การสื่อสารในองค์กร กระบวนการผลิต ตลอดจนผลผลิตที่มีคุณภาพ ควรจัดให้มีการประชาสัมพันธ์โดยผ่านสื่อชนิดต่าง ๆ เพื่อให้ผู้ใช้แรงงานทราบถึงหลักสูตร วัน เวลาในการรับสมัคร และวิธีการที่ผู้ใช้แรงงานสามารถศึกษาต่อได้

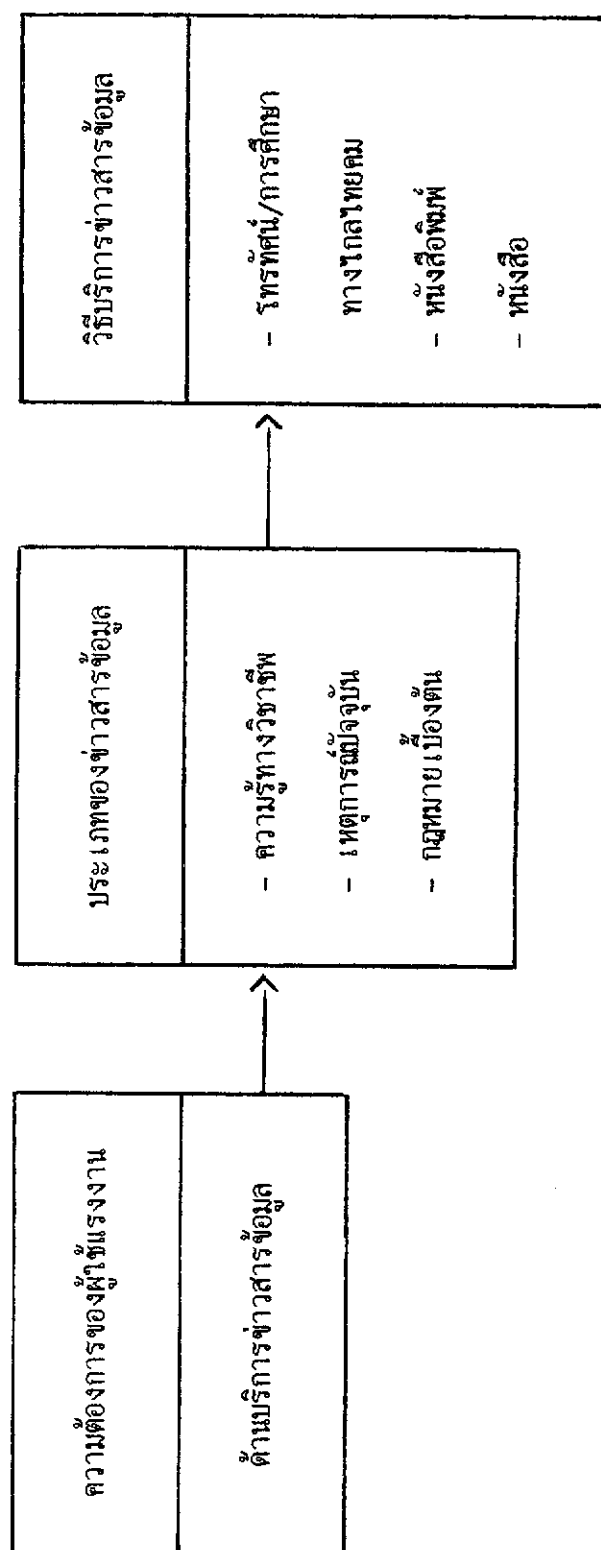
6. หน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง ควรให้ความสำคัญในการจัดการศึกษาแก่ผู้ใช้แรงงานมากยิ่งขึ้นเพื่อการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม อันจะเป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพของประชากร สภาพชุมชนและสังคมให้สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศต่อไป

7. จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการจัดการศึกษานอกโรงเรียนแก่ผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมเขตจังหวัดชลบุรี แสดงด้วยภาพดังต่อไปนี้

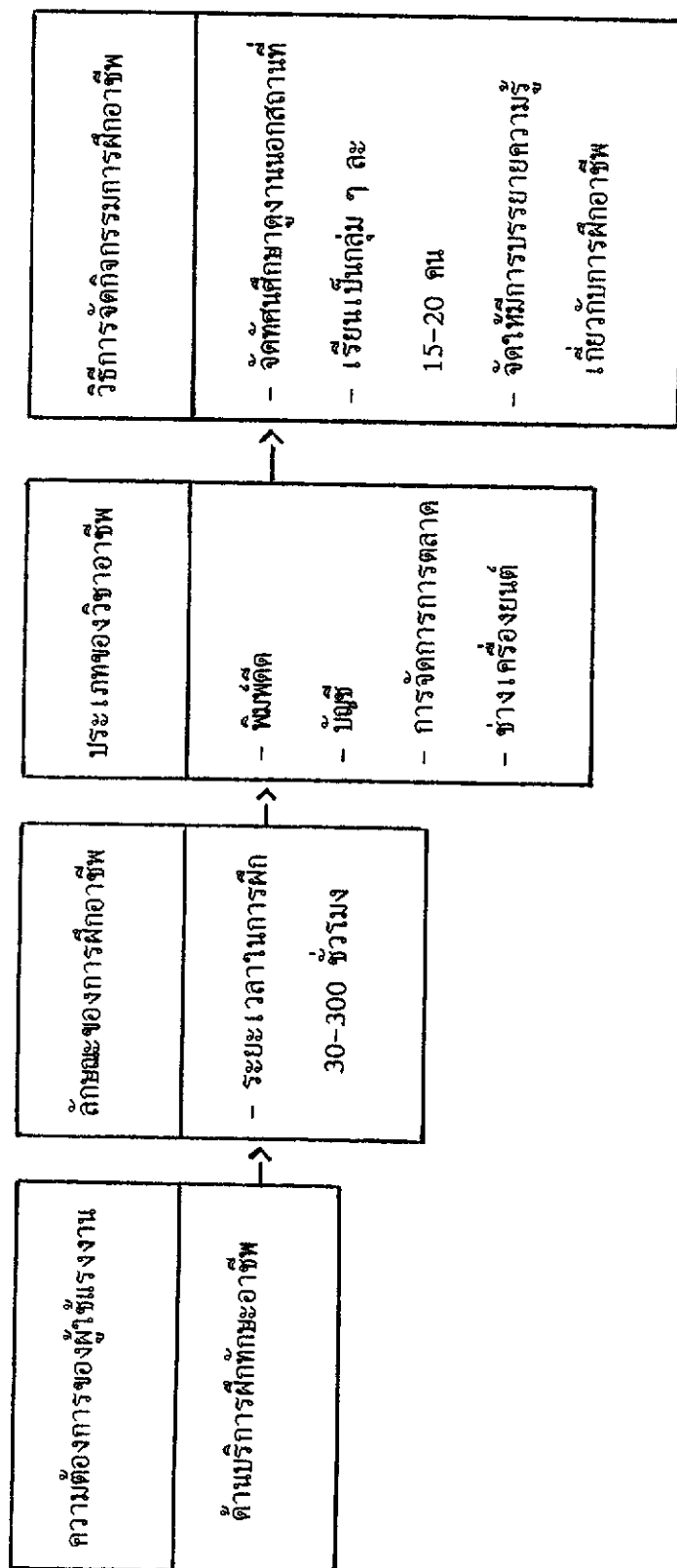
ภาพประกอบ 3 แสดงแนวทางการจัดการศึกษานอกโรงเรียนแก่ผู้จ้างแรงงานอุตสาหกรรม เขตจังหวัดชลบุรี ด้าน

บริการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

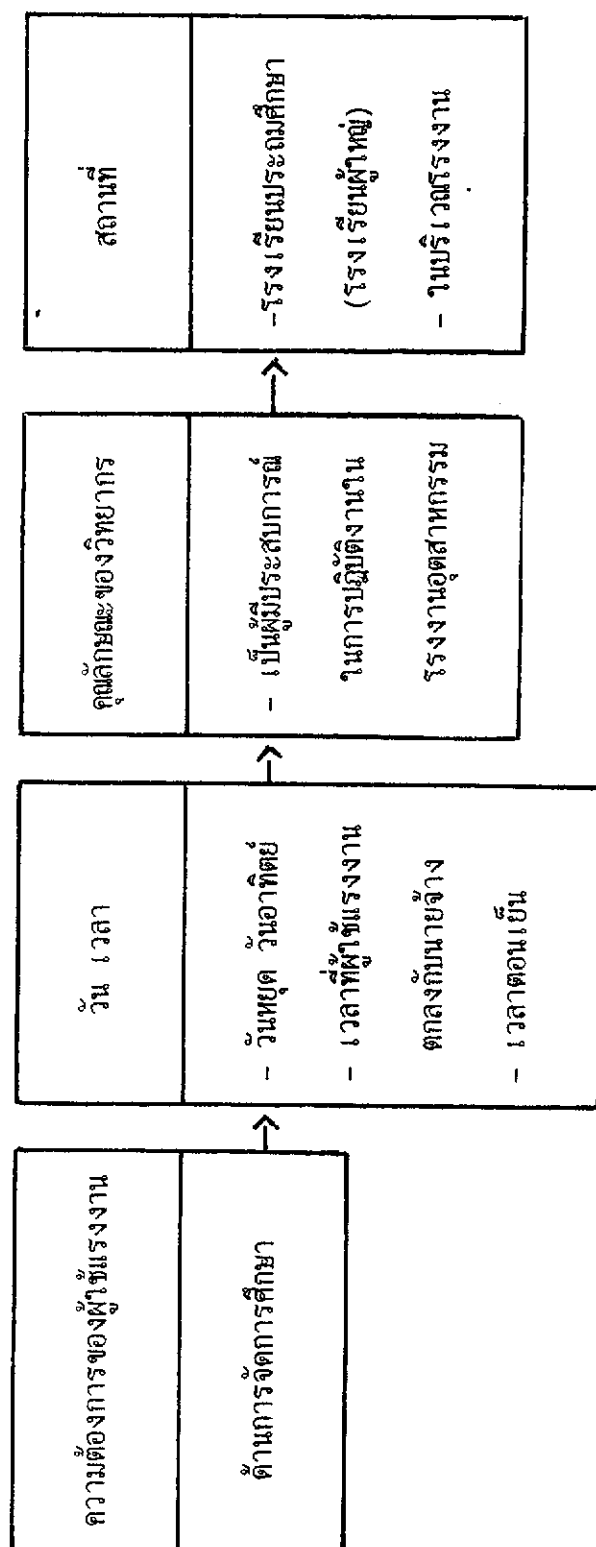

ภาพประกอบ 4 แสดงแนวทางการจัดการศึกษานอกระบบให้แก่ผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม เขตจังหวัดชลบุรี ด้านบริการ

ข่าวสารข้อมูล

ภาพประกอบ 5 แสดงแนวทางการจัดการศึกษาออกโรงเรียนแก่ผู้เข้าแรงงานนอกระบบ เขตจังหวัดชลบุรี ด้านบริการฝึกทักษะอาชีพ

ภาพประกอบ 6 แสดงแนวทางการจัดการศึกษาออกโรงเรียนแก่ผู้จ้างงานในโรงงานอุตสาหกรรม เขตจังหวัดชลบุรี ด้านการจัด

การศึกษา

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้มีขอบเขตจำกัดเฉพาะจังหวัดชลบุรีเท่านั้น ควรทำการวิจัยเพื่อศึกษาความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดอื่น ๆ
2. การวิจัยครั้งต่อไป ควรสอบถามความคิดเห็นในการจัดการศึกษานอกระบบเรียนจากฝ่ายนายจ้าง เจ้าของโรงงานด้วย เพื่อจะได้แนวทางที่สอดคล้องกับสภาพการจัดการศึกษาที่เหมาะสมมากยิ่งขึ้น
3. ควรทำการวิจัยโดยกำหนดขนาด และประเภทของโรงงาน เพื่อจะได้ทราบแนวทางที่เหมาะสมมากยิ่งขึ้น
4. การวิจัยครั้งต่อไปควรนำข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ไปทำการวิจัยเชิงทดลอง เพื่อศึกษาความเหมาะสมในการจัดการศึกษานอกระบบแก่ผู้ใช้แรงงาน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กานดา พูนลาภทวี. สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ : พลิกร์เซ็นเตอร์, 2530.
- กาญจนา จวรรณกุล. การเปรียบเทียบปัญหาด้านการเรียนการสอนโปรแกรมการศึกษาผู้ใหญ่
สายสามัญ กับการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จ ระดับ 3 ในโรงเรียน. วิทยานิพนธ์
ศษ.ม. นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2521. อัดสำเนา.
- การศึกษานอกโรงเรียน, กรม. รายงานการศึกษาคุณภาพของคณะนักศึกษามหาวิทยาลัยทางการ
ศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษาต่อเนื่อง รุ่นที่ 2/2518. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท., 2519.
- _____. สามปี กรมการศึกษานอกโรงเรียน. กรุงเทพฯ : กรมการศึกษานอกโรงเรียน,
2525.
- _____. แนวทางการจัดการศึกษานอกโรงเรียนระหว่างปี 2527-2529. กรุงเทพฯ :
กรมการศึกษานอกโรงเรียน, 2526.
- _____. เอกสารประกอบการประชุมคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติว่าด้วยการศึกษานอก
โรงเรียน ครั้งที่ 13. กรุงเทพฯ : กรมการศึกษานอกโรงเรียน, 2527.
อัดสำเนา.
- ✓ _____. คู่มืออบรมและดำเนินการจัดการศึกษานอกโรงเรียนเพื่อพัฒนาอาชีพ. กรุงเทพฯ :
กองพัฒนาการศึกษานอกโรงเรียน, 2531.
- _____. รวมบทความการศึกษานอกโรงเรียน เล่ม 9. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา,
2533, ก.
- _____. พัฒนาการศึกษาสายอาชีพ กศน.. กรุงเทพฯ : กองพัฒนาการศึกษานอกโรงเรียน,
2533, ข. อัดสำเนา.
- _____. แนวทางการศึกษางานการจัดการศึกษานอกโรงเรียนเพื่อพัฒนาอาชีพ. กรุงเทพฯ :
กรมการศึกษานอกโรงเรียน, 2535.
- _____. วิวัฒนาการการศึกษาผู้ใหญ่ และการศึกษานอกโรงเรียน พ.ศ. 2483-2533.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การค้ำของคุรุสภา, 2533, ค.

- การศึกษานอกโรงเรียน, กรม. สถิติการศึกษานอกโรงเรียนรายจังหวัด ปีงบประมาณ 2533.
 กรุงเทพฯ : กรมการศึกษานอกโรงเรียน, 2533 ง.
- _____. รวมบทความการศึกษานอกโรงเรียน เล่ม 10. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ศรีเมือง
 การพิมพ์, 2534.
- โรกวิท วรพัฒน์. "การจัดการศึกษาตามแนวการศึกษาตลอดชีวิตในประเทศไทย,"
วารสารการศึกษาแห่งชาติ. 24(3) : 11-20; เมษายน-พฤษภาคม 2533.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างด้านเศรษฐกิจ
 สังคม และการศึกษาของชุมชนบริเวณแหล่งอุตสาหกรรม. กรุงเทพฯ : กองวิจัยการ
 ศึกษา, 2533.
- ฉลวย แก้วพุกผา. การเปรียบเทียบความพึงพอใจในสภาพการทำงานของคนที่ได้รับและไม่ได้รับ
 การศึกษาผู้ใหญ่ ระดับที่ 3 ในโรงงานอุตสาหกรรม. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. นครปฐม :
 มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2522. อัดสำเนา.
- ชำนาญ นิสารัตน์. "การศึกษาผู้ใหญ่ในโรงงานอุตสาหกรรม," ใน รวมบทความการศึกษาผู้ใหญ่
 เล่มที่ 2. หน้า 141-157. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, ม.ป.ป.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ, 2530.
- ตรวจเงินแผ่นดิน, สำนักงาน. รายงานการตรวจสอบระบบบำบัดน้ำเสียของโรงงานอุตสาหกรรม
 เขตเมืองหลัก. กรุงเทพฯ : สำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน, 2536. อัดสำเนา.
- วัชรชัย ยงกิตติกุล. "การเตรียมคนสำหรับเศรษฐกิจไทยในอนาคต," วารสารการศึกษา
 แห่งชาติ. 23(3) : 23-28; เมษายน-พฤษภาคม 2532.
- นิภา ศรีโพธิ์จรณ์. หลักการวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : ศึกษาพร, 2527.
- บุญเลิศ มาแสง. "แนวความคิดจัดมัธยมชุมชน กศน. เพื่อเสริมนโยบายขยายโอกาสทางการ
 ศึกษา," วารสารมิตรครู. 33(10) : 21-26; พฤษภาคม 2534.
- ปรีชา ตงมณี. การศึกษานอกโรงเรียน : พื้นฐานการปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : กรมการศึกษานอก
 โรงเรียน, 2532.

- เปรี๊ยะ กิจรัตน์. รูปแบบการจัดการศึกษาทางด้านอุตสาหกรรมศึกษา สำหรับบริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก. กรุงเทพฯ : สหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ พระนคร, 2533.
- _____. การบริหารอุตสาหกรรม ระบบและกระบวนการผลิต. กรุงเทพฯ : สหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ พระนคร, 2536.
- ฝึกและพัฒนาอาชีพราษฎรไทยบริเวณชายแดนจังหวัดปราจีนบุรี, ศูนย์. แบบปฏิบัติงานประจำปีงบประมาณ 2537. ปราจีนบุรี : ศูนย์ฝึกและพัฒนาอาชีพราษฎรไทยบริเวณชายแดนจังหวัดปราจีนบุรี, 2536. อัดสำเนา.
- _____. เอกสารประกอบการเรียนวิชาอาชีพพื้ดินไทย. ศูนย์ฝึกและพัฒนาอาชีพราษฎรไทยบริเวณชายแดนจังหวัดปราจีนบุรี, 2534. อัดสำเนา.
- พรรณี ข.เจนจิต. จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2528.
- พัฒนาฝีมือแรงงานภาคตะวันออกจังหวัดชลบุรี, สถาบัน. แผนปฏิบัติงานประจำปี พ.ศ. 2536. ชลบุรี : ม.ป.ท., 2536. อัดสำเนา.
- เพ็ญแข ประจักษ์จัน. พื้นฐานทางสังคมวิทยาและเศรษฐศาสตร์ของการศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, ม.ป.ป. อัดสำเนา.
- นบุรี จารุพาน. "ประชากรกับการศึกษา," วารสารสภาการศึกษาแห่งชาติ. 11(2) : 50-53; กุมภาพันธ์ - มีนาคม, 2520.
- รัศมี เจริญทรัพย์. "แรงงานภาคอุตสาหกรรมพิเคราะห์เชิงจริยธรรมธุรกิจ," มติชน. 20 พฤษภาคม 2537. หน้า 20.
- แรงงาน, กรม. รายงานการประชุมผู้จัดการเพื่อหารือเกี่ยวกับโรงเรียนในโรงงาน ครั้งที่ 19 กันยายน ณ ห้องประชุมชั้นที่ 6. กรุงเทพฯ : กรมแรงงาน, 2519. อัดสำเนา.
- ล้านนา, สหวิทยาลัย. ความต้องการและความคาดหวังของนักเรียนและผู้ปกครองเกี่ยวกับการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนักเรียน. ลำปาง : สหวิทยาลัยล้านนาลำปาง, 2530.

วิทยา สุวรรณศัพท์ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, คมกฤช จันทรังจร เป็นผู้สัมภาษณ์. ที่ศูนย์การศึกษา
นอกระบบโรงเรียนจังหวัดชลบุรี เมื่อวันที่ 6 กันยายน 2536

วิรัช ศรีทอง. ปัญหาและความต้องการของครูสอนวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้น ประเภท
อุตสาหกรรมของศูนย์การศึกษานอกระบบโรงเรียนจังหวัดในเขตภาคเหนือ. วิทยานิพนธ์
กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2534. อัดสำเนา.

วิระ นวพันธ์. สภาพการประกอบอาชีพของนักศึกษาประกาศนียบัตรอาชีพ (ปอ.)
ปราชญ์บุรี : ศูนย์ฝึกและพัฒนาอาชีพราษฎรไทยบริเวณชายแดนจังหวัดปราชญ์บุรี, 2536.

ศรีสวรรค์ แสงวิจิตร. รูปแบบการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนให้แก่ผู้ใช้แรงงานในโรงงาน
อุตสาหกรรมเขตจังหวัดสมุทรสาคร. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. นครปฐม : มหาวิทยาลัย
ศิลปากร, 2531. อัดสำเนา.

เศรษฐกิจการเกษตร, สำนักงาน. แนวทางพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดชลบุรี. ชลบุรี :
ม.ป.ท., 2531. อัดสำเนา.

สมพร ใจฟุ้ง. การบริหารโครงการโรงเรียนในโรงงาน. วิทยานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2521. อัดสำเนา.

สุนันทา บุญสิทธิ์. แนวทางส่งเสริมอาชีพเพื่อช่วยเหลือคนงานหญิงในโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัด
สมุทรปราการ. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2532.
อัดสำเนา.

สุภาพร จันทรจำเริญ. บทบาทของสภาพแรงงานในการให้การศึกษาแก่ลูกจ้าง ศึกษาเฉพาะ
สภาพแรงงานในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ รศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2524. อัดสำเนา.

สุรพงษ์ ไชยวงศ์. เงื่อนไขที่เอื้อต่อการประกอบอาชีพอิสระของผู้ที่จบวิชาชีพระยะสั้น ศึกษา
เฉพาะกรณีศูนย์การศึกษานอกระบบโรงเรียนจังหวัดภาคเหนือ. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม.
นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2532. อัดสำเนา.

สุวิชัย ศิริกุลวัฒนา. พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535. กรุงเทพฯ : คูณพินอักษรกิจ,
ม.ป.ป.

- หอการค้าไทย, มหาวิทยาลัย. ระเบียบการและหลักสูตรการศึกษา ปีการศึกษา 2537.
 กรุงเทพฯ : ศูนย์การพิมพ์พลชัย, 2537.
- อนุกรรมการการศึกษา ศาสนา และศิลปวัฒนธรรม, คณะ. แผนพัฒนาการศึกษา ศาสนา และศิลปวัฒนธรรมจังหวัดชลบุรี. ชลบุรี : ม.ป.ท., 2532. อัดสำเนา.
- อรรถพร จินะวัฒน์. ความคิดเห็นของผู้ใช้แรงงาน นายจ้างและเจ้าหน้าที่เกี่ยวข้องกับการจัดนอกระบบโรงเรียนในโรงงานอุตสาหกรรมเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล.
 วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529. อัดสำเนา.
- อัญมณี บุณยานนท์. การศึกษานอกระบบของลูกจ้างไทย. วิทยานิพนธ์ รศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2526. อัดสำเนา.
- อาคม ใจแก้ว. การศึกษาผู้เฒ่าสำหรับผู้เข้าแรงงานศึกษากฎการจัดสวัสดิการในโรงงานอุตสาหกรรม. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522. อัดสำเนา.
- อำนวย แดงศรี. สภาพและความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนด้านอาชีพของประชาชนเขตพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532. อัดสำเนา.
- อุดม เขยกิจวงศ์. การศึกษานอกระบบโรงเรียน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เจริญธรรม, 2529.
- อุตสาหกรรม จังหวัดชลบุรี, สำนักงาน. ทำเนียบโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดชลบุรี พ.ศ. 2534. ชลบุรี : ม.ป.ท., 2535. อัดสำเนา.
- _____. ทำเนียบโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดชลบุรี พ.ศ. 2530. ชลบุรี : ม.ป.ท., 2530. อัดสำเนา.
- Best, John W. Research in Education. 3re ed. New Herset : Prentice-Hill, 1981.
- Cronbach, Lee J. Essentials of Psychological Testing. New York : Harper & Row, 1970.
- Chonburi Labour Division Office. Focus on Work Force in Chonburi at Present. Chonburi : Office of Labour Division in Chonburi, 2534.

- International Labour Office. Worker's Education and Its Techniques.
Geneva : International Labour Office, 1976.
- Knowles, Malcolm S. The Modern Practical of Adult Educational Andragogy
Versus Pedagogy. New York : Association Press, 1972.
- Maslow, Abraham H. Motivation and Personality. 2nd ed. New York :
Harper and Row, 1970.
- Verner Coolie. Adult Education. New York : Center for Applied Research
in Education, 1964.

ကမ္ဘာကျော်

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

ความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม
เขตจังหวัดชลบุรี

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้มีความประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม เขตจังหวัดชลบุรี ออกเป็น 4 ด้าน คือ
 - 1.1 บริการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
 - 1.2 บริการข่าวสารข้อมูล
 - 1.3 บริการฝึกทักษะอาชีพ
 - 1.4 การจัดการศึกษา
2. ผลที่ได้จากแบบสอบถามนี้จะนำไปใช้เป็นข้อมูลในการวิจัยเพื่อการศึกษา คำตอบของท่านจะเก็บไว้เป็นความลับและไม่มีผลกระทบกระเทือนต่อการปฏิบัติงานของท่านแต่ประการใด จึงขอความกรุณาจากท่านได้โปรดตอบคำถามทุกข้อให้ตรงกับสภาพความต้องการที่แท้จริงของท่าน หรือตามความคิดเห็นของท่านให้มากที่สุด
3. กรุณาตอบแบบสอบถามทุกข้อ ในแต่ละข้อขอให้ท่านเลือกตอบเพียงข้อเดียวเท่านั้น
4. โปรดทำความเข้าใจความหมายต่อไปนี้
 - 4.1 ความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียน หมายถึง ความต้องการของผู้ใช้แรงงาน ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อการศึกษานอกระบบโรงเรียน ด้านบริการการศึกษาขั้นพื้นฐาน บริการข่าวสารข้อมูล บริการฝึกทักษะอาชีพ และด้านการจัดการศึกษา
 - 4.2 บริการการศึกษาขั้นพื้นฐาน หมายถึง การศึกษาสายสามัญระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย เพื่อเพิ่มคุณภาพโดยจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน
 - 4.3 บริการข่าวสารข้อมูล หมายถึง การให้บริการข่าวสารความรู้ โดยผ่านสื่อต่าง ๆ เช่น สิ่งพิมพ์ หนังสือ โทรทัศน์ วิทยุ ฯลฯ

4.4 บริการฝึกทักษะอาชีพ หมายถึง การให้บริการฝึกทักษะวิชาอาชีพหลักสูตร
ระยะสั้นตามความสนใจของผู้เรียน

4.5 การจัดการศึกษา หมายถึง วัน เวลา วิทยากร และสถานที่ที่ท่านต้องการใช้
ในการจัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียน

5. แบบสอบถามนี้มี 2 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ใช้แรงงาน (ผู้ตอบแบบสอบถาม)

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนของผู้ใช้แรงงานใน
โรงงานอุตสาหกรรม

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้จ้างแรงงาน (ผู้ตอบแบบสอบถาม)

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริง

เกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ () หญิง () ชาย
2. อายุ () 15-25 ปี () สูงกว่า 25-35 ปี
() สูงกว่า 35 ปีขึ้นไป
3. ท่านเคยทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมมาแล้วกี่ปี (นับทุกโรงงานที่เคยทำ)
() 1-5 ปี () มากกว่า 5-10 ปี
() มากกว่า 10 ปีขึ้นไป
4. ระดับการศึกษาสูงสุด
() ป.4 หรือเทียบเท่า () ป.6 หรือเทียบเท่า
() ม.3 หรือเทียบเท่า () ม.6 หรือเทียบเท่า
() สูงกว่า ม.6

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนของผู้จ้างแรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องระดับความต้องการทางขวามือตามความเป็นจริง ข้อละ 1 เครื่องหมายเท่านั้น มีอยู่ 5 ช่อง (ระดับ) คือ

มากที่สุด	หมายถึง	มีความต้องการมากที่สุด
มาก	หมายถึง	มีความต้องการมาก
ปานกลาง	หมายถึง	มีความต้องการปานกลาง
น้อย	หมายถึง	มีความต้องการน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	มีความต้องการน้อยที่สุด

ตัวอย่าง

ข้อ	ความต้องการศึกษานอกโรงเรียน ของผู้ใช้แรงงาน	ระดับความต้องการ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	ถ้าท่านมีเวลาศึกษาเพิ่มเติมท่านต้องการ					
0	วิชาคณิตศาสตร์.....				✓.....	
00	การกีฬาพลศึกษา.....			✓.....		
000	วิชาภาษาอังกฤษ.....	✓.....				

จากตัวอย่าง แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความต้องการศึกษาเพิ่มเติมในข้อ (0) วิชาคณิตศาสตร์น้อย ข้อ (00) ผู้ตอบแบบสอบถามมีความต้องการวิชาการศึกษาการกีฬาพลศึกษา ปานกลาง และข้อ (000) ผู้ตอบแบบสอบถามมีความต้องการวิชาภาษาอังกฤษมากที่สุด

ข้อ	ความต้องการการศึกษานอกระบบ ของผู้ใช้แรงงาน	ระดับความต้องการ				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
	<u>ด้านบริการการศึกษาขั้นพื้นฐาน</u>					
	ท่านต้องการศึกษาเพิ่มเติมระดับชั้นใด					
1	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (ป. 4).....					
2	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (ป. 6).....					
3	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ม. 3).....					
4	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (ม. 6).....					
	หากท่านมีโอกาสดูศึกษาเพิ่มเติมท่าน					
	สนใจศึกษาวิชาใด					
5	ภาษาไทย.....					
6	ภาษาต่างประเทศ.....					
7	คณิตศาสตร์.....					
8	สังคมศึกษา.....					
9	วิทยาศาสตร์.....					
10	สุขศึกษา.....					
11	ภาษาอังกฤษ.....					
12	กฎหมายคุ้มครองแรงงาน.....					
13	การบริหารธุรกิจ.....					
14	ขับรถ คนตรี.....					
15	การกีฬา พลศึกษา.....					

ข้อ	ความต้องการการศึกษานอกระบบ ของผู้ใช้แรงงาน	ระดับความต้องการ				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
16	การปฐมพยาบาล.....					
17	ความปลอดภัยในโรงงาน.....					
18	อื่น ๆ (ระบุวิชาที่ต้องการ).....					
	วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ควรเป็นแบบใด					
19	เรียนเป็นชั้นเรียนตามเวลาที่กำหนด... (โรงเรียนผู้ใหญ่อีกค่า)					
20	เรียนทางวิทยุปรณณีย (ทางไกล)...					
21	เรียนด้วยตนเองแล้วสอบเทียบความรู้.					
	<u>ด้านบริการข่าวสารข้อมูล</u>					
	ท่านต้องการข่าวสารข้อมูลประเภทใด					
1	ความรู้วิชาสามัญ.....					
2	ความรู้ทางวิชาชีพ.....					
3	เหตุการณ์ปัจจุบัน.....					
4	ศาสนาและวัฒนธรรม.....					
5	กฎหมายเบื้องต้น.....					
6	การบริโภค/สุขภาพอนามัย.....					

ข้อ	ความต้องการการศึกษานอกโรงเรียน ของผู้ใช้แรงงาน	ระดับความต้องการ				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
	ท่านต้องการวิธีการบริการข่าวสาร ข้อมูลจากสื่อประเภทต่อไปนี้					
7	วิทยุ.....					
8	ภาพยนตร์.....					
9	ภาพนิ่งประกอบคำบรรยาย.....					
10	วิทยุ.....					
11	แผ่นพับความรู้.....					
12	หนังสือ.....					
13	หนังสือพิมพ์.....					
14	อื่น ๆ (ระบุ).....					
	<u>ด้านการฝึกทักษะอาชีพ</u>					
	การฝึกอาชีพควรมีลักษณะแบบใด					
1	ระยะเวลาในการฝึกอาชีพ					
	3-30 ชั่วโมง.....					
2	ระยะเวลาในการฝึกอาชีพ					
	30-300 ชั่วโมง.....					
	ท่านต้องการฝึกอาชีพประเภทใด					
	วิชาชีพทางด้านช่างอุตสาหกรรม					

ข้อ	ความต้องการการศึกษานอกโรงเรียน ของผู้จ้างแรงงาน	ระดับความต้องการ				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
3	ช่างเครื่องยนต์.....					
4	ช่างไม้/เฟอร์นิเจอร์.....					
5	ช่างซ่อมวิทยุโทรทัศน์.....					
6	ช่างซ่อมตู้เย็น/แอร์.....					
7	ช่างซ่อมเครื่องไฟฟ้า.....					
8	ช่างเชื่อมโลหะ.....					
9	ช่างปูน/ก่อสร้าง.....					
10	ช่างเขียนแบบ.....					
	วิชาชีพทางพาณิชยกรรม					
11	บัญชี.....					
12	พิมพ์ดีด.....					
	วิชาชีพเกี่ยวกับเรื่องการจัดการธุรกิจ					
13	การบรรจุหีบห่อวัสดุสิ่งของ.....					
14	การรับส่ง ขยายสินค้า.....					
15	การจัดการ การตลาด.....					
	ท่านคิดว่าวิธีการจัดกิจกรรมฝึกอาชีพ ควรเป็นแบบใด					
16	เรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 15-20 คน.....					
17	เรียนเป็นรายบุคคล.....					

ข้อ	ความต้องการการศึกษานอกโรงเรียน ของผู้ใช้แรงงาน	ระดับความต้องการ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
18	เรียนโดยใช่เพื่อนสอนกันเอง.....					
19	จัดให้มีการบรรยายความรู้เกี่ยวกับ การฝึกอาชีพ.....					
20	จัดทัศนศึกษาดูงานนอกสถานที่ตาม ความสนใจของผู้ใช้แรงงาน.....					
21	จัดให้มีการรวมกลุ่มฝึกอบรมระยะสั้น..					
	<u>ด้านการจัดการศึกษา</u>					
	ท่านคิดว่าสะดวกที่จะรับการศึกษา					
	ในช่วงวันเวลาต่อไปนี้					
1	วันหยุด วันอาทิตย์.....					
2	หลังเลิกงานตามกะ.....					
3	เวลาพักกลางวัน.....					
4	เวลาตอนเย็น.....					
5	เวลาที่ผู้ใช้แรงงานตกลงกับนายจ้าง..					
6	อื่น ๆ (ระบุ).....					
	วิทยากรผู้จัดการศึกษาควรมีลักษณะ อย่างไร					

ข้อ	ความต้องการการศึกษานอกโรงเรียน ของผู้ใช้แรงงาน	ระดับความต้องการ				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
7	เป็นผู้มีความรู้เกี่ยวกับวิชาชีพ/ วิชาสามัญทั่วไป.....					
8	เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ในโรงงานอุตสาหกรรม.....					
9	เป็นผู้ที่มีวุฒิการศึกษาทางการศึกษา ไม่ต่ำกว่าอนุปริญญา.....					
	ท่านต้องการที่จะศึกษาในสถานที่ ต่อไปนี้					
10	ในบริเวณโรงงาน.....					
11	โรงเรียนประถมศึกษา (โรงเรียนผู้ใหญ่).....					
12	ชุมชนในหมู่บ้าน.....					
13	ที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน.....					
14	อื่น ๆ (ระบุ).....					

ขอขอบพระคุณอย่างสูงที่ได้สละ เวลาอันมีค่าของท่าน

(นายคมกฤช จันทร์ขจร)

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน

ถนนแจ้งวัฒนะ เขตบางเขน กรุงเทพฯ 10220

4 มกราคม 2537

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามในการวิจัย

เรียน ผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้าพเจ้า นายคมกฤษ จันทร์จจร ตำแหน่งอาจารย์ 1 ระดับ 3 ศูนย์ฝึกและ
พัฒนาอาชีพราษฎรไทยบริเวณชายแดนจังหวัดปราจีนบุรี ปัจจุบันศึกษาต่อในระดับปริญญาโท สาขา
อุตสาหกรรมศึกษา ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน และกำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง
ความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม เขตจังหวัดชลบุรี
ทั้งนี้อยู่ในความควบคุมดูแลของ

ดร.บรรชา รัตนชัย ประธาน

อาจารย์วีระ กุหลาบ กรรมการ

ข้าพเจ้ามีความประสงค์ขอความร่วมมือจากท่านช่วยตอบแบบสอบถามทุกข้อตามความ
ต้องการที่แท้จริง และตรงตามความคิดเห็นของท่าน คำตอบที่แท้จริงของท่านเป็นสิ่งที่มีความ
อย่างยิ่ง สำหรับการจัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้
แรงงานต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายคมกฤษ จันทร์จจร)

นิสิตปริญญาโทอุตสาหกรรมศึกษา

ที่ ทม 1007/4302

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๑๘ ตุลาคม 2536

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน ผศ.ดร.วิชัย แหวนเพชร

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นายคมกฤช จันทร์จจร เป็นนิสิตระดับปริญญาโท
วิชาเอกอุตสาหกรรมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

นิสิตผู้มีความประสงค์จะมาติดต่อขอความสะดวกในการศึกษาค้นคว้า เพื่อทำวิทยานิพนธ์
เรื่อง ความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม เขตจังหวัดชลบุรี
ทั้งนี้อยู่ในความควบคุมดูแลของ

ดร.บรรชา รัตนวัย

ประธาน

อ.วีระ กุหลาบ

กรรมการ

สิ่งที่นิสิตฯ ขอความอนุเคราะห์ คือ ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบถาม

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณในความ
ช่วยเหลืออนุเคราะห์ต่าง ๆ ที่ท่านจะโปรดฯ ให้แก่นิสิตผู้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ศิริภา พูลสุวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 258-4119

ที่ ทม 1007/ 4794

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

18 ตุลาคม 2536

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน อาจารย์วีรพล อารวรรณ

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นายคมกฤช จันทร์ขจร เป็นนิสิตระดับปริญญาโท
วิชาเอกอุตสาหกรรมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

นิสิตผู้มีความประสงค์จะมาติดต่อขอความสะดวกในการศึกษาครั้งนี้ เพื่อทำวิทยานิพนธ์
เรื่อง ความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนของผู้ให้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม เขตจังหวัดชลบุรี
ทั้งนี้อยู่ในความควบคุมดูแลของ

ดร.บรรชา รัตนชัย

ประธาน

อ.วีระ กุหลาบ

กรรมการ

สิ่งที่นิสิตขอความอนุเคราะห์ คือ ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบถาม

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณในความ
ช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่นิสิตผู้นี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

KS- 70CWT

(ดร.ศิริภา พูลสุวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 258-4119

ที่ ทม 1007/ 4493

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๖๖ ตุลาคม 2536

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน อาจารย์วันชัย คงเพ็ชร

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นายคมกฤช จันทร์ขจร เป็นนิสิตระดับปริญญาโท
วิชาเอกอุตสาหกรรมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

นิสิตผู้มีความประสงค์จะมาติดต่อขอความสะดวกในการศึกษาค้นคว้า เพื่อหาวิทยานิพนธ์
เรื่อง ความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม เขตจังหวัดชลบุรี
ทั้งนี้อยู่ในความควบคุมดูแลของ

ดร.บรรชา รัตนวัย

ประธาน

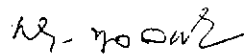
อ.วีระ กุหลาบ

กรรมการ

สิ่งที่นิสิตขอความอนุเคราะห์ คือ ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบถาม

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณในความ
ช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่นิสิตผู้นี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ศิริยา พูลสุวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 258-4119

ที่ มว 1007/49๕7

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๑๑ พฤศจิกายน 2536

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน ผู้จัดการบริษัทไทยโคม จำกัด

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นายคมกฤช จันทร์ขจร เป็นนิสิตระดับปริญญาโท
วิชาเอกอุตสาหกรรมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

นิสิตผู้นี้มีความประสงค์จะมาติดต่อขอความสะดวกในการศึกษาค้นคว้า เพื่อทำปริญญานิพนธ์
เรื่อง ความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม เขตจังหวัดชลบุรี
ทั้งนี้อยู่ในความควบคุมดูแลของ

ดร.บรรชา รัตนวัย

ประธาน

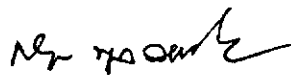
อ.วีระ กุหลาบ

กรรมการ

สิ่งที่นิสิตฯ ขอความอนุเคราะห์ คือ ขออนุญาตให้พนักงานในบริษัทไทยโคม จำกัด ตอบแบบสอบถาม
ในระหว่างเดือนธันวาคม 2536 - กุมภาพันธ์ 2537 เพื่อเป็นข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณในความ
ช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดฯ ให้แก่นิสิตผู้นี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ศิริฎา พูลสุวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 258-4119

ที่ ทม 1007/ 6333

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๙ ธันวาคม 2536

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดชลบุรี

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นายคมกฤช จันทร์จจร เป็นนิสิตระดับปริญญาโท
วิชาเอกอุตสาหกรรมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

นิสิตผู้มีความประสงค์จะมาติดต่อขอความสะดวกในการศึกษาค้นคว้า เพื่อทำวิทยานิพนธ์
เรื่อง ความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมเขตจังหวัดชลบุรี
ทั้งนี้อยู่ในความควบคุมดูแลของ

ดร.บรรชา รัตนชัย

ประธาน

อ.วีระ กุหลาบ

กรรมการ

สิ่งที่นิสิตขอความอนุเคราะห์ คือ ขอความร่วมมือให้พนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม ตอบแบบสอบถาม
ในระหว่างเดือนธันวาคม 2536 - กุมภาพันธ์ 2537 เพื่อเป็นข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณในความ
ช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดคำนึงถึงนิสิตผู้นี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

Ms. Jomw

(ดร.ศิริยุภา พูลสุวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 258-4119

ที่ ศธ ๑๑๒๔/๑๐๐๒

ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดชลบุรี
ถนนพระยาสุริยง ต.เสม็ด อ.เมือง ๒๐๐๐๐

๓๐ ธันวาคม ๒๕๓๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้พนักงานตอบแบบสอบถาม

เรียน ผู้จัดการ

ด้วย นายคมกฤษ จันทร์ขจร นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกอุตสาหกรรมการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร ประสงค์จะขอความอนุเคราะห์ให้พนักงานของบริษัทของท่าน ตอบแบบสอบถามสำหรับใช้เป็นข้อมูล ในการศึกษาค้นคว้าเพื่อทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมเขตจังหวัดชลบุรี" ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดชลบุรี พิจารณาแล้วเห็นว่า งานวิจัยดังกล่าวเป็นประโยชน์แก่ผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งโรงงานในความรับผิดชอบของท่านเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้พนักงาน จำนวน คน ได้ตอบแบบสอบถามแล้วส่งกลับในซองเอกสารที่แนบมาด้วยแล้ว ภายในวันที่ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๗ ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดชลบุรีหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือด้วยดี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์และขอขอบคุณมาพร้อมนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายบุญส่ง คูวารกุล)

ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดชลบุรี

จ.บริหาร

โทร.(๐๓๖) ๒๕๓๑๔๔

โทรสาร.(๐๓๖) ๒๕๓๓๕๔

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถาม

1. ผศ.ดร.วิชัย แหวนเพชร หัวหน้าคณะวิชาอุตสาหกรรมศึกษา
สหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ พระนคร
2. นายวีรพล อารวรรณ ภาควิชาเครื่องกล คณะวิชาอุตสาหกรรมศึกษา
สหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ พระนคร
3. นายวันชัย คงเพชร ศึกษาพิเศษ 6 หน่วยศึกษานิเทศก์
กรมสามัญศึกษา

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ นายคมกฤษ จันทร์ขจร

เกิดวันที่ 22 เดือนกรกฎาคม พุทธศักราช 2509

สถานที่เกิด อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา

สถานที่ปัจจุบัน บ้านเลขที่ 192 ซอยผาสุก ถนนประชาสงเคราะห์ เขตห้วยขวาง

กรุงเทพฯ 10310

ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน อาจารย์ 1 ระดับ 3

สถานที่ทำงานปัจจุบัน ศูนย์ฝึกและพัฒนาอาชีพราษฎรไทยบริเวณชายแดน จังหวัดสระแก้ว

อำเภอเมือง จังหวัดสระแก้ว 25170

ประวัติการศึกษา พ.ศ. 2524 มัธยมศึกษาตอนต้น (ม.ศ. 3) จากโรงเรียนสามเสนวิทยาลัย

พ.ศ. 2527 ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จากวิทยาลัย
เทคโนโลยีและอาชีวศึกษา วิทยาเขตเทคนิคธนบุรี

พ.ศ. 2529 ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จากโรงเรียน
เทคนิควิทยา

พ.ศ. 2531 ครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) อดุสาหกรรมศิลป์
จากวิทยาลัยครูพระนคร

พ.ศ. 2537 การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) อดุสาหกรรมศึกษา
จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ประวัติการทำงาน พ.ศ. 2531 บริษัทสยามกลการและนิสสัน จำกัด

พ.ศ. 2532 รับราชการในตำแหน่งอาจารย์ 1 ระดับ 3
ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน จังหวัดสตูล

พ.ศ. 2534 ลาศึกษาต่อขึ้นการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกอดุสาหกรรม
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

พ.ศ. 2537 รับราชการในตำแหน่งอาจารย์ 1 ระดับ 3

ศูนย์ฝึกและพัฒนาอาชีพราษฎรไทยบริเวณชายแดน
จังหวัดสระแก้ว

**ความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม
เขตจังหวัดชลบุรี**

**บทคัดย่อ
ของ
คมกฤษ จันทร์ขจร**

**เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกอุตสาหกรรมศึกษา
สิงหาคม 2537**

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อศึกษาความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมเขตจังหวัดชลบุรี ที่มีสถานภาพแตกต่างกัน ด้านเพศ อายุ ประสบการณ์ และวุฒิทางการศึกษา และเพื่อจัดลำดับความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนด้าน บริการการศึกษาขั้นพื้นฐาน บริการข่าวสารข้อมูลและด้านบริการฝึกทักษะอาชีพ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ใช้แรงงานประเภทคนงานในโรงงานอุตสาหกรรม เขตจังหวัดชลบุรี จำนวน 44 โรงงาน กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ใช้แรงงาน จำนวน 366 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามประมาณค่าห้าตัวเลือก ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้สร้างขึ้น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยที่สำคัญสรุปได้ดังนี้

1. ความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนของผู้ใช้แรงงาน พบว่า ผู้ใช้แรงงานโดยส่วนรวมมีความต้องการดังต่อไปนี้

ด้านบริการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับขั้นที่ต้องการศึกษาเพิ่มเติมที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 วิชาที่ต้องการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ความปลอดภัยในโรงงาน รองลงมาคือ กฎหมายคุ้มครองแรงงาน ภาษาต่างประเทศ และคณิตศาสตร์ วิธีการจัดการเรียนการสอนที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เรียนเป็นชั้นเรียนตามเวลาที่กำหนด และรองลงมาคือ เรียนด้วยตนเองแล้วสอบเทียบความรู้

ด้านบริการข่าวสารข้อมูล ประเภทของข่าวสารข้อมูลที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ความรู้ทางวิชาชีพ รองลงมาคือ เหตุการณ์ปัจจุบันและกฎหมายเบื้องต้น วิธีบริการข่าวสารข้อมูลที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ โทรทัศน์ รองลงมาคือ หนังสือพิมพ์และหนังสือ

ด้านการฝึกทักษะอาชีพ ลักษณะของการฝึกอาชีพที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ระยะเวลาในการฝึก 30-300 ชั่วโมง ประเภทของวิชาอาชีพที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ พิมพ์ดีด รองลงมาคือ บัญชี การจัดการการตลาด และช่างเครื่องยนต์ วิธีการจัดกิจกรรมการฝึกอาชีพที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ จัดทัศนดูงานนอกสถานที่ตามความสนใจของผู้ใช้แรงงาน รองลงมาคือ เรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 15-20 คน และจัดให้มีการบรรยายความรู้เกี่ยวกับการฝึกอาชีพ

ด้านการจัดการศึกษา วัน เวลา ที่ใช้ในการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ วันหยุด วันอาทิตย์ รองลงมาคือ เวลาที่ผู้จ้างแรงงานตกลงกับนายจ้าง และเวลาตอนเย็น คุณลักษณะของวิทยากรผู้ให้การศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานในโรงงานอุตสาหกรรม สถานที่ในการจัดการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ โรงเรียนประถมศึกษา (โรงเรียนผู้ใหญ่) และรองลงมาคือ ในบริเวณโรงงาน

2. ความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนของผู้จ้างแรงงานที่มีสถานภาพแตกต่างกันนั้น พบว่า ส่วนใหญ่มีความต้องการสอดคล้องกับกลุ่มตัวอย่างโดยรวม เพศชายและเพศหญิงมีความต้องการใน 4 ด้านสอดคล้องกัน กลุ่มสถานภาพที่มีความต้องการแตกต่างออกไปจากกลุ่มตัวอย่างโดยรวม ได้แก่ กลุ่มที่มีวุฒิสูงกว่า ม.6 กลุ่มที่มีอายุสูงกว่า 35 ปีขึ้นไป และกลุ่มที่มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 10 ปีขึ้นไป

3. ลำดับความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนใน 3 ด้าน พบว่า ผู้จ้างแรงงานมีความต้องการซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คือ ด้านบริการข่าวสารข้อมูล รองลงมาซึ่งมีค่าเฉลี่ยความต้องการในระดับปานกลาง คือ ด้านบริการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และด้านบริการฝึกทักษะอาชีพ ตามลำดับ

NON-FORMAL EDUCATION NEEDS OF FACTORY WORKERS
IN CHANG WAT CHONBURI

AN ABSTRACT

BY

KOMKRIT CHANKAJON

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Industrial Education
at Srinakharinwirot University

August 1994

The purpose of this study was to investigate non-formal education needs for factory workers in Chang Wat Chonburi. The factory workers in the study were classified by sex, age, working experience and educational background. The needs for non-formal education were prioritized according to basic education, information services and occupational skill training.

The sample consisted of 366 factory workers from 44 industrial factories in Chang Wat Chonburi. Data were collected from a survey questionnaire developed by the researcher. The following shows the major findings from the survey.

1. The needs for non-formal education by most respondents were as follows :

Basic education The factory workers needed to study in Matayomsuksa 6. The subject areas needed were safety education in factories, labour law, foreign language and mathematics. Regarding the method of study, class attendance was ranked the highest and self-studying the second

Information services The information needed was occupational knowledge, contemporary events and basic law. The favorite media were television, newspapers and textbooks.

Occupational skill training The preferable length of training was 30-300 hours. The needed training areas included typing, accounting, marketing and motoring. Field trips, followed by small group training and lecturing were found to be preferable learning activities.

Class administration The sample thought that the most convenient time for classes was on Sunday and on other holidays. They thought that the instructors should have practical experience in industrial factories. The most preferable location for the class should be at an elementary school near a plant.

2. The differences in status did not affect the sample's different needs. However, the group with the educational background above M. 6, the group of over 35 years of age and those with over 10 years working experience showed some different needs.

3. When comparing the needs for information services, basic education and occupational skill training, the need for information services was ranked the highest while the other two were scored moderately high.